

Úradný vestník

Európskej únie

L 165

Slovenské vydanie

Právne predpisy

Zväzok 56

18. júna 2013

Obsah

I *Legislatívne akty*

NARIADENIA

- ★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 524/2013 z 21. mája 2013 o riešení spotrebiteľských sporov online, ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 2006/2004 a smernica 2009/22/ES (nariadenie o riešení spotrebiteľských sporov online) 1
- ★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 525/2013 z 21. mája 2013 o mechanizme monitorovania a nahlasovania emisií skleníkových plynov a nahlasovania ďalších informácií na úrovni členských štátov a Únie relevantných z hľadiska zmeny klímy a o zrušení rozhodnutia č. 280/2004/ES ⁽¹⁾ 13
- ★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 526/2013 z 21. mája 2013 o Agentúre Európskej únie pre sieťovú a informačnú bezpečnosť (ENISA) a o zrušení nariadenia (ES) č. 460/2004 ⁽¹⁾ 41
- ★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 527/2013 z 21. mája 2013, ktorým sa mení nariadenie Rady (ES) č. 1528/2007, pokiaľ ide o vypustenie niekoľkých krajín zo zoznamu regiónov alebo štátov, ktoré ukončili rokovania 59
- ★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 528/2013 z 12. júna 2013, ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 450/2008, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva (modernizovaný Colný kódex), pokiaľ ide o dátum jeho uplatňovania 62

Cena: 4 EUR

(Pokračovanie na nasledujúcej strane)⁽¹⁾ Text s významom pre EHP

SK

Akty, ktoré sú vytlačené obyčajným písmom, sa týkajú každodennej organizácie poľnohospodárskych záležitostí a sú spravidla platné len obmedzený čas.

Názvy všetkých ostatných aktov sú vytlačené tučným písmom a je pred nimi hviezdička.

SMERNICE

- ★ **Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/11/EÚ z 21. mája 2013 o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov, ktorou sa mení nariadenie (ES) č. 2006/2004 a smernica 2009/22/ES (smernica o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov)** 63

ROZHODNUTIA

- ★ **Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 529/2013/EÚ z 21. mája 2013 o pravidlách započítavania pre emisie a záchyty skleníkových plynov vyplývajúce z činností súvisiacich s využívaním pôdy, so zmenami vo využívaní pôdy a s lesným hospodárstvom a o informáciách týkajúcich sa opatrení súvisiacich s týmito činnosťami** 80

II *Nelegislatívne akty*

ROZHODNUTIA

2013/272/EÚ:

- ★ **Rozhodnutie Európskej rady z 22. mája 2013 o počte členov Európskej komisie** 98

I

(Legislatívne akty)

NARIADENIA

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) č. 524/2013

z 21. mája 2013

o riešení spotrebiteľských sporov online, ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 2006/2004 a smernica 2009/22/ES (nariadenie o riešení spotrebiteľských sporov online)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 114,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

(1) V článku 169 ods. 1 a ods. 2 písm. a) Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) sa stanovuje, že Únia má prispievať k dosiahnutiu vysokej úrovne ochrany spotrebiteľov opatreniami, ktoré prijíma podľa článku 114 ZFEÚ. V článku 38 Charty základných práv Európskej únie sa stanovuje, že Únia svojimi politikami zabezpečí vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa.

(2) V súlade s článkom 26 ods. 2 ZFEÚ má vnútorný trh zahŕňať oblasť bez vnútorných hraníc, v ktorej je zaručený voľný pohyb tovaru a služieb. Na to, aby spotrebiteľia dôverovali elektronickému rozmeru vnútorného trhu a využívali ho, je potrebné, aby mali prístup k jednoduchým, efektívnym, rýchlym a nízkonákladovým

spôsobom riešenia sporov, ktoré vznikajú pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb online. Toto je dôležité najmä vtedy, keď spotrebiteľia nakupujú cezhranične.

(3) Komisia vo svojom oznámení z 13. apríla 2011 nazvanom Akt o jednotnom trhu – Dvanásť hybných síl podnecovania rastu a posilňovania dôvery – Spoločne za nový rast označila právne predpisy o alternatívnom riešení sporov (ARS), ktoré zahŕňajú rozmer elektronického obchodu, za jednu z dvanástich hybných síl podnecovania rastu a posilňovania dôvery v jednotný trh.

(4) Fragmentácia vnútorného trhu bráni úsiliu o zvýšenie konkurencieschopnosti a rastu. Okrem toho nerovnomerná dostupnosť, kvalita a informovanosť o jednoduchých, efektívnych, rýchlych a nízkonákladových spôsoboch riešenia sporov vzniknutých pri predaji tovaru a poskytovaní služieb v celej Únii, predstavuje prekážku v rámci vnútorného trhu, ktorá narúša dôveru spotrebiteľov a obchodníkov v cezhraničný nákup a predaj.

(5) Vo svojich záveroch z 24. a 25. marca a 23. októbra 2011 Európska rada vyzvala Európsky parlament a Radu, aby do konca roka 2012 prijali prvý súbor prioritných opatrení, ktoré jednotnému trhu dodajú nový impulz.

(6) Vnútorný trh je pre spotrebiteľov každodennou realitou, keď cestujú, nakupujú a realizujú platby. Spotrebiteľia sú na vnútornom trhu kľúčovými hráčmi, a preto by mali byť v centre pozornosti. Elektronický rozmer vnútorného trhu sa stáva dôležitým pre spotrebiteľov, ako aj pre obchodníkov. Spotrebiteľia čoraz viac nakupujú online a čoraz viac obchodníkov predáva online. Spotrebiteľia a obchodníci by mali mať dôveru v uskutočňovanie transakcií online, preto je nevyhnutné odstrániť existujúce prekážky a zvýšiť dôveru spotrebiteľov. Na dosiahnutie tohto cieľa by vo veľkej miere mohla prispieť dostupnosť spoľahlivého a efektívneho riešenia sporov online (RSO).

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 181, 21.6.2012, s. 99.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 12. marca 2013 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 22. apríla 2013.

- (7) Prístup k ľahkému a nízkonákladovému riešeniu sporov môže posilniť dôveru spotrebiteľov a obchodníkov v digitálny jednotný trh. Napriek tomu však spotrebiteľia a obchodníci ešte stále čelia prekážkam pri hľadaní mimosúdnych riešení, najmä v prípade sporov vzniknutých pri cezhraničných transakciách online. V súčasnosti preto zostávajú takéto spory často nevyriešené.
- (8) RSO ponúka jednoduché, efektívne, rýchle a nízkonákladové mimosúdne riešenie sporov vzniknutých pri transakciách online. V súčasnosti však chýbajú mechanizmy, vďaka ktorým by spotrebiteľia a obchodníci mohli takéto spory vyriešiť elektronickými prostriedkami; tento nedostatok vedie k ujme spotrebiteľa, predstavuje prekážku najmä pri uskutočňovaní cezhraničných transakcií online a vytvára rozdiely v podmienkach pre obchodníkov, čím súčasne brzdí celkový rozvoj obchodu online.
- (9) Toto nariadenie by sa malo vzťahovať na mimosúdne riešenie sporov začatých spotrebiteľmi s pobytom v Únii voči obchodníkom so sídlom v Únii, na ktoré sa vzťahuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/11/EÚ z 21. mája 2013 o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov (smernica o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov) ⁽¹⁾.
- (10) V záujme zabezpečenia toho, aby sa platforma RSO mohla používať aj na postupy ARS, ktoré obchodníkom umožňujú predkladať sťažnosti voči spotrebiteľom, by sa toto nariadenie malo vzťahovať aj na mimosúdne riešenie sporov, ktoré začnú obchodníci voči spotrebiteľom v prípade, že subjekty ARS uvedené na zozname v súlade s článkom 20 ods. 2 smernice 2013/11/EÚ ⁺ ponúkajú príslušné postupy ARS. Uplatňovaním tohto nariadenia na takéto spory by členským štátom nemala vzniknúť povinnosť zabezpečiť, aby subjekty ARS ponúkali takéto postupy.
- (11) Napriek tomu, že platformy RSO budú využívať najmä spotrebiteľia a obchodníci, ktorí uskutočňujú cezhraničné transakcie online, toto nariadenie by sa malo vzťahovať aj na domáce transakcie online, aby sa v oblasti obchodu online umožnili skutočne rovnaké podmienky.
- (12) Týmto nariadením by nemala byť dotknutá smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/52/ES z 21. mája 2008 o určitých aspektoch mediácie v občianskych a obchodných veciach ⁽²⁾.
- (13) Vymedzenie pojmu „spotrebiteľ“ by malo zahŕňať fyzické osoby, ktoré konajú mimo svojej obchodnej, podnikateľskej, remeselnej alebo profesijnej činnosti. Ak sa však zmluva uzavrie čiastočne na účely obchodnej činnosti a čiastočne na účely nesúvisiace s obchodnou činnosťou dotknutej osoby (dvojúčelové zmluvy), pričom účel obchodnej činnosti je obmedzený do tej miery, že v celkovom kontexte dodávky neprevažuje, takáto osoba by sa tiež mala považovať za spotrebiteľa.
- (14) Vymedzenie pojmu „kúpna zmluva alebo zmluva o službách online“ by sa malo vzťahovať na kúpnu zmluvu alebo zmluvu o službách, pri ktorej obchodník alebo jeho sprostredkovateľ ponúkol tovar alebo služby prostredníctvom webovej stránky alebo iných elektronických prostriedkov a spotrebiteľ si uvedený tovar alebo služby objednal na tejto webovej stránke alebo prostredníctvom iných elektronických prostriedkov. Malo by sa vzťahovať aj na prípady, keď sa spotrebiteľ dostal na webovú stránku alebo inú službu informačnej spoločnosti prostredníctvom mobilného elektronického zariadenia, akým je napríklad mobilný telefón.
- (15) Toto nariadenie by sa nemalo vzťahovať na spory medzi spotrebiteľmi a obchodníkmi, ktoré vznikajú z kúpnych zmlúv alebo zmlúv o službách uzavretých off-line a na spory medzi obchodníkmi.
- (16) Toto nariadenie by sa malo vykladať v spojení so smernicou 2013/11/EU, v ktorej sa od členských štátov vyžaduje, aby zabezpečili, že všetky spory medzi spotrebiteľmi s pobytom a obchodníkmi so sídlom v Únii, ktoré vznikli pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb, sa môžu predložiť subjektu ASR.
- (17) Členské štáty by mali podporovať spotrebiteľov, aby predtým, ako prostredníctvom platformy RSO predložia sťažnosť subjektu ARS, vhodným spôsobom skontaktovali obchodníka v záujme sprostredkovania zmierlivého vyriešenia sporu.
- (18) Cieľom tohto nariadenia je vytvoriť platformu RSO na úrovni Únie. Platforma RSO by mala mať podobu interaktívnej webovej stránky s jediným prístupovým miestom pre spotrebiteľov a obchodníkov, ktorí sa snažia mimosúdne vyriešiť spory vzniknuté pri transakciách online. Prostredníctvom platformy RSO by sa mali poskytovať všeobecné informácie o mimosúdnom riešení zmluvných sporov medzi obchodníkmi a spotrebiteľmi z kúpnych zmlúv alebo zo zmlúv o službách online. Mala by umožniť spotrebiteľom a obchodníkom predkladať sťažnosti vyplnením elektronického formulára sťažnosti, ktorý je dostupný vo všetkých úradných jazykoch inštitúcií Únie, a priložiť relevantné dokumenty. Sťažnosti by mala postúpiť príslušnému subjektu ARS, ktorý je príslušný riešiť dotknutý spor. Platforma RSO by mala bezplatne ponúkať elektronický nástroj správy prípadov, ktorý subjektom ARS umožní viesť postup riešenia sporu s účastníkmi prostredníctvom platformy RSO. Subjekty ARS by nemali byť povinné používať elektronický nástroj správy prípadov.

⁽¹⁾ Pozri stranu 63 tohto úradného vestníka.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 136, 24.5.2008, s. 3.

- (19) Komisia by mala byť zodpovedná za vývoj, prevádzku a údržbu platformy RSO a poskytovať všetky technické zariadenia potrebné na jej fungovanie. Platforma RSO by mala obsahovať funkciu elektronického prekladu, ktorá účastníkom a subjektu ARS umožní prípadný preklad informácií, ktoré sa vymieňajú prostredníctvom platformy RSO a sú potrebné na vyriešenie sporu. Táto funkcia by mala vedieť zabezpečiť všetky potrebné preklady a podľa potreby umožňovať ľudské zásahy. Komisia by v rámci platformy RSO mala tiež sťažovateľom poskytovať informácie o možnosti požiadať kontaktné miesta RSO o pomoc.
- (20) Platforma RSO by mala umožniť bezpečnú výmenu údajov so subjektmi ARS a rešpektovať základné zásady európskeho rámca interoperability prijatého podľa rozhodnutia Európskeho parlamentu a Rady 2004/387/ES z 21. apríla 2004 o vzájomnej súčinnosti pri poskytovaní paneurópskych e-government služieb pre verejnú správu, podnikateľské subjekty a občanov (IDABC) ⁽¹⁾.
- (21) Platforma RSO by mala byť prístupná najmä prostredníctvom portálu Vaša Európa zriadeného v súlade s prílohou II k rozhodnutiu 2004/387/ES, ktorým sa poskytuje prístup k paneurópskym viacjazyčným informáciám a interaktívnym službám pre podniky a občanov v Únii. Platforma RSO by mala byť na portáli Vaša Európa zvýraznená.
- (22) Platforma RSO na úrovni Únie by mala vychádzať z existujúcich subjektov ARS v členských štátoch a mala by byť v súlade s právnymi tradíciami členských štátov. Subjekty ARS, ktorým bola sťažnosť postúpená prostredníctvom platformy RSO, by preto mali uplatňovať svoje vlastné procedurálne pravidlá vrátane pravidiel týkajúcich sa nákladov. Cieľom tohto nariadenia je však stanoviť určité spoločné pravidlá uplatniteľné na uvedené postupy, ktoré zabezpečia ich účinnosť. Mali by zahŕňať pravidlá na zabezpečenie toho, aby si takéto riešenie sporov nevyžadovalo fyzickú prítomnosť účastníkov alebo ich zástupcov pred subjektom ARS, ibaže jeho procedurálne pravidlá ustanovujú takúto možnosť a účastníci súhlasia.
- (23) Zabezpečením registrácie všetkých subjektov ARS, ktoré sú uvedené na zozname v súlade s článkom 20 ods. 2 smernice 2013/11/EÚ v rámci platformy RSO, by sa malo umožniť, aby sa na všetky prípady sporov z kúpnych zmlúv alebo zmlúv o službách online vzťahovalo mimosúdne riešenie online.
- (24) Toto nariadenie by nemalo brániť v činnosti žiadnemu existujúcemu subjektu riešenia sporov, ktorý pôsobí online, alebo ktorémukoľvek mechanizmu RSO v rámci Únie. Nemalo by brániť subjektom alebo mechanizmom riešenia sporov, aby riešili spory online, ktoré im boli priamo predložené.
- (25) V každom členskom štáte by sa mali určiť kontaktné miesta, ktoré budú hosťiteľom najmenej dvoch poradcov pre RSO. Kontaktné miesta RSO by mali poskytovať podporu účastníkom sporu predloženému prostredníctvom platformy RSO bez toho, aby museli prekladať dokumenty súvisiace so sporom. Členské štáty by mali mať možnosť preniesť zodpovednosť za kontaktné miesta RSO na svoje centrá siete európskych spotrebiteľských centier. Členské štáty by mali uvedenú možnosť využiť, aby kontaktným miestam umožnili v plnej miere využívať skúsenosti centier v rámci siete európskych spotrebiteľských centier pri uľahčovaní urovnávania sporov medzi spotrebiteľmi a obchodníkmi. Komisia by mala zriadiť sieť kontaktných miest RSO na uľahčenie ich spolupráce a činnosti a v spolupráci s členskými štátmi poskytnúť kontaktným miestam RSO vhodnú odbornú prípravu.
- (26) Právo na účinný prostriedok nápravy a právo na spravodlivý proces sú základnými právami ustanovených v článku 47 Charty základných práv Európskej únie. Účelom RSO nie je nahradiť súdne konanie a nemôže sa navrhovať s týmto cieľom, zároveň by nemalo spotrebiteľov ani obchodníkov zbaviť ich práva na súdnu ochranu. Toto nariadenie by preto nemalo brániť účastníkom uplatniť ich právo na prístup k súdnemu systému.
- (27) Spracúvanie informácií podľa tohto nariadenia by malo podliehať prísnyim zárukám zachovania dôvernosti a malo by byť v súlade s pravidlami ochrany osobných údajov stanovenými v smernici Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov ⁽²⁾ a v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi Spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov ⁽³⁾. Tieto pravidlá by sa mali uplatňovať na spracúvanie osobných údajov, ktoré podľa tohto nariadenia vykonávajú rôzni aktéri platformy RSO, či už samostatne, alebo v spolupráci s inými takýmito aktérmi.
- (28) Dotknuté osoby by mali byť informované o spracúvaní svojich osobných údajov v platforme RSO a mali by byť informované o svojich právach súvisiacich s uvedeným spracúvaním, a to formou zrozumiteľného vyhlásenia o ochrane súkromia, ktoré Komisia prístupní verejnosti, a v ktorom sa jasným a jednoduchým spôsobom vysvetľujú spracovateľské operácie, za ktorých výkon zodpovedajú rôzni aktéri platformy, v súlade s článkami 11 a 12 nariadenia (ES) č. 45/2001 a s vnútroštátnymi právnymi predpismi prijatými podľa článkov 10 a 11 smernice 95/46/ES a zároveň by k takémuto spracúvaniu mali dať svoj súhlas.

(1) Ú. v. EÚ L 144, 30.4.2004, s. 62.

(2) Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31.

(3) Ú. v. ES L 8, 12.1.2001, s. 1.

- (29) Týmto nariadením by nemali byť dotknuté ustanovenia vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré sa týkajú dôvernosti v súvislosti s ARS.
- (30) V záujme zabezpečenia širokej informovanosti spotrebiteľov o existencii platformy RSO by obchodníci so sídlom na území Únie, ktorí uzatvárajú kúpne zmluvy online, mali uviesť elektronický odkaz na platformu RSO na svojich webových stránkach. Obchodníci by mali tiež uviesť svoju e-mailovú adresu, aby mali spotrebiteľia prvý kontaktný bod. Významná časť kúpnych zmlúv a zmlúv o službách sa uzatvára prostredníctvom obchodných miest online, ktoré spájajú spotrebiteľov a obchodníkov a uľahčujú medzi nimi uzatváranie transakcií online. Obchodné miesta online sú platformy online, ktoré obchodníkom umožňujú sprístupniť svoje produkty a služby spotrebiteľom. Takéto obchodné miesta online by preto mali mať rovnakú povinnosť uvádzať elektronický odkaz na platformu RSO. Touto povinnosťou by nemal byť dotknutý článok 13 smernice 2013/11/EÚ týkajúci sa požiadavky, aby obchodníci informovali spotrebiteľov o postupoch ARS, ktoré sa vzťahujú na týchto obchodníkov bez ohľadu na to, či sa zaviazu využívať postupy ARS so spotrebiteľmi. Touto povinnosťou by nemal byť dotknutý ani článok 6 ods. 1 písm. t) a článok 8 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ z 25. októbra 2011 o právach spotrebiteľov⁽¹⁾. V článku 6 ods. 1 písm. t) smernice 2011/83/EÚ sa stanovuje, že v prípade spotrebiteľských zmlúv uzavretých na diaľku alebo mimo prevádzkových priestorov má obchodník informovať spotrebiteľa o možnosti využiť mimosúdny mechanizmus riešenia sporov prostredníctvom sťažností a prostriedkov nápravy, ktorému podlieha obchodník a o podmienkach využitia tohto postupu ešte predtým, než sa spotrebiteľ zaviazne zmluvou. Z tých istých dôvodov, ktorými je informovanosť spotrebiteľov, by členské štáty mali podporovať združenia spotrebiteľov a združenia podnikateľov, aby uvádzali elektronický odkaz na webovú stránku platformy RSO.
- (31) Na účely zohľadnenia kritérií, podľa ktorých subjekty ARS vymedzujú svoju právomoc, by sa mala Komisii udeliť právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 ZFEÚ, prispôsobiť informácie, ktoré má sťažovateľ poskytnúť v elektronickom formulári sťažnosti sprístupnenom platformou RSO. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila vhodné konzultácie, a to aj na expertnej úrovni. Pri príprave a vypracovávaní delegovaných aktov by mala Komisia zabezpečiť súčasné, včasné a vhodné postúpenie príslušných dokumentov Európskemu parlamentu a Rade.
- (32) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania tohto nariadenia by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci, pokiaľ ide o fungovanie platformy RSO, spôsob predkladania sťažností a spoluprácu v rámci siete kontaktných miest pre RSO. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie⁽²⁾. Pri prijímaní vykonávacích aktov v súvislosti s príslušným elektronickým formulárom sťažnosti by sa vzhľadom na jeho čisto technický charakter mal použiť konzultačný postup. Pri prijímaní pravidiel týkajúcich sa spôsobov spolupráce medzi poradcami pre RSO pôsobiacimi v sieti kontaktných miest pre RSO by sa mal použiť postup preskúmania.
- (33) Pri uplatňovaní tohto nariadenia by Komisia mala v prípade potreby konzultovať európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov.
- (34) Keďže cieľ tohto nariadenia, konkrétne zriadenie európskej platformy RSO pre spory online, ktorá by sa spravovala spoločnými pravidlami, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni samotných členských štátov, ale vzhľadom na rozsah a dôsledky opatrenia ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (35) V tomto nariadení sú rešpektované základné práva a dodržané zásady, uznané najmä v Charte základných práv Európskej únie a osobitne v jej článkoch 7, 8, 38 a 47.
- (36) Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov bol konzultovaný v súlade s článkom 28 ods. 2 nariadenia (ES) č. 45/2001 a vydal stanovisko 12. januára 2012⁽³⁾,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

KAPITOLA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Predmet úpravy

Cieľom tohto nariadenia je prostredníctvom dosiahnutia vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa prispieť k riadnemu fungovaniu vnútorného trhu, a najmä jeho elektronického rozmeru, a to zriadením Európskej platformy RSO (ďalej len „platforma RSO“), ktorá uľahčí nezávislé, nestranné, transparentné, účinné, rýchle a spravodlivé mimosúdne riešenie sporov online medzi spotrebiteľmi a obchodníkmi.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 304, 22.11.2011, s. 64.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ C 136, 11.5.2012, s. 1.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

1. Toto nariadenie sa vzťahuje na mimosúdne riešenie sporov týkajúcich sa zmluvných záväzkov z kúpnych zmlúv alebo zmlúv o službách online medzi spotrebiteľmi s pobytom v Únii a obchodníkmi so sídlom v Únii prostredníctvom zásahu subjektu ARS uvedeného na zozname v súlade s článkom 20 ods. 2 smernice 2013/11/EÚ, ktoré zahŕňa využitie platformy RSO.

2. Toto nariadenie sa vzťahuje na mimosúdne riešenie sporov uvedených v odseku 1, ktoré začne obchodník voči spotrebiteľovi v rozsahu, v ktorom právne predpisy členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ obvyklý pobyt, umožňujú riešenie takýchto sporov prostredníctvom zásahu subjektu ARS.

3. Členské štáty informujú Komisiu o tom, či ich právne predpisy umožňujú, aby sa spory uvedené v odseku 1, ktoré začne obchodník voči spotrebiteľovi, riešili prostredníctvom zásahu subjektu ARS. Príslušné orgány oznámia Komisii spolu so zoznamom uvedeným v článku 20 ods. 2 smernice 2013/11/EÚ informácie o tom, ktoré subjekty ARS budú takéto spory riešiť.

4. Uplatňovaním tohto nariadenia na spory uvedené v odseku 1, ktoré začne obchodník voči spotrebiteľovi, nevzniká členským štátom povinnosť zabezpečiť, aby subjekty ARS ponúkali postupy pre mimosúdne riešenie takýchto sporov.

Článok 3

Vzťah k iným právnym aktom Únie

Týmto nariadením nie je dotknutá smernica 2008/52/ES.

Článok 4

Vymedzenie pojmov

1. Na účely tohto nariadenia:

- a) „spotrebiteľ“ je spotrebiteľ v zmysle článku 4 ods. 1 písm. a) smernice 2013/11/EÚ;
- b) „obchodník“ je obchodník v zmysle článku 4 ods. 1 písm. b) smernice 2013/11/EÚ;
- c) „kúpna zmluva“ je kúpna zmluva v zmysle článku 4 písm. ods. 1 písm. c) smernice 2013/11/EÚ;
- d) „zmluva o službách“ je zmluva o službách v zmysle článku 4 písm. ods. 1 písm. d) smernice 2013/11/EÚ;
- e) „kúpna zmluva alebo zmluva o službách online“ je kúpna zmluva alebo zmluva o službách, pri ktorej obchodník alebo jeho sprostredkovateľ ponúkol tovar alebo služby na webovej stránke alebo prostredníctvom iných elektronických prostriedkov a spotrebiteľ si uvedený tovar alebo služby objednal na danej webovej stránke alebo prostredníctvom iných elektronických prostriedkov;
- f) „obchodné miesto online“ je poskytovateľ služieb v zmysle článku 2 písm. b) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/31/ES z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (smernica o elektronickom obchode) ⁽¹⁾, ktorý umožňuje spotrebiteľom a obchodníkom uzatvoriť kúpne zmluvy alebo zmluvy o službách online na webovej stránke obchodného miesta online;
- g) „elektronický prostriedok“ je elektronické zariadenie určené na spracúvanie (vrátane digitálnej kompresie) a uchovávanie údajov, ktoré sú v plnej miere prenášané, zasielané a prijímané prostredníctvom káblových rozvodov, rádiových vln, optických prostriedkov alebo iných elektromagnetických prostriedkov;
- h) „postup alternatívneho riešenia sporov“ (ďalej len „postup ARS“) je postup mimosúdneho riešenia sporov uvedených v článku 2 tohto nariadenia;
- i) „subjekt alternatívneho riešenia sporov“ (ďalej len „subjekt ARS“) je subjekt ARS v zmysle článku 4 ods. 1 písm. h) smernice 2013/11/EÚ;
- j) „sťažovateľ“ je spotrebiteľ alebo obchodník, ktorý predložil sťažnosť prostredníctvom platformy RSO;
- k) „respondent“ je spotrebiteľ alebo obchodník, voči ktorému bola predložená sťažnosť prostredníctvom platformy RSO;
- l) „príslušný orgán“ je orgán verejnej moci v zmysle článku 4 ods. 1 písm. i) smernice 2013/11/EÚ;
- m) „osobné údaje“ sú akékoľvek informácie, ktoré sa týkajú identifikovanej alebo identifikovateľnej fyzickej osoby (ďalej len „dotknutej osoby“); identifikovateľná osoba je osoba, ktorá môže byť priamo alebo nepriamo identifikovaná, najmä uvedením identifikačného čísla alebo jedného alebo viacerých faktorov špecifických pre fyzickú, fyziologickú, duševnú, ekonomickú, kultúrnu alebo spoločenskú identitu uvedenej osoby.

2. Sídlom obchodníka a subjektu ARS sa určí v súlade s článkom 4 ods. 2 a 3 smernice 2013/11/EÚ.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 178, 17.7.2000, s. 1.

KAPITOLA II

PLATFORMA RSO

Článok 5

Zriadenie platformy RSO

1. Komisia vyvinie platformu RSO a nesie zodpovednosť za jej prevádzku vrátane všetkých prekladateľských funkcií potrebných na účely tohto nariadenia, jej údržbu, financovanie a bezpečnosť údajov. Platforma RSO bude užívateľsky jednoduchá. Prostredníctvom vývoja, prevádzky a údržby platformy RSO sa zabezpečí ochrana súkromia jej používateľov od štádia návrhu (ďalej len „ochrana súkromia už v štádiu návrhu“) a v čo najväčšej možnej miere aj prístupnosť a ľahké využívanie platformy RSO pre všetkých, a to aj pre zraniteľných používateľov (ďalej len „návrh pre všetkých“).

2. Platforma RSO je jediným prístupovým miestom pre spotrebiteľov a obchodníkov, ktorí sa snažia o mimosúdne riešenie sporov, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie. Je interaktívnou webovou stránkou, ktorá je elektronicky a bezplatne prístupná vo všetkých úradných jazykoch inštitúcií Únie.

3. Komisia platformu RSO primerane sprístupní na svojich webových stránkach, prostredníctvom ktorých poskytuje informácie občanom a podnikom v Únii, a to najmä prostredníctvom portálu Vaša Európa, zriadenom v súlade s rozhodnutím 2004/387/ES.

4. Platforma RSO má tieto funkcie:

- a) poskytovať elektronický formulár sťažnosti, ktorý môže sťažovateľ vyplniť v súlade s článkom 8;
- b) informovať respondenta o sťažnosti;
- c) identifikovať príslušný subjekt alebo subjekty ARS a postúpiť sťažnosť subjektu ARS, ktorý sa účastníci dohodli využiť, a to v súlade s článkom 9;
- d) bezplatne ponúkať elektronický nástroj správy prípadov, ktorý účastníkom a subjektu ARS umožní viesť postup riešenia sporu online prostredníctvom platformy RSO;
- e) zabezpečiť pre účastníkov a subjekt ARS preklad informácií, ktoré sú potrebné na vyriešenie sporu a ktoré sa vymieňajú prostredníctvom platformy RSO;
- f) poskytnúť elektronický formulár, prostredníctvom ktorého subjekty ARS postúpia informácie uvedené v článku 10 písm. c);
- g) zabezpečiť systém na poskytnutie spätnej väzby, ktorý účastníkom umožní vyjadriť názory na fungovanie platformy RSO a na subjekt ARS, ktorý riešil ich spor;

h) sprístupniť verejnosti tieto informácie:

- i) všeobecné informácie o ARS ako prostriedku mimosúdneho urovnania sporov;
- ii) informácie o subjektoch ARS uvedených na zozname v súlade s článkom 20 ods. 2 smernice 2013/11/EÚ, ktoré sú príslušné na riešenie sporov, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie;
- iii) príručku online o spôsoboch predkladania sťažností prostredníctvom platformy RSO;
- iv) informácie vrátane kontaktných údajov, ktoré sa týkajú kontaktných miest RSO určených členskými štátmi v súlade s článkom 7 ods. 1 tohto nariadenia;
- v) štatistické údaje o výsledkoch sporov, ktoré sa predložili subjektom ARS prostredníctvom platformy RSO.

5. Komisia zabezpečí, aby boli informácie uvedené v odseku 4 písm. h) presné, aktuálne a uvedené jasným, zrozumiteľným a ľahko dostupným spôsobom.

6. Subjekty ARS uvedené na zozname v súlade s článkom 20 ods. 2 smernice 2013/11/EÚ, ktoré sú príslušné na riešenie sporov, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, sa zaregistrujú elektronicky na platforme RSO.

7. Komisia prijíma opatrenia týkajúce sa spôsobov vykonávania funkcií stanovených v odseku 4 tohto článku prostredníctvom vykonávacích aktov. Tieto vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 16 ods. 3 tohto nariadenia.

Článok 6

Testovanie platformy RSO

1. Komisia do 9. januára 2015 otestuje technické fungovanie a jednoduchosť používania platformy RSO a formulára na podávanie sťažností, a to aj pokiaľ ide o preklady. Testovanie sa uskutoční a vyhodnotí v spolupráci s expertmi na RSO z členských štátov a zástupcami spotrebiteľov a obchodníkov. Komisia predloží správu o výsledku testovania Európskemu parlamentu a Rade a prijme primerané opatrenia na riešenie prípadných problémov s cieľom zabezpečiť účinné fungovanie platformy RSO.

2. V správe uvedenej v odseku 1 tohto článku Komisia zároveň opíše technické a organizačné opatrenia, ktoré zamýšľa prijať s cieľom zabezpečiť, aby platforma RSO spĺňala požiadavky týkajúce sa ochrany súkromia ustanovené v nariadení (ES) č. 45/2001.

Článok 7

Sieť kontaktných miest na RSO

1. Každý členský štát určí jedno kontaktné miesto RSO a oznámi Komisii jeho názov a kontaktné údaje. Členské štáty môžu preniesť zodpovednosť za kontaktné miesta RSO na svoje centrá siete európskych spotrebiteľských centier, na združenia spotrebiteľov alebo na akýkoľvek iný subjekt. Každé kontaktné miesto RSO je hosťiteľom najmenej dvoch poradcov pre RSO.

2. Kontaktné miesta RSO poskytujú podporu pre riešenie sporov v súvislosti so sťažnosťami predloženými prostredníctvom platformy RSO, a to plnením týchto funkcií:

a) na požiadanie sprostredkovanie komunikácie medzi účastníkmi a príslušným subjektom ARS, ktoré zahŕňa najmä:

i) pomoc pri predkladaní sťažnosti a prípadne súvisiacej dokumentácie;

ii) poskytovanie všeobecných informácií o právach spotrebiteľa v súvislosti s kúpnyimi zmluvami alebo zmluvami o službách, ktoré sa uplatňujú v členskom štáte kontaktného miesta RSO hosťujúcim dotknutých poradcov pre RSO, účastníkom a subjektom ARS;

iii) poskytovanie informácií o fungovaní platformy RSO;

iv) poskytnutie procedurálnych pravidiel s vysvetlením, ktoré uplatňujú identifikované subjekty ARS, účastníkom;

v) informovanie sťažovateľov o iných prostriedkoch nápravy v prípade, že sa spor nemôže vyriešiť prostredníctvom platformy RSO;

b) predkladaním správy o činnosti, ktorá sa zakladá na praktických skúsenostiach získaných pri výkone ich funkcií, Komisii a členským štátom, a to každé dva roky.

3. Kontaktné miesto RSO nemá povinnosť vykonávať funkcie uvedené v odseku 2 v prípade sporov, pri ktorých majú účastníci obvyklý pobyt v tom istom členskom štáte.

4. Bez ohľadu na odsek 3 sa členské štáty môžu s prihliadnutím na vnútroštátne okolnosti rozhodnúť, že kontaktné miesto RSO bude vykonávať jednu alebo viacero funkcií uvedených v odseku 2 v prípade sporov, ktorých účastníci majú obvyklý pobyt v tom istom členskom štáte.

5. Komisia zriadi sieť kontaktných miest na riešenie sporov online (ďalej len „sieť kontaktných miest RSO“), ktorá umožní spoluprácu medzi kontaktnými miestami a prispeje k výkonu funkcií uvedených v odseku 2.

6. Komisia zvolá aspoň dvakrát za rok stretnutie členov siete kontaktných miest RSO, aby umožnila výmenu najlepších postupov a diskusiu o akýchkoľvek problémoch, ktoré sa opakovane vyskytli pri prevádzke platformy RSO.

7. Komisia prijíma pravidlá týkajúce sa spôsobov spolupráce medzi kontaktnými miestami RSO prostredníctvom vykonávacích aktov. Tieto vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 16 ods. 3.

Článok 8

Predkladanie sťažnosti

1. Pri predkladaní sťažnosti platforme RSO sťažovateľ vyplní elektronický formulár sťažnosti. Formulár sťažnosti je užívateľsky jednoduchý a jednoducho prístupný na platforme RSO.

2. Informácie, ktoré má predložiť sťažovateľ, musia byť dostatočné na určenie príslušného subjektu ARS. Tieto informácie sú uvedené v prílohe k tomuto nariadeniu. Sťažovateľ môže priložiť dokumenty na podporu sťažnosti.

3. Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 17 tohto nariadenia prijímať delegované akty s cieľom upraviť informácie uvedené v prílohe k tomuto nariadeniu, aby zohľadnila kritériá, podľa ktorých subjekty ARS, ktoré sú uvedené v súlade s článkom 20 ods. 2 smernice 2013/11/EÚ a ktoré riešia spory, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, vymedzujú svoju právomoc.

4. Komisia stanovuje pravidlá, pokiaľ ide o záležitosti, ktoré sa týkajú elektronického formulára sťažnosti, prostredníctvom vykonávacích aktov. Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s konzultačným postupom uvedeným v článku 16 ods. 2.

5. Prostredníctvom elektronického formulára sťažností a jeho príloh sa spracúvajú len údaje, ktoré sú presné, relevantné a ktorých rozsah zodpovedá účelom, na ktoré boli zhromaždené.

Článok 9

Spracúvanie a postupovanie sťažnosti

1. Sťažnosť predložená platforme RSO sa spracúva v prípade, že boli vyplnené všetky potrebné oddiely elektronického formulára sťažnosti.

2. Ak formulár sťažnosti nebol riadne vyplnený, sťažovateľ musí byť informovaný o tom, že sťažnosť nie je možné ďalej spracovať, pokiaľ sa neposkytnú chýbajúce informácie.

3. Po prijatí riadne vyplneného formulára sťažnosti zašle platforma RSO bezodkladne a jednoducho prístupnou formou respondentovi v jednom z úradných jazykov inštitúcií Únie, ktoré si respondent zvolil, sťažnosť spolu s týmito údajmi:

a) informáciu o tom, že účastníci sa musia dohodnúť na subjekte ARS, aby sa mu mohla žiadosť postúpiť a o tom, že v prípade, ak účastníci nedospejú k dohode alebo sa neidentifikuje príslušný subjekt ARS, sťažnosť sa ďalej nebude spracovávať;

b) informáciu o subjekte alebo subjektoch ARS, ktoré sú príslušné riešiť sťažnosť, ak sa takýto subjekt alebo subjekty uvádzajú v elektronickom formulári sťažnosti, alebo sa identifikovali v rámci platformy RSO na základe informácií poskytnutých vo formulári;

c) v prípade, že je respondentom obchodník, výzvu uviesť do 10 kalendárnych dní:

— či sa obchodník zaväzuje alebo má povinnosť využiť konkrétny subjekt ARS na riešenie sporov so spotrebiteľmi a

— pokiaľ obchodník nemá povinnosť využiť konkrétny subjekt ARS, či je ochotný využiť niektorý subjekt alebo subjekty ARS uvedené v písmene b);

d) v prípade, že je respondentom spotrebiteľ a obchodník má povinnosť využiť osobitný subjekt ARS, výzvu uviesť do 10 kalendárnych dní súhlas s týmto subjektom ARS, alebo v prípade, že obchodník nemá povinnosť využiť konkrétny subjekt ARS, výzvu vybrať si jeden alebo viacero subjektov ARS, ktoré sú uvedené v písmene b);

e) názov a kontaktné údaje kontaktného miesta RSO v členskom štáte, v ktorom má respondent sídlo alebo obvyklý pobyt, ako aj stručný opis funkcií uvedených v článku 7 ods. 2 písm. a).

4. Po prijatí informácií uvedených v odseku 3 písm. c) alebo d) od sťažovateľa oznámi platforma RSO bezodkladne a jednoducho prístupnou formou respondentovi v jednom z úradných jazykov inštitúcií Únie, ktorý si vybral tieto informácie:

a) informácie uvedené v odseku 3 písm. a);

b) v prípade, že je sťažovateľom spotrebiteľ, informácie o subjekte alebo subjektoch ARS, ktoré uvedie obchodník

v súlade s odsekom 3 písm. c), a výzvu dohodnúť sa do desiatich kalendárnych dní na subjekte ARS;

c) v prípade, že je sťažovateľom obchodník, ktorý nemá povinnosť využiť konkrétny subjekt ARS, informácie o subjekte alebo subjektoch ARS, ktoré uvedie spotrebiteľ v súlade s odsekom 3 písm. d), a výzvu dohodnúť sa do 10 kalendárnych dní na subjekte ARS;

d) názov a kontaktné údaje kontaktného miesta RSO v členskom štáte, v ktorom má sťažovateľ sídlo alebo obvyklý pobyt, ako aj stručný opis funkcií uvedených v článku 7 ods. 2 písm. a).

5. Informácie uvedené v odseku 3 písm. b) a odseku 4 písm. b) a c) zahŕňajú opis týchto charakteristík každého subjektu ARS:

a) názov, kontaktné údaje a adresa webovej stránky subjektu ARS;

b) prípadné poplatky za postup ARS;

c) jazyk alebo jazyky, v ktorých sa môže viesť postup ARS;

d) priemerná dĺžka postupu ARS;

e) záväzný alebo nezáväzný charakter výsledku postupu ARS;

f) dôvody, na základe ktorých môže subjekt ARS odmietnuť zaoberať sa konkrétnym sporom v súlade s článkom 5 ods. 4 smernice 2013/11/EÚ.

6. Platforma RSO sťažnosť automaticky a bezodkladne postúpi subjektu ARS, ktorý sa účastníci dohodli využiť v súlade s odsekmi 3 a 4.

7. Subjekt ARS, ktorému sa postúpila sťažnosť, bezodkladne informuje účastníkov o tom, či súhlasí alebo odmieta zaoberať sa sťažnosťou v súlade s článkom 5 ods. 4 smernice 2013/11/EÚ. Subjekt ARS, ktorý súhlasil, že sa bude zaoberať sťažnosťou, zároveň účastníkov informuje o svojich procedurálnych pravidlách a prípadných nákladoch na postup riešenia dotknutého sporu.

8. Ak sa účastníci nedohodnú na subjekte ARS do 30 kalendárnych dní od podania formulára sťažnosti alebo ak sa subjekt ARS odmieta zaoberať sporom, sťažnosť sa ďalej nespracúva. Sťažovateľ je informovaný o možnosti nadviazať kontakt s poradcom pre RSO, ktorý mu poskytne všeobecné informácie o iných prostriedkoch nápravy.

Článok 10

Vyriešenie sporu

Subjekt ARS, ktorý súhlasil zaoberať sa sťažnosťou v súlade s článkom 9 tohto nariadenia musí:

- a) ukončiť postup ARS v lehote uvedenej v článku 8 písm. e) smernice 2013/11/EÚ;
- b) vyžiadať si fyzickú prítomnosť účastníkov alebo ich zástupcov len v prípade, že jeho procedurálne pravidlá ustanovujú takúto možnosť a účastníci súhlasia;
- c) bezodkladne postúpi platforme RSO tieto informácie:
 - i) dátum prijatia spisu žiadosti;
 - ii) predmet sporu;
 - iii) dátum ukončenia postupu ARS;
 - iv) výsledok postupu ARS;
- d) nebude musieť viesť postup ARS prostredníctvom platformy RSO.

Článok 11

Databáza

Komisia prijme potrebné opatrenia na zriadenie a udržiavanie elektronickej databázy, v ktorej uchováva informácie spracované v súlade s článkom 5 ods. 4 a článkom 10 písm. c), pričom primerane prihliadne na článok 13 ods. 2.

Článok 12

Spracúvanie osobných údajov

1. Prístup k informáciám vrátane osobných údajov, ktoré sa týkajú sporu a ktoré sú uložené v databáze uvedenej v článku 11, sa udeľuje na účely uvedené v článku 10 iba tomu subjektu ARS, ktorému bol spor postúpený v súlade s článkom 9. Prístup k tým istým informáciám sa udeľuje tiež kontaktným miestam RSO, len pokiaľ je to potrebné na účely uvedené v článku 7 ods. 2 a 4.

2. Komisia má prístup k informáciám spracúvaným v súlade s článkom 10, aby mohla monitorovať využívanie a fungovanie platformy RSO a vypracúvať správy uvedené v článku 21. Spracúva osobné údaje používateľov platformy RSO, len pokiaľ je to potrebné na účely prevádzky a údržby platformy RSO vrátane monitorovania využívania platformy RSO subjektmi ARS a kontaktnými miestami RSO.

3. Osobné údaje týkajúce sa sporu sa uchovávajú v databáze uvedenej v odseku 1 tohto článku iba dovtedy, kým je to potrebné na splnenie účelov, na ktoré boli zhromaždené, a na zabezpečenie toho, aby mali dotknuté osoby prístup k svojim osobným údajom a mohli tak uplatňovať svoje práva, pričom tieto údaje sa automaticky vymažú najneskôr šesť mesiacov po dátume uzavretia sporu, ktorý bol postúpený platforme RSO v súlade s článkom 10 písm. c) bodom iii). Uvedené obdobie uchovania údajov sa vzťahuje aj na osobné údaje, ktoré vo vnútroštátnych súboroch uchováva subjekt ARS alebo kontaktné miesto RSO, ktorý riešil príslušný spor, pokiaľ nie je v procedurálnych pravidlách uplatňovaných subjektom ARS ani v iných osobitných ustanoveniach vnútroštátneho práva stanovené dlhšie obdobie ich uchovávania.

4. Každý poradca pre RSO sa v súvislosti so svojimi činnosťami spracúvania údajov podľa tohto nariadenia považuje za kontrolóra podľa článku 2 písm. d) smernice 95/46/ES a zabezpečí súlad týchto činností s vnútroštátnymi právnymi predpismi prijatými podľa smernice 95/46/ES v členskom štáte kontaktného miesta RSO, ktoré je jeho hosťiteľom.

5. Každý subjekt ARS sa v súvislosti so svojimi činnosťami spracúvania údajov podľa tohto nariadenia považuje za kontrolóra podľa článku 2 písm. d) smernice 95/46/ES a zabezpečí súlad týchto činností s vnútroštátnymi právnymi predpismi prijatými podľa smernice 95/46/ES v členskom štáte, v ktorom má sídlo.

6. Komisia sa v súvislosti so svojou zodpovednosťou vyplývajúcou z tohto nariadenia a s ňou spojeným spracúvaním osobných údajov považuje za prevádzkovateľa podľa článku 2 písm. d) nariadenia (ES) č. 45/2001.

Článok 13

Dôvernosť a bezpečnosť údajov

1. Na kontaktné miesta RSO sa vťahujú pravidlá služobného tajomstva alebo iné rovnocenné povinnosti zachovávanie dôvernosti stanovené v právnych predpisoch dotknutého členského štátu.

2. Komisia prijme vhodné technické a organizačné opatrenia na zabezpečenie bezpečnosti informácií spracúvaných podľa tohto nariadenia, vrátane primeranej kontroly prístupu k údajom, bezpečnostného plánu a riadenia bezpečnostného incidentu v súlade s článkom 22 nariadenia (ES) č. 45/2001.

Článok 14

Informovanie spotrebiteľov

1. Obchodníci so sídlom na území Únie, ktorí uzatvárajú kúpne zmluvy alebo zmluvy o službách online a obchodné miesta online so sídlom na území Únie uvádzajú na svojich webových stránkach elektronický odkaz na platformu RSO. Tento odkaz bude ľahko prístupný pre spotrebiteľov. Obchodníci so sídlom na území Únie, ktorí uzatvárajú kúpne zmluvy alebo zmluvy o službách online, uvádzajú aj svoje e-mailové adresy.

2. Obchodníci so sídlom na území Únie, ktorí uzatvárajú kúpne zmluvy alebo zmluvy o službách online, ktorí sa na riešenie sporov so spotrebiteľmi zaviazali alebo majú povinnosť využiť jeden alebo viaceré subjekty ARS, spotrebiteľov informujú o existencii platformy RSO a možnosti využiť platformu RSO na riešenie svojich sporov. Obchodníci uvádzajú elektronický odkaz na platformu RSO na svojich webových stránkach a pokiaľ sa ponuka robí prostredníctvom e-mailu, odkaz uvádzajú v tomto e-maile. Táto informácia sa prípadne uvádza aj vo všeobecných podmienkach, ktoré sa vzťahujú na kúpne zmluvy a zmluvy o službách online.

3. Odsekmi 1 a 2 tohto článku nie je dotknutý článok 13 smernice 2013/11/EÚ a ustanovenia o informáciách pre spotrebiteľov o mimosúdnych postupoch nápravy, ktoré obsahujú iné právne akty Únie a ktoré sa uplatňujú popri tomto článku.

4. Zoznam subjektov ARS uvedený v článku 20 ods. 4 smernice 2013/11/EÚ a jeho aktualizácia sa uverejňuje na platforme RSO.

5. Členské štáty zabezpečia, aby subjekty ARS, centrá siete európskych spotrebiteľských centier, príslušné orgány vymedzené v článku 18 ods. 1 smernice 2013/11/EÚ, prípadne orgány určené v súlade s článkom 14 ods. 2 smernice 2013/11/EÚ, uvádzali elektronický odkaz na platformu RSO.

6. Členské štáty zabezpečia, aby združenia spotrebiteľov a združenia podnikateľov uvádzali elektronický odkaz na platformu RSO.

7. V prípade, že majú obchodníci povinnosť poskytovať informácie v súlade s odsekmi 1 a 2 a v súlade s ustanoveniami uvedenými v odseku 3, poskytujú podľa možnosti tieto informácie spoločne.

Článok 15

Úloha príslušných orgánov

Príslušný orgán každého členského štátu posudzuje, či subjekty ARS zriadené v uvedenom členskom štáte spĺňajú povinnosti ustanovené v tomto nariadení.

KAPITOLA III

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 16

Výbor

1. Komisii pomáha výbor. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 4 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

3. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

4. Ak sa má stanovisko výboru podľa odsekov 2 a 3 získať písomným postupom, tento postup sa ukončí bez výsledku, ak tak v rámci lehoty na vydanie stanoviska rozhodne predseda výboru alebo o to požiada jednoduchá väčšina členov výboru.

Článok 17

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Právomoc prijímať delegované akty sa Komisii udeľuje za podmienok stanovených v tomto článku.

2. Právomoc prijímať delegované akty uvedená v článku 8 ods. 3 sa udeľuje na dobu neurčitú od 8. júla 2013.

3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 8 ods. 3 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci v ňom uvedenej. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

4. Komisia oznamuje delegovaný akt Európskemu parlamentu a Rade súčasne, a to hneď po jeho prijatí.

5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 8 ods. 3 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade, alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predlži o dva mesiace.

Článok 18

Sankcie

Členské štáty ustanovia pravidlá o sankciách za porušenie tohto nariadenia a prijímú všetky opatrenia potrebné na to, aby zabezpečili ich vykonávanie. Ustanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce.

Článok 19

Zmena a doplnenie nariadenia (ES) č. 2006/2004

V prílohe k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 ⁽¹⁾ sa dopĺňa tento bod:

„21. Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 524/2013 z 21. mája 2013 o riešení spotrebiteľských sporov online (nariadenie o riešení spotrebiteľských sporov online) (Ú. v. EÚ L 165, 18.6.2013, s. 1): článok 14.“

Článok 20

Zmena smernice 2009/22/ES

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/22/ES ⁽²⁾ sa mení takto:

1. V článku 1 ods. 1 a 2 a článku 6 ods. 2 písm. b) sa slová „smernice uvedené v prílohe I“ nahrádzajú slovami „akty Únie uvedené v prílohe I“ v príslušnom gramatickom tvare.
2. V názve prílohy I sa slová „ZOZNAM SMERNÍC“ nahrádzajú slovami „ZOZNAM AKTOV ÚNIE“.
3. Do prílohy I sa dopĺňa tento bod:

„15. Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 524/2013 z 21. mája 2013 o riešení spotrebiteľských sporov online (nariadenie o riešení spotrebiteľských sporov online) (Ú. v. EÚ L 165 18.6.2013, s. 1): článok 14.“

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Štrasburgu 21. mája 2013

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predsedníčka
L. CREIGHTON

Článok 21

Správy

1. Komisia podáva Európskemu parlamentu a Rade každoročne správy o fungovaní platformy RSO, pričom prvú správu podá rok po uvedení platformy RSO do prevádzky.

2. Do 9. júla 2018 a potom každé tri roky Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o uplatňovaní tohto nariadenia, a to konkrétne o jednoduchosti používania formulára sťažnosti a prípadnej potrebe úpravy informácií uvedených v prílohe k tomuto nariadeniu. K uvedenej správe sa podľa potreby priložia návrhy na úpravu tohto nariadenia.

3. V prípade, že sa správy uvedené v odsekoch 1 a 2 majú podávať v ten istý rok, podáva sa len jedna spoločná správa.

Článok 22

Nadobudnutie účinnosti

1. Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

2. Toto nariadenie sa uplatňuje od 9. januára 2016 okrem týchto ustanovení:

— článku 2 ods. 3 a článku 7 ods. 1 a 5, ktoré sa uplatňujú od 9. júla 2015,

— článku 5 ods. 1 a 7, článku 6, článku 7 ods. 7, článku 8 ods. 3 a 4 a článkov 11, 16 a 17, ktoré sa uplatňujú od 8. júla 2013.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 364, 9.12.2004, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 110, 1.5.2009, s. 30.

PRÍLOHA

Informácie, ktoré sa majú poskytnúť pri predložení sťažnosti

1. či je sťažovateľom spotrebiteľ alebo obchodník;
 2. meno, e-mailová a poštová adresa spotrebiteľa;
 3. meno/názov a e-mailová, internetová a poštová adresa obchodníka;
 4. meno/názov a e-mailová a poštová adresa prípadného zástupcu sťažovateľa;
 5. jazyk(-y) sťažovateľa alebo jeho prípadného zástupcu;
 6. jazyk respondentu, ak je známy;
 7. druh tovaru alebo služby, ktorého sa sťažnosť týka;
 8. či obchodník ponúkol tovar alebo službu a spotrebiteľ si ich objednal na webovej stránke alebo prostredníctvom iných elektronických prostriedkov;
 9. cenu zakúpeného tovaru alebo služby;
 10. dátum nákupu tovaru alebo služby zo strany spotrebiteľa;
 11. či spotrebiteľ nadviazal priamy kontakt s obchodníkom;
 12. či sa sporom zaoberá alebo už zaoberal subjekt ARS alebo súd;
 13. druh sťažnosti;
 14. opis sťažnosti;
 15. ak je sťažovateľom spotrebiteľ, subjekty ARS, ktorý je obchodník povinný alebo sa zaviazal využiť v súlade s článkom 13 ods. 1 smernice 2013/11/EÚ, ak sú známe;
 16. ak je sťažovateľom obchodník, ktorý subjekt alebo subjekty ARS je povinný alebo sa zaviazal využiť.
-

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) č. 525/2013

z 21. mája 2013

o mechanizme monitorovania a nahlasovania emisií skleníkových plynov a nahlasovania ďalších informácií na úrovni členských štátov a Únie relevantných z hľadiska zmeny klímy a o zrušení rozhodnutia č. 280/2004/ES

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 192 ods. 1,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov ⁽²⁾,konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽³⁾,

keďže:

(1) Rozhodnutím Európskeho parlamentu a Rady č. 280/2004/ES z 11. februára 2004 o mechanizme sledovania emisií skleníkových plynov v Spoločenstve a uplatňovania Kjótskeho protokolu ⁽⁴⁾ sa zaviedol rámec na monitorovanie antropogénnych emisií skleníkových plynov zo zdrojov a záchytov skleníkových plynov, hodnotenie pokroku pri plnení záväzkov súvisiacich s týmito emisiami a vykonávanie požiadaviek na ich monitorovanie a nahlasovanie v Únii podľa Rámcového dohovoru Organizácie Spojených národov o zmene klímy (ďalej len „UNFCCC“ – United Nations Framework Convention on Climate Change) ⁽⁵⁾ a Kjótskeho protokolu ⁽⁶⁾. S cieľom

zohľadniť nedávny a budúci vývoj na medzinárodnej úrovni týkajúci sa UNFCCC a Kjótskeho protokolu a vykonávať nové požiadavky na monitorovanie a nahlasovanie stanovené v práve Únie by sa malo rozhodnutie č. 280/2004/ES nahradiť.

(2) Rozhodnutie č. 280/2004/ES by sa malo nahradiť nariadením z dôvodu širšieho rozsahu pôsobnosti práva Únie, zahrnutia ďalších kategórií osôb, ktorým sú uložené povinnosti, komplexnejšej a vysoko technickej povahy zavedených ustanovení, väčšej potreby jednotných pravidiel uplatniteľných v celej Únii a uľahčenia vykonávania.

(3) Konečným cieľom UNFCCC je stabilizovať koncentrácie skleníkových plynov v atmosfére na úrovni, ktorá by zabránila nebezpečnému narušeniu klimatického systému ľudskou činnosťou. Na dosiahnutie tohto cieľa je potrebné, aby sa celosvetová priemerná ročná teplota zemského povrchu nezvýšila o viac ako 2 °C v porovnaní s predindustriálnymi úrovňami.

(4) Je potrebné podrobne monitorovať a nahlasovať a pravidelne posudzovať emisie skleníkových plynov v Únii a v členských štátoch, ako aj ich úsilie riešiť zmenu klímy.

(5) K pokroku pri vyváženom riešení problémov spojených so zmenou klímy významne prispelo rozhodnutie Konferencie zmluvných strán UNFCCC 1/CP.15 (ďalej len „rozhodnutie 1/CP.15“) a rozhodnutie Konferencie zmluvných strán UNFCCC 1/CP.16 (ďalej len „rozhodnutie 1/CP.16“). V týchto rozhodnutiach sa zaviedli nové požiadavky na monitorovanie a nahlasovanie, ktoré sa vzťahujú na realizáciu ambiciózných cieľov zníženia emisií, ku ktorým sa zaviazali Únia a jej členské štáty, a poskytuje sa podpora rozvojovým krajinám. Zároveň sa v týchto rozhodnutiach uznalo, že je dôležité venovať adaptácii rovnakú pozornosť ako zmierňovaniu. V rozhodnutí 1/CP.16 sa okrem toho vyžaduje, aby rozvinuté krajiny vypracovali stratégie alebo plány nízkouhlíkoveho rozvoja. Takéto stratégie alebo plány by podľa očakávania mali prispieť k budovaniu nízkouhlíkovej spoločnosti a zabezpečiť pokračujúci vysoký rast a udržateľný rozvoj, ako aj k nákladovo efektívnemu plneniu dlhodobého klimatického cieľa s náležitým ohľadom na čiastkové etapy. Toto nariadenie by malo uľahčiť vykonávanie týchto požiadaviek na monitorovanie a nahlasovanie.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 181, 21.6.2012, s. 169.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 277, 13.9.2012, s. 51.

⁽³⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 12. marca 2013 (zatiaľ neuvyhlásená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 22. apríla 2013.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ L 49, 19.2.2004, s. 1.

⁽⁵⁾ Rozhodnutie Rady 94/69/ES z 15. decembra 1993 o uzavretí Rámcového dohovoru Organizácie Spojených národov o klimatických zmenách (Ú. v. ES L 33, 7.2.1994, s. 11).

⁽⁶⁾ Rozhodnutie Rady 2002/358/ES z 25. apríla 2002, ktoré sa týka schválenia Kjótskeho protokolu k Rámcovému dohovoru Organizácie Spojených národov o klimatických zmenách a spoločnom plnení záväzkov z neho vyplývajúcich v mene Európskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 130, 15.5.2002, s. 1).

- (6) Súbor právnych aktov Únie prijatých v roku 2009, ďalej len súhrnne ako „klimaticko-energetický balík“, najmä rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 406/2009/ES z 23. apríla 2009 o úsilí členských štátov znížiť emisie skleníkových plynov s cieľom splniť záväzky Spoločenstva týkajúce sa zníženia emisií skleníkových plynov do roku 2020 ⁽¹⁾ a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/29/ES z 23. apríla 2009, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2003/87/ES s cieľom zlepšiť a rozšíriť schému Spoločenstva na obchodovanie s emisími kvótami skleníkových plynov ⁽²⁾, predstavuje ďalší pevný záväzok Únie a členských štátov výrazne znížiť svoje emisie skleníkových plynov. Na základe nových požiadaviek podľa týchto dvoch právnych aktov by sa mal aktualizovať aj systém Únie na monitorovanie a nahlasovanie emisií.
- (7) Podľa UNFCCC sa od Únie a jej členských štátov vyžaduje rozvíjať, pravidelne aktualizovať, uverejňovať a Konferencii zmluvných strán nahlasovať národné inventúry antropogénnych emisií skleníkových plynov zo zdrojov a záchytov skleníkových plynov, na ktoré sa nevzťahuje Montrealský protokol z roku 1987 o látkach, ktoré poškodzujú ozónovú vrstvu, k Viedenskému dohovoru o ochrane ozónovej vrstvy ⁽³⁾ (ďalej len „Montrealský protokol“), použitím komparatívnych metodík, na ktorých sa dohodne Konferencia zmluvných strán.
- (8) V článku 5 ods. 1 Kjótskeho protokolu sa vyžaduje, aby Únia a členské štáty zriadili a udržiavali národný systém na odhad antropogénnych emisií skleníkových plynov zo zdrojov a záchytov skleníkových plynov, na ktoré sa nevzťahuje Montrealský protokol, s cieľom zabezpečiť vykonávanie ostatných ustanovení Kjótskeho protokolu. Unia a členské štáty by pri tom mali uplatňovať usmernenia pre národné systémy stanovené v prílohe k rozhodnutiu 19/CMP.1 Konferencie zmluvných strán UNFCCC, ktorá predstavuje zasadnutie zmluvných strán Kjótskeho protokolu (ďalej len „rozhodnutie 19/CMP.1“). V rozhodnutí 1/CP.16 sa navyše vyžaduje zavedenie vnútroštátnych opatrení na odhad antropogénnych emisií zo zdrojov a záchytov všetkých skleníkových plynov, na ktoré sa nevzťahuje Montrealský protokol. Toto nariadenie by malo umožniť vykonávanie oboch týchto požiadaviek.
- (9) Cyprus a Malta sú zahrnuté do prílohy I k UNFCCC podľa rozhodnutia Konferencie zmluvných strán UNFCCC 10/CP.17 účinného od 9. januára 2013 a rozhodnutia Konferencie zmluvných strán UNFCCC 3/CP.15 účinného od 26. októbra 2010.
- (10) Skúsenosti získané vykonávaním rozhodnutia č. 280/2004/ES preukázali potrebu zvýšiť súčinnosť a súdržnosť s nahlasovaním podľa iných právnych nástrojov, najmä so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES z 13. októbra 2003 o vytvorení systému obchodovania s emisími kvótami skleníkových plynov v Spoločenstve ⁽⁴⁾, nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 z 18. januára 2006 o zriadení Európskeho registra uvoľňovania a prenosov znečisťujúcich látok ⁽⁵⁾, so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2001/81/ES z 23. októbra 2001 o národných emisných stropoch pre určité látky znečisťujúce ovzdušie ⁽⁶⁾, s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 zo 17. mája 2006 o určitých fluórovaných skleníkových plynov ⁽⁷⁾ a s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1099/2008 z 22. októbra 2008 o energetickej štatistike ⁽⁸⁾. Hoci si zefektívnenie požiadaviek na nahlasovanie bude vyžadovať zmenu jednotlivých právnych nástrojov, na zaistenie kvality nahlasovania emisií je pri nahlasovaní emisií skleníkových plynov nevyhnutné používať konzistentné údaje.
- (11) Vo štvrtej hodnotiacej správe Medzivládneho panelu o zmene klímy (IPCC – Intergovernmental Panel on Climate Change) sa uvádza, že potenciál globálneho otepľovania (GWP – global warming potential) fluoridu deťasitého (NF₃) je približne 17 000 ráz vyšší než v prípade oxidu uhličitého (CO₂). NF₃ sa čoraz viac používa v sektore elektroniky ako náhrada plnofluórovaných uhlíkovodíkov (PFC) a fluoridu sírového (SF₆). V súlade s článkom 191 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) musí byť politika Únie v oblasti životného prostredia založená na zásade opatrnosti. Táto zásada si vyžaduje monitorovanie NF₃ s cieľom posúdiť úroveň emisií v Únii a v prípade potreby určiť zmierňujúce opatrenie.
- (12) Údaje, ktoré sa v súčasnosti nahlasujú v rámci národných inventúr skleníkových plynov a registrov jednotlivých štátov a Únie, nestačia na to, aby sa na úrovni členských štátov dali určiť emisie CO₂ z civilnej leteckej dopravy, na ktoré sa nevzťahuje smernica 2003/87/ES. Pri prijímaní povinností nahlasovania by Únia nemala zaťažovať členské štáty a malé a stredné podniky (MSP) viac, ako je primerané sledovaným cieľom. Emisie CO₂ z letov, na ktoré sa nevzťahuje smernica 2003/87/ES, predstavujú iba veľmi malú časť celkových emisií skleníkových plynov a vytvorenie systému nahlasovania týchto emisií

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 140, 5.6.2009, s. 136.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 140, 5.6.2009, s. 63.

⁽³⁾ Rozhodnutie Rady 88/540/EHS zo 14. októbra 1988 týkajúce sa uzatvorenia Viedenského dohovoru o ochrane ozónovej vrstvy a Montrealského protokolu o látkach, ktoré porušujú ozónovú vrstvu (Ú. v. ES L 297, 31.10.1988, s. 8).

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ L 275, 25.10.2003, s. 32.

⁽⁵⁾ Ú. v. EÚ L 33, 4.2.2006, s. 1.

⁽⁶⁾ Ú. v. ES L 309, 27.11.2001, s. 22.

⁽⁷⁾ Ú. v. EÚ L 161, 14.6.2006, s. 1.

⁽⁸⁾ Ú. v. EÚ L 304, 14.11.2008, s. 1.

by bolo vzhľadom na existujúce požiadavky pre širší sektor podľa smernice 2003/87/ES neúmerne zaťažujúce. Preto je potrebné emisie CO₂ zo zdroja kategórie IPCC „1.A.3.A civilná letecká doprava“ považovať na účely článku 3 a článku 7 ods. 1 rozhodnutia č. 406/2009/ES za rovné nule.

- (13) V záujme zabezpečenia účinnosti mechanizmov monitorovania a nahlasovania emisií skleníkových plynov je potrebné vyhnúť sa ďalšiemu zvyšovaniu finančného a administratívneho zaťaženia, ktoré už znášajú členské štáty.
- (14) Hoci sa emisie a záchyty skleníkových plynov z využívania pôdy, zo zmeny vo využívaní pôdy a z lesného hospodárstva (ďalej len „LULUCF“) započítavajú do cieľa Únie znížiť emisie podľa Kjótskeho protokolu, nie sú súčasťou cieľa znížiť emisie o 20 % do roku 2020 v rámci klimaticko-energetického balíka. V článku 9 rozhodnutia č. 406/2009/ES sa vyžaduje, aby Komisia posúdila podmienky začlenenia emisií a záchytov z činností súvisiacich s LULUCF do záväzku Únie znížiť emisie skleníkových plynov, pričom zabezpečí trvanlivosť a environmentálnu integritu prínosu sektora LULUCF a presné monitorovanie a započítavanie príslušných emisií a záchytov. Tiež sa od Komisie vyžaduje, aby v prípade potreby predložila legislatívny návrh tak, aby nadobudol účinnosť od roku 2013. Komisia predložila 12. marca 2012 Európskemu parlamentu a Rade návrh ako prvý krok smerom k začleneniu sektora LULUCF do záväzku Únie znížiť emisie, čo viedlo k prijatiu rozhodnutia Európskeho parlamentu a Rady č. 529/2013/EÚ z 21. mája 2013 o pravidlách započítavania pre emisie a záchyty skleníkových plynov vyplývajúce z činností súvisiacich s využívaním pôdy, so zmenami vo využívaní pôdy a s lesným hospodárstvom a o informáciách týkajúcich sa opatrení súvisiacich s týmito činnosťami⁽¹⁾.
- (15) Únia a členské štáty by sa mali usilovať o poskytovanie čo najaktuálnejších informácií o svojich emisiách skleníkových plynov, a to najmä v rámci stratégie Európa 2020 a v termínoch, ktoré sú v nej určené. Toto nariadenie by malo umožniť vypracovanie takýchto odhadov v čo možno najkratších termínoch za pomoci štatistických a iných informácií, ako sú v prípade potreby satelitné údaje poskytované programom Globálne monitorovanie pre životné prostredie a bezpečnosť a inými satelitnými systémami.
- (16) Keďže Komisia oznámila, že má v úmysle navrhnúť nové požiadavky na monitorovanie a nahlasovanie emisií z námornej dopravy, čo môže podľa potreby zahŕňať

aj zmeny tohto nariadenia, týmto nariadením by sa nemal prejudikovať žiaden takýto návrh, a preto by sa doň teraz nemali začleniť ustanovenia o monitorovaní a nahlasovaní emisií z námornej dopravy.

- (17) Skúsenosti získané pri vykonávaní rozhodnutia č. 280/2004/ES ukázali potrebu zlepšiť transparentnosť, presnosť, konzistentnosť, úplnosť a porovnateľnosť nahlasovaných informácií o politikách a opatreniach a o projekciách. V rozhodnutí č. 406/2009/ES sa vyžaduje, aby členské štáty nahlasovali svoj predpokladaný pokrok pri plnení svojich povinností podľa uvedeného rozhodnutia vrátane informácií o vnútroštátnych politikách a opatreniach a o národných projekciách. V stratégii Európa 2020 sa stanovil integrovaný program hospodárskej politiky, v ktorom sa od Únie a členských štátov vyžaduje väčšie úsilie pri včasnom nahlasovaní politik a opatrení v oblasti zmeny klímy a ich predpokladaných účinkoch na emisie. Vytvorenie systémov na úrovni Únie a členských štátov spolu s lepšími usmerneniami o nahlasovaní by malo významne prispieť k plneniu týchto cieľov. Komisia by mala tiež môcť vypracovať a používať odhady projekcií emisií skleníkových plynov s cieľom zabezpečiť, aby Únia splnila medzinárodné aj interné požiadavky na nahlasovanie projekcií skleníkových plynov a hodnotila svoj pokrok pri plnení svojich medzinárodných a interných záväzkov a povinností.
- (18) Lepšie informácie od členských štátov sú potrebné na monitorovanie ich pokroku a činnosti v súvislosti s adaptáciou na zmenu klímy. Tieto informácie sú potrebné na vytvorenie komplexnej adaptačnej stratégie Únie podľa bielej knihy Komisie z 1. apríla 2009 s názvom Adaptácia na zmenu klímy: Európsky rámec opatrení. Nahlasovanie informácií o adaptácii umožní členským štátom vymieňať si najlepšie postupy a vyhodnocovať svoje potreby a úroveň pripravenosti vyrovnáť sa so zmenou klímy.
- (19) Podľa rozhodnutia 1/CP.15 sa Únia a členské štáty zaviazali poskytovať významnú finančnú podporu na opatrenia zamerané na adaptáciu na zmenu klímy a jej zmiernenie v rozvojových krajinách. Podľa odseku 40 rozhodnutia 1/CP.16 musí každá rozvinutá krajina, ktorá je zmluvnou stranou UNFCCC, zlepšiť nahlasovanie informácií o poskytovaní finančnej a technologickej podpory a podpory budovania kapacít rozvojovým krajinám, ktoré sú zmluvnými stranami dohovoru. Zlepšenie nahlasovania je nevyhnutné pre uznanie úsilia Únie a členských štátov pri plnení ich záväzkov. V rozhodnutí 1/CP.16 sa tiež stanovil nový technologický mechanizmus na podporu medzinárodného prenosu technológií. Toto nariadenie by malo zabezpečiť nahlasovanie aktuálnych informácií o činnostiach v oblasti prenosu technológií rozvojovým krajinám, vychádzajúcich z najlepších dostupných údajov.

⁽¹⁾ Pozri stranu 80 tohto úradného vestníka.

- (20) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/101/ES ⁽¹⁾ zmenila smernicu 2003/87/ES s cieľom začleniť činnosti leteckej dopravy do systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v rámci Únie. Smernica 2003/87/ES obsahuje ustanovenia o používaní príjmov z aukcií, o nahlasovaní používania príjmov z aukcií členskými štátmi a o opatreniach prijatých podľa článku 3d uvedenej smernice. Smernica 2003/87/ES, zmenená smernicou 2009/29/ES, teraz obsahuje aj ustanovenia o používaní príjmov z aukcií a uvádza, že aspoň 50 % týchto príjmov by sa malo použiť na účely jedného alebo viacerých opatrení uvedených v článku 10 ods. 3 smernice 2003/87/ES. Transparentné používanie príjmov z aukčného obchodovania s kvótami podľa smernice 2003/87/ES je kľúčovým prvkom podpory záväzkov Únie.
- (21) Podľa UNFCCC sa od Únie a jej členských štátov vyžaduje, aby vypracovali, pravidelne aktualizovali, uverejňovali a Konferencii zmluvných strán predkladali národné správy a dvojročné správy, pričom použijú usmernenia, metodiky a formáty, na ktorých sa dohodla Konferencia zmluvných strán. V rozhodnutí 1/CP.16 sa vyžaduje zlepšenie nahlasovania cieľov zmiernenia dôsledkov zmeny klímy a poskytovania finančnej a technologickej podpory a podpory budovania kapacít rozvojovým krajinám, ktoré sú zmluvnými stranami dohovoru.
- (22) Rozhodnutie č. 406/2009/ES zmenilo súčasný ročný cyklus nahlasovania na ročný cyklus záväzkov, ktorý vyžaduje dôkladné preskúmanie inventúr skleníkových plynov členských štátov v kratšom časovom rámci, než súčasné preskúmanie inventúr podľa UNFCCC, aby sa umožnilo využívanie flexibility a v prípade potreby uplatnenie nápravného opatrenia na konci každého príslušného roka. Zavedenie procesu preskúmania inventúr skleníkových plynov predložených členskými štátmi na úrovni Únie je potrebné na zaistenie toho, aby sa dodržiavanie rozhodnutia č. 406/2009/ES posudzovalo dôveryhodným, konzistentným, transparentným a včasným spôsobom.
- (23) V súčasnosti sa v rámci procesu UNFCCC diskutuje o niekoľkých technických prvkoch týkajúcich sa nahlasovania emisií skleníkových plynov zo zdrojov a záchytov, ako je napríklad používanie GWP, rozsah správ o skleníkových plynov a metodické usmernenie IPCC, ktoré sa má použiť pri príprave národných inventúr skleníkových plynov. Revízie týchto metodických prvkov v kontexte procesu UNFCCC a následné prepočítanie časových radov emisií skleníkových plynov môžu zmeniť úroveň a trendy týchto emisií. Komisia by mala monitorovať tento vývoj na medzinárodnej úrovni a v prípade potreby navrhnúť revíziu tohto nariadenia s cieľom zaistiť konzistentnosť s metodikami používanými v kontexte procesu UNFCCC.
- (24) V súlade so súčasnými usmerneniami UNFCCC pre nahlasovanie skleníkových plynov sa pri výpočte a nahlasovaní emisií metánu vychádza z GWP v časovom horizonte 100 rokov. Vzhľadom na vysoký GWP a relatívne krátku životnosť metánu v atmosfére by Komisia mala analyzovať dôsledky prijatia 20-ročného časového horizontu v prípade metánu pre politiky a opatrenia.
- (25) S ohľadom na uznesenie Európskeho parlamentu zo 14. septembra 2011 o komplexnom prístupe k antropogénnym emisiám látok iných ako CO₂, ktoré prispievajú k zmene klímy, a po dosiahnutí dohody v rámci UNFCCC o používaní dohodnutých a uverejnených usmernení IPCC pre monitorovanie a nahlasovanie emisií zo sadze by mala Komisia zanalyzovať dôsledky pre politiky a opatrenia a v prípade potreby zmeniť prílohu I k tomuto nariadeniu.
- (26) Emisie skleníkových plynov v nahlásených časových radoch by sa mali odhadovať pomocou rovnakých metód. Podkladové údaje o činnostiach a emisných faktoroch by sa mali získavať a používať konzistentným spôsobom, čo zaisťuje, aby zmeny v metódach odhadu alebo predpokladoch nespôsobili zmeny v trendoch emisií. Prepočítanie emisií skleníkových plynov by sa malo vykonávať v súlade s dohodnutými usmerneniami a s cieľom zlepšiť konzistentnosť, presnosť a úplnosť nahlásených časových radov, ako aj uplatňovanie podrobnejších metód. Keď sa zmení metodika alebo spôsob zhromažďovania podkladových údajov o činnostiach a emisných faktoroch, členské štáty by mali prepočítať inventúry pre nahlásené časové rady a posúdiť potrebu prepočítania na základe dôvodov stanovených v dohodnutých usmerneniach, a to najmä pre kľúčové kategórie. V tomto nariadení by sa malo stanoviť, či a za akých podmienok by sa mali zohľadniť účinky takéhoto prepočítania na účely určenia ročných pridelených emisných kvót.
- (27) Letecká doprava vplyva na globálnu klímu v dôsledku uvoľňovania CO₂, a aj prostredníctvom iných emisií vrátane emisií oxidov dusíka a mechanizmov, ako je zvyšovanie tvorby riasových oblakov cirrus. Vzhľadom na rýchlo sa vyvíjajúce vedecké poznatky o týchto vplyvoch by sa v rámci tohto nariadenia malo pravidelne vykonávať aktualizované posúdenie vplyvov leteckej dopravy na globálnu klímu, ktoré nesúvisia s CO₂. Modelovanie používané v tejto súvislosti by sa malo prispôbovať vedeckému pokroku. Komisia by na základe svojho posúdenia týchto vplyvov mohla zvážiť vhodné politické možnosti ich riešenia.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 8, 13.1.2009, s. 3.

- (28) Cieľom Európskej environmentálnej agentúry je podporovať udržateľný rozvoj a pomáhať pri dosahovaní výrazného a merateľného zlepšenia stavu európskeho životného prostredia poskytovaním včasných, cielených, dôležitých a spoľahlivých informácií tvorcom politik, verejným inštitúciám a verejnosti. Európska environmentálna agentúra by mala Komisii v prípade potreby pomáhať pri monitorovaní a nahlasovaní, najmä v súvislosti s inventarizačným systémom Únie a jej systémom politik a meraní a projekcií, pri vykonávaní každoročných odborných preskúmaní inventúr členských štátov, pri posudzovaní pokroku Únie pri plnení jej záväzkov znižovania emisií, pri vedení európskej platformy pre adaptáciu na zmeny klímy v súvislosti s vplyvom, zraniteľnosťou a adaptáciou na zmenu klímy a pri oznamovaní spoľahlivých informácií o klíme verejnosti.
- (29) Na všetky požiadavky týkajúce sa poskytovania informácií a údajov podľa tohto nariadenia by sa mali vzťahovať pravidlá Únie pre ochranu údajov a obchodného tajomstva.
- (30) Informácie a údaje zhromaždené na základe tohto nariadenia môžu v budúcnosti prispieť aj k tvorbe a posudzovaniu politiky Únie v oblasti zmeny klímy.
- (31) Komisia by s cieľom zaistiť konzistentnosť mala sledovať vykonávanie požiadaviek na monitorovanie a nahlasovanie podľa tohto nariadenia a budúci vývoj podľa UNFCCC a Kjótskeho protokolu. V tejto súvislosti by Komisia mala v prípade potreby predložiť legislatívny návrh Európskemu parlamentu a Rade.
- (32) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania článku 5 ods. 4, článku 7 ods. 7 a 8, článku 8 ods. 2, článku 12 ods. 3, článku 17 ods. 4 a článku 19 ods. 5 a 6 tohto nariadenia by sa mali Komisii udeliť vykonávacie právomoci. Uvedené právomoci by sa s výnimkou článku 19 ods. 6 mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie⁽¹⁾.
- (33) S cieľom stanoviť harmonizované požiadavky na nahlasovanie na účely monitorovania emisií skleníkových plynov a ďalších informácií súvisiacich s politikou v oblasti zmeny klímy by sa mala na Komisiu delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 ZFEÚ, pokiaľ ide o zmenu prílohy I a prílohy III k tomuto

nariadeniu v súlade s rozhodnutiami prijatými v rámci UNFCCC a Kjótskeho protokolu, zohľadnenie zmien GWP a medzinárodne dohodnutých usmernení pre inventúru, stanovenie základných požiadaviek na inventarizačný systém Únie a vytvorenie registra Únie. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni expertov. Pri príprave a vypracúvaní delegovaných aktov by Komisia mala zabezpečiť, aby sa príslušné dokumenty súčasne, vo vhodnom čase a vhodným spôsobom postúpili Európskemu parlamentu a Rade.

- (34) Keďže ciele tohto nariadenia, a to ustanovenie mechanizmu monitorovania a nahlasovania emisií skleníkových plynov a nahlasovania ďalších informácií na úrovni členských štátov a Únie relevantných z hľadiska zmeny klímy, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni jednotlivých členských štátov, ale z dôvodov rozsahu a dôsledkov navrhovanej akcie ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

KAPITOLA 1

PREDMET ÚPRAVY, ROZSAH PÔSOBNOSTI A VYMEDZENIE POJMOV

Článok 1

Predmet úpravy

Týmto nariadením sa zavádza mechanizmus na:

- zabezpečenie včasnosti, transparentnosti, presnosti, konzistentnosti, porovnateľnosti a úplnosti nahlasovania Únie a jej členských štátov sekretariátu UNFCCC;
- nahlasovanie a overovanie informácií, ktoré sa týkajú záväzkov Únie a jej členských štátov podľa UNFCCC, Kjótskeho protokolu a rozhodnutí prijatých na ich základe, a na hodnotenie pokroku pri plnení týchto záväzkov;
- monitorovanie a nahlasovanie všetkých antropogénnych emisií skleníkových plynov zo zdrojov a záchytov skleníkových plynov, na ktoré sa nevzťahuje Montrealský protokol o látkach poškodzujúcich ozónovú vrstvu, v členských štátoch;

(¹) Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13.

- d) monitorovanie, nahlasovanie, preskúvanie a overovanie emisií skleníkových plynov a ďalších informácií podľa článku 6 rozhodnutia č. 406/2009/ES;
- e) nahlasovanie informácií o používaní príjmov z aukčného obchodovania s kvótami na základe článku 3d ods. 1 alebo 2 alebo článku 10 ods. 1 smernice 2003/87/ES v súlade s článkom 3d ods. 4 a článkom 10 ods. 3 uvedenej smernice;
- f) monitorovanie a nahlasovanie opatrení, ktoré členské štáty prijali v záujme adaptácie na nevyhnutné dôsledky zmeny klímy nákladovo efektívnym spôsobom;
- g) hodnotenie pokroku členských štátov pri plnení ich povinností podľa rozhodnutia č. 406/2009/ES.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

Toto nariadenie sa vzťahuje na:

- a) nahlasovanie stratégií nízkouhlíkového rozvoja Únie a jej členských štátov a všetkých ich aktualizácií v súlade s rozhodnutím 1/CP.16;
 - b) emisie skleníkových plynov uvedených v prílohe I k tomuto nariadeniu zo sektorov a zdrojov a záchyty, na ktoré sa vzťahujú národné inventúry skleníkových plynov podľa článku 4 ods. 1 písm. a) UNFCCC a ktoré boli emitované na územiach členských štátov;
 - c) emisie skleníkových plynov, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti článku 2 ods. 1 rozhodnutia č. 406/2009/ES;
 - d) klimatické vplyvy nesúvisiace s CO₂, ktoré sú spojené s emisiami z civilnej leteckej dopravy;
 - e) projekcie Únie a jej členských štátov týkajúce sa antropogénnych emisií skleníkových plynov zo zdrojov a záchytov skleníkových plynov, na ktoré sa nevzťahuje Montrealský protokol, ako aj na politiky a súvisiace opatrenia členských štátov;
 - f) celkovú finančnú a technologickú podporu rozvojovým krajinám v súlade s požiadavkami podľa UNFCCC;
 - g) použitie príjmov z aukčného obchodovania s kvótami podľa článku 3d ods. 1 a 2 a článku 10 ods. 1 smernice 2003/87/ES;
 - h) aktivity členských štátov zamerané na adaptáciu na zmenu klímy.
1. „potenciál globálneho otepľovania“ alebo „GWP - global warming potential“ plynu je celkový príspevok ku globálnemu otepľovaniu v dôsledku emisie jednej jednotky tohto plynu v pomere k jednej jednotke referenčného plynu, CO₂, ktorý má priradenú hodnotu 1;
 2. „národný inventarizačný systém“ je systém inštitucionálnych, právnych a procesných opatrení zriadený v rámci členského štátu na účely odhadu antropogénnych emisií skleníkových plynov zo zdrojov a záchytov skleníkových plynov, na ktoré sa nevzťahuje Montrealský protokol, a na nahlasovanie a archiváciu informácií z inventúr v súlade s rozhodnutím 19/CMP.1 alebo inými príslušnými rozhodnutiami orgánov UNFCCC, alebo Kjótskeho protokolu;
 3. „príslušné inventarizačné úrady“ sú úrady poverené podľa národného inventarizačného systému úlohou vypracovať inventúry skleníkových plynov;
 4. „zabezpečenie kvality“ alebo „QA – quality assurance“ je plánovaný systém postupov preskúmania určených na zabezpečenie splnenia cieľov kvality údajov a nahlasovania čo možno najlepších odhadov a informácií na podporu účinnosti programu kontroly kvality a na pomoc členským štátom;
 5. „kontrola kvality“ alebo „QC – quality control“ je systém rutinných technických činností na meranie a kontrolu kvality informácií a odhadov zostavených s cieľom zabezpečiť integritu, správnosť a úplnosť údajov, zistiť a riešiť chyby a opomenutia, zdokumentovať a archivovať údaje a ďalší použitý materiál a zaznamenať všetky činnosti na zabezpečenie kvality;
 6. „ukazovateľ“ je kvantitatívny alebo kvalitatívny faktor alebo premenná, ktorý (ktorá) prispieva k lepšiemu pochopeniu pokroku pri vykonávaní politík a opatrení a trendov emisií skleníkových plynov;
 7. „jednotka prideleného množstva“ alebo „AAU – assigned amount unit“ je jednotka vydaná podľa príslušných ustanovení v prílohe k rozhodnutiu 13/CMP.1 Konferencie zmluvných strán UNFCCC, ktorá predstavuje zasadnutie zmluvných strán Kjótskeho protokolu (ďalej len „rozhodnutie 13/CMP.1“) alebo iných príslušných rozhodnutí orgánov UNFCCC alebo Kjótskeho protokolu;
 8. „jednotka záchytu“ alebo „RMU – removal unit“ je jednotka vydaná podľa príslušných ustanovení prílohy k rozhodnutiu 13/CMP.1 alebo iných príslušných rozhodnutí orgánov UNFCCC alebo Kjótskeho protokolu;

Článok 3

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

9. „jednotka zníženia emisií“ alebo „ERU – emission reduction unit“ je jednotka vydaná podľa príslušných ustanovení prílohy k rozhodnutiu 13/CMP.1 alebo iných príslušných rozhodnutí orgánov UNFCCC alebo Kjótskeho protokolu;
10. „certifikované zníženie emisií“ alebo „CER – certified emission reduction“ je jednotka vydaná podľa článku 12 Kjótskeho protokolu a jeho požiadaviek, ako aj podľa príslušných ustanovení prílohy k rozhodnutiu 13/CMP.1 alebo iných príslušných rozhodnutí orgánov UNFCCC alebo Kjótskeho protokolu;
11. „dočasné certifikované zníženie emisií“ alebo „tCER – temporary certified emission reduction“ je jednotka vydaná podľa článku 12 Kjótskeho protokolu a jeho požiadaviek, ako aj podľa príslušných ustanovení prílohy k rozhodnutiu 13/CMP.1 alebo iných príslušných rozhodnutí orgánov UNFCCC alebo Kjótskeho protokolu, t. j. kredity udelené za záchyty emisií, ktoré sú certifikované pre projekty zalesňovania alebo obnovy lesa v rámci Mechanizmu čistého rozvoja (CDM – clean development mechanism), nahradia sa po skončení druhého záväzného obdobia;
12. „dlhodobé certifikované zníženie emisií“ alebo „lCER – long-term certified emission reduction“ je jednotka vydaná podľa článku 12 Kjótskeho protokolu a jeho požiadaviek, ako aj podľa príslušných ustanovení prílohy k rozhodnutiu 13/CMP.1 alebo iných príslušných rozhodnutí orgánov UNFCCC alebo Kjótskeho protokolu, t. j. kredity udelené za dlhodobé záchyty emisií, ktoré sú certifikované pre projekty zalesňovania alebo obnovy lesa v rámci CDM, nahradia sa po skončení obdobia kreditovania projektu alebo v prípade reverzie záchytov alebo nepredloženia certifikačnej správy;
13. „národný register“ je register vo forme štandardizovanej elektronickej databázy, ktorá obsahuje údaje o vydaní, držbe, prevode, nadobudnutí, zrušení, vyradení, prenesení alebo nahradení jednotiek AAU, RMU, ERU, CER, tCER a lCER, alebo zmeny dátumu uplynutia ich platnosti;
14. „politiky a opatrenia“ sú všetky nástroje, ktorých cieľom je vykonávať záväzky podľa článku 4 ods. 2 písm. a) a b) UNFCCC, medzi ktoré môžu patriť tie, ktorých primárnym cieľom nie je obmedzenie a zníženie emisií skleníkových plynov;
15. „systém pre politiky a opatrenia a projekcie“ je systém inštitucionálnych, právnych a procesných opatrení zriadený na nahlasovanie politík a opatrení a projekcií antropogénnych emisií zo zdrojov a záchytov skleníkových plynov, na ktoré sa nevzťahuje Montrealský protokol, v zmysle požiadaviek článku 12 tohto nariadenia;
16. „predbežné hodnotenie politík a opatrení“ je hodnotenie predpokladaných účinkov politiky alebo opatrenia;
17. „následné hodnotenie politík a opatrení“ je hodnotenie účinkov politiky alebo opatrenia, ktoré už nastali;
18. „projekcie bez opatrení“ sú projekcie antropogénnych emisií skleníkových plynov zo zdrojov a záchytov, ktoré zahŕňajú účinky všetkých politík a opatrení, ktoré sa plánujú, prijímajú alebo vykonávajú po roku, ktorý bol pre príslušnú projekciu zvolený ako východzí bod;
19. „projekcie s opatreniami“ sú projekcie antropogénnych emisií skleníkových plynov zo zdrojov a záchytov, ktoré zahŕňajú účinky politík a opatrení, ktoré sa prijali a vykonali, z hľadiska zníženia emisií skleníkových plynov;
20. „projekcie s dodatočnými opatreniami“ sú projekcie antropogénnych emisií skleníkových plynov zo zdrojov a záchytov, ktoré zahŕňajú účinky politík a opatrení, ktoré sa prijali a vykonali s cieľom zmierniť zmenu klímy, z hľadiska zníženia emisií skleníkových plynov, ako aj účinky politík a opatrení plánovaných na tento účel;
21. „analýza citlivosti“ je preskúmanie modelového algoritmu alebo predpokladu s cieľom vyčísliť citlivosť alebo stabilitu modelových výstupných údajov vzhľadom na zmeny vo vstupných údajoch alebo v základných predpokladoch. Vykonáva sa zmenou vstupných hodnôt alebo modelových rovníc a sledovaním zodpovedajúcej zmeny výstupu modelu;
22. „podpora súvisiaca so zmiernením zmeny klímy“ je podpora zameraná na činnosti v rozvojových krajinách, ktoré prispievajú k cieľu stabilizácie koncentrácií skleníkových plynov v atmosfére na úrovni, ktorá by zabránila nebezpečnému antropogénnemu zasahovaniu do klimatického systému;
23. „podpora súvisiaca s adaptáciou na zmenu klímy“ je podpora zameraná na činnosti v rozvojových krajinách, ktorých cieľom je znížiť citlivosť ľudských alebo prírodných systémov na vplyv zmeny klímy a klimatických rizík udržiavaním alebo zvýšením adaptačnej kapacity a odolnosti rozvojových krajín;
24. „technické opravy“ sú úpravy odhadov národných inventúr skleníkových plynov vykonané v súvislosti s preskúmaním vykonaným podľa článku 19 v prípade, že predložené inventarizačné údaje nie sú úplné alebo sú vypracované spôsobom, ktorý nie je v súlade s príslušnými medzinárodnými pravidlami alebo usmerneniami alebo s príslušnými pravidlami alebo usmerneniami Únie, a ktoré majú nahradiť pôvodne predložené odhady;

25. „prepočítanie“ je v súlade s usmerneniami UNFCCC pre nahlasovanie ročných inventúr postup opätovného odhadu antropogénnych emisií skleníkových plynov zo zdrojov a záchytov skleníkových plynov z predchádzajúcich predložených inventúr v dôsledku zmien v metodike alebo v spôsobe získavania a využívania údajov o emisných faktoroch a aktivitách, zahrnutia nových kategórií zdrojov či záchytov, alebo nových plynov, alebo zmien GWP skleníkových plynov.

KAPITOLA 2

STRATÉGIE NÍZKOUHLÍKOVÉHO ROZVOJA

Článok 4

Stratégie nízkouhlíkového rozvoja

1. Členské štáty a Komisia konajúca v mene Únie vypracujú vlastné stratégie nízkouhlíkového rozvoja v súlade so všetkými ustanoveniami v oblasti nahlasovania, ktoré boli dohodnuté na medzinárodnej úrovni v súvislosti s procesom UNFCCC, s cieľom prispieť:

- a) k transparentnému a presnému monitorovaniu skutočného a predpokladaného pokroku, ktorý dosiahli členské štáty (vrátane príspevku opatrení Únie) pri plnení záväzkov Únie a členských štátov v rámci UNFCCC obmedziť alebo znížiť antropogénne emisie skleníkových plynov;
- b) k plneniu záväzkov členských štátov podľa rozhodnutia č. 406/2009/ES znížiť emisie skleníkových plynov, dosiahnuť dlhodobé zníženie emisií a zvýšiť záchyt vo všetkých sektoroch v súlade s cieľom Únie nákladovo efektívnym spôsobom znížiť emisie do roku 2050 o 80 až 95 % v porovnaní s úrovňami z roku 1990, a to v kontexte zníženia, ktoré sú podľa IPCC potrebné zo strany rozvinutých krajín ako skupiny.

2. Členské štáty nahlásia Komisii stav vykonávania svojej stratégie nízkouhlíkového rozvoja do 9. januára 2015 alebo v súlade s harmonogramom dohodnutým na medzinárodnej úrovni v rámci procesu UNFCCC.

3. Komisia a členské štáty bezodkladne sprístupnia verejnosti svoje stratégie nízkouhlíkového rozvoja a všetky ich aktualizácie.

KAPITOLA 3

NAHLASOVANIE HISTORICKÝCH EMISIÍ A ZÁCHYTOV SKLENÍKOVÝCH PLYNOV

Článok 5

Národné inventarizačné systémy

1. Členské štáty zriadia, prevádzkujú a snažia sa neustále zlepšovať národné inventarizačné systémy v súlade s požiadavkami UNFCCC na národné systémy na účely odhadu

antropogénnych emisií zo zdrojov a záchytov skleníkových plynov uvedených v prílohe I k tomuto nariadeniu a zabezpečenia včasnosti, transparentnosti, presnosti, konzistentnosti, porovnateľnosti a úplnosti svojich inventúr skleníkových plynov.

2. Členské štáty zabezpečia, aby ich príslušné inventarizačné úrady mali prístup:

- a) k údajom a metódam nahlasovaným pre činnosti a zariadenia podľa smernice 2003/87/ES na účely vypracovania národných inventúr skleníkových plynov s cieľom zabezpečiť konzistentnosť emisií skleníkových plynov nahlásených v rámci systému Únie pre obchodovanie s emisiami a v rámci národných inventúr skleníkových plynov;
- b) ak je to relevantné, k údajom zhromaždeným prostredníctvom systémov nahlasovania fluórovaných plynov v rôznych sektoroch vytvorených podľa článku 6 ods. 4 nariadenia (ES) č. 842/2006 na účely vypracovania národných inventúr skleníkových plynov;
- c) ak je to relevantné, k emisiám, podkladovým údajom a metodikám, ktoré nahlásili zariadenia podľa nariadenia (ES) č. 166/2006 na účely vypracovania národných inventúr skleníkových plynov;
- d) k údajom nahláseným podľa nariadenia (ES) č. 1099/2008.

3. Členské štáty zabezpečia, ak je to relevantné, aby ich príslušné inventarizačné úrady:

- a) využívali systémy nahlasovania vytvorené podľa článku 6 ods. 4 nariadenia (ES) č. 842/2006 s cieľom zlepšiť odhady fluórovaných plynov v národných inventúrach skleníkových plynov;
- b) boli schopné vykonávať každoročné kontroly konzistencie uvedené v článku 7 ods. 1 písm. l) a m).

4. Komisia prijme vykonávacie akty, v ktorých stanoví pravidlá štruktúry, formátu a postupu predkladania informácií súvisiacich s národnými inventarizačnými systémami a požiadavky na zriadenie, prevádzku a fungovanie národných inventarizačných systémov v súlade s príslušnými rozhodnutiami prijatými orgánmi UNFCCC alebo Kjótskeho protokolu alebo na základe dohôd, ktoré z nich vyplývajú alebo ich nahrádzajú. Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 26 ods. 2.

Článok 6

Inventarizačný systém Únie

1. Týmto nariadením sa zriaďuje inventarizačný systém Únie, ktorého cieľom je zabezpečiť včasnosť, transparentnosť, presnosť, konzistentnosť, porovnateľnosť a úplnosť národných inventúr voči inventúre skleníkových plynov Únie. Komisia spravuje, udržiava a snaží sa neustále zlepšovať tento systém, ktorého súčasťou je:

- a) program na zabezpečenie kvality a kontroly kvality, ktorý obsahuje stanovenie kvalitatívnych cieľov a vypracovanie návrhu plánu na zabezpečenie kvality a kontroly kvality inventúry. Komisia pomáha členským štátom pri realizácii ich programov na zabezpečenie kvality a kontroly kvality;
- b) po porade s príslušným členským štátom postup na účely odhadu akýchkoľvek údajov chýbajúcich v národnej inventúre;
- c) preskúmania inventúr skleníkových plynov členských štátov uvedené v článku 19.

2. Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 25 prijímať delegované akty týkajúce sa základných požiadaviek na inventarizačný systém Únie s cieľom splniť povinnosti podľa rozhodnutia č. 19/CMP.1. Komisia neprijíma podľa odseku 1 ustanovenia, ktorých plnenie je pre členské štáty zaťažujúcejšie, než sú ustanovenia aktov prijatých podľa článku 3 ods. 3 a článku 4 ods. 2 rozhodnutia č. 280/2004/ES.

Článok 7

Inventúra skleníkových plynov

1. Členské štáty do 15. januára každého roka („rok X“) stanovia a nahlásia Komisii:

- a) svoje antropogénne emisie skleníkových plynov uvedených v prílohe I k tomuto nariadeniu a antropogénne emisie skleníkových plynov uvedených v článku 2 ods. 1 rozhodnutia č. 406/2009/ES za rok X – 2 v súlade s požiadavkami nahlasovania UNFCCC. Bez toho, aby bolo dotknuté nahlasovanie skleníkových plynov uvedených v prílohe I k tomuto nariadeniu, sa emisie CO₂ zo zdroja kategórie IPCC „1.A.3.A civilná letecká doprava“ považujú na účely článku 3 a článku 7 ods. 1 rozhodnutia č. 406/2009/ES za rovné nule;
- b) údaje v súlade s požiadavkami nahlasovania UNFCCC o svojich antropogénnych emisiách oxidu uhoľnatého (CO), oxidu siričitého (SO₂), oxidov dusíka (NO_x) a

prchavých organických zlúčenín, ktoré sú v súlade s už nahlásenými údajmi podľa článku 7 smernice 2001/81/ES a Dohovorom Európskej hospodárskej komisie OSN o diaľkovom znečisťovaní ovzdušia prechádzajúcim hranicami štátov za rok X – 2;

- c) svoje antropogénne emisie skleníkových plynov zo zdrojov a záchyty CO₂ v sektore LULUCF za rok X – 2 v súlade s požiadavkami nahlasovania podľa UNFCCC;
- d) za roky medzi rokom 2008 alebo inými príslušnými rokmi a rokom X – 2 svoje antropogénne emisie skleníkových plynov zo zdrojov a záchyty CO₂ z činností LULUCF podľa rozhodnutia č. 529/2013/EÚ a Kjótskeho protokolu a informácie o započítavaní týchto emisií a záchytov skleníkových plynov a záchytov z činností LULUCF v súlade s rozhodnutím č. 529/2013/EÚ a s článkom 3 ods. 3 a 4 Kjótskeho protokolu a v súlade s príslušnými rozhodnutiami prijatými na jeho základe. Keď členské štáty započítavajú obhospodarovanie ornej pôdy, obhospodarovanie pastvín, obnovy rastlinného porastu alebo odvodňovanie a opätovné zavlažovanie mokradí, nahlásujú okrem toho pre každú takúto činnosť emisie skleníkových plynov zo zdrojov a záchytov za príslušný základný rok alebo obdobie uvedené v prílohe VI k rozhodnutiu č. 529/2013/EÚ a v prílohe k rozhodnutiu 13/CMP.1. Členské štáty pri plnení nahlasovacích povinností podľa tohto písmena, a najmä pri podávaní informácií o emisiách a záchytoch v súvislosti so svojimi povinnosťami v oblasti započítavania stanovenými v rozhodnutí č. 529/2013/EÚ predložia informácie, pričom v plnej miere zohľadnia príslušné usmernenia IPCC pre osvedčené postupy v sektore LULUCF;
- e) akékoľvek zmeny informácií uvedených v písmenách a) až d) za roky medzi príslušným základným rokom alebo obdobím a rokom X – 3 s uvedením dôvodov týchto zmien;
- f) informácie o ukazovateľoch uvedených v prílohe III za rok X – 2;
- g) informácie zo svojho národného registra o vydaní, nadobudnutí, držbe, prevode, zrušení, odobrati a prenose jednotiek AAU, RMU, ERU, CER, tCER a lCER za rok X – 1;
- h) súhrnné informácie o uzavretých prevodoch podľa článku 3 ods. 4 a 5 rozhodnutia č. 406/2009/ES za rok X – 1;
- i) informácie za rok X – 2 o používaní spoločného vykonávania, CDM a medzinárodného obchodovania s emisiami podľa článkov 6, 12 a 17 Kjótskeho protokolu alebo akéhokoľvek iného flexibilného mechanizmu stanoveného v iných nástrojoch prijatých Konferenciou zmluvných strán UNFCCC alebo Konferenciou zmluvných strán UNFCCC, ktorá predstavuje zasadnutie zmluvných strán Kjótskeho

protokolu, s cieľom splniť ich kvantifikované záväzky na obmedzenie alebo zníženie emisií podľa článku 2 rozhodnutia 2002/358/ES a Kjótskeho protokolu alebo akékoľvek budúce záväzky podľa UNFCCC alebo Kjótskeho protokolu;

- j) informácie o krokoch prijatých na zlepšenie odhadov inventúry, najmä v oblastiach inventúry, ktoré boli na základe odborných preskúmaní predmetom úprav alebo odporúčaní;
- k) za rok X – 2 skutočné alebo odhadované pridelovanie overených emisií nahlásených zariadeniami a prevádzkovateľmi podľa smernice 2003/87/ES ku kategóriám zdrojov národnej inventúry skleníkových plynov, ak je to možné, a pomer týchto overených emisií k celkovým nahláseným emisiám skleníkových plynov v týchto kategóriách zdrojov;
- l) ak je to relevantné, výsledky kontrol konzistencie emisií nahlásených v inventúrach skleníkových plynov za rok X – 2 s overenými emisiami nahlásenými podľa smernice 2003/87/ES;
- m) ak je to relevantné, výsledky kontrol konzistencie údajov použitých na odhad emisií pri príprave inventúr skleníkových plynov za rok X – 2:
 - i) s údajmi použitými pri príprave inventúr látok znečisťujúcich ovzdušie podľa smernice 2001/81/ES;
 - ii) s údajmi nahlásenými podľa článku 6 ods. 1 nariadenia (ES) č. 842/2006;
 - iii) s údajmi z oblasti energetiky nahlásenými podľa článku 4 nariadenia (ES) č. 1099/2008 a prílohy B k uvedenému nariadeniu;
- n) opis zmien svojho národného inventarizačného systému;
- o) opis zmien národného registra;
- p) informácie o svojom pláne zabezpečenia kvality a kontroly kvality, všeobecné posúdenie neurčitostí, všeobecné posúdenie úplnosti a, ak sú k dispozícii, ostatné prvky národnej inventarizačnej správy skleníkových plynov potrebné na vypracovanie inventarizačnej správy skleníkových plynov v Únii.

V prvom roku nahlasovania podľa tohto nariadenia členské štáty oznámia Komisii každý zámer využiť článok 3 ods. 4 a 5 rozhodnutia č. 406/2009/ES.

2. Členské štáty nahlásia Komisii predbežné údaje do 15. januára a konečné údaje do 15. marca druhého roka po skončení každého obdobia započítavania uvedeného v prílohe I k rozhodnutiu č. 529/2013/EÚ, ako sú pripravené pre ich účty sektora LULUCF za dané obdobie započítavania v súlade s článkom 4 ods. 6 uvedeného rozhodnutia.

3. Členské štáty do 15. marca každého roka oznámia Komisii úplné a aktuálne národné inventarizačné správy. Takáto správa obsahuje všetky informácie uvedené v odseku 1 a akékoľvek neskoršie aktualizácie týchto informácií.

4. Členské štáty do 15. apríla každého roka predložia sekretariátu UNFCCC národné inventúry obsahujúce informácie predložené Komisii v súlade s odsekom 3.

5. Komisia v spolupráci s členskými štátmi každoročne zostaví inventár skleníkových plynov v Únii a pripraví inventarizačnú správu skleníkových plynov v Únii a do 15. apríla každého roka ich predloží sekretariátu UNFCCC.

6. Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 25 prijímať delegované akty s cieľom:

a) v súlade s príslušnými rozhodnutiami prijatými orgánmi UNFCCC alebo Kjótskeho protokolu alebo na základe dohôd, ktoré z nich vyplývajú alebo ich nahrádzajú, dopĺňať látky do zoznamu skleníkových plynov uvedeného v prílohe I k tomuto nariadeniu alebo ich z neho odstraňovať, alebo dopĺňať, odstraňovať alebo meniť ukazovatele uvedené v prílohe III k tomuto nariadeniu;

b) v súlade s príslušnými rozhodnutiami prijatými orgánmi UNFCCC alebo Kjótskeho protokolu alebo na základe dohôd, ktoré z nich vyplývajú alebo ich nahrádzajú, zohľadniť zmeny GWP a medzinárodne dohodnutých usmernení pre inventúry.

7. Komisia prijme vykonávacie akty, v ktorých pre členské štáty stanoví štruktúru, formát a postup predkladania inventúr skleníkových plynov podľa odseku 1 v súlade s príslušnými rozhodnutiami prijatými orgánmi UNFCCC alebo Kjótskeho protokolu alebo na základe dohôd, ktoré z nich vyplývajú alebo ich nahrádzajú. V uvedených vykonávacích aktoch sa stanovujú aj termíny pre spoluprácu a koordináciu medzi Komisiou a členskými štátmi pri príprave inventarizačnej správy skleníkových plynov v Únii. Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 26 ods. 2.

8. Komisia prijme vykonávacie akty, v ktorých pre členské štáty stanoví štruktúru, formát a postup predkladania informácií o emisiách a záchytoch skleníkových plynov v súlade s článkom 4 rozhodnutia č. 529/2013/EÚ. Pri prijímaní uvedených vykonávacích aktov Komisia zabezpečí, aby sa dodržali harmonogramy Únie a UNFCCC pre monitorovanie a nahlasovanie týchto informácií. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 26 ods. 2.

Článok 8

Približné inventúry skleníkových plynov

1. Členské štáty podľa možnosti do 31. júla každého roka („rok X“) predložia Komisii približné inventúry skleníkových plynov za rok X – 1. Komisia na základe približných inventúr skleníkových plynov členských štátov alebo, ak niektorý členský štát nezaslal svoje približné inventúry do uvedeného dátumu, na základe vlastných odhadov každý rok vypracuje približnú inventúru skleníkových plynov v Únii. Komisia sprístupní tieto informácie verejnosti každý rok do 30. septembra.

2. Komisia prijme vykonávacie akty, v ktorých pre približné inventúry skleníkových plynov členských štátov stanoví štruktúru, formát a postup predkladania podľa odseku 1. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 26 ods. 2.

Článok 9

Postupy na doplnenie odhadov emisií na účely zostavenia inventúry Únie

1. Komisia vykoná úvodnú kontrolu údajov predložených členskými štátmi podľa článku 7 ods. 1 z hľadiska presnosti. Výsledky týchto kontrol zašle členským štátom do šiestich týždňov od termínu na predloženie údajov. Členské štáty odpovedia na všetky relevantné otázky položené v rámci úvodnej kontroly do 15. marca spolu s predložením konečnej inventúry za rok X – 2.

2. Ak členský štát nepredloží inventarizačné údaje potrebné na zostavenie inventúry Únie do 15. marca, Komisia môže po porade a v úzkej spolupráci s dotknutým členským štátom vypracovať odhady na doplnenie údajov, ktoré tento členský štát predložil. Komisia na tento účel použije usmernenia uplatniteľné na vypracovanie národných inventúr skleníkových plynov.

KAPITOLA 4

REGISTRE

Článok 10

Zriadenie a prevádzka registrov

1. Únia a členské štáty sú povinné zriadiť a viesť registre na účely presného započítavania vydávania, držby, prevodu,

nadobúdania, zrušenia, vyradenia, prenesenia a nahradenia jednotiek AAU, RMU, ERU, CER, tCER a lCER alebo zmeny dátumu uplynutia ich platnosti. Členské štáty môžu tieto registre používať aj na presné započítavanie jednotiek uvedených v článku 11a ods. 5 smernice 2003/87/ES.

2. Únia a členské štáty môžu viesť svoje registre v rámci konsolidovaného systému spoločne s jedným alebo viacerými inými členskými štátmi.

3. Údaje uvedené v odseku 1 tohto článku sa sprístupňujú ústrednému správcovi určenému podľa článku 20 smernice 2003/87/ES.

4. Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 25 prijímať delegované akty s cieľom zriadiť register Únie uvedený v odseku 1 tohto článku.

Článok 11

Vyradenie jednotiek podľa Kjótskeho protokolu

1. Po ukončení preskúmania svojich národných inventúr podľa Kjótskeho protokolu za každý rok prvého záväzného obdobia podľa Kjótskeho protokolu vrátane vyriešenia akýchkoľvek realizačných problémov vyradia členské štáty z registra jednotky AAU, RMU, ERU, CER, tCER a lCER, ktoré zodpovedajú ich čistým emisiám v danom roku.

2. Za posledný rok prvého záväzného obdobia podľa Kjótskeho protokolu vyradia členské štáty jednotky z registra pred skončením dodatočného obdobia na splnenie záväzkov stanoveného v rozhodnutí 11/CMP.1 Konferencie zmluvných strán UNFCCC, ktorá predstavuje zasadnutie zmluvných strán Kjótskeho protokolu.

KAPITOLA 5

NAHLASOVANIE POLITÍK A OPATRENÍ A PROJEKCIÍ ANTROPOGÉNNYCH EMISIÍ SKLENÍKOVÝCH PLYNOV ZO ZDROJOV A ZÁCHYTOV

Článok 12

Národné systémy a systém Únie týkajúce sa politik a opatrení a projekcií

1. Členské štáty a Komisia do 9. júla 2015 zriadia, prevádzkujú a snažia sa neustále zlepšovať národné systémy a systém Únie pre nahlasovanie politik a opatrení a pre nahlasovanie projekcií antropogénnych emisií skleníkových plynov zo zdrojov a záchytov. Súčasťou uvedených systémov sú príslušné inštitucionálne, právne a procesné opatrenia zriadené v rámci členského štátu a Únie na hodnotenie politik a vypracovanie projekcií antropogénnych emisií skleníkových plynov zo zdrojov a záchytov.

2. Členské štáty a Komisia sa usilujú zabezpečiť včasnosť, transparentnosť, presnosť, konzistentnosť, porovnateľnosť a úplnosť nahlásených informácií o politikách a opatreniach a o projekciách antropogénnych emisií skleníkových plynov zo zdrojov a záchytov v zmysle článkov 13 a 14 podľa vhodnosti vrátane použitia a uplatnenia údajov, metód a modelov a vykonávania činností na zabezpečenie kvality a kontroly kvality, ako aj analýzy citlivosti.

3. Komisia prijme vykonávacie akty, v ktorých stanoví štruktúru, formát a postup predkladania informácií o národných systémoch a systémoch Únie týkajúcich sa politik a opatrení a projekcií podľa odsekov 1a a 2 tohto článku, podľa článku 13 a článku 14 ods. 1 a v súlade s príslušnými rozhodnutiami orgánov UNFCCC alebo Kjótskeho protokolu, alebo na základe dohôd, ktoré z nich vyplývajú alebo ich nahrádzajú. Komisia zabezpečí súlad s medzinárodne dohodnutými požiadavkami na nahlasovanie, ako aj súlad harmonogramov Únie s medzinárodnými harmonogramami pre monitorovanie a nahlasovanie týchto informácií. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 26 ods. 2.

Článok 13

Nahlasovanie politik a opatrení

1. Do 15. marca 2015 a potom každé dva roky predložia členské štáty Komisii:

- a) opis svojho národného systému nahlasovania politik a opatrení alebo súborov opatrení a nahlasovania projekcií antropogénnych emisií skleníkových plynov zo zdrojov a záchytov skleníkových plynov podľa článku 12 ods. 1, ak takýto opis ešte neposkytli, alebo v prípade, že už tento opis poskytli, informácie o akýchkoľvek zmenách tohto systému;
- b) aktualizácie, ktoré sa týkajú ich stratégií nízkouhlíkového rozvoja uvedených v článku 4 a pokroku dosiahnutom pri vykonávaní týchto stratégií;
- c) informácie o vnútroštátnych politikách a opatreniach alebo o súboroch opatrení a o vykonávaní politik a opatrení Únie alebo súborov opatrení, ktorými sa obmedzujú alebo znižujú emisie skleníkových plynov zo zdrojov alebo zvyšuje ich záchyt, rozčlenené podľa sektorov a usporiadané podľa plynov alebo skupín plynov (HFC a PFC) uvedených v prílohe I. Tieto informácie odkazujú na uplatniteľné a relevantné vnútroštátne politiky alebo politiky Únie a obsahujú:
 - i) cieľ politiky alebo opatrenia a krátky opis politiky alebo opatrenia;

- ii) typ politického nástroja;
- iii) stav vykonávania politiky alebo opatrenia alebo súboru opatrení;
- iv) podľa potreby ukazovatele na monitorovanie a hodnotenie pokroku v čase;
- v) ak sú k dispozícii, kvantitatívne odhady účinkov na emisie skleníkových plynov zo zdrojov a záchyty skleníkových plynov, rozčlenené na:
 - výsledky predbežného hodnotenia účinkov jednotlivých politik a opatrení alebo ich súborov zameralých na zmiernenie zmeny klímy. Uvedú sa odhady na obdobie štyroch po sebe idúcich budúcich rokov končiacich číslom 0 alebo 5, ktoré bezprostredne nasledujú po roku nahlasovania, pričom sa rozlišuje medzi emisiami skleníkových plynov, na ktoré sa vzťahuje smernica 2003/87/ES, a tými, na ktoré sa vzťahuje rozhodnutie č. 406/2009/ES,
 - výsledky následného hodnotenia účinkov jednotlivých politik a opatrení alebo ich súborov zameralých na zmiernenie zmeny klímy, pričom sa rozlišuje medzi emisiami skleníkových plynov, na ktoré sa vzťahuje smernica 2003/87/ES, a tými, na ktoré sa vzťahuje rozhodnutie č. 406/2009/ES;
- vi) ak sú k dispozícii, odhady predpokladaných nákladov a prínosov politik a opatrení a prípadne aj odhady realizovaných nákladov a prínosov politik a opatrení;
- vii) ak sú k dispozícii, všetky odkazy na hodnotenia a podkladové technické správy uvedené v odseku 3;
- d) informácie uvedené v článku 6 ods. 1 písm. d) rozhodnutia č. 406/2009/ES;
- e) informácie o rozsahu, v akom činnosť členského štátu predstavuje významný prvok v úsilí realizovanom na vnútroštátnej úrovni, ako aj o rozsahu, v akom predpokladané využitie spoločného vykonávania, CDM a medzinárodného obchodovania s emisiami dopĺňa vnútroštátnu činnosť podľa príslušných ustanovení Kjótskeho protokolu a rozhodnutí prijatých podľa neho.

2. Členský štát oznámi Komisii všetky významné zmeny informácií nahlasovaných podľa tohto článku počas prvého roka nahlasovacieho obdobia do 15. marca roka nasledujúceho po predchádzajúcej správe.

3. Členské štáty v elektronickej forme sprístupnia verejnosti všetky relevantné hodnotenia nákladov a účinkov vnútroštátnych politík a opatrení, ak sú k dispozícii, a všetky relevantné informácie o vykonávaní politík a opatrení Únie, ktorými sa obmedzujú alebo znižujú emisie skleníkových plynov zo zdrojov alebo zvyšuje ich záchyt, spolu so všetkými existujúcimi technickými správami, ktoré tvoria podklad k týmto hodnoteniam. Súčasťou týchto hodnotení by mali byť opisy použitých modelov a metodických prístupov, vymedzenia pojmov a východiskové predpoklady.

Článok 14

Nahlasovanie projekcií

1. Do 15. marca 2015 a potom každé dva roky predložia členské štáty Komisii národné projekcie antropogénnych emisií skleníkových plynov zo zdrojov a záchytov skleníkových plynov, usporiadané podľa plynu alebo skupiny plynov (HFC a PFC) uvedených v prílohe I a podľa sektorov. Súčasťou týchto projekcií sú kvantitatívne odhady na obdobie štyroch po sebe idúcich budúcich rokov končiacich číslom 0 alebo 5, ktoré nasledujú bezprostredne po roku nahlasovania. Národné projekcie zohľadňujú všetky politiky a opatrenia prijaté na úrovni Únie a obsahujú:

- a) projekcie bez opatrení, ak sú k dispozícii, projekcie s opatreniami, a ak sú k dispozícii, projekcie s dodatočnými opatreniami;
- b) celkové projekcie skleníkových plynov a samostatné odhady predpokladaných emisií skleníkových plynov pre zdroje emisií, na ktoré sa vzťahuje smernica 2003/87/ES a rozhodnutie č. 406/2009/ES;
- c) vplyv politík a opatrení určených podľa článku 13. Ak takéto politiky a opatrenia nie sú zahrnuté, mala by sa táto skutočnosť jasne uviesť a vysvetliť;
- d) výsledky analýzy citlivosti vykonanej na účely projekcií;
- e) všetky relevantné odkazy na hodnotenie a technické správy, ktoré tvoria podklad k projekciám uvedeným v odseku 4.

2. Členské štáty oznámia Komisii všetky významné zmeny informácií nahlasovaných podľa tohto článku počas prvého roka nahlasovacieho obdobia do 15. marca roka nasledujúceho po predchádzajúcej správe.

3. Členské štáty nahlasujú najaktuálnejšie projekcie, ktoré majú k dispozícii. Ak členský štát každé dva roky nepredloží do 15. marca úplné odhady projekcií a Komisia na základe postupov na zabezpečenie kvality alebo kontroly kvality dospeje k záveru, že daný členský štát nemôže vyplniť medzery v odhadoch, Komisia môže po porade s dotknutým členským štátom vypracovať odhady potrebné na zostavenie projekcií Únie.

4. Členské štáty v elektronickej forme sprístupnia verejnosti svoje národné projekcie emisií skleníkových plynov zo zdrojov a záchytov skleníkových plynov spolu s relevantnými technickými správami, ktoré tvoria podklad k týmto projekciám. Súčasťou týchto projekcií by mali byť opisy použitých modelov a metodických prístupov, vymedzenia pojmov a východiskové predpoklady.

KAPITOLA 6

NAHLASOVANIE ĎALŠÍCH INFORMÁCIÍ RELEVANTNÝCH Z HĽADISKA ZMENY KLÍMY

Článok 15

Nahlasovanie vnútroštátnych adaptačných opatrení

Členské štáty nahlásia Komisii do 15. marca 2015 a potom každé štyri roky v súlade s termínmi nahlasovania UNFCCC informácie o svojich vnútroštátnych adaptačných plánoch a stratégiách, v ktorých uvedú svoje vykonané alebo plánované opatrenia na uľahčenie adaptácie na zmenu klímy. Súčasťou týchto informácií sú hlavné ciele a kategória vplyvu zmeny klímy, na ktorú sa zameriavajú, napríklad záplavy, zdvihnutie hladiny morí, extrémne teploty, sucho a iné extrémne poveternostné javy.

Článok 16

Nahlasovanie informácií o finančnej a technologickej podpore poskytovanej rozvojom krajínám

1. Členské štáty spolupracujú s Komisiou, aby Únia a jej členské štáty mohli včas a zosúladene nahlásiť informácie o podpore, ktorú poskytujú rozvojom krajínám v súlade s príslušnými ustanoveniami UNFCCC, podľa potreby vrátane akéhokoľvek spoločného formátu dohodnutého v rámci UNFCCC, a aby sa zabezpečilo každoročné nahlasovanie do 30. septembra.

2. Ak je to relevantné alebo uplatniteľné v rámci UNFCCC, členské štáty sa usilujú poskytovať informácie o finančných tokoch na základe tzv. Rio-markerov pre podporu súvisiacu so zmierňovaním zmeny klímy a pre podporu súvisiacu s adaptáciou na túto zmenu, ktoré zaviedol Výbor OECD pre rozvojovú pomoc, a metodické informácie o uplatňovaní metódy Rio-markerov súvisiacich so zmenou klímy.

3. Ak sa nahlasujú informácie o mobilizácii súkromných finančných tokov, ich súčasťou sú aj informácie o spôsoboch vymedzenia a metodikách použitých na stanovenie všetkých hodnôt.

4. V súlade s rozhodnutiami prijatými orgánmi UNFCCC alebo Kjótskeho protokolu alebo na základe dohôd, ktoré z nich vyplývajú alebo ich nahrádzajú, sú súčasťou informácií o poskytnutej podpore aj informácie o podpore zmierňovania, adaptácie, budovania kapacít a prenosu technológií a pokiaľ možno aj informácie o tom, či sú k dispozícii nové a dodatočné finančné zdroje.

Článok 17

Nahlasovanie informácií o používaní príjmov z aukcií a o projektových kreditoch

1. Členské štáty do 31. júla každého roka („rok X“) predložia Komisii za rok X – 1:

- a) podrobné odôvodnenie uvedené v článku 6 ods. 2 rozhodnutia č. 406/2009/ES;
- b) informácie o použití príjmov počas roka X – 1 získaných členským štátom aukciou kvót podľa článku 10 ods. 1 smernice 2003/87/ES vrátane informácií o takýchto príjmoch, ktoré sa využili na jeden alebo viacero účelov uvedených v článku 10 ods. 3 uvedenej smernice, alebo o ekvivalente týchto príjmov vo finančnej hodnote a o opatreniach vykonaných na základe uvedeného článku;
- c) na základe rozhodnutia členského štátu, informácie o použití všetkých príjmov získaných členským štátom aukciou kvót v leteckej doprave podľa článku 3d ods. 1 alebo 2 smernice 2003/87/ES; tieto informácie sa poskytujú v súlade s článkom 3d ods. 4 uvedenej smernice;
- d) informácie uvedené v článku 6 ods. 1 písm. b) rozhodnutia č. 406/2009/ES a informácie o tom, ako ich nákupná politika podporuje dosiahnutie medzinárodnej dohody o zmene klímy;
- e) informácie o uplatňovaní článku 11b ods. 6 smernice 2003/87/ES, pokiaľ ide o činnosti súvisiace s projektom výroby elektrickej energie z vodnej energie s výkonom presahujúcim 20 MW.

2. Príjmy z aukcie, ktoré neboli vyplatené v čase, keď členský štát podáva Komisii správu podľa tohto článku, sa vyčíslia a nahlásia v správach za nasledujúce roky.

3. Členské štáty sprístupnia verejnosti správy predložené Komisii podľa tohto článku. Komisia sprístupní verejnosti v jednoducho prístupnej forme súhrnné informácie za Úniu.

4. Komisia prijme vykonávacie akty, v ktorých stanoví štruktúru, formát a postupy predkladania, ktoré sa týkajú nahlasovania informácií členskými štátmi podľa tohto článku. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 26 ods. 2.

Článok 18

Dvojročné správy a národné správy

1. Únia a členské štáty predložia sekretariátu UNFCCC dvojročné správy v súlade s rozhodnutím 2/CP.17 Konferencie zmluvných strán UNFCCC (ďalej len „rozhodnutie 2/CP.17“) alebo následnými príslušnými rozhodnutiami prijatými orgánmi UNFCCC a národné správy v súlade s článkom 12 UNFCCC.

2. Členské štáty poskytnú Komisii kópiu národných správ a dvojročných správ predložených sekretariátu UNFCCC.

KAPITOLA 7

ODBORNÉ PRESKÚMANIE EMISÍ SKLENÍKOVÝCH PLYNOV, KTORÉ VYKONÁVA ÚNIA

Článok 19

Preskúmanie inventúry

1. Komisia vykoná celkové preskúmanie údajov národných inventúr predložených členskými štátmi podľa článku 7 ods. 4 tohto nariadenia s cieľom určiť pridelenie ročných emisných kvót uvedené v článku 3 ods. 2 štvrtom pododseku rozhodnutia č. 406/2009/ES na účely uplatnenia článkov 20 a 27 tohto nariadenia a monitorovania úspechu členských štátov pri znižovaní emisií skleníkových plynov alebo pri dosahovaní cieľov zameraných na ich obmedzenie podľa článkov 3 a 7 rozhodnutia č. 406/2009/ES v rokoch, keď sa vykonáva celkové preskúmanie.

2. Počínajúc údajmi nahlásenými za rok 2013 vykonáva Komisia ročné preskúmanie údajov národných inventúr predložených členskými štátmi podľa článku 7 ods. 1 tohto nariadenia, ktoré sú relevantné pre monitorovanie zníženia alebo obmedzenia emisií skleníkových plynov členskými štátmi podľa článkov 3 a 7 rozhodnutia č. 406/2009/ES a všetkých ďalších cieľov zameraných na zníženie alebo obmedzenie emisií skleníkových plynov stanovených v právnych predpisoch Únie. Členské štáty sa v plnej miere zapájajú do tohto procesu.

3. Celkové preskúmanie uvedené v odseku 1 zahŕňa:

- a) kontroly na overenie transparentnosti, presnosti, konzistentnosti, porovnateľnosti a úplnosti predložených informácií;
- b) kontroly na odhalenie prípadov, v ktorých sú inventarizačné údaje vypracované v rozpore s usmerňujúcimi dokumentmi UNFCCC alebo pravidlami Únie, a

c) v prípade potreby po porade s členskými štátmi výpočet nevyhnutných výsledných technických opráv.

4. Súčasťou ročných preskúmaní sú kontroly uvedené v odseku 3 písm. a). Na žiadosť členského štátu po porade s Komisiou, alebo ak tieto kontroly odhalia podstatné problémy, ako napríklad, že:

a) sa neuplatnili odporúčania z predchádzajúcich preskúmaní Únie alebo UNFCCC, alebo členský štát nezodpovedal niektoré otázky, alebo

b) sa nadhodnotili alebo podhodnotili odhady týkajúce sa kľúčovej kategórie v inventúre členského štátu,

ročné preskúmanie pre daný členský štát zahŕňa tiež kontroly uvedené v odseku 3 písm. b) s cieľom vykonať výpočty uvedené v odseku 3 písm. c).

5. Komisia prijme vykonávacie akty, v ktorých stanoví harmonogram a kroky na vykonávanie celkového preskúmania a ročného preskúmania uvedených v odsekoch 1 a 2 tohto článku vrátane úloh uvedených v odsekoch 3 a 4 tohto článku, a na zabezpečenie náležitej konzultácie s členskými štátmi vzhľadom na závery preskúmaní. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 26 ods. 2.

6. Komisia po dokončení príslušného preskúmania stanoví prostredníctvom vykonávacieho aktu celkový súčet emisií za príslušný rok vyplývajúci z opravených inventarizačných údajov pre každý členský štát.

7. Údaje pre každý členský štát zaznamenané v registroch zriadených podľa článku 11 rozhodnutia č. 406/2009/ES a článku 19 smernice 2003/87/ES ku dňu uplynutia štyroch mesiacov od dátumu uverejnenia vykonávacieho aktu prijatého podľa odseku 6 tohto článku sú relevantné pre uplatnenie článku 7 ods. 1 rozhodnutia č. 406/2009/ES. Zahŕňa to aj zmeny týchto údajov vyplývajúce z toho, že členský štát využije možnosti flexibility podľa článkov 3 a 5 rozhodnutia č. 406/2009/ES.

Článok 20

Riešenie účinkov prepočítania

1. Po dokončení celkového preskúmania inventarizačných údajov za rok 2020 podľa článku 19 vypočíta Komisia podľa

vzorca uvedeného v prílohe II súčet účinkov prepočítaných emisií skleníkových plynov pre každý členský štát.

2. Bez toho, aby bol dotknutý článok 27 ods. 2 tohto nariadenia, Komisia pri návrhu cieľov zníženia alebo obmedzenia emisií pre každý členský štát na obdobie po roku 2020 podľa článku 14 rozhodnutia č. 406/2009/ES použije okrem iného aj súčet uvedený v odseku 1 tohto článku.

3. Komisia bezodkladne uverejní výsledky výpočtov vykonaných podľa odseku 1.

KAPITOLA 8

NAHLASOVANIE INFORMÁCIÍ O POKROKU PRI PLNENÍ ZÁVÄZKOV ÚNIE A MEDZINÁRODNÝCH ZÁVÄZKOV

Článok 21

Nahlasovanie informácií o pokroku

1. Komisia každý rok na základe informácií nahlásených podľa tohto nariadenia a po porade s členskými štátmi posúdi pokrok, ktorý Únia a jej členské štáty dosiahli pri plnení nasledujúcich záväzkov s cieľom zistiť, či je tento pokrok postačujúci:

a) záväzky podľa článku 4 UNFCCC a článku 3 Kjótskeho protokolu, ako sú ďalej stanovené v rozhodnutiach prijatých Konferenciou zmluvných strán UNFCCC alebo Konferenciou zmluvných strán UNFCCC, ktorá predstavuje zasadnutie zmluvných strán Kjótskeho protokolu. Toto posúdenie vychádza z informácií nahlasovaných v súlade s článkami 7, 8, 10 a článkami 13 až 17;

b) povinnosti stanovené v článku 3 rozhodnutia č. 406/2009/ES. Toto posúdenie vychádza z informácií nahlasovaných v súlade s článkami 7, 8, 13 a 14.

2. Komisia každé dva roky posúdi celkový vplyv leteckej dopravy na celosvetovú klímu vrátane vplyvu iných emisií ako emisií alebo účinkov CO₂ na základe údajov o emisiách poskytnutých členskými štátmi podľa článku 7 a podľa potreby zlepší toto posúdenie odkazom na vedecký pokrok a údaje z leteckej dopravy.

3. Komisia do 31. októbra každého roka predloží Európskemu parlamentu a Rade správu obsahujúcu súhrn záverov posúdení podľa odsekov 1 a 2.

Článok 22

Správa o dodatočnej lehote na splnenie záväzkov podľa Kjótskeho protokolu

Po uplynutí dodatočnej lehoty na splnenie záväzkov uvedených v odseku 3 rozhodnutia 13/CMP.1 predloží Únia a každý členský štát sekretariátu UNFCCC správu o tejto dodatočnej lehote.

KAPITOLA 9

SPOLUPRÁCA A PODPORA

Článok 23

Spolupráca medzi členskými štátmi a Úniou

Členské štáty a Únia navzájom plne spolupracujú a koordinujú činnosti v súvislosti s povinnosťami podľa tohto nariadenia, ktoré sa týkajú:

- a) zostavovania inventúry skleníkových plynov v Únii a prípravy inventarizačnej správy skleníkových plynov v Únii podľa článku 7 ods. 5;
- b) vypracovania národných správ Únie podľa článku 12 UNFCCC a dvojročnej správy Únie podľa rozhodnutia 2/CP.17 alebo následných príslušných rozhodnutí prijatých orgánmi UNFCCC;
- c) postupov preskúmania a zabezpečovania súladu podľa UNFCCC a Kjótskeho protokolu v súlade so všetkými príslušnými rozhodnutiami podľa UNFCCC alebo Kjótskeho protokolu, ako aj postupov Únie pri preskúmaní inventúr skleníkových plynov členských štátov, ako sa uvádza v článku 19 tohto nariadenia;
- d) všetkých úprav podľa článku 5 ods. 2 Kjótskeho protokolu alebo na základe preskúmania Únie, ako sa uvádza v článku 19 tohto nariadenia, alebo iných zmien inventúr a inventarizačných správ, ktoré sa predložia alebo majú predložiť sekretariátu UNFCCC;
- e) zostavenia približnej inventúry skleníkových plynov v Únii podľa článku 8;
- f) nahlasovania vyradenia jednotiek AAU, RMU, ERU, CER, tCER a ICER po uplynutí dodatočnej lehoty uvedenej v odseku 14 rozhodnutia 13/CMP.1 na účely plnenia záväzkov podľa článku 3 ods. 1 Kjótskeho protokolu.

Článok 24

Úloha Európskej environmentálnej agentúry

Európska environmentálna agentúra pomáha Komisii pri dodržiavaní článkov 6 až 9, 12 až 19, 21 a 22 v súlade so svojím ročným pracovným programom. Táto pomoc zahŕňa pomoc pri:

- a) zostavovaní inventúry skleníkových plynov v Únii a vypracovaní inventarizačnej správy skleníkových plynov v Únii;
- b) vykonávaní postupov na zabezpečenie kvality a kontrolu kvality na účely prípravy inventúry skleníkových plynov v Únii;
- c) vypracovaní odhadov pre údaje, ktoré neboli v rámci národných inventúr skleníkových plynov nahlásené;
- d) vykonávaní preskúmaní;
- e) zostavovaní približnej inventúry skleníkových plynov v Únii;
- f) zhrnutí informácií nahlásených členskými štátmi o politikách a opatreniach a o projekciách;
- g) vykonávaní postupov na zabezpečenie kvality a kontrolu kvality informácií nahlásených členskými štátmi o projekciách a o politikách a opatreniach;
- h) vypracovaní odhadov pre údaje o projekciách, ktoré členské štáty nenahlásili;
- i) zhrnutí údajov požadovaných pre výročnú správu Európskemu parlamentu a Rade, ktorú vypracúva Komisia;
- j) rozširovaní informácií zhromaždených podľa tohto nariadenia vrátane vedenia a aktualizovania databázy o politikách a opatreniach členských štátov na zmiernenie zmeny klímy a európskej platformy pre adaptáciu na zmeny klímy v súvislosti s vplyvmi, zraniteľnosťou a adaptáciou na zmenu klímy.

KAPITOLA 10

DELEGOVANIE PRÁVOMOCÍ

Článok 25

Vykonávanie delegovania právomocí

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.
2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článkoch 6, 7 a 10 sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od 8. júla 2013. Komisia vypracuje správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto

päťročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje na rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevzniesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.

3. Delegovanie právomoci uvedené v článkoch 6, 7 a 10 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom stanovený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

4. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.

5. Delegovaný akt prijatý podľa článkov 6, 7 a 10 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote troch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade, alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predlží o tri mesiace.

KAPITOLA 11

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 26

Postup výboru

1. Komisii pomáha Výbor pre zmenu klímy. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Štrasburgu 21. mája 2013

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predsedníčka
L. CREIGHTON

Článok 27

Preskúmanie

1. Komisia pravidelne preskúma súlad ustanovení o monitorovaní a nahlasovaní podľa tohto nariadenia s budúcimi rozhodnutiami týkajúcimi sa UNFCCC a Kjótskeho protokolu alebo iných právnych predpisov Únie. Komisia tiež pravidelne posúdi, či vývojom v rámci UNFCCC nevznikla situácia, keď povinnosti podľa tohto nariadenia už nie sú potrebné, primerané zodpovedajúcim prínosom, je potrebné ich upraviť alebo nespĺňajú či zdvojujú požiadavky na nahlasovanie podľa UNFCCC, a v prípade potreby predloží Európskemu parlamentu a Rade legislatívny návrh.

2. Komisia do decembra 2016 preskúma, či vplyv použitia usmernení IPCC z roku 2006 pre národné inventúry skleníkových plynov alebo významná zmena v používaných metodikách UNFCCC pri určovaní inventúr skleníkových plynov vedie k väčšiemu ako 1 % rozdielu v celkových emisiách skleníkových plynov členského štátu relevantných pre článok 3 rozhodnutia č. 406/2009/ES, a môže upraviť ročné pridelené emisné kvóty členských štátov stanovené v článku 3 ods. 2 štvrtom pododseku rozhodnutia č. 406/2009/ES.

Článok 28

Zrušovacie ustanovenie

Rozhodnutie č. 280/2004/ES sa týmto zrušuje. Odkazy na zrušené rozhodnutie sa považujú za odkazy na toto nariadenie a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe IV.

Článok 29

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

PRÍLOHA I

SKLENÍKOVÉ PLYNY

Oxid uhličitý (CO₂)

Metán (CH₄)

Oxid dusný (N₂O)

Fluorid sírový (SF₆)

Fluorid dusitý (NF₃)

Fluórované uhľovodíky (HFC):

— HFC-23 CHF₃

— HFC-32 CH₂F₂

— HFC-41 CH₃F

— HFC-125 CHF₂CF₃

— HFC-134 CHF₂CHF₂

— HFC-134a CH₂FCF₃

— HFC-143 CH₂FCHF₂

— HFC-143a CH₃CF₃

— HFC-152 CH₂FCH₂F

— HFC-152a CH₃CHF₂

— HFC-161 CH₃CH₂F

— HFC-227ea CF₃CHF₂CF₃

— HFC-236cb CF₃CF₂CH₂F

— HFC-236ea CF₃CHFCHF₂

— HFC-236fa CF₃CH₂CF₃

— HFC-245fa CHF₂CH₂CF₃

— HFC-245ca CH₂FCF₂CHF₂

— HFC-365mfc CH₃CF₂CH₂CF₃

— HFC-43-10mee CF₃CHFCHFCF₂CF₃ alebo (C₅H₂F₁₀)

Plnofluórované uhľovodíky (PFC):

— PFC-14, Tetrafluóretán, CF₄

— PFC-116, Hexafluóretán, C₂F₆

— PFC-218, Oktafluórpropán, C₃F₈

— PFC-318, Oktafluórcyklobután, c-C₄F₈

— Hexafluórcyklopropán c-C₃F₆

— PFC-3-1-10, Dekafluórbután, C₄F₁₀

— PFC-4-1-12, Dodekafluórpentán, C₅F₁₂

— PFC-5-1-14, Perfluórhexán, C₆F₁₄

— PFC-9-1-18, C₁₀F₁₈

PRÍLOHA II

Súčet účinkov prepočítaných emisií skleníkových plynov podľa členského štátu, ako je uvedené v článku 20 ods. 1

Súčet účinkov prepočítaných emisií skleníkových plynov podľa členského štátu sa vypočíta pomocou tohto vzorca:

$$\sum_{i=2013}^{2020} [t_{i,2022} - e_{i,2022} - (t_i - e_{i,i+2})]$$

kde:

- t_i sú ročné pridelené emisné kvóty členského štátu pre rok i určené podľa článku 3 ods. 2 štvrtého pododseku a článku 10 rozhodnutia č. 406/2009/ES buď tak, ako sú stanovené v roku 2012, alebo prípadne ako sú stanovené v roku 2016 na základe preskúmania vykonaného v súlade s článkom 27 ods. 2 tohto nariadenia a podľa článku 3 ods. 2 rozhodnutia č. 406/2009/ES,
- $t_{i,2022}$ sú ročné pridelené emisné kvóty členského štátu pre rok i podľa článku 3 ods. 2 štvrtého pododseku a článku 10 rozhodnutia č. 406/2009/ES, ako by boli vypočítané, keby sa ako vstupné údaje použili preskúmané inventarizačné údaje predložené v roku 2022,
- $e_{i,j}$ sú emisie skleníkových plynov členského štátu pre rok i stanovené podľa aktov prijatých Komisiou podľa článku 19 ods. 6 po odbornom preskúmaní inventúry v roku j .

ZOZNAM ROČNÝCH UKAZOVATEĽOV

Tabuľka 1: Zoznam prioritných ukazovateľov ⁽¹⁾

Číslo	Nomenklatúra ukazovateľov energetickej účinnosti Euro-statu	Ukazovateľ	Čitateľ/Menovateľ	Usmernenia/Definície ⁽²⁾ ⁽³⁾
1	MACRO	Celková intenzita CO ₂ na HDP, t/Mio Euro	Celkové emisie CO ₂ , kt	Celkové emisie CO ₂ (okrem LULUCF), predložené v CRF
			HDP, Bio Euro (EC95)	Hrubý domáci produkt pri stálych cenách z roku 1995 (zdroj: národné účty)
2	MACRO B0	Intenzita CO ₂ na HDP, týkajúca sa energetiky, t/Mio Euro	Emisie CO ₂ pochádzajúce zo spotreby energie, kt	Emisie CO ₂ pochádzajúce zo spaľovania fosílnych palív (kategória zdroja IPCC 1A, sektorový prístup)
			HDP, Bio Euro (EC95)	Hrubý domáci produkt pri stálych cenách z roku 1995 (zdroj: národné účty)
3	DOPRAVA C0	Emisie CO ₂ pochádzajúce z osobných vozidiel, kt		Emisie CO ₂ pochádzajúce zo spaľovania fosílnych palív pre všetky dopravné činnosti spojené s osobnými vozidlami (vozidlá vyrobené v prvom rade na prepravu osôb, ktoré majú kapacitu max. 12 osôb, pri celkovej hmotnosti vozidla max. 3 900 kg – kategória zdroja IPCC 1A3bi)
		Počet kilometrov na osobné vozidlo, Mkm		Počet vozových kilometrov na osobné vozidlo (zdroj: dopravné štatistiky) Poznámka: Údaje o činnostiach by mali byť konzistentné s emisnými údajmi, ak je to možné.
4	PRIEMYSEL A1	Intenzita CO ₂ , týkajúca sa energetiky priemyslu, t/Mio Euro	Emisie CO ₂ pochádzajúce z priemyslu, kt	Emisie pochádzajúce zo spaľovania fosílnych palív vo výrobných priemyselných sektoroch, stavebníctva a ťažobného a baníckeho priemyslu (okrem ťažby uhlia, ropy a zemného plynu) vrátane spaľovania na výrobu elektrickej energie a tepla (kategória zdroja 1A2 IPCC). Energia využívaná priemyselnými sektormi na prepravu by mala byť zahrnutá v ukazovateľoch prepravy. Emisie spôsobené dopravou mimo cestných komunikácií a ostatnými mobilnými zariadeniami by mali byť zahrnuté v tomto sektore
			Hrubá pridaná hodnota za celé priemyselné odvetvia, Bio Euro (EC95)	Hrubá pridaná hodnota pri stálych cenách z roku 1995 vo výrobných priemyselných odvetviach (NACE 15-22, 24-37), stavebníctve (NACE 45) a ťažobnom a baníckom priemysle (okrem ťažby uhlia, ropy a zemného plynu) (NACE 13-14) (zdroj: národné účty)

Číslo	Nomenklatúra ukazovateľov energetickej účinnosti Euro-statu	Ukazovateľ	Čitateľ/Menovateľ	Usmernenia/Definície ^(?) ^(?)
5	DOMÁCNOSTI A.1	Špecifické emisie CO ₂ z domácností, t/bytová jednotka	Emisie CO ₂ pochádzajúce zo spotreby fosílnych palív v domácnostiach, kt	Emisie CO ₂ pochádzajúce zo spaľovania fosílnych palív v domácnostiach (kategória zdroja 1A4b IPCC)
			Množstvo trvalo obývaných bytových jednotiek, 1 000	Množstvo trvale obývaných bytových jednotiek
6	SLUŽBY A0	Intenzita CO ₂ v obchodnom a inštitucionálnom sektore, t/Mio Euro	Emisie CO ₂ pochádzajúce zo spotreby fosílnych palív v obchodnom a inštitucionálnom sektore, kt	Emisie CO ₂ pochádzajúce zo spaľovania fosílnych palív v obchodných a inštitucionálnych budovách vo verejnom a súkromnom sektore (kategória zdroja 1A4a IPCC). Energia využívaná službami na prepravu by mala byť zahrnutá v ukazovateľoch dopravy.
			Hrubá pridaná hodnota za služby, Bio Euro (EC95)	Hrubá pridaná hodnota pri stálych cenách z roku 1995 v službách (NACE 41, 50, 51, 52, 55, 63, 64, 65, 66, 67, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 80, 85, 90, 91, 92, 93, 99) (zdroj: národné účty)
7	TRANSFORMÁCIA B0	Špecifické emisie CO ₂ z verejných elektrární a z elektrární na vlastnú spotrebu, t/TJ	Emisie CO ₂ z verejných elektrární a z tepelných elektrární na vlastnú spotrebu, kt	Emisie CO ₂ pochádzajúce zo spaľovania všetkých fosílnych palív na hrubú výrobu elektrickej energie a tepla verejnými a tepelnými elektrárnami na vlastnú spotrebu a zariadeniami na kombinovanú výrobu elektrickej energie a tepla. Emisie z teplární nie sú zahrnuté
			Všetky výrobky – výstup z verejných elektrární a z tepelných elektrární na vlastnú spotrebu, PJ	Hrubá elektrická energia vyrobená a teplo predané tretím stranám (zariadenia na kombinovanú výrobu elektrickej energie a tepla – CHP) verejnými a tepelnými elektrárnami na vlastnú spotrebu a zariadeniami na kombinovanú výrobu elektrickej energie a tepla. Výstupy z teplární nie sú zahrnuté. Verejné tepelné elektrárne vyrábajú elektrickú energiu (a teplo) na predaj tretím stranám ako svoju primárnu činnosť. Môžu byť vo verejnom alebo súkromnom vlastníctve. Zariadenia na kombinovanú výrobu elektrickej energie (a tepla) čiastočne alebo úplne na vlastnú spotrebu, ako svoju činnosť, ktorá podporuje primárnu činnosť. Výroba hrubej elektrickej energie sa meria ako výstup z hlavných transformátorov, napr. spotreba elektrickej energie v pomocných systémoch a transformátoroch je zahrnutá (zdroj: energetická bilancia)

⁽¹⁾ Členské štáty nahlásia čitateľa a menovateľa, ak nie je zahrnutý v spoločnom formáte nahlasovania (CRF).

⁽²⁾ Členské štáty by sa mali riadiť týmito usmerneniami. Ak sa nemôžu presne riadiť týmito usmerneniami alebo ak nie je čitateľ a menovateľ úplne stály, členské štáty by to mali jasne oznámiť.

⁽³⁾ Odkazy na kategórie zdroja IPCC sa vzťahujú na IPCC (1996) upravené usmernenia 1996 IPCC pre národné inventáre skleníkových plynov.

Tabuľka 2: Zoznam dodatočných prioritných ukazovateľov ⁽¹⁾

Číslo	Nomenklatúra ukazovateľov energetickej účinnosti Euro-statu	Ukazovateľ	Čitateľ/Menovateľ	Usmernenia/Definície ⁽²⁾
1	DOPRAVA D0	Emisie CO ₂ z cestnej nákladnej dopravy, kt		Emisie CO ₂ pochádzajúce zo spaľovania fosílnych palív na všetky prepravné činnosti s ľahkými dodávkami (vozidlá s celkovou hmotnosťou max. 3 900 kg, určené primárne na prepravu ľahkých nákladov alebo vybavené špeciálnym zariadením, ako je štvorkolesový pohon na dopravu mimo cestných komunikácií – kategória zdroja 1A3bii IPCC), a ťažkými nákladnými vozidlami (všetky vozidlá s celkovou hmotnosťou viac ako 3 900 kg, určené primárne na prepravu ťažkých nákladov – kategória zdroja 1A3biii IPCC okrem autobusov)
		Cestná nákladná doprava, Mtkm		Počet tonokilometrov prepravených ľahkými a ťažkými nákladnými vozidlami po cestných komunikáciách; jeden tonokilometer predstavuje prepravu jednej tony po cestnej komunikácii na vzdialenosť 1 km (zdroj: dopravné štatistiky) Poznámka: Údaje o činnostiach by mali byť konzistentné s emisnými údajmi, ak je to možné.
2	PRIEMYSEL A1.1	Celková intenzita CO ₂ – hutnícky a oceľiarsky priemysel, t/Mio Euro	Celkové emisie CO ₂ z hutníckeho a oceľiarskeho priemyslu, kt	Emisie CO ₂ pochádzajúce zo spaľovania fosílnych palív pri výrobe železa a ocele vrátane spaľovania pri výrobe elektrickej energie a tepla (kategória zdroja 1A2a IPCC), pri výrobných procesoch železa a ocele (kategória zdroja 2C1 IPCC) a pri výrobných procesoch ferozliatin (kategória zdroja 2C2 IPCC).
			Hrubá pridaná hodnota – hutnícky a oceľiarsky priemysel, Bio Euro (EC95)	Hrubá pridaná hodnota pri stálych cenách z roku 1995 vo výrobe surového železa, ocele a ferozliatin (NACE 27.1), výrobe rúrok (NACE 27.2), ďalšieho prvého spracovania železa a ocele (NACE 27.3), odlievania železa (NACE 27.51) a odlievania ocele (NACE 27.52) (zdroj: národné účty)
3	PRIEMYSEL A1.2	Intenzita CO ₂ , týkajúca sa energetiky chemického priemyslu, t/ Mio Euro	Emisie CO ₂ týkajúce sa energetiky z chemického priemyslu, kt	Emisie CO ₂ pochádzajúce zo spaľovania fosílnych palív pri výrobe chemikálií a chemických výrobkov vrátane spaľovania pri výrobe elektrickej energie a tepla (kategória zdroja 1A2c IPCC)
			Hrubá pridaná hodnota chemického priemyslu, Bio Euro (EC95)	Hrubá pridaná hodnota pri stálych cenách z roku 1995 pri výrobe chemikálií a chemických výrobkov (NACE 24) (zdroj: národné účty)
4	PRIEMYSEL A1.3	Intenzita CO ₂ týkajúca sa energetiky – sklársky a keramický sektor a sektor stavebných materiálov, t/Mio Euro	Emisie CO ₂ týkajúce sa energetiky zo sklárskeho a keramického sektora a sektora stavebných materiálov, kt	Emisie CO ₂ pochádzajúce zo spaľovania palív pri výrobe nekovových minerálnych produktov (NACE 26) vrátane spaľovania pri výrobe elektrickej energie a tepla
			Hrubá pridaná hodnota – sklársky a keramický sektor a sektor stavebných materiálov, Bio Euro (EC95)	Hrubá pridaná hodnota pri stálych cenách z roku 1995 pri výrobe nekovových minerálnych produktov (NACE 26) (zdroj: národné účty)

Číslo	Nomenklatúra ukazovateľov energetickej účinnosti Euro-statu	Ukazovateľ	Čitateľ/Menovateľ	Usmernenia/Definície (?)
5	PRIEMYSEL CO.1	Špecifické emisie CO ₂ z hutníckeho a oceliarskeho priemyslu, t/t	Celkové emisie CO ₂ zo železiarskeho a oceliarskeho priemyslu, kt	Emisie CO ₂ pochádzajúce zo spaľovania fosílnych palív pri výrobe železa a ocele vrátane spaľovania pri výrobe elektrickej energie a tepla (kategória zdroja 1A2a IPCC), pri výrobných procesoch železa a ocele (kategória zdroja 2C1 IPCC) a pri výrobných procesoch ferózliatin (kategória zdroja 2C2 IPCC)
			Výroba ocele kyslíkovým spôsobom, kt	Výroba ocele kyslíkovým spôsobom (NACE 27) (zdroj: výrobné štatistiky)
6	PRIEMYSEL CO.2	Špecifické emisie CO ₂ , týkajúce sa energetiky z cementárskeho priemyslu, t/t	Emisie CO ₂ , týkajúce sa energetiky zo sklárskeho a keramického sektora a sektora stavebných materiálov, kt	Emisie CO ₂ pochádzajúce zo spaľovania palív pri výrobe nekovových minerálnych produktov (NACE 26) vrátane spaľovania pri výrobe elektrickej energie a tepla
			Výroba cementu, kt	Výroba cementu (NACE 26) (zdroj: výrobné štatistiky)

(¹) Členské štáty nahlásia čitateľa a menovateľa, ak nie je zahrnutý v CRF.

(²) Členské štáty by sa mali riadiť týmito usmerneniami. Ak sa nemôžu presne riadiť týmito usmerneniami, alebo ak nie je čitateľ a menovateľ úplne stály, členské štáty by to mali jasne oznámiť.

Tabuľka 3: Zoznam dodatkových ukazovateľov

Číslo	Nomenklatúra ukazovateľov energetickej účinnosti Euro-statu	Ukazovateľ	Čitateľ/Menovateľ	Usmernenia/Definície
1	DOPRAVA B0	Špecifické emisie CO ₂ z nafty z osobných vozidiel, g/ 100 km	Emisie CO ₂ z osobných vozidiel s dieselovým pohonom, kt	Emisie CO ₂ pochádzajúce zo spaľovania nafty pre všetky dopravné činnosti spojené s osobnými vozidlami (vozidlá vyrobené v prvom rade na prepravu osôb, ktoré majú kapacitu max. 12 osôb, pri celkovej hmotnosti vozidla max. 3 900 kg – kategória zdroja 1A3bi IPCC, iba nafta)
			Počet kilometrov osobných vozidiel s dieselovým pohonom, Mio km	Počet vozokilometrov všetkých osobných vozidiel s dieselovým pohonom, s oprávnením na použitie na cestných komunikáciách vo verejnej doprave (zdroj: dopravné štatistiky)
2	DOPRAVA B0	Špecifické emisie CO ₂ z benzínu z osobných vozidiel, g/ 100 km	Emisie CO ₂ z osobných vozidiel s benzínovým pohonom, kt	Emisie CO ₂ pochádzajúce zo spaľovania benzínu pre všetky dopravné činnosti spojené s osobnými vozidlami (vozidlá vyrobené v prvom rade na prepravu osôb, ktoré majú kapacitu max. 12 osôb, pri celkovej hmotnosti vozidla max. 3 900 kg – kategória zdroja 1A3bi IPCC, iba benzín)
			Počet kilometrov osobných vozidiel s benzínovým pohonom, Mio km	Počet vozokilometrov všetkých osobných vozidiel s benzínovým pohonom, s oprávnením na použitie na cestných komunikáciách vo verejnej doprave (zdroj: dopravné štatistiky)

Číslo	Nomenklatúra ukazovateľov energetickej účinnosti Euro-statu	Ukazovateľ	Čitateľ/Menovateľ	Usmernenia/Definície
3	DOPRAVA C0	Špecifické emisie CO ₂ z osobných vozidiel, t/pkm	Emisie CO ₂ pochádzajúce z osobných vozidiel, kt	Emisie CO ₂ pochádzajúce zo spaľovania fosílnych palív pre všetky dopravné činnosti spojené s osobnými automobilmi (automobily vyrobené v prvom rade na prepravu osôb, ktoré majú kapacitu 12 osôb alebo menej, pri celkovej hmotnosti vozidla 3 900 kg alebo menej – kategória zdroja 1A3bi IPCC)
			Automobilová preprava osôb, Mpkm	Počet osobokilometrov prepravených v osobných vozidlách; jeden osobokilometer predstavuje prepravu jednej osoby na vzdialenosť jedného kilometra (zdroj: dopravné štatistiky) Poznámka: Údaje o činnostiach by mali byť konzistentné s emisnými údajmi, ak je to možné.
4	DOPRAVA E1	Špecifické emisie z leteckej dopravy, t/cestujúci	Emisie CO ₂ z vnútrozemskej leteckej dopravy, kt	Emisie CO ₂ z vnútrozemskej leteckej dopravy (komerčná, súkromná, poľnohospodárska atď.) vrátane odletov a pristátí (kategória zdroja 1A3aii IPCC). Nezahŕňa spotrebu paliva na letiskách pre pozemnú dopravu. Taktiež nezahŕňa palivo pre nepohyblivé zariadenia na letiskách
			Cestujúci vnútrozemskej leteckej dopravy, Mio	Počet osôb mimo posádky lietadiel, cestujúcich letecky (iba pre vnútroštátnu dopravu) (zdroj: dopravné štatistiky) Poznámka: Údaje o činnostiach by mali byť konzistentné s emisnými údajmi, ak je to možné.
5	PRIEMYSEL A1.4	Intenzita CO ₂ , týkajúca sa energetiky – potravinársky, nápojový a tabakový priemysel t/Mio Euro	Emisie CO ₂ , týkajúce sa energetiky z potravinárskeho priemyslu, kt	Emisie CO ₂ pochádzajúce zo spaľovania fosílnych palív pri výrobe potravinárskych výrobkov, nápojov a tabakových výrobkov vrátane spaľovania pri výrobe elektrickej energie a tepla (kategória zdroja 1A2e IPCC)
			Hrubá pridaná hodnota – potravinársky, nápojový a tabakový priemysel, Mio Euro (EC95)	Hrubá pridaná hodnota pri stálych cenách z roku 1995 pri výrobe potravinárskych výrobkov a nápojov (NACE 15) a tabakových výrobkov (NACE 16) (zdroj: národné účty)
6	PRIEMYSEL A1.5	Intenzita CO ₂ , týkajúca sa energetiky – papierenský a tlačiarenský priemysel, t/Mio Euro	Emisie CO ₂ , týkajúce sa energetiky z papierenského a tlačiarenskeho priemyslu, kt	Emisie CO ₂ pochádzajúce zo spaľovania fosílnych palív pri výrobe celulózy, papiera a papierových výrobkov a publikačných, tlačiarenských činností, reprodukcie záznamových médií vrátane emisií zo spaľovania pri výrobe elektrickej energie a tepla (kategória zdroja 1A2d IPCC)
			Hrubá pridaná hodnota – papierenský a tlačiarenský priemysel, Mio Euro (EC95)	Hrubá pridaná hodnota pri stálych cenách z roku 1995 pri výrobe celulózy, papiera a papierových výrobkov (NACE 21) a publikačných, tlačiarenských činností, reprodukcie záznamových médií (NACE 22) (zdroj: vnútroštátne účty)

Číslo	Nomenklatúra ukazovateľov energetickej účinnosti Euro-statu	Ukazovateľ	Čitateľ/Menovateľ	Usmernenia/Definície
7	DOMÁCNOSTI A0	Špecifické emisie CO ₂ z domácností z vykurovania, t/m ²	Emisie CO ₂ z vykurovania domácností, kt	Emisie CO ₂ pochádzajúce zo spaľovania palív pri vykurovaní domácností
			Plocha trvale obývaných bytových jednotiek, Mio m ²	Celková plocha trvale obývaných bytových jednotiek
8	SLUŽBY B0	Špecifické emisie CO ₂ z vykurovania obchodného a inštitucionálneho sektora, kg/m ²	Emisie CO ₂ z vykurovania obchodného a inštitucionálneho sektora, kt	Emisie CO ₂ pochádzajúce zo spaľovania fosílnych palív pri vykurovaní obchodných a inštitucionálnych budov vo verejnom a súkromnom sektore
			Plocha budov služieb, Mio m ²	Celková plocha budov služieb (NACE 41, 50, 51, 52, 55, 63, 64, 65, 66, 67, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 80, 85, 90, 91, 92, 93, 99)
9	TRANSFORMÁCIA D0	Špecifické emisie CO ₂ z verejných elektrární, t/TJ	Emisie CO ₂ z verejných tepelných elektrární, kt	Emisie CO ₂ pochádzajúce zo spaľovania všetkých fosílnych palív na hrubú výrobu elektrickej energie a tepla verejnými tepelnými elektrárnami a zariadeniami na kombinovanú výrobu elektrickej energie a tepla (kategória zdroja 1A1ai a 1A1aii IPCC). Emisie z teplární nie sú zahrnuté
			Výstup všetkých výrobkov z verejných tepelných elektrární, PJ	Hrubá elektrická energia vyrobená a teplo predané tretím stranám (zariadenia na kombinovanú výrobu elektrickej energie a tepla – CHP) verejnými tepelnými elektrárnami a zariadeniami na kombinovanú výrobu elektrickej energie a tepla. Výstupy z teplární nie sú zahrnuté. Verejné tepelné elektrárne vyrábajú elektrickú energiu (a teplo) na predaj tretím stranám ako svoju primárnu činnosť. Môžu byť vo verejnom alebo súkromnom vlastníctve. Výroba hrubej elektrickej energie sa meria ako výstup z hlavných transformátorov, napr. spotreba elektrickej energie v pomocných systémoch a transformátoroch je zahrnutá (zdroj: energetická bilancia)
10	TRANSFORMÁCIA E0	Špecifické emisie CO ₂ zo zariadení na vlastnú spotrebu, t/TJ	Emisie CO ₂ zo zariadení na vlastnú spotrebu, kt	Emisie CO ₂ pochádzajúce zo spaľovania všetkých fosílnych palív na hrubú výrobu elektrickej energie a tepla tepelnými elektrárnami na vlastnú spotrebu a zariadeniami na kombinovanú výrobu elektrickej energie a tepla
			Výstup všetkých výrobkov z tepelných elektrární na vlastnú spotrebu, PJ	Hrubá elektrická energia vyrobená a teplo predané tretím stranám (zariadenia na kombinovanú výrobu elektrickej energie a tepla – CHP) tepelnými elektrárnami na vlastnú spotrebu a zariadeniami na kombinovanú výrobu elektrickej energie a tepla. Tepelné elektrárne na vlastnú spotrebu vyrábajú elektrickú energiu (a teplo) čiastočne alebo úplne na vlastnú spotrebu, ako svoju činnosť, ktorá podporuje ich primárnu činnosť. Výroba hrubej elektrickej energie sa meria ako výstup z hlavných transformátorov, napr. spotreba elektrickej energie v pomocných systémoch a transformátoroch je zahrnutá (zdroj: energetická bilancia)
11	TRANSFORMÁCIA	Intenzita oxidov uhlíka z celkovej výroby energie, t/TJ	Emisie CO ₂ z klasickej výroby elektrickej energie, kt	Emisie CO ₂ pochádzajúce zo spaľovania všetkých fosílnych palív na hrubú výrobu elektrickej energie a tepla verejnými tepelnými elektrárnami,

Číslo	Nomenklatúra ukazovateľov energetickej účinnosti Eurostatu	Ukazovateľ	Čitateľ/Menovateľ	Usmernenia/Definície
				zariadeniami na kombinovanú výrobu elektrickej energie a tepla a tepelnými elektrárnami na vlastnú spotrebu. Emisie z teplární nie sú zahrnuté
			Výstup všetkých výrobkov z verejných elektrární a elektrární na vlastnú spotrebu, PJ	Hrubá elektrická energia vyrobená a teplo predané tretím stranám (zariadenia na kombinovanú výrobu elektrickej energie a tepla – CHP) verejnými elektrárnami a elektrárnami na vlastnú spotrebu a zariadeniami na kombinovanú výrobu elektrickej energie a tepla. Zahŕňa výrobu elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie a jadrových zdrojov (zdroj: energetická bilancia)
12	DOPRAVA	Intenzita oxidov uhlíka z dopravy, t/TJ	Emisie CO ₂ pochádzajúce z dopravy, kt	Emisie CO ₂ pochádzajúce zo spaľovania fosílnych palív pre všetky dopravné činnosti (kategória zdroja 1A3 IPCC)
			Celková spotreba energie z dopravy, PJ	Zahŕňa celkovú konečnú spotrebu energie z dopravy zo všetkých energetických zdrojov (vrátane biomasy a spotreby elektrickej energie) (zdroj: energetická bilancia)
13	PRIEMYSEL C0.3	Špecifické emisie CO ₂ , týkajúce sa energetiky z papierenského priemyslu, t/t	Emisie CO ₂ , týkajúce sa energetiky z papierenského a tlačiarenského priemyslu, kt	Emisie CO ₂ pochádzajúce zo spaľovania fosílnych palív pri výrobe celulózy, papiera a papierových výrobkov a publikačných, tlačiarenských činností, reprodukcie záznamových médií vrátane emisií zo spaľovania pri výrobe elektrickej energie a tepla (kategória zdroja 1A2d IPCC)
			Fyzický výstup papiera, kt	Fyzický výstup papiera (NACE 21) (zdroj: výrobné štatistiky)
14	PRIEMYSEL	Emisie CO ₂ pochádzajúce z priemyselných sektorov, kt		Emisie pochádzajúce zo spaľovania fosílnych palív vo výrobných priemyselných sektoroch, stavebníctva a ťažobného a banického priemyslu (okrem ťažby uhlia, ropy a zemného plynu) vrátane spaľovania na výrobu elektrickej energie a tepla (kategória zdroja 1A2 IPCC). Energia využívaná priemyselnými sektormi na prepravu by mala byť zahrnutá v ukazovateľoch dopravy. Emisie spôsobené dopravou mimo cestných komunikácií a ostatnými mobilnými zariadeniami by mali byť zahrnuté v tomto sektore
		Celková konečná spotreba energie z priemyslu, PJ		Zahŕňa celkovú konečnú spotrebu energie z priemyslu zo všetkých energetických zdrojov (vrátane biomasy a spotreby elektrickej energie) (zdroj: energetická bilancia)
15	DOMÁCNOSTI	Emisie CO ₂ pochádzajúce z domácností, kt		Emisie CO ₂ pochádzajúce zo spaľovania fosílnych palív v domácnostiach (kategória zdroja 1A4b IPCC)
		Celková konečná spotreba energie z domácností, PJ		Zahŕňa celkovú konečnú spotrebu energie z domácností zo všetkých energetických zdrojov (vrátane biomasy a spotreby elektrickej energie) (zdroj: energetická bilancia)

PRÍLOHA IV

TABUĽKA ZHODY

Rozhodnutie č. 280/2004/ES	Toto nariadenie
článok 1	článok 1
článok 2 ods. 1	článok 4 ods. 1
článok 2 ods. 2	—
článok 2 ods. 3	článok 4 ods. 3
článok 3 ods. 1	článok 7 ods. 1 a článok 7 ods. 3
článok 3 ods. 2	článok 13 ods. 1 a článok 14 ods. 1
článok 3 ods. 3	článok 12 ods. 3
článok 4 ods. 1	článok 6
článok 4 ods. 2	—
článok 4 ods. 3	článok 24
článok 4 ods. 4	článok 5 ods. 1
článok 5 ods. 1	článok 21 ods. 1
článok 5 ods. 2	článok 21 ods. 3
článok 5 ods. 3	—
článok 5 ods. 4	—
článok 5 ods. 5	článok 22
článok 5 ods. 6	—
článok 5 ods. 7	článok 24
článok 6 ods. 1	článok 10 ods. 1
článok 6 ods. 2	článok 10 ods. 3
článok 7 ods. 1	—
článok 7 ods. 2	článok 11 ods. 1 a článok 11 ods. 2
článok 7 ods. 3	—
článok 8 ods. 1	článok 23
článok 8 ods. 2	článok 7 ods. 4
článok 8 ods. 3	—
článok 9 ods. 1	článok 26
článok 9 ods. 2	—
článok 9 ods. 3	—
článok 10	—
článok 11	článok 28
článok 12	článok 29

Vyhlásenia Komisie

„Komisia berie na vedomie vypustenie článku 10 jej pôvodného návrhu. V záujme zlepšenia kvality a transparentnosti údajov v súvislosti s emisiami CO₂ a inými informáciami o námornej doprave, ktoré sú relevantné z hľadiska klímy, však súhlasí, aby sa táto otázka riešila v rámci jej nadchádzajúcej iniciatívy o monitorovaní, nahlasovaní a overovaní emisií z lodnej dopravy, ktorú sa zaväzuje prijať v prvej polovici roku 2013. V tejto súvislosti Komisia plánuje navrhnúť zmenu a doplnenie tohto nariadenia.“

„Komisia poznamenáva, že na účely zabezpečenia správneho fungovania tohto nariadenia možno budú potrebné doplnkové pravidlá, pokiaľ ide o zriaďovanie, udržiavanie a úpravu systémov politík, opatrení a projekcií Únie, ako aj vypracovanie približných inventúr skleníkových plynov. Začiatkom roka 2013 túto otázku preskúma v úzkej spolupráci s členskými štátmi a prípadne navrhne zmenu a doplnenie nariadenia.“

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) č. 526/2013

z 21. mája 2013

o Agentúre Európskej únie pre sieťovú a informačnú bezpečnosť (ENISA) a o zrušení nariadenia (ES) č. 460/2004

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 114,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

(1) Elektronické komunikácie, infraštruktúra a služby sú tak priamo, ako aj nepriamo hlavnými faktormi v hospodárskom a spoločenskom vývoji. Zohrávajú rozhodujúcu úlohu pre spoločnosť a samy osebe sa stali všadeprítomnými verejnými službami rovnako ako dodávky elektriny alebo vody, pričom takisto predstavujú kľúčové faktory pri zásobovaní elektrinou a vodou a pri poskytovaní iných kritických služieb. Komunikačné siete fungujú ako sociálne katalyzátory a katalyzátory inovácií, pričom znásobujú vplyv technológií a tvarujú správanie spotrebiteľov, obchodné modely, priemyselné odvetvia, ako aj občianstvo a zapojenie do politického života. Ich prerušenie má potenciál spôsobiť značné fyzické, sociálne a hospodárske škody, čo zdôrazňuje význam opatrení na zvýšenie ochrany a odolnosti zameraných na zabezpečenie kontinuity kritických služieb. Bezpečnosť elektronických komunikácií, infraštruktúry a služieb, najmä ich integrita, dostupnosť a dôverynosť, stále čelia rastúcim výzvam, ktoré okrem iného súvisia s jednotlivými zložkami komunikačnej infraštruktúry a so softvérom riadiacim tieto zložky, s infraštruktúrou všeobecne a so službami poskytovanými prostredníctvom tejto infraštruktúry. Toto vyvoláva v spoločnosti čoraz väčšie obavy nielen pre možnosť problémov vyplývajúcich zo zložitosti systému, z porúch, systémových zlyhaní, incidentov, chýb a útokov, ktoré môžu mať následky pre elektronické a fyzické infraštruktúry, ktoré dodávajú služby rozhodujúce pre blahobyt európskych občanov.

(2) Škála hrozieb sa neustále mení a bezpečnostné incidenty môžu narušiť dôveru, ktorú používatelia vkladajú do technológií, sietí a služieb, čím by sa ovplyvnila ich schopnosť využívať plný potenciál vnútorného trhu a rozšíreného používania informačných a komunikačných technológií (IKT).

(3) Pravidelné posúdenie stavu sieťovej a informačnej bezpečnosti v Únii založené na spoľahlivých údajoch Únie, ako aj systematická predpoveď budúceho vývoja, výziev a hrozieb, a to ako na úrovni Únie, tak na celosvetovej úrovni, sú preto dôležité pre politikov, priemysel a užívateľov.

(4) Rozhodnutím 2004/97/ES, Euratom ⁽³⁾ prijatým na zasadnutí Európskej rady 13. decembra 2003 predstavitelia členských štátov rozhodli, že Európska agentúra pre bezpečnosť sietí a informácií (ENISA – European Network and Information Security Agency), ktorá sa mala zriadiť na základe návrhu predloženého Komisiou, bude mať sídlo v niektorom z gréckych miest, ktoré určí grécka vláda. Na základe uvedeného rozhodnutia grécka vláda určila, že ENISA by mala mať sídlo v Heraklione na Kréte.

(5) Dohoda o ústredí (ďalej len „dohoda o sídle“) bola medzi agentúrou a hostiteľským členským štátom uzavretá 1. apríla 2005.

(6) Hostiteľský členský štát agentúry by mal zabezpečiť čo najlepšie podmienky pre bezproblémové a efektívne fungovanie agentúry. Pre riadne a efektívne plnenie jej úloh, prijímanie a udržanie zamestnancov a zvýšenie efektívnosti sieťových aktivít je nevyhnutné, aby agentúra sídlila na vhodnom mieste, ktoré okrem iného poskytuje vhodné dopravné spojenia a zariadenia pre manželov (manželky) a deti sprevádzajúce zamestnancov agentúry. Potrebné opatrenia by sa mali stanoviť v dohode medzi agentúrou a hostiteľským členským štátom uzavretou po získaní súhlasu správnej rady agentúry.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 107, 6.4.2011, s. 58.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 16. apríla 2013 (zatiaľ neverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 13. mája 2013.

⁽³⁾ Rozhodnutie 2004/97/ES, Euratom prijaté jednomyselne predstaviteľmi členských štátov zasadaúcich na najvyššej štátnej a vládnej úrovni z 13. decembra 2003 o rozmiestnení sídel určitých úradov a agentúr Európskej únie (Ú. v. EÚ L 29, 3.2.2004, s. 15).

- (7) S cieľom zlepšiť svoju operačnú efektívnosť zriadila agentúra v metropolitnej oblasti Atén pobočku, ktorá by mala byť prevádzkovaná so súhlasom a podporou hostiteľského členského štátu a v ktorej by mali sídlit operační zamestnanci agentúry. Zamestnanci zaoberajúci sa predovšetkým správou agentúry (vrátane výkonného riaditeľa), financiami, sekundárnym výskumom a analýzami, správou IT a zariadení, ľudskými zdrojmi, odbornou prípravou, komunikáciou a verejnými záležitosťami by mali sídlit v Heraklione.
- (8) Agentúra má právo určovať svoju vlastnú organizáciu s cieľom zabezpečiť riadne a efektívne plnenie svojich úloh pri dodržaní ustanovení o sídle a pobočke v Aténach stanovených v tomto nariadení. Najmä na účely plnenia úloh zahŕňajúcich interakciu s kľúčovými zainteresovanými stranami, ako sú inštitúcie Únie, by mala agentúra vykonať potrebné praktické opatrenia na podporu tejto operačnej efektívnosti.
- (9) Európsky parlament a Rada prijali v roku 2004 nariadenie (ES) č. 460/2004 ⁽¹⁾ o zriadení ENISA, ktoré malo prispieť k cieľom v oblasti zabezpečenia vysokej úrovne sieťovej a informačnej bezpečnosti v rámci Únie a vybudovaniu kultúry sieťovej a informačnej bezpečnosti v prospech občanov, spotrebiteľov, podnikov a verejnej správy. Európsky parlament a Rada prijali v roku 2008 nariadenie (ES) č. 1007/2008 ⁽²⁾, ktorým sa predĺžil mandát agentúry do marca 2012. Nariadením (ES) č. 580/2011 ⁽³⁾ sa mandát agentúry predĺžil do 13. septembra 2013.
- (10) Agentúra by mala byť nástupcom ENISA zriadenej nariadením (ES) č. 460/2004. V rámci rozhodnutia predstaviteľov členských štátov na zasadnutí Európskej rady z 13. decembra 2003 by hostiteľský členský štát mal udržiavať a ďalej rozvíjať súčasné praktické dojednania, aby zabezpečil bezproblémovú a efektívnu prevádzku agentúry vrátane jej aténskej pobočky, a napomáhať prijímanie a udržanie vysokokvalifikovaných zamestnancov.
- (11) Od zriadenia ENISA sa výzvy spojené so sieťovou a informačnou bezpečnosťou zmenili spolu s vývojom technológií, trhov a sociálno-ekonomickým vývojom a boli predmetom ďalších úvah a diskusií. V reakcii na meniace sa výzvy Únia aktualizovala svoje priority politiky v oblasti sieťovej a informačnej bezpečnosti. Cieľom tohto nariadenia je posilniť agentúru, aby úspešne prispievala k úsiliu inštitúcií Únie a členských štátov rozvinúť európsku schopnosť čeliť výzvam spojeným so sieťovou a informačnou bezpečnosťou.
- (12) Opatrenia vnútorného trhu v oblasti bezpečnosti elektronických komunikácií a všeobecnejšie sieťovej a informačnej bezpečnosti požadujú od inštitúcií Únie a členských štátov rôzne formy technických a organizačných aplikácií. Heterogénne uplatňovanie týchto požiadaviek môže viesť k nedostatkom a môže vytvoriť prekážky pre vnútorný trh. Je preto potrebné odborné centrum na úrovni Únie poskytujúce usmernenia, poradenstvo a pomoc v otázkach spojených so sieťovou a informačnou bezpečnosťou, a na ktoré sa môžu inštitúcie Únie a členské štáty spoľahnúť. Agentúra môže reagovať na tieto potreby vytvorením a udržiavaním vysokej úrovne odbornosti a tým, že inštitúciám Únie, členským štátom a podnikateľskej obci pomôže dodržiavať právne a regulačné požiadavky na sieťovú a informačnú bezpečnosť a určovať a riešiť otázky sieťovej a informačnej bezpečnosti, čím prispeje k riadnemu fungovaniu vnútorného trhu.
- (13) Agentúra by mala vykonávať úlohy, ktoré jej boli zverené právnymi aktmi Únie v oblasti elektronickej komunikácie, a vo všeobecnosti prispievať k vyššej úrovni bezpečnosti elektronickej komunikácie, ako aj ochrane súkromia a osobných údajov, okrem iného prostredníctvom poskytovania expertíz a poradenstva a podporou výmeny osvedčených postupov, ako aj ponúkaním návrhov týkajúcich sa politiky.
- (14) V smernici Európskeho parlamentu a Rady 2002/21/ES zo 7. marca 2002 o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby (rámcová smernica) ⁽⁴⁾ sa požaduje, aby poskytovatelia verejných elektronických komunikačných sietí alebo verejne dostupných elektronických komunikačných služieb prijali vhodné opatrenia na zachovanie ich integrity a bezpečnosti, a zavádza sa povinnosť národných regulačných orgánov podľa potreby oznamovať okrem iného agentúre všetky prípady narušenia bezpečnosti alebo straty integrity, ktoré mali významný vplyv na prevádzku sietí

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 460/2004 z 10. marca 2004 o zriadení Európskej agentúry pre bezpečnosť sietí a informácií (Ú. v. EÚ L 77, 13.3.2004, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1007/2008 z 24. septembra 2008, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 460/2004 o zriadení Európskej agentúry pre bezpečnosť sietí a informácií, pokiaľ ide o dobu jej trvania (Ú. v. EÚ L 293, 31.10.2008, s. 1).

⁽³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 580/2011 z 8. júna 2011, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 460/2004 o zriadení Európskej agentúry pre bezpečnosť sietí a informácií, pokiaľ ide o jej trvanie (Ú. v. EÚ L 165, 24.6.2011, s. 3).

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 108, 24.4.2002, s. 33.

- alebo služieb, a predkladať Komisii a agentúre výročné súhrnné správy o prijatých oznámeniach a krokoch. V smernici 2002/21/ES sa agentúra ďalej vyzýva, aby poskytovaním stanovísk prispievala k harmonizácii vhodných technických a organizačných bezpečnostných opatrení.
- (15) V smernici Európskeho parlamentu a Rady 2002/58/ES z 12. júla 2002 týkajúcej sa spracovania osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií (smernica o súkromí a elektronických komunikáciách) ⁽¹⁾ sa vyžaduje, aby poskytovateľ verejne dostupných elektronických komunikačných služieb prijal primerané technické a organizačné opatrenia na zachovanie bezpečnosti svojich služieb, a takisto sa vyžaduje zachovanie dôvernosti komunikácií a súvisiaceho pohybu údajov. V smernici 2002/58/ES sa zavádzajú požiadavky pre poskytovateľov elektronických komunikačných služieb týkajúce sa informácií o porušení osobných údajov a ich nahlasovaní. Takisto sa v nej požaduje, aby Komisia konzultovala agentúru pri všetkých technických vykonávacích opatreniach, ktoré sa majú prijať a ktoré sa týkajú okolností alebo formátu a postupov uplatniteľných na požiadavky týkajúce sa informácií a nahlasovania. V smernici Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov ⁽²⁾ sa vyžaduje, aby členské štáty ustanovili, že kontrolór musí zaviesť vhodné technické a organizačné opatrenia na ochranu osobných údajov proti náhodnému alebo nezákonnému zničeniu alebo náhodnej strate, zmene, neoprávnenému zverejneniu alebo prístupu, najmä ak spracovanie zahŕňa prenos údajov v sieti, a proti všetkým ostatným nezákonným formám spracovania.
- (16) Agentúra by mala prispievať k vysokej úrovni sieťovej a informačnej bezpečnosti, k lepšej ochrane súkromia a osobných údajov a k vytvoreniu a podpore kultúry sieťovej a informačnej bezpečnosti v prospech občanov, spotrebiteľov, podnikov a organizácií verejného sektora v Únii, a tak prispievať k riadnemu fungovaniu vnútorného trhu. Na tieto účely by sa mali agentúre prideliť potrebné rozpočtové prostriedky.
- (17) So zreteľom na rastúci význam elektronických sietí a elektronickej komunikácie, ktoré už v súčasnosti predstavujú základ európskeho hospodárstva, a na skutočnú veľkosť digitálneho hospodárstva by sa mal zvýšiť objem finančných a ľudských zdrojov pridelených agentúre, aby sa odzrkadlilo jej posilnené poslanie a úlohy a jej rozhodujúce postavenie pri obrane európskeho digitálneho ekosystému.
- (18) Agentúra by mala pôsobiť ako referenčný bod budujúci si dôveryhodnosť svojou nezávislosťou, kvalitou poskytovaného poradenstva a šírených informácií, transparentnosťou svojich postupov a pracovných metód a dôslednosťou pri vykonávaní svojich úloh. Agentúra by mala stavať na vnútroštátnom úsilí a úsilí Únie, a preto vykonávať svoje úlohy v úplnej spolupráci s inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie a s členskými štátmi, a mala by byť otvorená kontaktom s priemyslom a inými príslušnými zainteresovanými stranami. Agentúra by okrem toho mala budovať na vstupoch zo súkromného sektora a spolupráci s týmto sektorom, ktorý zohráva významnú úlohu pri zabezpečovaní elektronickej komunikácie, infraštruktúr a služieb.
- (19) Súbor úloh by mal naznačiť, ako agentúra dosiahne svoje ciele, pričom by mal umožniť flexibilitu jej činnosti. Medzi úlohy, ktoré agentúra vykonáva, by mal patriť zber vhodných informácií a údajov potrebných na vykonanie analýz rizík spojených s bezpečnosťou a odolnosťou elektronickej komunikácie, infraštruktúry a služieb a na posúdenie stavu sieťovej a informačnej bezpečnosti v Únii v spolupráci s členskými štátmi, Komisiou a tam, kde je to vhodné, príslušnými zainteresovanými stranami. Agentúra by mala zabezpečovať koordináciu a spoluprácu s inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie a s členskými štátmi zlepšovať spoluprácu medzi zainteresovanými stranami v Európe predovšetkým zapojením príslušných vnútroštátnych orgánov a orgánov Únie, ako aj významných expertov v príslušných oblastiach zo súkromného sektora do svojich činností, predovšetkým poskytovateľov sietí a služieb v oblasti elektronickej komunikácie, výrobcov sieťových zariadení a dodávateľov softvéru, pričom by mala brať do úvahy, že sieťové a informačné systémy zahŕňajú kombináciu hardvéru, softvéru a služieb. Agentúra by mala poskytovať pomoc inštitúciám Únie a členským štátom pri ich dialógu s priemyselným odvetvím s cieľom riešiť problémy spojené s bezpečnosťou v hardvérových a softvérových výrobkoch, čím by prispievala k prístupu k sieťovej a informačnej bezpečnosti založenom na spolupráci.
- (20) Stratégie v oblasti sieťovej a informačnej bezpečnosti zverejnené inštitúciou, orgánom, úradom či agentúrou Únie alebo členským štátom by sa mali poskytnúť agentúre informatívne a s cieľom predísť zdvojeniu úsilia. Agentúra by mala stratégie analyzovať a podporovať ich predkladanie vo formáte umožňujúcom ľahšie porovnanie. Stratégie a svoje analýzy by mala sprístupniť verejnosti elektronickými prostriedkami.
- (21) Agentúra by mala pomáhať Komisii poskytovaním poradenstva, stanovísk a analýz týkajúcich sa všetkých záležitostí Únie súvisiacich s rozvojom politiky v oblasti sieťovej a informačnej bezpečnosti vrátane ochrany kritickej informačnej infraštruktúry a odolnosti. Agentúra

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 201, 31.7.2002, s. 37.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31.

by mala pomáhať inštitúciám, orgánom, úradom a agentúram Únie, a ak je to vhodné, na požiadanie aj členskými štátom, v ich úsilí rozvíjať politiku a schopnosti v oblasti sieťovej a informačnej bezpečnosti.

- (22) Agentúra by mala v plnom rozsahu zohľadniť prebiehajúce výskumné a vývojové činnosti a činnosti technologického posudzovania, najmä tie, ktoré sa vykonávajú v rámci rôznych výskumných iniciatív Únie pri poskytovaní poradenstva inštitúciám, orgánom, úradom a agentúram Únie, a ak je to vhodné, na požiadanie aj členskými štátom, týkajúceho sa potrieb výskumu v oblasti sieťovej a informačnej bezpečnosti.
- (23) Agentúra by mala pomáhať inštitúciám, orgánom, úradom a agentúram Únie, ako aj členskými štátom pri ich úsilí vybudovať a zlepšiť cezhraničné kapacity a pripravenosť predchádzať problémom a incidentom spojeným so sieťovou a informačnou bezpečnosťou, odhaľovať ich a reagovať na ne. V tomto smere by agentúra mala uľahčovať spoluprácu medzi členskými štátmi a medzi Komisiou a inými inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie a členskými štátmi. Agentúra by mala na tento účel podporovať členské štáty v ich trvalom úsilí zlepšovať svoje reakčné schopnosti a organizovať a vykonávať európske cvičenia týkajúce sa bezpečnostných incidentov a na požiadanie členského štátu aj vnútroštátne cvičenia.
- (24) S cieľom lepšie pochopiť výzvy v oblasti sieťovej a informačnej bezpečnosti musí agentúra analyzovať existujúce a vznikajúce riziká. Agentúra by na tento účel mala v spolupráci s členskými štátmi a v prípade vhodnosti so štatistickými orgánmi a s ďalšími subjektmi zbierať príslušné informácie. Agentúra by mala okrem toho pomáhať inštitúciám, orgánom, úradom a agentúram Únie a členskými štátom pri ich úsilí zhromažďovať, analyzovať a šíriť údaje o sieťovej a informačnej bezpečnosti. Zber vhodných štatistických informácií a údajov potrebných na analýzy rizík s ohľadom na bezpečnosť a odolnosť elektronických komunikácií, infraštruktúry a služieb by sa mal vykonávať na základe informácií, ktoré poskytnú členské štáty, a vedomostí agentúry o infraštruktúre IKT inštitúcií Únie podľa predpisov Únie a vnútroštátnych predpisov v súlade s právom Únie. Agentúra by si na základe týchto informácií mala udržiavať informovanosť o najnovšom stave v oblasti sieťovej a informačnej bezpečnosti a súvisiacich trendoch v Únii, čo je v prospech inštitúcií, orgánov, úradov a agentúr Únie a členských štátov.
- (25) Agentúra by pri vykonávaní svojich úloh mala uľahčovať spoluprácu medzi Úniou a členskými štátmi s cieľom zlepšiť povedomie o stave v oblasti sieťovej a informačnej bezpečnosti v Únii.
- (26) Agentúra by mala uľahčovať spoluprácu príslušných nezávislých regulačných orgánov členských štátov, predovšetkým podporou rozvoja, presadzovania a výmeny osvedčených postupov a noriem pre vzdelávacie programy a programy na zvyšovanie informovanosti.

Intenzívnejšia výmena informácií medzi členskými štátmi uľahčí takúto činnosť. Agentúra by mala prispievať k zvyšovaniu informovanosti jednotlivých používateľov elektronických komunikácií, infraštruktúr a služieb aj prostredníctvom pomoci členským štátom v prípade, že sa rozhodli využívať platformu pre informácie vo verejnom záujme stanovenú v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2002/22/ES zo 7. marca 2002 o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb (smernica o univerzálnej službe) ⁽¹⁾, s cieľom vypracúvať príslušné informácie vo verejnom záujme týkajúce sa sieťovej a informačnej bezpečnosti, ako aj napomáhaním rozvoja takýchto informácií, ktoré majú byť zahrnuté do dodávky nových zariadení určených na použitie vo verejných komunikačných sieťach. Agentúra by mala takisto podporovať spoluprácu medzi zainteresovanými stranami na úrovni Únie, čiastočne prostredníctvom podpory spoločného využívania informácií, kampaní na zvýšenie informovanosti a vzdelávacích a školiacich programov.

- (27) Agentúra by okrem iného mala pomáhať príslušným inštitúciám, orgánom, úradom a agentúram Únie a členskými štátom pri kampaniach v oblasti vzdelávania verejnosti, ktoré sú určené koncovým užívateľom, a zameriavajú sa na propagáciu bezpečnejšieho správania jednotlivcov na internete a zvyšovanie povedomia o potenciálnych hrozbách v kybernetickom priestore vrátane počítačovej kriminality, ako sú phishingové útoky, botnety, finančné a bankové podvody, a aj podpory základného poradenstva v oblasti autentifikácie a ochrany údajov.
- (28) Aby sa zabezpečilo úplné splnenie cieľov agentúry, mala by byť v styku s príslušnými orgánmi vrátane orgánov, ktoré sa zaoberajú počítačovou kriminalitou, ako je napríklad Europol, a ochranou súkromia, s cieľom vymieňať si s nimi know-how a osvedčené postupy a poskytovať poradenstvo v oblasti aspektov sieťovej a informačnej bezpečnosti, ktoré môžu mať vplyv na ich prácu. Cieľom agentúry by malo byť dosiahnuť synergický účinok medzi úsilím takýchto orgánov a vlastným úsilím agentúry o podporu posilnenej sieťovej a informačnej bezpečnosti. Zástupcovia vnútroštátnych orgánov a orgánov Únie v oblasti presadzovania práva a ochrany súkromia by mali byť oprávnení na účasť v stálej skupine zainteresovaných strán agentúry. Pri styku s orgánmi presadzovania práva v otázkach sieťovej a informačnej bezpečnosti, ktoré by mohli mať vplyv na ich prácu, by agentúra mala rešpektovať existujúce informačné kanály a zavedené siete.
- (29) Komisia iniciovala Európske verejno-súkromné partnerstvo pre odolnosť ako flexibilnú celouijnú platformu spolupráce v oblasti odolnosti infraštruktúry IKT, v rámci ktorej by agentúra mala zohrávať uľahčujúcu rolu, spájať zainteresované strany s cieľom diskutovať o prioritách verejnej politiky, ekonomických a trhových rozmeroch výziev a opatreniach zameraných na odolnosť IKT.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 108, 24.4.2002, s. 51.

- (30) S cieľom podporovať sieťovú a informačnú bezpečnosť a vlastné zviditeľňovanie by agentúra mala uľahčovať spoluprácu príslušných orgánov verejnej moci členských štátov, predovšetkým podporou rozvoja a výmeny osvedčených postupov a programov na zvyšovanie povedomia a skvalitňovaním ich podporných činností. Agentúra by mala takisto podporovať spoluprácu medzi zainteresovanými stranami a inštitúciami Únie, čiastočne prostredníctvom podpory činností zdieľania informácií a činností na zvýšenie povedomia.
- (31) S cieľom skvalitniť pokročilú úroveň sieťovej a informačnej bezpečnosti v Únii by agentúra mala propagovať spoluprácu a výmenu informácií a osvedčených postupov medzi príslušnými organizáciami, ako sú napríklad jednotky pre riešenie počítačových incidentov (CSIRT) a jednotky reakcie na núdzové počítačové situácie (CERT).
- (32) Systém dobre fungujúcich jednotiek CERT v Únii by mal byť základom infraštruktúry Únie pre sieťovú a informačnú bezpečnosť. Agentúra by mala podporovať jednotky CERT členských štátov a jednotku CERT Únie pri prevádzke siete jednotiek CERT, do ktorej patria aj členovia Európskej skupiny vládnych jednotiek CERT. S cieľom pomôcť pri zabezpečovaní toho, aby každá jednotka CERT mala dostatočne rozvinuté schopnosti a aby tieto schopnosti čo najviac zodpovedali schopnostiam najvyšších jednotiek CERT, by agentúra mala podporovať zriadenie a fungovanie systému partnerských preskúmaní. Ďalej by agentúra mala presadzovať a podporovať spoluprácu medzi príslušnými jednotkami CERT v prípade incidentov, útokov alebo narušení sietí či infraštruktúr, ktoré spravujú alebo chránia jednotky CERT, ak tieto incidenty, útoky alebo narušenia zahŕňajú alebo potenciálne zahŕňajú aspoň dve jednotky CERT.
- (33) Účinné politiky v oblasti sieťovej a informačnej bezpečnosti by mali vychádzať zo správne navrhnutých metód posudzovania rizika vo verejnom i v súkromnom sektore. Metódy a postupy posudzovania rizika sa používajú na rôznych úrovniach bez spoločného postupu týkajúceho sa spôsobu ich účinného uplatňovania. Podpora a vývoj osvedčených postupov na posudzovanie rizika a interoperateľné riešenia riadenia rizika v organizáciách verejného a súkromného sektora zvýšia stupeň bezpečnosti sietí a informačných systémov v Únii. S týmto cieľom by agentúra mala podporovať spoluprácu zainteresovaných strán na úrovni Únie, pričom by mala uľahčovať ich úsilie týkajúce sa tvorby a zavádzania európskych a medzinárodných noriem pre riadenie rizík a merateľnú bezpečnosť elektronických výrobkov, systémov, sietí a služieb, ktoré spolu so softvérom tvoria sieťové a informačné systémy.
- (34) Ak je to vhodné a užitočné pre plnenie jej cieľov a úloh, agentúra by sa mala deliť o skúsenosti a všeobecné informácie s inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie, ktoré sa zaoberajú sieťovou a informačnou bezpečnosťou. Agentúra by mala prispievať k určovaniu výskumných priorit na úrovni Únie v oblastiach odolnosti sietí a sieťovej a informačnej bezpečnosti a mala by vedomosti o potrebách odvetvia poskytovať príslušným výskumným inštitúciami.
- (35) Agentúra by mala podnecovať členské štáty a poskytovateľov služieb, aby zvyšovali svoje všeobecné bezpečnostné štandardy tak, aby všetci užívatelia internetu podnikli potrebné kroky na zaistenie svojej vlastnej personálnej počítačovej bezpečnosti.
- (36) Problémy súvisiace so sieťovou a informačnou bezpečnosťou sú globálne problémy. Je potrebná užšia medzinárodná spolupráca s cieľom zlepšiť bezpečnostné normy vrátane vymedzenia spoločných noriem správania a etických kódexov a zlepšiť zdieľanie informácií a presadzovať rýchlejšiu medzinárodnú spoluprácu pri reakcii na problémy týkajúce sa sieťovej a informačnej bezpečnosti, ako aj spoločný globálny prístup k týmto problémom. Agentúra by na tento účel mala podporovať výraznejšie zapojenie Únie a spoluprácu s tretími krajinami a medzinárodnými organizáciami tým, že vo vhodných prípadoch poskytne potrebné odborné znalosti a analýzu príslušným inštitúciami, orgánom, úradom a agentúram Únie.
- (37) Agentúra by mala vykonávať svoju činnosť v súlade so zásadou subsidiarity, pričom by mala zabezpečiť primeranú úroveň koordinácie medzi členskými štátmi v záležitostiach súvisiacich so sieťovou a informačnou bezpečnosťou a mala by zlepšiť účinnosť vnútroštátnych politik, čím im pridáva na hodnotu, a v súlade so zásadou proporcionality, pričom by nemala zachádzať nad rámec toho, čo je potrebné na dosiahnutie cieľov stanovených v tomto nariadení. Vykonávanie úloh agentúry by malo posilňovať kompetencie, ale nemalo by zasahovať do kompetencií, ani by nemalo brániť či prekážať alebo sa prekrývať s príslušnými právomocami a úlohami národných regulačných orgánov uvedených v smerniciach týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb, ako aj Orgánu európskych regulátorov pre elektronické komunikácie (BEREC) zriadeného nariadením (ES) č. 1211/2009⁽¹⁾, výboru pre komunikáciu uvedeného v smernici 2002/21/ES, európskych orgánov pre normalizáciu, národných orgánov pre normalizáciu a stáleho výboru, ako sa uvádzajú v smernici 98/34/ES⁽²⁾, a nezávislých dozorných orgánov členských štátov ako je stanovené v smernici 95/46/ES.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1211/2009 z 25. novembra 2009, ktorým sa zriaďuje Orgán európskych regulátorov pre elektronické komunikácie (BEREC) a jeho úrad (Ú. v. EÚ L 337, 18.12.2009, s. 1).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/34/ES z 22. júna 1998 o postupe pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov, ako aj pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 204, 21.7.1998, s. 37).

- (38) Je potrebné uplatniť určité zásady týkajúce sa riadenia agentúry, aby sa dodržalo spoločné vyhlásenie a spoločný prístup dohodnutý medziinstitucionálnou pracovnou skupinou pre decentralizované agentúry EÚ v júli 2012, pričom cieľom tohto vyhlásenia a prístupu je zefektívniť činnosti agentúr a zlepšiť ich výkonnosť.
- (39) Spoločné vyhlásenie a spoločný prístup by sa mali podľa potreby odraziť v pracovnom programe agentúry, hodnoteniach agentúry a praxi agentúry v oblasti podávania správ a administratívy.
- (40) Aby agentúra mohla riadne fungovať, Komisia a členské štáty by mali zabezpečiť, aby osoby, ktoré majú byť vymenované za členov správnej rady, mali zodpovedajúce odborné znalosti. Komisia a členské štáty by mali vynaložiť úsilie aj na obmedzenie obmeny svojich zástupcov v správnej rade s cieľom zabezpečiť kontinuitu jej práce.
- (41) Je nevyhnutné, aby si agentúra vytvorila a udržiavala povest' neustrannosti, integrity a vysokých odborných štandardov. Preto by správna rada mala prijať komplexné pravidlá pre celú agentúru týkajúce sa prevencie a riadenia konfliktov záujmov.
- (42) Vzhľadom na jedinečné okolnosti a ťažké výzvy, ktorým agentúra čelí, by sa mala organizačná štruktúra agentúry zjednodušiť a posilniť na zabezpečenie väčšej efektívnosti a účinnosti. Preto by sa okrem iného mala zriadiť výkonná rada s cieľom umožniť správnej rade, aby sa zamerala na otázky strategického významu.
- (43) Správna rada by mala vymenovať účtovníka v súlade s pravidlami prijatými v nariadení (EÚ, Euratom) č. 966/2012 (ďalej len „nariadenie o rozpočtových pravidlách“) ⁽¹⁾.
- (44) S cieľom zabezpečiť, aby agentúra bola efektívna, členské štáty a Komisia by mali mať zastúpenie v správnej rade, ktorá by mala vymedziť všeobecné smerovanie činnosti agentúry a zabezpečiť, aby agentúra vykonávala svoje úlohy v súlade s týmto nariadením. Správna rada by mala mať potrebné právomoci na zostavovanie rozpočtu, overovanie jeho plnenia, prijatie vhodných rozpočtových pravidiel, navrhnutie transparentných pracovných postupov na rozhodovanie agentúry, prijatie pracovného programu agentúry, prijatie vlastného rokovacieho poriadku a vnútorných pravidiel činnosti agentúry, menovanie výkonného riaditeľa, rozhodovanie o predĺžení funkčného obdobia výkonného riaditeľa po získaní názorov Európskeho parlamentu, a rozhodovanie o ukončení tohto jeho funkčného obdobia. Správna rada by mala zriadiť výkonnú radu, ktorá jej pomôže pri vykonávaní jej úloh v oblasti administratívnych a rozpočtových záležitostí.
- (45) Bezproblémové fungovanie agentúry vyžaduje, aby bol jej výkonný riaditeľ vymenovaný na základe zásluh a zdokumentovaných administratívnych a riadiacich schopností, ako aj na základe kvalifikácie a skúseností v súvislosti so sieťovou a informačnou bezpečnosťou a aby vykonával svoje povinnosti úplne nezávisle, pokiaľ ide o organizáciu vnútornej prevádzky agentúry. Výkonný riaditeľ by mal na tento účel pripraviť návrh pracovného programu agentúry po predchádzajúcej konzultácii s Komisiou a prijať všetky potrebné opatrenia na zabezpečenie riadneho vykonania pracovného programu agentúry. Výkonný riaditeľ by mal vypracovať výročnú správu, ktorá sa predkladá správnej rade, návrh výkazu odhadov príjmov a výdavkov agentúry a mal by plniť rozpočet.
- (46) Výkonný riaditeľ by mal mať možnosť zriadiť ad hoc pracovné skupiny s cieľom zamerať sa na osobitné záležitosti, najmä vedeckého, technického alebo právneho či sociálno-ekonomického charakteru. Výkonný riaditeľ by sa mal pri zriaďovaní ad hoc pracovných skupín usilovať o prínos príslušných externých odborných poznatkov a využívať tieto odborné poznatky, ktoré sú potrebné na to, aby agentúra mala prístup k najaktuálnejším dostupným informáciám o výzvach v oblasti bezpečnosti vyvolaných rozvíjajúcou sa informačnou spoločnosťou. Výkonný riaditeľ by mal zabezpečiť, aby sa členovia ad hoc pracovných skupín vybrali podľa najvyšších noriem na odbornosť, pričom by sa náležite zohľadnila reprezentatívna rovnováha medzi verejnými správami členských štátov, inštitúciami Únie, súkromným sektorom vrátane priemyslu, užívateľmi a akademickými expertmi v oblasti sieťovej a informačnej bezpečnosti, a to podľa konkrétnej záležitosti. Výkonný riaditeľ by mal môcť, ak je to vhodné, prizvať jednotlivých expertov uznávaných za kompetentných v príslušnej oblasti, aby sa v jednotlivých prípadoch zúčastnili na konaniach pracovnej skupiny. Ich výdavky by mala hrať agentúra v súlade so svojimi vnútornými pravidlami a v súlade s pravidlami prijatými podľa nariadenia o rozpočtových pravidlách.
- (47) Agentúra by mala mať stálu skupinu zainteresovaných strán ako poradný orgán s cieľom zabezpečiť pravidelný dialóg so súkromným sektorom, organizáciami spotrebiteľov a inými príslušnými zainteresovanými stranami. Stála skupina zainteresovaných strán zriadená správnou

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 966/2012 z 25. októbra 2012 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie a o zrušení nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Ú. v. EÚ L 298, 26.10.2012, s. 1).

- radou na návrh výkonného riaditeľa by sa mala zamerať na otázky dôležité pre zainteresované strany a upriamiť na ne pozornosť agentúry. Výkonný riaditeľ by mal môcť, ak je to vhodné, a podľa programu zasadiť, pozvať zástupcov Európskeho parlamentu a iných príslušných orgánov, aby sa zúčastnili na zasadnutiach skupiny.
- (48) Keďže sa stanovuje rozsiahle zastúpenie zainteresovaných strán v stálej skupine zainteresovaných strán a s touto skupinou sa má konzultovať najmä návrh pracovného programu, nie je už potrebné stanoviť zastúpenie zainteresovaných strán v správnej rade.
- (49) Agentúra by mala uplatňovať príslušné pravidlá Únie týkajúce sa prístupu verejnosti k dokumentom, ako sa ustanovujú v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001⁽¹⁾. Na informácie, ktoré agentúra spracúva na účely súvisiace s jej vnútornou prevádzkou, ako aj informácie spracúvané počas plnenia jej úloh, by sa malo vzťahovať nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi Spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov⁽²⁾.
- (50) Agentúra by mala dodržiavať ustanovenia uplatniteľné na inštitúcie Únie a vnútroštátne právne predpisy týkajúce sa zaobchádzania s citlivými dokumentmi.
- (51) S cieľom zaručiť úplnú autonómiu a nezávislosť agentúry a umožniť jej plniť ďalšie a nové úlohy vrátane nepredvídaných núdzových úloh by sa mal agentúre poskytnúť dostatočný a nezávislý rozpočet, ktorého príjmy pochádzajú predovšetkým z príspevku Únie a príspevkov tretích krajín, ktoré sa podieľajú na práci agentúry. Väčšina zamestnancov agentúry by mala byť priamo zapojená do operačného plnenia mandátu agentúry. Hostiteľský členský štát alebo akýkoľvek iný členský štát by mali mať možnosť dobrovoľne prispievať do príjmov agentúry. Rozpočtový postup Únie by sa mal naďalej uplatňovať, pokiaľ ide o všetky dotácie účtované všeobecnému rozpočtu Európskej únie. Okrem toho by Dvor audítorov mal vykonať audit účtov agentúry v záujme zabezpečenia transparentnosti a zodpovednosti.
- (52) Vzhľadom na neprestajne sa meniacu škálu hrozieb a vývoj politiky Únie v oblasti sieťovej a informačnej bezpečnosti, a v záujme zosúladenia s viacročným finančným rámcom by sa doba trvania mandátu agentúry mala stanoviť na obmedzené obdobie siedmich rokov s možnosťou jeho predĺženia.
- (53) Činnosť agentúry by sa mala zhodnotiť nezávisle. Hodnotenie by malo zohľadniť účinnosť agentúry pri dosahovaní jej cieľov, jej pracovné postupy a relevantnosť jej úloh s cieľom zistiť, či sú ciele agentúry stále aktuálne, a na základe toho určiť, či a na aké obdobie by sa malo trvanie jej mandátu ďalej predĺžiť.
- (54) Ak ku koncu doby trvania mandátu agentúry Komisia nepredloží návrh na predĺženie mandátu, agentúra a Komisia by mali prijať príslušné opatrenia, ktoré budú riešiť najmä otázky týkajúce sa pracovných zmlúv zamestnancov a rozpočtových opatrení.
- (55) Keďže cieľ tohto nariadenia, a to zriadiť Agentúru Európskej únie pre sieťovú a informačnú bezpečnosť so zámerom prispieť k vysokej úrovni sieťovej a informačnej bezpečnosti v rámci Únie a zvýšiť povedomie a rozvinúť a presadzovať v spoločnosti kultúru sieťovej a informačnej bezpečnosti v prospech občanov, spotrebiteľov, podnikov a organizácií verejného sektora v Únii, a tak prispieť k zriadeniu a riadnemu fungovaniu vnútorného trhu, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni jednotlivých členských štátov a môže sa preto lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (56) Nariadenie (ES) č. 460/2004 by sa malo zrušiť.
- (57) Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov bol konzultovaný v súlade s článkom 28 ods. 2 nariadenia (ES) č. 45/2001 a prijal svoje stanovisko 20. decembra 2010⁽³⁾.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, 31.5.2001, s. 43).

⁽²⁾ Ú. v. ES L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ C 101, 1.4.2011, s. 20.

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

ODDIEL 1

ROZSAH PÔSOBNOSTI, CIELE A ÚLOHY

Článok 1

Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti

1. Týmto nariadením sa zriaďuje Agentúra Európskej únie pre sieťovú a informačnú bezpečnosť (ENISA, ďalej len „agentúra“), ktorá má vykonávať úlohy, ktoré sú jej zverené so zámerom prispieť k vysokej úrovni sieťovej a informačnej bezpečnosti v rámci Únie a s cieľom zvýšiť povedomie o sieťovej a informačnej bezpečnosti a rozvinúť a presadzovať v spoločnosti kultúru sieťovej a informačnej bezpečnosti v prospech občanov, spotrebiteľov, podnikov a organizácií verejného sektora v Únii, a tak prispieť k zriadeniu a riadnemu fungovaniu vnútorného trhu.

2. Ciele a úlohy agentúry nemajú vplyv na právomoci členských štátov týkajúce sa sieťovej a informačnej bezpečnosti a v žiadnom prípade na činnosti spojené s verejnou bezpečnosťou, obranou, národnou bezpečnosťou (vrátane hospodárskeho blahobytu štátu, ak problémy súvisia so záležitosťami národnej bezpečnosti) a na činnosti štátu v oblasti trestného práva.

3. Na účely toho nariadenia „sieťová a informačná bezpečnosť“ znamená schopnosť siete alebo informačného systému odolať pri určitej úrovni dôvernosti náhodným udalostiam alebo nezákonnému či zlomyseľnému konaniu, ktoré ohrozuje dostupnosť, pravosť, integritu a dôvernosť uchovávaných alebo prenášaných údajov a súvisiacich služieb poskytovaných alebo prístupných prostredníctvom týchto sietí a systémov.

Článok 2

Ciele

1. Agentúra vybuduje a udržiava vysokú úroveň odborných znalostí.

2. Agentúra pomáha inštitúciám, orgánom, úradom a agentúram Únie pri navrhovaní politik v oblasti sieťovej a informačnej bezpečnosti.

3. Agentúra pomáha inštitúciám, orgánom, úradom a agentúram Únie a členským štátom vykonávať politiky potrebné na splnenie právnych a regulačných požiadaviek v oblasti sieťovej a informačnej bezpečnosti stanovených v platných a budúcich právnych aktoch Únie, čím prispieva k riadnemu fungovaniu vnútorného trhu.

4. Agentúra pomáha Únii a členským štátom zvyšovať a posilňovať ich schopnosť a pripravenosť predchádzať problémom a incidentom v oblasti sieťovej a informačnej bezpečnosti, odhaľovať ich a reagovať na ne.

5. Agentúra používa svoje odborné znalosti na podnietenie širokej spolupráce medzi subjektmi z verejného a súkromného sektora.

Článok 3

Úlohy

1. Na účel stanovený v článku 1 a s cieľom dosiahnuť ciele stanovené v článku 2 a zároveň dodržať článok 1 ods. 2 agentúra vykonáva tieto úlohy:

- a) podporuje navrhovanie politik a práva Únie tým, že:
- i) poskytuje pomoc a poradenstvo vo všetkých otázkach týkajúcich sa politiky a práva Únie v oblasti sieťovej a informačnej bezpečnosti;
 - ii) poskytuje prípravnú prácu, poradenstvo a analýzy týkajúce sa navrhovania a aktualizácie politiky a práva Únie v oblasti sieťovej a informačnej bezpečnosti;
 - iii) analyzuje verejne prístupné stratégie v oblasti sieťovej a informačnej bezpečnosti a podporuje ich zverejňovanie;
- b) podporuje rozvíjanie spôsobilosti tým, že:
- i) podporuje členské štáty, ak o to požiadajú, v ich úsilí rozvíjať a zdokonaľovať prevenciu, odhaľovanie a analýzu problémov a incidentov v oblasti sieťovej a informačnej bezpečnosti a schopnosť na ne reagovať, a poskytuje im potrebné vedomosti;
 - ii) povzbudzuje a uľahčuje dobrovoľnú spoluprácu medzi členskými štátmi a medzi inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie a členskými štátmi v rámci ich úsilia predchádzať problémom a incidentom v oblasti sieťovej a informačnej bezpečnosti s cezhraničnými dôsledkami, odhaľovať ich a reagovať na ne;
 - iii) pomáha inštitúciám, orgánom, úradom a agentúram Únie v ich úsilí rozvíjať prevenciu, odhaľovanie a analýzu problémov a incidentov v oblasti sieťovej a informačnej bezpečnosti, najmä tým, že zabezpečuje fungovanie jednotky reakcie na núdzové počítačové situácie (CERT);
 - iv) podporuje zvyšovanie úrovne spôsobilostí jednotiek CERT na vnútroštátnej/vládnej úrovni a na úrovni Únie, a to i pomocou presadzovania dialógu a výmeny informácií s cieľom zabezpečiť, aby sa s ohľadom na aktuálny stupeň vývoja každá jednotka CERT vyznačovala spoločným súborom minimálnych spôsobilostí a aby fungovala v súlade s osvedčenými postupmi;

- v) podporuje organizáciu a vykonávanie cvičení v oblasti sieťovej a informačnej bezpečnosti v Únii a členských štátoch na ich žiadosť poskytuje poradenstvo o cvičeniach na vnútroštátnej úrovni;
- vi) pomáha inštitúciám, orgánom, úradom a agentúram Únie a členským štátom v ich úsilí zhromažďovať, analyzovať a v súlade s bezpečnostnými požiadavkami členských štátov šíriť príslušné údaje v oblasti sieťovej a informačnej bezpečnosti; a na základe informácií poskytovaných inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie a členskými štátmi v súlade s ustanoveniami práva Únie a vnútroštátnych predpisov v súlade s právom Únie zabezpečuje informovanosť inštitúcií, orgánov, úradov a agentúr Únie a členských štátov o najnovšom stave sieťovej a informačnej bezpečnosti v Únii v ich prospech;
- vii) podporuje rozvoj mechanizmu včasného varovania Únie, ktorý dopĺňa mechanizmy členských štátov;
- viii) ponúka príslušným orgánom verejnej moci odbornú prípravu v oblasti sieťovej a informačnej bezpečnosti, v prípade potreby v spolupráci so zainteresovanými stranami;
- c) podporuje dobrovoľnú spoluprácu medzi príslušnými orgánmi verejnej moci a medzi zainteresovanými stranami vrátane univerzít a výskumných stredísk v Únii, a podporuje zvyšovanie informovanosti, okrem iného tým, že:
- i) povzbudzuje spoluprácu medzi vnútroštátnymi a vládnyimi jednotkami CERT alebo jednotkami pre riešenie počítačových incidentov (CSIRT) vrátane jednotky CERT pre inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie;
- ii) povzbudzuje rozvoj a výmenu osvedčených postupov s cieľom dosiahnuť vysokú úroveň sieťovej a informačnej bezpečnosti;
- iii) uľahčuje dialóg a úsilie v rámci rozvoja a výmeny osvedčených postupov;
- iv) presadzuje osvedčené postupy pri zdieľaní informácií a zvyšovaní povedomia;
- v) podporuje inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie, a ak o to požiadajú, aj členské štáty a ich príslušné orgány pri organizovaní činností na zvyšovanie povedomia, a to i na úrovni jednotlivých používateľov, a iných osvetových činností na zvýšenie sieťovej a informačnej bezpečnosti a jej zviditeľňovania tým, že poskytuje osvedčené postupy a usmernenia;
- d) podporuje výskum a vývoj a normalizáciu tým, že:
- i) uľahčuje stanovovanie a preberanie európskych a medzinárodných noriem týkajúcich sa riadenia rizík a bezpečnosti elektronických výrobkov, sietí a služieb;
- ii) poskytuje Únii a členským štátom poradenstvo, pokiaľ ide o potreby výskumu v oblasti sieťovej a informačnej bezpečnosti, s cieľom umožniť účinnú reakciu na súčasné a vznikajúce riziká a hrozby v tejto oblasti, a to i v súvislosti s novými a novo vznikajúcimi informačnými a komunikačnými technológiami, a účinne používať technológie na prevenciu rizika;
- e) spolupracuje s inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie vrátane tých, ktoré sa zaoberajú počítačovou kriminalitou a ochranou súkromia a osobných údajov, na účely riešenia otázok spoločného záujmu, a to i prostredníctvom:
- i) výmeny know-how a osvedčených postupov;
- ii) poskytovania poradenstva o relevantných aspektoch v oblasti sieťovej a informačnej bezpečnosti s cieľom rozvíjať synergiu;
- f) prispieva k úsiliu Únie o spoluprácu s tretími krajinami a medzinárodnými organizáciami s cieľom podporiť medzinárodnú spoluprácu v záležitostiach spojených so sieťovou a informačnou bezpečnosťou, a to i tým, že:
- i) sa v náležitých prípadoch angažuje ako pozorovateľ a organizátor medzinárodných cvičení a analyzuje výsledky týchto cvičení a podáva o nich správy;
- ii) uľahčuje výmenu osvedčených postupov príslušných organizácií;
- iii) poskytuje inštitúciám Únie odborné poznatky.
2. Inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie a orgány členských štátov sa môžu obracať na agentúru so žiadosťou o poradenstvo v prípade narušenia bezpečnosti alebo straty integrity, ktoré majú významný vplyv na prevádzku sietí a služieb.
3. Agentúra vykonáva úlohy, ktoré sa jej zveria právnymi aktmi Únie.
4. Agentúra nezávisle vyjadruje svoje vlastné závery a usmernenia a radí vo veciach, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti a k cieľom tohto nariadenia.

ODDIEL 2

ORGANIZÁCIA

Článok 4

Zloženie agentúry

1. Agentúru tvorí:
 - a) správna rada;
 - b) výkonný riaditeľ a zamestnanci a
 - c) stála skupina zainteresovaných strán.
2. S cieľom prispieť k zvýšeniu účinnosti a efektivity prevádzky agentúry správna rada zriadi výkonnú radu.

Článok 5

Správna rada

1. Správna rada vymedzuje všeobecné smerovanie činnosti agentúry a zabezpečuje, aby agentúra pracovala v súlade s pravidlami a zásadami ustanovenými v tomto nariadení. Zabezpečuje aj súlad práce agentúry s činnosťami vykonávanými členskými štátmi i na úrovni Únie.
2. Správna rada prijíma ročný a viacročný pracovný program agentúry.
3. Správna rada prijme výročnú správu o činnosti agentúry a do 1. júla nasledujúceho roku ju zašle Európskemu parlamentu, Rade, Komisii a Dvoru audítorov. Výročná správa zahŕňa účtovné výkazy a opisuje sa v nej, do akej miery agentúra splnila svoje ukazovatele výkonnosti. Výročná správa sa zverejní.
4. Správna rada prijme stratégiu boja proti podvodom, ktorá musí byť primeraná k rizikám podvodov so zreteľom na analýzu efektívnosti nákladov opatrení, ktoré sa majú vykonávať.
5. Správna rada zabezpečí primeranú nadväznosť na zistenia a odporúčania vyplývajúce z vyšetrovania Európskeho úradu pre boj proti podvodom (OLAF) a rôznych správ a hodnotení vnútorného alebo vonkajšieho auditu.
6. Správna rada prijme pravidlá na predchádzanie konfliktom záujmov a ich riadenie.
7. Správna rada vykonáva vo vzťahu k zamestnancom agentúry právomoci zverené Služobným poriadkom úradníkov

Európskej únie a Podmienkami zamestnávania ostatných zamestnancov Európskej únie (ďalej len „služobný poriadok“ a „podmienky zamestnávania ostatných zamestnancov“) stanovených v nariadení (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ⁽¹⁾ menovaciemu orgánu a orgánu poverenému uzatváraním pracovných zmlúv.

Správna rada prijme v súlade s postupom stanoveným v článku 110 služobného poriadku rozhodnutie vychádzajúce z článku 2 ods. 1 služobného poriadku a z článku 6 podmienok zamestnávania ostatných zamestnancov, ktorým sa delegujú príslušné právomoci menovacieho orgánu na výkonného riaditeľa. Výkonný riaditeľ môže tieto právomoci ďalej delegovať.

Ak si to vyžadujú výnimočné okolnosti, správna rada môže odvolať delegovanie právomoci menovacieho orgánu na výkonného riaditeľa, a tej právomoci, ktorú výkonný riaditeľ delegoval ďalej. V takom prípade ich môže správna rada delegovať na obmedzené časové obdobie na jedného zo svojich členov alebo na niektorého iného zamestnanca, než na výkonného riaditeľa.

8. Správna rada prijme príslušné predpisy vykonávajúce služobný poriadok a podmienky zamestnávania ostatných zamestnancov v súlade s postupom uvedeným v článku 110 služobného poriadku.

9. Správna rada vymenúva výkonného riaditeľa a môže predĺžiť jeho funkčné obdobie alebo ho z funkcie odvolať v súlade s článkom 24 tohto nariadenia.

10. Správna rada prijme svoj rokovací poriadok a rokovací poriadok výkonnej rady po konzultácii s Komisiou. Rokovací poriadok musí umožňovať urýchlené prijímanie rozhodnutí buď v rámci písomného postupu, alebo prostredníctvom konferencie na diaľku.

11. Správna rada prijme vnútorné pravidlá činnosti agentúry po konzultácii s útvarmi Komisie. Tieto pravidlá sa zverejnia.

12. Správna rada prijme rozpočtové pravidlá platné pre agentúru. Tieto pravidlá sa nesmú odchyľovať od nariadenia Komisie (ES, Euratom) č. 2343/2002 z 19. novembra 2002 o rámcovom rozpočtovom nariadení pre subjekty uvedené v článku 185 nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Európskych spoločenstiev ⁽²⁾, pokiaľ sa takáto odchýlka osobitne nevyžaduje na prevádzku agentúry a Komisia s ňou vopred súhlasila.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 56, 4.3.1968, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 357, 31.12.2002, s. 72.

13. Správna rada prijme viacročný plán v oblasti zamestnaneckej politiky po konzultácii s útvarmi Komisie a po náležitom informovaní Európskeho parlamentu a Rady.

Článok 6

Zloženie správnej rady

1. Správnu radu tvorí jeden zástupca každého členského štátu a dvaja zástupcovia vymenovaní Komisiou. Všetci zástupcovia majú hlasovacie právo.

2. Každý člen správnej rady má náhradníka, ktorý zastupuje člena v jeho neprítomnosti.

3. Členovia správnej rady a ich náhradníci sa vymenúvajú na základe ich znalostí úloh a cieľov agentúry s prihliadnutím na riadiace, administratívne a rozpočtové zručnosti súvisiace s plnením úloh uvedených v článku 5. Komisia a členské štáty by sa mali snažiť o obmedzenie fluktuácie svojich zástupcov v správnej rade s cieľom zabezpečiť kontinuitu jej práce. Komisia a členské štáty sa usilujú o vyvážené zastúpenie mužov a žien v správnej rade.

4. Funkčné obdobie členov správnej rady a ich náhradníkov je štyri roky. Toto obdobie je obnoviteľné.

Článok 7

Predseda správnej rady

1. Správna rada volí spomedzi svojich členov svojho predsedu a zástupcu predsedu na obdobie troch rokov, ktoré je obnoviteľné. Ak predseda nie je schopný plniť si svoje povinnosti, zástupca predsedu ho nahradí *ex officio*.

2. Predsedu možno vyzvať, aby urobil vyhlásenie pred príslušným výborom (príslušnými výbormi) Európskeho parlamentu a odpovedal na otázky poslancov.

Článok 8

Zasadnutia

1. Zasadnutia správnej rady zvoláva jej predseda.

2. Riadne zasadnutie správnej rady sa koná aspoň raz do roka. Na žiadosť predsedu alebo najmenej tretiny členov správnej rady sa môžu uskutočniť mimoriadne zasadnutia.

3. Výkonný riaditeľ sa zúčastňuje na zasadnutiach správnej rady, avšak bez hlasovacieho práva.

Článok 9

Hlasovanie

1. Správna rada prijíma svoje rozhodnutia absolútnou väčšinou svojich členov.

2. Na prijatie rokovacieho poriadku správnej rady, vnútorných pravidiel činnosti agentúry, rozpočtu, ročného a viacročného pracovného programu, na vymenovanie, predĺženie funkčného obdobia alebo odvolanie výkonného riaditeľa a na vymenovanie predsedu správnej rady je potrebná dvojtretinová väčšina všetkých členov správnej rady.

Článok 10

Výkonná rada

1. Správnej rade pomáha výkonná rada.

2. Výkonná rada pripravuje rozhodnutia, ktoré má správna rada prijať a ktoré sa týkajú výlučne administratívnej a rozpočtovej oblasti.

Spolu so správnu radou zabezpečuje prijatie vhodných následných opatrení na základe zistení a odporúčaní vyplývajúcich z vyšetrovaní, ktoré vykonal OLAF, a z rôznych interných alebo externých audítorských správ a hodnotení.

Bez toho, aby boli dotknuté povinnosti výkonného riaditeľa stanovené v článku 11, je mu výkonná rada nápomocná a radí mu, pokiaľ ide o vykonávanie rozhodnutí správnej rady v administratívnej a rozpočtovej oblasti.

3. Výkonná rada pozostáva z piatich členov vymenovaných spomedzi členov správnej rady, z ktorých jedným je predseda správnej rady, ktorý môže predsedáť aj výkonnej rade, a ďalším je jeden zo zástupcov Komisie.

4. Funkčné obdobie členov výkonnej rady zodpovedá funkčnému obdobiu členov správnej rady stanovenému v článku 6 ods. 4.

5. Výkonná rada zasadá aspoň raz za tri mesiace. Predseda výkonnej rady zvoláva ďalšie zasadnutia na žiadosť jej členov.

Článok 11

Povinnosti výkonného riaditeľa

1. Agentúru riadi jej výkonný riaditeľ, ktorý je nezávislý pri výkone svojich povinností.

2. Výkonný riaditeľ je zodpovedný za:
- a) každodennú správu agentúry;
 - b) vykonávanie rozhodnutí prijatých správnu radou;
 - c) po konzultácii so správnu radou za vypracovanie ročného pracovného programu a viacročného pracovného programu a ich predloženie správnej rade po konzultácii s Komisiou;
 - d) vykonávanie ročného pracovného programu a viacročného pracovného programu a podávanie správ o ich vykonávaní správnej rade;
 - e) vypracovanie výročnej správy o činnostiach agentúry a jej predloženie správnej rade na schválenie;
 - f) vypracovanie akčného plánu v nadväznosti na závery spätných hodnotení a predloženie správy o pokroku Komisii každé dva roky;
 - g) ochranu finančných záujmov Únie uplatňovaním preventívnych opatrení proti podvodom, korupcii a akýmkoľvek iným nezákonným činnostiam, účinnými kontrolami a vymáhaním neoprávnených výplát súm v prípadoch, keď sú zistené nezrovnalosti, a prípadne účinnými, primeranými a odradzujúcimi administratívnymi a finančnými sankciami;
 - h) vypracovanie stratégie agentúry pre boj proti podvodom a jej predloženie správnej rade na schválenie;
 - i) zabezpečenie toho, aby agentúra vykonávala svoje činnosti v súlade s požiadavkami tých, ktorí využívajú jej služby, najmä vzhľadom na primeranosť poskytovaných služieb;
 - j) nadviazanie a udržiavanie kontaktov s inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie;
 - k) nadviazanie a udržiavanie kontaktov s podnikateľskou komunitou a spotrebiteľskými organizáciami na zabezpečenie pravidelného dialógu s príslušnými zainteresovanými stranami;
 - l) ostatné úlohy, ktoré sú výkonnému riaditeľovi pridelené týmto nariadením.

3. V prípade potreby a v rámci cieľov a úloh agentúry môže výkonný riaditeľ vytvoriť ad hoc pracovné skupiny zložené z expertov vrátane tých, ktorí pochádzajú z príslušných orgánov členských štátov. Správna rada o tom musí byť vopred informovaná. Postupy týkajúce sa najmä zloženia, vymenovania expertov výkonným riaditeľom a činnosti ad hoc pracovných skupín sa spresnia vo vnútorných pravidlách činnosti agentúry.

4. Výkonný riaditeľ poskytne v prípade potreby správnej rade a výkonnej rade zamestnancov administratívnej podpory a iné zdroje.

Článok 12

Stála skupina zainteresovaných strán

1. Správna rada konajúca na návrh výkonného riaditeľa zriadi stálu skupinu zainteresovaných strán, zloženú z uznávaných expertov zastupujúcich príslušné zainteresované strany, ako sú priemysel IKT, poskytovatelia verejne dostupných elektronických komunikačných sietí alebo služieb, spotrebiteľské skupiny, akademickí experti na sieťovú a informačnú bezpečnosť a zástupcovia národných regulačných orgánov notifikovaných podľa smernice 2002/21/ES, ako aj orgány pôsobiace v oblasti presadzovania práva a ochrany súkromia.

2. Postupy týkajúce sa najmä počtu, zloženia a vymenovania členov stálej skupiny zainteresovaných strán správnu radou, návrhu výkonného riaditeľa a činnosti tejto skupiny sa vymedzia vo vnútorných pravidlách činnosti agentúry a zverejnia sa.

3. Stálej skupine zainteresovaných strán predsedá výkonný riaditeľ alebo osoba, ktorú výkonný riaditeľ v jednotlivých prípadoch vymenuje.

4. Funkčné obdobie členov Stálej skupiny zainteresovaných strán je dva a pol roka. Členovia správnej rady nemôžu byť členmi tejto skupiny. Experti z Komisie a členských štátov sú oprávnení zúčastňovať sa na zasadnutiach Stálej skupiny zainteresovaných strán a podieľať sa na jej práci. Na zasadnutia Stálej skupiny zainteresovaných strán a k účasti na jej práci možno pozývať aj zástupcov ostatných orgánov považovaných výkonným riaditeľom za relevantné, ktoré nie sú členmi Stálej skupiny zainteresovaných strán.

5. Stála skupina zainteresovaných strán poskytuje poradenstvo agentúre v súvislosti s vykonávaním jej činností. Predovšetkým poskytuje poradenstvo výkonnému riaditeľovi pri vypracúvaní návrhu pracovného programu agentúry a pri zabezpečovaní komunikácie s príslušnými zainteresovanými stranami o všetkých otázkach týkajúcich sa pracovného programu.

ODDIEL 3

ČINNOSŤ

Článok 13

Pracovný program

1. Agentúra vykonáva svoje činnosti v súlade so svojim ročným a viacročným pracovným programom, ktorý obsahuje všetky jej plánované činnosti.

2. Pracovný program obsahuje zodpovedajúce ukazovatele výkonnosti umožňujúce účinné hodnotenie dosiahnutých výsledkov v súvislosti s cieľmi.

3. Výkonný riaditeľ zodpovedá za vypracovanie návrhu pracovného programu agentúry po predchádzajúcej konzultácii s útvarmi Komisie. Výkonný riaditeľ predloží do 15. marca každého roka správnej rade návrh pracovného programu na nasledujúci rok.

4. Správna rada prijme každý rok do 30. novembra po získaní stanoviska Komisie pracovný program agentúry na ďalší rok. Pracovný program obsahuje viacročný výhľad. Správna rada zabezpečí, aby bol pracovný program v súlade s cieľmi agentúry a s legislatívnymi a politickými prioritami Únie v oblasti sieťovej a informačnej bezpečnosti.

5. Pracovný program je štruktúrovaný v súlade so zásadou riadenia založeného na činnostiach. Pracovný program je v súlade s výkazom odhadov príjmov a výdavkov agentúry a rozpočtom agentúry na ten istý rozpočtový rok.

6. Výkonný riaditeľ postúpi pracovný program po jeho prijatí správnu radou Európskemu parlamentu, Rade, Komisii a členským štátom a uverejní ho. Na výzvu príslušného výboru Európskeho parlamentu predstaví výkonný riaditeľ prijatý ročný pracovný program a uskutoční o ňom výmenu názorov.

Článok 14

Žiadosti adresované agentúre

1. Žiadosti o radu a pomoc v rámci cieľov a úloh agentúry sa adresujú výkonnému riaditeľovi a dopĺňajú sa všeobecnými informáciami vysvetľujúcimi záležitosti, ktorá sa má riešiť. Výkonný riaditeľ informuje správnu radu a výkonnú radu o prijatých žiadostiach, možných dôsledkoch z hľadiska zdrojov a následne o spracovaní žiadostí. Ak agentúra odmietne žiadosť, musí to odôvodniť.

2. Žiadosti uvedené v odseku 1 môže predložiť:

a) Európsky parlament;

b) Rada;

c) Komisia;

d) akýkoľvek príslušný orgán menovaný členským štátom, ako je napríklad národný regulačný orgán, vymedzený v článku 2 smernice 2002/21/ES.

3. Správna rada ustanoví vo vnútorných pravidlách činnosti agentúry praktické opatrenia pre uplatňovanie odsekov 1 a 2 týkajúce sa najmä predkladania žiadostí agentúre, určovania ich priority a ich spracovania, ako aj informovania správnej rady a výkonnej rady o žiadostiach predložených agentúre.

Článok 15

Vyhlásenie o záujmoch

1. Členovia správnej rady, výkonný riaditeľ a úradníci dočasne vyslaní členskými štátmi vydajú vyhlásenie o záväzkoch a vyhlásenie o absencii alebo existencii akýchkoľvek priamych alebo nepriamych záujmoch, ktoré by sa mohli považovať za záujmy majúce vplyv na ich nezávislosť. Vyhlásenia musia byť presné a úplné, vydávajú sa každoročne v písomnej forme a v prípade potreby sa aktualizujú.

2. Členovia správnej rady, výkonný riaditeľ a externí experti, ktorí sa zúčastňujú v ad hoc pracovných skupinách, presne a úplne oznámia najneskôr na začiatku každého zasadnutia akékoľvek záujmy, ktoré by sa mohli považovať za záujmy majúce vplyv na ich nezávislosť v súvislosti s bodmi programu, a zdržia sa účasti na diskusiách k týmto bodom a na hlasovaní o nich.

3. Agentúra stanoví vo svojich vnútorných pravidlách činnosti praktické opatrenia pre pravidlá o vyhláseniach o záujmoch uvedených v odsekoch 1 a 2.

Článok 16

Transparentnosť

1. Agentúra zabezpečí, aby vykonávala svoje činnosti s vysokým stupňom transparentnosti a v súlade s článkami 17 a 18.

2. Agentúra zabezpečí, aby verejnosť a všetky zainteresované strany dostávali náležitú, objektívnu, spoľahlivú a ľahko dostupnú informáciu, najmä o výsledkoch jej práce. Agentúra takisto zverejňuje vyhlásenia o záujmoch podávané podľa článku 15.

3. Správna rada, konajúc na návrh výkonného riaditeľa, môže zainteresovaným stranám povoliť pozorovanie postupov niektorých činností agentúry.

4. Agentúra stanoví vo svojich vnútorných pravidlách činnosti praktické opatrenia na vykonávanie pravidiel transparentnosti uvedených v odsekoch 1 a 2.

Článok 17

Dôvernosť informácií

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 18, agentúra nesmie poskytovať tretím stranám informácie, ktoré spracúva alebo získava a v súvislosti s ktorými bola podaná odôvodnená žiadosť o úplné alebo čiastočné dôverné zaobchádzanie.

2. Členovia správnej rady, výkonný riaditeľ, členovia stálej skupiny zainteresovaných strán, externí experti zúčastňujúci sa ad hoc pracovných skupín a zamestnanci agentúry vrátane úradníkov dočasne vyslaných členskými štátmi musia spĺňať aj po skončení ich povinností požiadavky týkajúce sa dôvernosti informácií podľa článku 339 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ).

3. Agentúra stanoví vo svojich vnútorných pravidlách činnosti praktické opatrenia na vykonávanie pravidiel týkajúcich sa dôvernosti informácií uvedených v odsekoch 1 a 2.

4. Ak je to potrebné pre vykonávanie úloh agentúry, správna rada rozhodne, že agentúre povolí pracovať s utajovanými skutočnosťami. V takom prípade správna rada po dohode s útvarmi Komisie prijme vnútorné pravidlá činnosti, ktorými sa uplatňujú zásady bezpečnosti stanovené v rozhodnutí Komisie 2001/844/ES, ESUO, Euratom z 29. novembra 2001, ktorým sa mení a dopĺňa jej rokovací poriadok⁽¹⁾. Tieto pravidlá okrem iného zahŕňajú aj ustanovenia týkajúce sa výmeny, spracovania a uchovávanía utajovaných skutočností.

Článok 18

Prístup k dokumentom

1. Na dokumenty, ktoré má agentúra v držbe, sa vzťahuje nariadenie (ES) č. 1049/2001.

2. Správna rada prijme opatrenia na vykonanie nariadenia (ES) č. 1049/2001 do šiestich mesiacov od jej zriadenia.

3. Rozhodnutia prijaté agentúrou podľa článku 8 nariadenia (ES) č. 1049/2001 môžu byť predmetom sťažnosti podanej

ombudsmanovi podľa článku 228 ZFEÚ alebo konania pred Súdny dvorom Európskej únie podľa článku 263 ZFEÚ.

ODDIEL 4

FINANČNÉ USTANOVENIA

Článok 19

Prijatie rozpočtu

1. Príjmy agentúry pozostávajú z príspevku z rozpočtu Únie, príspevkov z tretích krajín zúčastňujúcich sa na práci agentúry, ako sa ustanovuje v článku 30, a dobrovoľných finančných alebo vecných príspevkov členských štátov. Členským štátom, ktoré poskytujú dobrovoľné príspevky, za ne nevzniká nárok na žiadne osobitné práva alebo služby.

2. Medzi výdavky agentúry patria výdavky na zamestnancov, administratívnu a technickú podporu, infraštruktúru a prevádzku a výdavky vyplývajúce zo zmlúv uzatvorených s tretími stranami.

3. Výkonný riaditeľ vypracuje do 1. marca každého roka návrh výkazu odhadov príjmov a výdavkov agentúry pre nasledujúci rozpočtový rok a postúpi ho správnej rade spolu s návrhom organizačnej štruktúry.

4. Príjmy a výdavky musia byť v rovnováhe.

5. Správna rada každý rok na základe návrhu výkazu odhadov príjmov a výdavkov vypracovaného výkonným riaditeľom vytvorí výkaz odhadov príjmov a výdavkov agentúry na nasledujúci rozpočtový rok.

6. Správna rada pošle do 31. marca každého roka tento výkaz odhadov, ktorý obsahuje návrh organizačnej štruktúry spolu s návrhom pracovného programu, Komisii a tretím krajinám, s ktorými Únia uzatvorila dohody v súlade s článkom 30.

7. Komisia postúpi tento výkaz odhadov Európskemu parlamentu a Rade spolu s návrhom všeobecného rozpočtu Únie.

8. Komisia na základe tohto výkazu odhadov zaradí do návrhu rozpočtu Únie odhady, ktoré pokladá za potrebné pre organizačnú štruktúru, a výšku dotácie, ktorá bude uhradená zo všeobecného rozpočtu, ktorý predloží Európskemu parlamentu a Rade v súlade s článkom 314 ZFEÚ.

9. Európsky parlament a Rada schvália rozpočtové prostriedky na dotácie agentúre.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 317, 3.12.2001, s. 1.

10. Európsky parlament a Rada prijímú organizačnú štruktúru agentúry.

11. Správna rada prijme rozpočet agentúry spolu s pracovným programom. Rozpočet sa stáva konečným po prijatí všeobecného rozpočtu Únie s konečnou platnosťou. Správna rada v prípade potreby upraví rozpočet a pracovný program agentúry v súlade so všeobecným rozpočtom Únie. Správna rada rozpočet bezodkladne postúpi Európskemu parlamentu, Rade a Komisii.

Článok 20

Boj proti podvodom

1. V záujme uľahčenia boja proti podvodom, korupcii a ďalším nezákonným činnostiam podľa nariadenia (ES) č. 1073/1999 ⁽¹⁾ agentúra do šiestich mesiacov odo dňa začatia svojej činnosti pristúpi k medziinštitucionálnej dohode z 25. mája 1999, ktorá sa týka vnútorných vyšetrení Európskym úradom pre boj proti podvodom (OLAF) ⁽²⁾, a prijme vhodné ustanovenia uplatniteľné na všetkých zamestnancov agentúry, pričom použije vzor uvedený v prílohe k uvedenej dohode.

2. Dvor audítorov je oprávnený vykonávať audit na základe dokumentov a na mieste u všetkých príjemcov grantov, dodávateľov a subdodávateľov, ktorým agentúra poskytla finančné prostriedky Únie.

3. OLAF môže vykonávať vyšetrenia vrátane kontrol a inšpekcií na mieste v súlade s ustanoveniami a postupmi stanovenými v nariadení (ES) č. 1073/1999 a v nariadení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 z 11. novembra 1996 o kontrolách a inšpekciách na mieste, vykonávaných Komisiou s cieľom ochrany finančných záujmov Európskych spoločenstiev pred spreneverou a inými podvodmi ⁽³⁾, s cieľom zistiť, či v súvislosti s grantom alebo zmluvou financovanými agentúrou nedošlo k podvodu, korupcii alebo akémukoľvek inému nezákonnému konaniu poškodzujúcemu finančné záujmy Únie.

4. Bez toho, aby boli dotknuté odseky 1, 2 a 3, dohody o spolupráci s tretími krajinami a s medzinárodnými organizáciami, zmluvy, dohody o grante a rozhodnutia o grante agentúry obsahujú ustanovenia, ktorými sa Dvoru audítorov a úradu

OLAF výslovne udeľuje právomoc vykonávať takéto audity a vyšetrenia v súlade s ich príslušnými právomocami.

Článok 21

Plnenie rozpočtu

1. Výkonný riaditeľ je zodpovedný za plnenie rozpočtu agentúry.

2. Vnútorný audítor Komisie má rovnaké právomoci nad agentúrou ako nad oddeleniami Komisie.

3. Účtovník agentúry pošle do 1. marca po každom rozpočtovom roku (1. marca roku N + 1) účtovníkovi Komisie predbežnú účtovnú závierku spolu so správou o rozpočtovom a finančnom hospodárení za daný rozpočtový rok. Účtovník Komisie skonsoliduje predbežné účtovné závierky inštitúcií a decentralizovaných orgánov v súlade s článkom 147 nariadenia o rozpočtových pravidlách.

4. Účtovník Komisie pošle do 31. marca roku N + 1 predbežné účtovné závierky agentúry Dvoru audítorov spolu so správou o rozpočtovom a finančnom hospodárení za daný rozpočtový rok. Správu o rozpočtovom a finančnom hospodárení za daný rozpočtový rok pošle aj Európskemu parlamentu a Rade.

5. Výkonný riaditeľ vypracuje po prijatí pripomienok Dvora audítorov k predbežnej účtovnej závierke agentúry podľa článku 148 nariadenia o rozpočtových pravidlách na vlastnú zodpovednosť konečnú účtovnú závierku agentúry a pošle ju správnej rade na vyjadrenie stanoviska.

6. Správna rada prijme ku konečnej účtovnej závierke agentúry stanovisko.

7. Výkonný riaditeľ do 1. júla roku N + 1 postúpi konečnú účtovnú závierku vrátane správy o rozpočtovom a finančnom hospodárení za daný rozpočtový rok a pripomienok Dvora audítorov spolu so stanoviskom správnej rady Európskemu parlamentu, Rade, Komisii a Dvoru audítorov.

8. Výkonný riaditeľ konečnú účtovnú závierku uverejní.

9. Výkonný riaditeľ pošle Dvoru audítorov do 30. septembra roku N + 1 odpoveď na jeho pripomienky a kópiu tejto opovede pošle správnej rade.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 z 25. mája 1999 o vyšetrovaní vykonávaných Európskym úradom pre boj proti podvodom (OLAF) (Ú. v. ES L 136, 31.5.1999, s. 1).

⁽²⁾ Medziinštitucionálna dohoda z 25. mája 1999 medzi Európskym parlamentom, Radou Európskej únie a Komisiou Európskych spoločenstiev, ktorá sa týka vnútorných vyšetrení Európskym úradom pre boj proti podvodom (OLAF) (Ú. v. ES L 136, 31.5.1999, s. 15).

⁽³⁾ Ú. v. ES L 292, 15.11.1996, s. 2.

10. Výkonný riaditeľ predloží Európskemu parlamentu na jeho žiadosť všetky informácie potrebné pre bezproblémové uplatnenie postupu absolutória pre daný rozpočtový rok, ako sa ustanovuje v článku 165 ods. 3 nariadenia o rozpočtových pravidlách.

11. Európsky parlament, konajúc na odporúčanie Rady, do 15. mája roku N + 2 udelí výkonnému riaditeľovi absolutórium za plnenie rozpočtu za rok N.

ODDIEL 5

ZAMESTNANCI

Článok 22

Všeobecné ustanovenia

Na zamestnancov agentúry sa vzťahuje služobný poriadok a podmienky zamestnávania ostatných zamestnancov a pravidlá prijaté na základe dohody medzi inštitúciami Únie a týkajúce sa vykonania služobného poriadku.

Článok 23

Výsady a imunity

Na agentúru a jej zamestnancov sa vzťahuje Protokol č. 7 o výsadách a imunitách Európskej únie, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a k ZFEÚ.

Článok 24

Výkonný riaditeľ

1. Výkonný riaditeľ pôsobí ako dočasný zástupca agentúry podľa článku 2 písm. a) podmienok zamestnávania ostatných zamestnancov.

2. Výkonného riaditeľa vymenúva správna rada zo zoznamu kandidátov navrhnutých Komisiou pri uplatnení otvoreného a transparentného výberového konania.

Na účely uzatvorenia zmluvy výkonného riaditeľa zastupuje agentúru predseda správnej rady.

Pred vymenovaním je kandidát, ktorého vybrala správna rada, vyzvaný, aby predstúpil pred príslušný výbor Európskeho parlamentu s vyhlásením a odpovedal na otázky poslancov.

3. Funkčné obdobie výkonného riaditeľa je päť rokov. Na konci tohto obdobia Komisia vykoná posúdenie, v ktorom zohľadní hodnotenie výsledkov činnosti výkonného riaditeľa a budúce úlohy a výzvy agentúry.

4. Správna rada konajúca na návrh Komisie, v ktorom sa zohľadňuje posúdenie uvedené v odseku 3, môže po získaní názoru Európskeho parlamentu jedenkrát predĺžiť funkčné obdobie výkonného riaditeľa o najviac päť rokov.

5. Správna rada informuje Európsky parlament o svojom úmysle predĺžiť funkčné obdobie výkonného riaditeľa. Počas troch mesiacov pred takýmto predĺžením funkčného obdobia výkonný riaditeľ, ak k tomu bude vyzvaný, urobí vyhlásenie pred príslušným výborom Európskeho parlamentu a odpovie na otázky poslancov.

6. Výkonný riaditeľ, ktorého funkčné obdobie sa predĺžilo, sa nemôže zúčastniť na ďalšom výberovom konaní na rovnakú funkciu.

7. Výkonný riaditeľ môže byť odvolaný z funkcie iba rozhodnutím správnej rady.

Článok 25

Vyslaní národní experti a ďalší pracovníci

1. Agentúra môže využívať vyslaných národných expertov alebo ďalších pracovníkov, ktorých nezamestnáva. Služobný poriadok a podmienky zamestnávania ostatných zamestnancov sa na týchto pracovníkov nevzťahujú.

2. Správna rada prijme rozhodnutie, v ktorom stanoví pravidlá vysielania národných expertov do agentúry.

ODDIEL 6

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 26

Právny štatút

1. Agentúra je orgánom Únie. Má právnu subjektivitu.

2. Agentúra využíva v každom z členských štátov najrozsiahlejšiu spôsobilosť na právne úkony, priznávanú právnickým osobám podľa jeho zákonov. Môže najmä nadobúdať hnutelný a nehnuteľný majetok a nakladať s ním, ako aj byť účastníkom súdnych konaní.

3. Agentúru navonok zastupuje jej výkonný riaditeľ.

4. Pobočka zriadená v metropolitnej oblasti Atén sa zachová s cieľom zlepšiť prevádzkovú efektívnosť agentúry.

Článok 27

Zodpovednosť

1. Zmluvná zodpovednosť agentúry sa riadi právom, ktoré sa uplatňuje na predmetnú zmluvu.

Súdny dvor Európskej únie má súdnu právomoc vydávať rozsudky podľa akejkoľvek arbitrážnej doložky uvedenej v zmluve, ktorú uzavrela agentúra.

2. V prípade mimozmluvnej zodpovednosti agentúra nahradí v súlade so všeobecnými zásadami spoločnými pre práva členských štátov všetky škody, ktoré spôsobila agentúra alebo jej zamestnanci pri vykonávaní svojich povinností.

Vo všetkých sporoch súvisiacich s náhradou takejto škody má právomoc rozhodovať Súdny dvor Európskej únie.

3. Osobná zodpovednosť zamestnancov agentúry voči nej sa riadi príslušnými podmienkami uplatniteľnými na zamestnancov agentúry.

Článok 28

Jazyky

1. Na agentúru sa vzťahuje nariadenie č. 1 z 15. apríla 1958 o používaní jazykov v Európskom hospodárskom spoločenstve⁽¹⁾. Členské štáty a ostatné nimi menované orgány sa môžu obrátiť na agentúru a dostať odpoveď v úradnom jazyku inštitúcií Únie podľa ich výberu.

2. Prekladateľské služby potrebné na prevádzku agentúry zabezpečuje Prekladateľské stredisko pre orgány Európskej únie.

Článok 29

Ochrana osobných údajov

1. Agentúra dodržiava pri spracúvaní údajov týkajúcich sa jednotlivcov, a najmä pri plnení svojich úloh zásady ochrany osobných údajov ustanovené v nariadení (ES) č. 45/2001 a podľa jeho ustanoveniam.

2. Správna rada prijme vykonávacie opatrenia uvedené v článku 24 ods. 8 nariadenia (ES) č. 45/2001. Správna rada môže prijať dodatočné opatrenia potrebné na uplatňovanie uvedeného nariadenia agentúrou.

⁽¹⁾ Ú. v. ES 17, 6.10.1958, s. 385/58.

Článok 30

Účasť tretích krajín

1. Agentúra je otvorená účasti tretích krajín, ktoré uzatvorili s Úniou dohody, na základe ktorých prijali a uplatňujú právne akty Únie v oblasti, na ktorú sa vzťahuje toto nariadenie.

2. Podľa príslušných ustanovení týchto dohôd sa prijímajú opatrenia, ktoré vymedzia predovšetkým povahu, rozsah a spôsob, akým sa tieto krajiny budú podieľať na práci agentúry, vrátane ustanovení týkajúcich sa účasti na iniciatívach uskutočňovaných agentúrou, finančných príspevkov a zamestnancov.

Článok 31

Bezpečnostné predpisy v oblasti ochrany utajovaných skutočností

Agentúra uplatňuje zásady bezpečnosti uvedené v bezpečnostných predpisoch Komisie na ochranu utajovaných skutočností Európskej únie (EUCI) a citlivých neutajovaných skutočností v zmysle prílohy k rozhodnutiu 2001/844/ES, ESUO, Euratom. Okrem iného ide o ustanovenia týkajúce sa výmeny, spracovania a uchovávaní takýchto skutočností.

ODDIEL 7

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 32

Hodnotenie a preskúmanie

1. Komisia do 20. júna 2018 zadá vypracovanie hodnotenia s cieľom posúdiť najmä vplyv, účinnosť a efektívnosť agentúry a jej pracovných postupov. Hodnotenie sa zameria aj na možnú potrebu úpravy mandátu agentúry a finančné dôsledky akejkoľvek takejto úpravy.

2. Hodnotenie uvedené v odseku 1 zohľadní každú spätnú väzbu poskytnutú agentúre v reakcii na jej činnosti.

3. Komisia predloží hodnotiacu správu spolu s jej závermi Európskemu parlamentu, Rade a správnej rade. Výsledky hodnotenia sa zverejnia.

4. Ako súčasť hodnotenia sa posúdia aj výsledky dosiahnuté agentúrou, pokiaľ ide o jej ciele, mandát a úlohy. Ak Komisia uváži, že pokiaľ ide o uložené ciele, mandát a úlohy agentúry, je odôvodnené pokračovanie činnosti agentúry, môže navrhnúť predĺženie jej mandátu stanoveného v článku 36.

Článok 33**Spolupráca s hostiteľským členským štátom**

Hostiteľský členský štát agentúry poskytne najlepšie možné podmienky s cieľom zabezpečiť jej riadne fungovanie vrátane dostupnosti miesta, zabezpečenia adekvátnych vzdelávacích zariadení pre deti zamestnancov, vhodného prístupu na trh práce, k sociálnemu zabezpečeniu a zdravotnej starostlivosti pre deti a manželov (manželky).

Článok 34**Administratívna kontrola**

Nad činnosťou agentúry dohliada v súlade s článkom 228 ZFEÚ ombudsman.

Článok 35**Zrušenie a nástupníctvo**

1. Nariadenie (ES) č. 460/2004 sa zrušuje.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Štrasburgu 21. mája 2013

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predsedníčka
L. CREIGHTON

Odkazy na nariadenie (ES) č. 460/2004 a na ENISA sa považujú za odkazy na toto nariadenie a na agentúru.

2. Agentúra je nástupcom agentúry, ktorá bola zriadená nariadením (ES) č. 460/2004, pokiaľ ide o vlastníctvo, dohody, právne záväzky, pracovné zmluvy, finančné záväzky a povinnosti.

Článok 36**Doba trvania**

Agentúra sa zriaďuje na obdobie siedmich rokov od 19. júna 2013.

Článok 37**Nadobudnutie účinnosti**

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) č. 527/2013

z 21. mája 2013,

ktorým sa mení nariadenie Rady (ES) č. 1528/2007, pokiaľ ide o vypustenie niekoľkých krajín zo zoznamu regiónov alebo štátov, ktoré ukončili rokovania

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 207 ods. 2,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽¹⁾,

keďže:

(1) Rokovania o Dohode o hospodárskom partnerstve (ďalej len „dohoda“) medzi:

štátmi CARIFORUM-u na jednej strane a Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na strane druhej boli ukončené 16. decembra 2007;

Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej strane a stranou stredná Afrika na strane druhej boli ukončené 17. decembra 2007 (Kamerunská republika);

Ghanou na jednej strane a Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na strane druhej boli ukončené 13. decembra 2007;

Pobrežím Slonoviny na jednej strane a Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na strane druhej boli ukončené 7. decembra 2007;

štátmi východnej a južnej Afriky na jednej strane a Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na strane druhej boli ukončené 28. novembra 2007 (Seychelská republika a Zimbabwianska republika), 4. decembra 2007 (Maurícijská republika), 11. decembra 2007 (Komorský zväz a Madagaskarská republika) a 30. septembra 2008 (Zambijská republika);

Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej strane a štátmi SADC-DHP na strane druhej boli ukončené 23. novembra 2007 (Botswanská republika, Lesothské kráľovstvo, Svazijské kráľovstvo, Mozambická republika) a 3. decembra 2007 (Namíbijská republika);

Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej strane a partnerskými štátmi Východoafrického spoločenstva na strane druhej boli ukončené 27. novembra 2007;

Európskym spoločenstvom na jednej strane a tichomorskými štátmi na strane druhej boli ukončené 23. novembra 2007.

(2) Keďže Antigua a Barbuda, Bahamské spoločenstvo, Barbados, Belize, Botswanská republika, Burundská republika, Kamerunská republika, Komorský zväz, Republika Pobrežia Slonoviny, Dominické spoločenstvo, Dominikánska republika, Fidžijská republika, Ghanská republika, Grenada, Guyanská kooperatívna republika, Haitská republika, Jamajka, Kenská republika, Lesothské kráľovstvo, Madagaskarská republika, Maurícijská republika, Mozambická republika, Namíbijská republika, Papua-Nová Guinea, Rwandská republika, Federácia Svätého Kristófa a Nevisu, Svätá Lucia, Svätý Vincent a Grenadíny, Seychelská republika, Surinamská republika, Svazijské kráľovstvo, Tanzánijská zjednotená republika, Republika Trinidadu a Tobaga, Ugandská republika, Zambijská republika a Zimbabwianska republika ukončili rokovania, mohli byť zaradené do prílohy I k nariadeniu Rady (ES) č. 1528/2007 z 20. decembra 2007, ktorým sa uplatňujú opatrenia na výrobky s pôvodom v určitých štátoch, ktoré sú súčasťou skupiny afrických, karibských a tichomorských (AKT) štátov, stanovené v dohodách, ktorými sa uzatvárajú alebo ktoré vedú k uzatvoreniu dohôd o hospodárskom partnerstve ⁽²⁾.

(3) Botswanská republika, Burundská republika, Kamerunská republika, Komorský zväz, Republika Pobrežia Slonoviny, Fidžijská republika, Ghanská republika, Haitská republika, Kenská republika, Lesothské kráľovstvo, Mozambická republika, Namíbijská republika, Rwandská republika, Svazijské kráľovstvo, Tanzánijská zjednotená republika, Ugandská republika a Zambijská republika nevykonali potrebné kroky na ratifikáciu svojich príslušných dohôd.

⁽¹⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 13. septembra 2012 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a pozícia Rady v prvom čítaní z 11. decembra 2012 (Ú. v. EÚ C 39 E, 12.2.2013, s. 1). Pozícia Európskeho parlamentu zo 16. apríla 2013.⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 348, 31.12.2007, s. 1.

- (4) V dôsledku toho by sa v súlade s článkom 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 1528/2007, a najmä jeho písmenom b) mala príloha I k uvedenému nariadeniu zmeniť s cieľom vypustiť uvedené krajiny z uvedenej prílohy.
- (5) S cieľom zabezpečiť, aby uvedené krajiny mohli byť rýchlo znova zaradené do prílohy I k nariadeniu (ES) č. 1528/2007 hneď po vykonaní potrebných krokov na ratifikáciu svojich príslušných dohôd, a dovedy, ako tieto dohody nadobudnú platnosť, by Komisii mala byť udelená právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, pokiaľ ide o opätovné zaradenie krajín do prílohy I k nariadeniu (ES) č. 1528/2007, ktoré z nej boli vypustené podľa tohto nariadenia. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas svojich prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni expertov. Pri príprave a vypracúvaní delegovaných aktov by Komisia mala zabezpečiť, aby sa príslušné dokumenty súčasne, vo vhodnom čase a vhodným spôsobom postúpili Európskemu parlamentu a Rade,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Nariadenie (ES) č. 1528/2007 sa týmto mení takto:

1. Vkladajú sa tieto články:

„Článok 2a

Delegovanie právomoci

Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty v súlade s článkom 2b s cieľom meniť prílohu I k tomuto nariadeniu opätovným zaraďovaním uvedených regiónov alebo štátov zo skupiny štátov AKT, ktoré boli vypustené z uvedenej prílohy podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 527/2013 (*), a ktoré po takomto vypustení z uvedenej prílohy vykonali potrebné kroky na ratifikáciu svojich príslušných dohôd.

Článok 2b

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Právomoc prijímať delegované akty sa Komisii udeľuje za podmienok stanovených v tomto článku.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Štrasburgu 21. mája 2013

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predseda
L. CREIGHTON

2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 2a sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od 21. júna 2013. Komisia vypracuje správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto päťročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje na rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevznesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.

3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 2a môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po uverejnení rozhodnutia v Úradnom vestníku Európskej únie alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

4. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po jeho prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.

5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 2a nadobudne účinnosť len, ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predlži o dva mesiace.

(*) Ú. v. EÚ L 165, 18.6.2013, s. 59“.

2. Príloha I sa nahrádza textom uvedeným v prílohe k tomuto nariadeniu.

Článok 2

Toto nariadenie nadobúda účinnosť tretím dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Uplatňuje sa od 1. októbra 2014.

PRÍLOHA

„PRÍLOHA I

Zoznam regiónov alebo krajín, ktoré ukončili rokovania v zmysle článku 2 ods. 2

ANTIGUA A BARBUDA

BAHAMSKÉ SPOLOČENSTVO

BARBADOS

BELIZE

DOMINICKÉ SPOLOČENSTVO

DOMINIKÁNSKA REPUBLIKA

GRENADA

GUYANSKÁ KOOPERATÍVNA REPUBLIKA

JAMAJKA

MADAGASKARSKÁ REPUBLIKA

MAURÍCIJSKÁ REPUBLIKA

PAPUA-NOVÁ GUINEA

FEDERÁCIA SVÄTÉHO KRIŠTOFA A NEVISU

SVÄTÁ LUCIA

SVÄTÝ VINCENT A GRENADÍNY

SEYCHELSKÁ REPUBLIKA

SURINAMSKÁ REPUBLIKA

REPUBLIKA TRINIDADU A TOBAGA

ZIMBABWIANSKA REPUBLIKA“

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) č. 528/2013

z 12. júna 2013,

ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 450/2008, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva (modernizovaný Colný kódex), pokiaľ ide o dátum jeho uplatňovania

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej články 33, 114 a 207,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 450/2008 z 23. apríla 2008, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva (modernizovaný Colný kódex) ⁽³⁾ sa má nahradiť nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva ⁽⁴⁾. Nariadenie (ES) č. 450/2008 nadobudlo účinnosť 24. júna 2008, avšak v súlade s jeho článkom 188 ods. 2 sa uplatňuje potom, ako sa začnú uplatňovať jeho vykonávacie ustanovenia a najneskôr 24. júna 2013.
- (2) Komisia 20. februára 2012 predložila Európskemu parlamentu a Rade návrh nariadenia, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Únie, a to v podobe prepracovaného nariadenia (ES) č. 450/2008, s cieľom nahradiť ho pred konečným dátumom jeho uplatňovania 24. júna 2013. Riadny legislatívny postup však nie je možné dokončiť včas na prijatie a následne na nadobudnutie účinnosti uvedeného navrhovaného nariadenia pred uvedeným dátumom. Bez akéhokoľvek nápravného legislatívneho opatrenia by sa preto nariadenie (ES) č. 450/2008 uplatňovalo od 24. júna 2013 a nariadenie (EHS) č. 2913/92 by bolo zrušené. Takáto situácia by vyvolala právnu

neistotu v súvislosti s colnými predpismi uplatňovanými od uvedeného dátumu a bola by prekážkou udržania komplexného a konzistentného právneho rámca Únie pre colné záležitosti až do prijatia navrhovaného nariadenia.

- (3) S cieľom predchádzať takýmto vážnym ťažkostiam týkajúcim sa colných predpisov Únie a poskytnúť Európskemu parlamentu a Rade primeraný čas na dokončenie procesu prijatia prepracovaného Colného kódexu Únie by sa mal konečný dátum uplatňovania nariadenia (ES) č. 450/2008, ako je ustanovené v článku 188 ods. 2 druhom pododseku uvedeného nariadenia, odložiť. Nový dátum uplatňovania považovaný za vhodný na tento účel je 1. november 2013.
- (4) Vzhľadom na neodkladnosť tejto záležitosti by sa mala uplatniť výnimka z osemtyždňovej lehoty uvedenej v článku 4 Protokolu č. 1 o úlohe národných parlamentov v Európskej únii, ktorý tvorí prílohu k Zmluve o Európskej únii, Zmluve o fungovaní Európskej únie a Zmluve o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu.
- (5) Nariadenie (ES) č. 450/2008 by sa preto malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

V článku 188 ods. 2 druhom pododseku nariadenia (ES) č. 450/2008 sa dátum „24. júna 2013“ nahrádza dátumom „1. novembra 2013“.

Článok 2

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Štrasburgu 12. júna 2013

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predsedníčka
L. CREIGHTON

⁽¹⁾ Stanovisko z 22. mája 2013 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku).

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 23. mája 2013 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 10. júna 2013.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 145, 4.6.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 302, 19.10.1992, s. 1.

SMERNICE

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2013/11/EÚ

z 21. mája 2013

o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov, ktorou sa mení nariadenie (ES) č. 2006/2004 a smernica 2009/22/ES**(smernica o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov)**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 114,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) V článku 169 ods. 1 a ods. 2 písm. a) Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) sa stanovuje, že Únia má prispievať k dosiahnutiu vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa opatreniami, ktoré prijíma podľa článku 114 ZFEÚ. V článku 38 Charty základných práv Európskej únie sa stanovuje, že Únia svojimi politikami zabezpečí vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa.
- (2) V súlade s článkom 26 ods. 2 ZFEÚ má vnútorný trh zahŕňať oblasť bez vnútorných hraníc, v ktorej je zaručený voľný pohyb tovaru a služieb. Vnútorný trh by mal spotrebiteľom poskytovať pridanú hodnotu v podobe vyššej kvality, väčšej rozmanitosti, primeraných cien a vysokých bezpečnostných požiadaviek na tovar a služby, čo by malo podporiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa.
- (3) Fragmentácia vnútorného trhu škodí konkurencieschopnosti, rastu a vytváraniu pracovných miest v rámci Únie. Odstránenie priamych a nepriamych prekážok riadneho fungovania vnútorného trhu a zvýšenie dôvery občanov majú pre dobudovanie vnútorného trhu zásadný význam.
- (4) Zo zabezpečenia prístupu k jednoduchým, efektívnym, rýchlym a nízkonákladným spôsobom riešenia vnútroštátnych a cezhraničných sporov, ktoré vyplývajú z kúpnych zmlúv alebo zmlúv o službách, by mali mať prospech spotrebiteľa, a tým by sa mala zvýšiť ich dôvera v trh. Tento prístup by sa mal vzťahovať na transakcie online i offline a je dôležitý najmä pri cezhraničných nákupoch.
- (5) Alternatívne riešenie sporov (ARS) ponúka jednoduché, rýchle a nízkonákladné mimosúdne riešenie sporov medzi spotrebiteľmi a obchodníkmi. Nie je však ešte dostatočne a rovnomerne rozvinuté v celej Únii. Je poľutovaniahodné, že napriek odporúčaniam Komisie 98/257/ES z 30. marca 1998 o zásadách platných pre orgány zodpovedné za mimosúdne riešenie spotrebiteľských sporov ⁽³⁾ a 2001/310/ES zo 4. apríla 2001 o zásadách pre mimosúdne orgány, ktoré sa zaoberajú konsenzuálnym urovnaním spotrebiteľských sporov ⁽⁴⁾, nebol ARS správne ustanovený a nefunguje uspokojivo vo všetkých geografických oblastiach ani odvetviach podnikania v Únii. Spotrebiteľa a obchodníci ešte stále nie sú informovaní o existujúcich alternatívnych mechanizmoch nápravy a len malé percento občanov vie, ako podať sťažnosť subjektu ARS. Ak aj postupy ARS existujú, ich kvalita sa v jednotlivých členských štátoch značne líši, pričom subjekty ARS cezhraničné spory často neriešia efektívne.
- (6) Rozdiely v rozsahu, kvalite a povedomí o ARS v členských štátoch predstavujú prekážku pre vnútorný trh a sú jedným z dôvodov, pre ktoré sa spotrebiteľa vyhýbajú cezhraničnému nakupovaniu a prečo nedôverujú tomu, že potenciálne spory s obchodníkmi sa môžu vyriešiť jednoduchým, rýchlym a nie nákladným spôsobom. Z tých istých dôvodov by sa obchodníci mohli vyhýbať predaju spotrebiteľom v iných členských štátoch, v ktorých nie je dostatočný prístup k vysokokvalitným

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 181, 21.6.2012, s. 93.⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 12. marca 2013 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 22. apríla 2013.⁽³⁾ Ú. v. ES L 115, 17.4.1998, s. 31.⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 109, 19.4.2001, s. 56.

postupom ARS. Obchodníci so sídlom v členskom štáte, v ktorom nie sú dostatočne dostupné vysokokvalitné postupy ARS, sú okrem toho v konkurenčnej nevýhode vo vzťahu k obchodníkom, ktorí majú k takýmto postupom prístup, a tak môžu riešiť spotrebiteľské spory rýchlejšie a lacnejšie.

- (7) Aby mohli spotrebiteľia plne využívať potenciál vnútorného trhu, ARS by malo byť k dispozícii pre všetky druhy domácich a cezhraničných sporov, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, postupy ARS by mali spĺňať jednotné požiadavky kvality, ktoré sa uplatňujú v celej Únii, a spotrebiteľia a obchodníci by mali byť informovaní o existencii týchto postupov. Vzhľadom na zvýšený cezhraničný obchod a pohyb osôb je tiež dôležité, aby subjekty ARS riešili cezhraničné spory efektívne.
- (8) Ako odporúčal Európsky parlament vo svojom uznesení z 25. októbra 2011 o alternatívnom riešení sporov v občianskych, obchodných a rodinných veciach a v uznesení z 20. mája 2010 o zabezpečení jednotného trhu pre spotrebiteľov a občanov, každý komplexný prístup k jednotnému trhu, ktorý má byť pre občanov efektívny, by mal v prvom rade vytvárať jednoduchý, cenovo dostupný, účelný a prístupný systém nápravy.
- (9) Komisia vo svojom oznámení z 13. apríla 2011 nazvanom Akt o jednotnom trhu – Dvanásť hybných síl podnecovania rastu a posilňovania dôvery – Spoločne za nový rast označila právne predpisy o ARS, ktoré zahŕňajú rozmer elektronického obchodu (e-obchod), za jednu z dvanástich hybných síl podnecovania rastu, posilňovania dôvery v jednotný trh a pokroku k jeho dobudovaniu.
- (10) Vo svojich záveroch z 24. až 25. marca a 23. októbra 2011 Európska rada vyzvala Európsky parlament a Radu, aby do konca roka 2012 prijali prvý súbor prioritných opatrení, ktoré jednotnému trhu dodajú nový impulz. Vo svojich záveroch z 30. mája 2011 o prioritách na oživenie jednotného trhu Európska rada navyše zdôraznila význam elektronického obchodu a súhlasila, že systémy ARS sú schopné ponúkať nízkonákladnú, jednoduchú a rýchlu nápravu pre spotrebiteľov i obchodníkov. Úspešné zavedenie týchto systémov si vyžaduje trvalú politickú vôľu a podporu všetkých aktérov bez toho, aby bola ohrozená cenová dostupnosť, transparentnosť, pružnosť, rýchlosť a kvalita rozhodovania subjektov ARS, na ktoré sa vzťahuje táto smernica.
- (11) Vzhľadom na narastajúcu dôležitosť obchodu online, najmä cezhraničného obchodu, ako piliera hospodárskej činnosti Únie riadne fungujúca infraštruktúra alternatívneho riešenia spotrebiteľských sporov (RSO) a riadne integrovaný rámec riešenia spotrebiteľských sporov

online, pokiaľ ide o spory z transakcií online, sú nevyhnutné na dosiahnutie cieľa Aktu o jednotnom trhu, ktorým je zvýšenie dôvery občanov vo vnútorný trh.

- (12) Táto smernica a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 524/2013 z 21. mája 2013 o riešení spotrebiteľských sporov online⁽¹⁾ sú dva vzájomne prepojené a dopĺňajúce sa legislatívne nástroje. V nariadení (EÚ) č. 524/2013 sa ustanovuje vytvorenie platformy RSO, ktorá spotrebiteľom a obchodníkom poskytne jednotné prístupové miesto pre mimosúdne riešenie sporov, a to prostredníctvom subjektov ARS, ktoré sú prepojené s platformou a ponúkajú ARS prostredníctvom kvalitných postupov ARS. Dostupnosť kvalitných subjektov ARS v celej Únii je tak základnou podmienkou riadneho fungovania platformy RSO.
- (13) Táto smernica by sa nemala vzťahovať na služby všeobecného záujmu neehospodárskeho charakteru. Služby neehospodárskeho charakteru sú služby, ktoré sa nevykonávajú za ekonomickú protihodnotu. V dôsledku toho by sa táto smernica nemala vzťahovať na služby všeobecného záujmu neehospodárskeho charakteru, ktoré bezodplatne vykonáva štát alebo ktoré sa bezodplatne vykonávajú v jeho mene, bez ohľadu na právnu formu, prostredníctvom ktorej sa tieto služby poskytujú.
- (14) Táto smernica by sa okrem toho nemala vzťahovať na služby zdravotnej starostlivosti v zmysle článku 3 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/24/EÚ z 9. marca 2011 o uplatňovaní práv pacientov pri cezhraničnej zdravotnej starostlivosti⁽²⁾.
- (15) Rozvoj riadne fungujúceho ARS v rámci Únie je potrebný na posilnenie dôvery spotrebiteľov vo vnútorný trh vrátane oblasti obchodu online a na naplnenie potenciálu a využitie príležitostí cezhraničného obchodu a online obchodu. Takýto rozvoj by mal stavať na existujúcich postupoch ARS v členských štátoch a mal by rešpektovať ich právne tradície. Existujúce i novovzniknuté riadne fungujúce subjekty na riešenie sporov, ktoré spĺňajú kvalitatívne požiadavky stanovené v tejto smernici, by sa mali považovať za „subjekty ARS“ v zmysle tejto smernice. Rozšírenie ARS sa taktiež môže ukázať ako dôležité v členských štátoch, v ktorých je veľa neukončených súdnych konaní, čo bráni občanom Únie uplatňovať svoje právo na spravodlivý proces v primeranom čase.
- (16) Táto smernica by sa mala vzťahovať na spory medzi spotrebiteľmi a obchodníkmi, ktoré sa týkajú zmluvných záväzkov z kúpnych zmlúv alebo zo zmlúv o službách online aj offline vo všetkých odvetviach hospodárstva s výnimkou vyňatých odvetví. To by malo zahŕňať

⁽¹⁾ Pozri stranu 1 tohto úradného vestníka.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 88, 4.4.2011, s. 45.

- aj spory, ktoré vznikajú pri predaji alebo poskytovaní digitálneho obsahu za odplatu. Táto smernica by sa mala vzťahovať na sťažnosti podané spotrebiteľmi na obchodníkov. Nemala by sa vzťahovať na sťažnosti, ktoré podali obchodníci na spotrebiteľov, ani na spory medzi obchodníkmi. Nemala by však členským štátom brániť v tom, aby prijali alebo si zachovali v platnosti ustanovenia o postupoch mimosúdneho riešenia takýchto sporov.
- (17) Členským štátom by sa malo povoliť zachovať alebo zaviesť vnútroštátne ustanovenia týkajúce sa postupov, na ktoré sa nevzťahuje táto smernica, ako sú napríklad vnútorné postupy vybavovania sťažností prevádzkované obchodníkom. Takéto vnútorné postupy vybavovania sťažností môžu predstavovať účinný prostriedok na riešenie spotrebiteľských sporov v skorom štádiu.
- (18) Vymedzenie pojmu „spotrebiteľ“ by malo zahŕňať fyzické osoby, ktoré konajú mimo svojej obchodnej, podnikateľskej, remeselnej alebo profesijnej činnosti. Ak sa však zmluva uzavrie čiastočne na účely obchodnej činnosti a čiastočne na účely nesúvisiace s obchodnou činnosťou dotknutej osoby (dvojúčelové zmluvy), pričom účel obchodnej činnosti je obmedzený do tej miery, že v celkovom kontexte dodávky neprevažuje, takáto osoba by sa tiež mala považovať za spotrebiteľa.
- (19) Niektoré existujúce právne akty Únie už obsahujú ustanovenia o ARS. V záujme zabezpečenia právnej istoty by sa malo ustanoviť, že v prípade kolízie právnych noriem má prednosť táto smernica, pokiaľ sa v nej výslovne neustanovuje inak. Predovšetkým by touto smernicou nemala byť dotknutá smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/52/ES z 21. mája 2008 o určitých aspektoch mediácie v občianskych a obchodných veciach⁽¹⁾, ktorou sa už stanovuje rámec pre systémy mediácie na úrovni Únie, pre cezhraničné spory, pričom sa nebráni jej uplatňovaniu na vnútroštátne systémy mediácie. Táto smernica by sa mala uplatňovať horizontálne na všetky typy postupov ARS vrátane postupov ARS, na ktoré sa vzťahuje smernica 2008/52/ES.
- (20) Subjekty ARS sa navzájom veľmi líšia v rámci Únie, ale aj v rámci jednotlivých členských štátov. Táto smernica by sa mala vzťahovať na každý subjekt, ktorý je zriadený ako stály subjekt, ponúka riešenie sporov medzi spotrebiteľmi a obchodníkmi prostredníctvom postupov ARS a ktorý je uvedený v zozname v súlade s touto smernicou. Táto smernica sa môže v prípade, že sa tak členské štáty rozhodnú, vzťahovať aj na subjekty riešenia sporov, ktoré účastníkom ukladajú záväzné riešenie. Mimosúdny postup, ktorý sa vytvorí *ad hoc* v prípade jedného sporu medzi spotrebiteľom a obchodníkom, by sa však nemal pokladať za postup ARS.
- (21) Takisto postupy ARS sa v rámci Únie i v rámci jednotlivých členských štátov veľmi líšia. Môžu mať formu postupov, pri ktorých subjekt ARS zariaďuje stretnutie účastníkov s cieľom sprostredkovať zmierlivé riešenie, alebo postupov, kde subjekt ARS navrhuje riešenie, alebo postupov, kde subjekt ARS stanovuje riešenie. Môžu mať tiež formu kombinácie dvoch alebo viacerých takýchto postupov. Táto smernica by nemala mať vplyv na formu postupov ARS v členských štátoch.
- (22) Postupy pred subjektmi riešenia sporov, pri ktorých sú fyzické osoby poverené riešením sporu zamestnané výlučne obchodníkom alebo dostávajú odmeny v akejkoľvek podobe výlučne od obchodníka a pri ktorých je pravdepodobné, že by v ich prípade mohlo dôjsť ku konfliktu záujmov. Z tohto dôvodu by sa v zásade mali uvedené postupy vylúčiť z pôsobnosti tejto smernice, pokiaľ daný členský štát nerozhodne, že takéto postupy je možné uznať za postupy ARS podľa tejto smernice, a pokiaľ uvedené subjekty v plnej miere spĺňajú špecifické požiadavky ustanovené v tejto smernici týkajúce sa nezávislosti a nestrannosti. Subjekty ARS, ktoré ponúkajú riešenie sporov prostredníctvom takýchto postupov, by sa mali pravidelne hodnotiť z hľadiska dodržiavania kvalitatívnych požiadaviek ustanovených v tejto smernici vrátane špecifických dodatočných požiadaviek, ktoré zaisťujú ich nezávislosť.
- (23) Táto smernica by sa nemala vzťahovať na postupy pred systémami vybavovania spotrebiteľských sťažností prevádzkovanými obchodníkmi ani na priame rokovania medzi účastníkmi. Okrem toho by sa nemala vzťahovať na pokusy sudcov o urovnutie sporu v priebehu súdneho konania týkajúceho sa daného sporu.
- (24) Členské štáty by mali zabezpečiť, aby sa spory, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, mohli predkladať subjektu ARS, ktorý spĺňa požiadavky stanovené v tejto smernici a ktorý je uvedený v zozname v súlade s touto smernicou. Členské štáty by mali mať možnosť splniť túto povinnosť tak, že budú budovať na existujúcich riadne fungujúcich subjektoch ARS a v prípade potreby upravovať ich právomoc, alebo tak, že ustanovia vytvorenie nových subjektov ARS. Táto smernica by nemala brániť fungovaniu existujúcich subjektov riešenia sporov pôsobiacich v rámci vnútroštátnych orgánov členských štátov na ochranu spotrebiteľov, v ktorých sú riešením sporov poverení štátni úradníci. Štátni úradníci by sa mali považovať za zástupcov záujmov spotrebiteľov i obchodníkov. Táto smernica by nemala zaväzovať členské štáty na to, aby vytvorili špecifický subjekt ARS v každom maloobchodnom sektore. V prípade potreby a s cieľom zabezpečiť úplné odvetvové a geografické pokrytie a prístup k alternatívnemu riešeniu sporov by členské štáty mali mať možnosť ustanoviť vytvorenie univerzálneho subjektu ARS, ktorý by sa zaoberal spormi, na ktorých riešenie nie je príslušný žiadny osobitný subjekt ARS. Tieto subjekty ARS sú myslené ako záruka pre spotrebiteľov a obchodníkov, ktorými sa zabezpečí, aby v prístupe k subjektom ARS neexistovali nepokryté miesta.

(1) Ú. v. EÚ L 136, 24.5.2008, s. 3.

- (25) Táto smernica by nemala brániť členským štátom v zachovaní alebo zavedení právnych predpisov, ktoré sa týkajú postupov pri mimosúdnych riešeniach sporov zo spotrebiteľských zmlúv a ktoré spĺňajú požiadavky ustanovené v tejto smernici. Na účely zabezpečenia ich efektívneho fungovania by subjekty ARS okrem toho mali mať možnosť zachovať alebo zaviesť v súlade s právnymi predpismi členského štátu, v ktorom majú sídlo, procedurálne pravidlá, ktoré im za špecifických okolností umožnia odmietnuť zaoberať sa spormi, napríklad v prípade sporu, ktorý je príliš zložitý a ktorý by preto lepšie vyriešil súd. Procedurálne pravidlá umožňujúce subjektom ARS odmietnuť zaoberať sa sporom by nemali výrazne zhoršiť prístup spotrebiteľov k postupom ARS, a to ani v prípade cezhraničných sporov. Členské štáty by preto pri stanovovaní peňažnej prahovej hodnoty mali vždy brať do úvahy, že skutočná hodnota sporu sa môže v jednotlivých členských štátoch líšiť, a v dôsledku toho by stanovenie neprimerane vysokej prahovej hodnoty v jednom členskom štáte mohlo zhoršiť prístup k postupom ARS pre spotrebiteľov z iných členských štátov. Členské štáty by nemali mať povinnosť zabezpečiť, aby spotrebiteľ v prípade, že subjekt ARS, ktorému bola sťažnosť podaná ako prvému, sa ňou odmietne zaoberať z dôvodu svojich procedurálnych pravidiel, mohol svoju sťažnosť podať inému subjektu ARS. V takýchto prípadoch by sa povinnosť členských štátov zabezpečiť úplné pokrytie subjektov ARS mala považovať za splnenú.
- (26) Touto smernicou by sa malo umožniť, aby obchodníci so sídlom v jednom členskom štáte mohli patriť do pôsobnosti subjektu ARS, ktorý je usadený v inom členskom štáte. Na účely zlepšenia pokrytia a prístupu spotrebiteľov k ARS v celej Únii by členské štáty mali mať možnosť rozhodnúť sa využiť subjekty ARS so sídlom v inom členskom štáte alebo regionálne, nadnárodné alebo celoeurópske subjekty ARS, v rámci ktorých obchodníci z rôznych členských štátov patria do pôsobnosti toho istého subjektu ARS. Využívaním subjektov ARS so sídlom v inom členskom štáte alebo nadnárodných alebo celoeurópskych subjektov ARS by však nemala byť dotknutá zodpovednosť členských štátov zabezpečiť úplné pokrytie subjektov ARS a prístup k týmto subjektom.
- (27) Touto smernicou by nemala byť dotknutá možnosť, aby si členské štáty zachovali alebo zaviedli postupy ARS pri spoločnom riešení identických alebo podobných sporov medzi obchodníkom a viacerými spotrebiteľmi. Komplexné posúdenie vplyvu by sa malo v prípade kolektívnych mimosúdnych urovnaní vykonávať predtým, než sú tieto urovnania navrhnuté na úrovni Únie. Účinný systém podávania kolektívnych žiadostí a jednoduchý prístup k ARS by sa mali dopĺňať a nemali by to byť postupy, ktoré sa navzájom vylučujú.
- (28) Spracúvanie informácií súvisiacich so spormi, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, by malo byť v súlade s predpismi o ochrane osobných údajov stanovenými v zákonoch, iných právnych predpisoch a správnych opatreniach členských štátov prijatých podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov ⁽¹⁾.
- (29) Počas celého postupu ARS by sa mala rešpektovať dôvernosť a súkromie. Členské štáty je potrebné podporovať v tom, aby chránili dôvernosť postupov ARS v každom následnom občianskom alebo obchodnom súdnom či arbitrážnom konaní.
- (30) Členské štáty by však mali zabezpečiť, aby subjekty ARS zverejňovali informácie o akýchkoľvek častých systematických alebo závažných problémoch, ktoré vedú k sporom medzi spotrebiteľmi a obchodníkmi. K takýmto informáciám by sa mohli priložiť odporúčania o tom, ako by bolo možné sa takýmto problémom v budúcnosti vyhnúť alebo ako by bolo možné ich v budúcnosti vyriešiť, s cieľom zvýšiť požiadavky na obchodníkov a uľahčiť výmenu informácií a najlepších postupov.
- (31) Členské štáty by mali zabezpečiť, aby subjekty ARS riešili spory spravodlivým, praktickým a primeraným spôsobom z hľadiska spotrebiteľov i obchodníkov, vychádzali pritom z objektívneho posúdenia okolností, za akých bola sťažnosť podaná, a náležite prihliadali na práva účastníkov sporu.
- (32) Nezávislosť a integrita subjektov ARS sú kľúčové pre získanie dôvery občanov Únie v to, že mechanizmy ARS im zaistia spravodlivé a nezávislé výsledky. Fyzická osoba alebo kolektívny orgán poverené ARS by mali byť nezávislé od všetkých subjektov, ktoré by mohli mať záujem na výsledku, a nemali by byť v žiadnom konflikte záujmov, ktorý by im mohol brániť v prijatí spravodlivého, nestranného a nezávislého rozhodnutia.
- (33) Fyzické osoby poverené ARS by sa mali pokladať za nestranné len vtedy, ak na ne nemôže byť vyvíjaný tlak, ktorý môže ovplyvniť ich postoj k danému sporu. V záujme zaistenia nezávislosti ich činnosti by sa taktiež uvedené osoby mali vymenúvať na dostatočne dlhé funkčné obdobia a nemali by podliehať pokynom žiadneho z účastníkov sporu alebo ich zástupcov.
- (34) Na účely zabezpečenia toho, aby nedochádzalo k žiadnemu konfliktu záujmov, by fyzické osoby poverené ARS mali oznámiť všetky okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na ich nezávislosť a nestrannosť alebo ktoré by mohli viesť ku konfliktu záujmov vo vzťahu ku ktorémukoľvek účastníkovi sporu, ktorý boli požiadané vyriešiť. Medzi tieto okolnosti môže patriť akýkoľvek priamy alebo nepriamy finančný záujem vo vzťahu k výsledku postupu ARS alebo akýkoľvek osobný alebo obchodný vzťah k jednému alebo viacerým účastníkom sporu v priebehu troch rokov pred začatím vykonávania funkcie vrátane akéhokoľvek iného pôsobenia ako pôsobenia na účely ARS, v rámci ktorého dotknutá osoba konala pre jedného alebo viacerých účastníkov sporu, profesijnú organizáciu alebo obchodné združenie, ktorých je niektorý z účastníkov sporu členom, alebo pre akéhokoľvek iného člena takejto profesijnej organizácie alebo obchodného združenia.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31.

- (35) Je potrebné zabezpečiť najmä to, aby sa takýto tlak nevyvíjal v prípade, keď sú fyzické osoby poverené alternatívnym riešením sporu zamestnancami obchodníka alebo im tento obchodník poskytuje odmeny v akejkoľvek podobe. Z tohto dôvodu by sa mali ustanoviť osobitné požiadavky pre prípad, keď sa členské štáty rozhodnú, že sa postupy riešenia sporov v takýchto prípadoch budú považovať za postupy ARS podľa tejto smernice. Keď sú fyzické osoby poverené ARS zamestnancami profesijnej organizácie alebo obchodného združenia, ktorých je obchodník členom, alebo im takáto profesijná organizácia alebo obchodné združenie poskytuje odmeny v akejkoľvek podobe, mali by mať k dispozícii samostatný a vyhradený rozpočet postačujúci na plnenie ich úloh.
- (36) Pre úspech ARS, najmä v záujme zabezpečenia potrebnej dôvery v postupy ARS, je nevyhnutné, aby fyzické osoby poverené ARS mali potrebné odborné znalosti vrátane všeobecných znalostí v oblasti práva. Uvedené osoby by predovšetkým mali mať dostatočné vedomosti o právnych otázkach, ktoré im umožnia chápať právne dôsledky sporu, a to bez toho, aby museli byť kvalifikovaným právnikom.
- (37) Uplatniteľnosť určitých zásad kvality na postupy ARS posilňuje dôveru spotrebiteľov i obchodníkov voči týmto postupom. Takéto zásady kvality sa na úrovni Únie prvýkrát vypracovali v odporúčaniach Komisie 98/257/ES a 2001/310/ES. Tým, že sa niektoré zo zásad ustanovených v týchto odporúčaniach Komisie stali záväznými, touto smernicou sa ustanovuje súbor požiadaviek kvality, ktoré sa vzťahujú na všetky postupy ARS vykonávané subjektom ARS, ktorý bol oznámený Komisii.
- (38) Touto smernicou by sa mali ustanoviť požiadavky kvality pre subjekty ARS, ktorými by sa mala zaručiť rovnaká úroveň ochrany a práv spotrebiteľov vo vnútroštátnych i cezhraničných sporoch. Táto smernica by nemala brániť členským štátom v prijímaní ani zachovaní pravidiel, ktoré idú nad rámec ustanovení smernice.
- (39) Subjekty ARS by mali byť dostupné a transparentné. Aby sa zabezpečila transparentnosť subjektov a postupov ARS, je potrebné, aby účastníci dostali jasné a zrozumiteľné informácie, ktoré potrebujú na to, aby sa mohli informovane rozhodnúť o účasti na postupe ARS. Poskytovanie takýchto informácií obchodníkom by nemalo byť povinné v prípade, že ich účasť na postupoch ARS je podľa vnútroštátnych právnych predpisov povinná.
- (40) Riadne fungujúci subjekt ARS by mal vyriešiť spory online a offline rýchlo, pričom od doručenia úplného spisu sťažnosti subjektu ARS vrátane úplnej príslušnej dokumentácie, ktorá sa jej týka, do sprístupnenia výsledku postupu ARS by nemalo uplynúť viac ako 90 kalendárnych dní. Subjekt ARS, ktorý dostal sťažnosť, by mal informovať účastníkov sporu hneď po tom, ako získa všetky písomnosti potrebné na vykonanie postupu ARS. V určitých výnimočných prípadoch veľmi zložitej povahy, vrátane prípadu, ak sa niektorý z účastníkov sporu nemôže z opodstatnených dôvodov zúčastniť na postupe ARS, by subjekty ARS mali mať na účely preskúmania daného prípadu možnosť uvedenú lehotu predĺžiť. Účastníci sporu by mali byť informovaní o každom takomto predĺžení a o predpokladanom približnom čase, ktorý bude potrebný na uzavretie sporu.
- (41) Postupy ARS by mali byť pre spotrebiteľov podľa možnosti bezplatné. V prípade, že sa platia náklady, postup ARS by mal byť pre spotrebiteľov prístupný, atraktívny a nie nákladný. Na tento účel by náklady nemali byť vyššie ako symbolický poplatok.
- (42) Postupy ARS by mali byť spravodlivé v tom zmysle, že účastníci sporu by mali byť plne informovaní o svojich právach a dôsledkoch svojich rozhodnutí v kontexte postupu ARS. Predtým, ako spotrebiteľia súhlasia s navrhovaným riešením alebo takéto riešenie uplatnia, by ich subjekty ARS mali informovať o ich právach. Obaja účastníci sporu by tiež mali mať možnosť predkladať svoje informácie a dôkazy bez toho, aby boli fyzicky prítomní.
- (43) Dohoda medzi spotrebiteľom a obchodníkom predkladať sťažnosti subjektu ARS by nemala byť pre spotrebiteľa záväzná, ak bola uzavretá pred tým, ako spor vznikol, a ak je v jej dôsledku spotrebiteľ zbavený práva podať v záujme vyriešenia sporu žalobu na súd. Pri postupoch ARS, ktorých cieľom je vyriešiť spor uložením riešenia, by okrem toho uložené riešenie malo byť pre účastníkov záväzné len v prípade, ak boli o jeho záväznej povahe vopred informovaní a výslovne to akceptovali. Výslovný súhlas obchodníka by sa nemal vyžadovať, ak sa vo vnútroštátnych predpisoch ustanovuje, že takéto riešenia sú pre obchodníkov záväzné.
- (44) Pri postupoch ARS, ktorých cieľom je vyriešiť spor uložením riešenia spotrebiteľovi v prípade, keď nedochádza ku kolízii právnych poriadkov, by uložené riešenie nemalo viesť k pozbaveniu ochrany, ktorú mu poskytujú ustanovenia, od ktorých sa podľa práva členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ a obchodník obvyklý pobyt, nemožno odchýliť dohodou. V prípade kolízie právnych poriadkov, v ktorej sa rozhodné právo pre kúpne zmluvy alebo zmluvy o službách určuje podľa článku 6 ods. 1 a 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008 o rozhodnom

práve pre zmluvné záväzky (Rím I)⁽¹⁾, by spotrebiteľ nemal byť v dôsledku riešenia uloženého subjektom ARS pozbavený ochrany poskytovanej ustanoveniami, od ktorých sa podľa práva členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ obvyklý pobyt, nemožno odchyliť dohodou. V prípade kolízie právnych poriadkov, v ktorej sa rozhodné právo pre kúpne zmluvy alebo zmluvy o službách určuje podľa článku 5 ods. 1 až 3 Dohovoru o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky z 19. júna 1980⁽²⁾, by spotrebiteľ nemal byť v dôsledku riešenia uloženého subjektom ARS pozbavený ochrany poskytovanej spotrebiteľovi kogentnými ustanoveniami práva členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ obvyklý pobyt.

prístupným spôsobom, a to na obchodníckej webovej stránke, ak takáto stránka existuje a ak je to možné vo všeobecných podmienkach kúpnych zmlúv alebo zmlúv o službách medzi obchodníkom a spotrebiteľom. Obchodníci by mali mať možnosť uviesť na svojich webových stránkach a v podmienkach príslušných zmlúv akékoľvek ďalšie informácie o svojich vnútorných postupoch vybavovania sťažností alebo o iných spôsoboch, ako ich možno priamo kontaktovať s cieľom urovnať spory so spotrebiteľmi bez toho, aby sa postúpili subjektu ARS. Keď nemožno spor vyriešiť priamo, obchodník by mal informácie o príslušných subjektoch ARS spotrebiteľovi poskytnúť písomne alebo na inom trvalom nosiči a mal by uviesť, či subjekty ARS využije.

- (45) Právo na účinný prostriedok nápravy a právo na spravodlivý proces sú základnými právami ustanovenými v článku 47 Charty základných práv Európskej únie. Z tohto dôvodu by sa postupy ARS nemali navrhovať s cieľom nahradiť súdne konanie a nemali by spotrebiteľov ani obchodníkov zbaviť ich práva na súdnu ochranu. Táto smernica by nemala brániť účastníkom uplatniť ich právo na prístup k súdnemu systému. V prípadoch, keď spor nemožno vyriešiť prostredníctvom daného postupu ARS, ktorého výsledok nie je záväzný, by sa účastníkom nemalo brániť v začatí súdneho konania v súvislosti s týmto sporom. Voľba vhodných prostriedkov na dosiahnutie tohto cieľa náleží členským štátom. Členské štáty by mali mať okrem iného možnosť ustanoviť, že počas postupu ARS neuplynie premlčacia ani prekluzívna lehota.
- (46) Subjekty ARS by mali mať na efektívne fungovanie k dispozícii dostatočné ľudské, materiálne a finančné zdroje. Členské štáty by mali rozhodnúť o vhodnej forme financovania subjektov ARS na svojom území bez obmedzenia financovania subjektov, ktoré už fungujú. Táto smernica by nemala mať vplyv na skutočnosť, či sú subjekty ARS financované verejne, súkromne, alebo kombináciou verejných a súkromných zdrojov. Subjekty ARS je však potrebné podporovať, aby osobitne zvažovali súkromné formy financovania a aby využívali verejné prostriedky len podľa uváženia členských štátov. Touto smernicou by nemala byť ovplyvnená možnosť, aby podniky, profesijné organizácie alebo obchodné združenia financovali subjekty ARS.
- (47) Keď dôjde k sporu, je potrebné, aby spotrebiteľia dokázali rýchlo identifikovať, ktoré subjekty ARS sú príslušné na riešenie ich sťažnosti, a aby vedeli, či sa dotknutý obchodník zúčastní na postupe riešenia sporu predloženého subjektu ARS. Obchodníci, ktorí sa zaviazujú využívať na riešenie sporov so spotrebiteľmi subjekty ARS, by mali spotrebiteľov informovať o adrese a webovej stránke subjektu alebo subjektov ARS, do ktorých pôsobnosti patria. Uvedené informácie by sa mali poskytovať jasným, zrozumiteľným a jednoducho
- (48) Povinnosťou obchodníkov informovať spotrebiteľov o subjektoch ARS, do ktorých pôsobnosti títo obchodníci patria, by nemali byť dotknuté ustanovenia týkajúce sa informácií pre spotrebiteľov o postupoch mimosúdneho urovnania uvedené v iných právnych aktoch Únie, ktoré by sa mali uplatňovať popri príslušnej povinnosti poskytovať informácie ustanovenej v tejto smernici.
- (49) V tejto smernici by sa nemalo vyžadovať, aby účasť obchodníkov na postupoch ARS bola povinná alebo aby výsledok takýchto postupov bol pre obchodníkov záväzný, ak spotrebiteľ proti nim podal sťažnosť. Aby sa však zabezpečilo, že spotrebiteľia budú mať možnosť nápravy a že nebudú nútení vzdať sa svojich nárokov, obchodníci by sa mali podporovať, aby sa v čo najväčšej možnej miere zúčastňovali na postupoch ARS. Touto smernicou by preto nemali byť dotknuté žiadne vnútroštátne predpisy, na základe ktorých je účasť obchodníkov na takýchto postupoch povinná alebo je predmetom stimulov alebo sankcií, alebo na základe ktorých je ich výsledok pre obchodníkov záväzný, za predpokladu, že takéto právne predpisy nebránia účastníkom, aby uplatňovali svoje právo na prístup k súdnemu systému, ako sa ustanovuje v článku 47 Charty základných práv Európskej únie.
- (50) Aby sa zabránilo zbytočnému zafarbeniu subjektov ARS, členské štáty by mali podporovať spotrebiteľov, aby pred tým, ako podajú sťažnosť subjektu ARS, kontaktovali obchodníka s cieľom vyriešiť problém dvojstranne. V mnohých prípadoch by takýto postup umožnil spotrebiteľom vyriešiť ich spory rýchlo a v počiatocnom štádiu.
- (51) Členské štáty by do vývoja ARS mali zapojiť zástupcov profesijných organizácií, obchodných združení a organizácií spotrebiteľov najmä vo vzťahu k zásadám neustranosti a nezávislosti.
- (52) Členské štáty by mali zabezpečiť, aby subjekty ARS spolupracovali pri riešení cezhraničných sporov.

(1) Ú. v. EÚ L 177, 4.7.2008, s. 6.

(2) Ú. v. ES L 266, 9.10.1980, s. 1.

- (53) Sieť subjektov ARS, ako je sieť mimosúdneho riešenia sporov v oblasti finančných služieb FIN-NET, by sa v rámci Únie mali posilniť. Členské štáty by mali podporovať subjekty ARS, aby sa stali súčasťou takýchto sietí.
- (54) Úzka spolupráca medzi subjektmi ARS a vnútroštátnymi orgánmi by mala posilniť účinné uplatňovanie právnych aktov Únie v oblasti ochrany spotrebiteľa. Komisia a členské štáty by mali uľahčiť spoluprácu subjektov ARS v záujme podpory výmeny najlepších postupov a technických odborných znalostí a diskusie o akýchkoľvek problémoch, ktoré sa vyskytli v súvislosti s fungovaním postupov ARS. Táto spolupráca by sa mala okrem iného podporiť prostredníctvom nadchádzajúceho programu Únie Spotrebiteľa.
- (55) Subjekty ARS by sa mali dôsledne monitorovať, aby sa zabezpečilo ich správne a účinné fungovanie. Každý členský štát na tento účel určí príslušný orgán alebo príslušné orgány, ktoré budú túto funkciu plniť. Komisia a príslušné orgány v zmysle tejto smernice by mali uverejniť a aktualizovať zoznam subjektov ARS, ktoré sú v súlade s touto smernicou. Členské štáty by mali zabezpečiť, aby subjekty ARS, sieť európskych spotrebiteľských centier, a ak je to vhodné, orgány určené v súlade s touto smernicou uverejnili uvedený zoznam na svojich webových stránkach prostredníctvom odkazu na webovú stránku Komisie a poskytovali ho tiež vždy, keď je to možné, na trvalom nosiči vo svojich priestoroch. Členské štáty by okrem toho mali tiež podporovať príslušné organizácie spotrebiteľov a združenia podnikateľov, aby zoznam uverejňovali. Členské štáty by taktiež mali zabezpečiť vhodné šírenie informácií o tom, čo majú spotrebiteľia robiť v prípade sporu s obchodníkom. Príslušné orgány by okrem toho mali uverejňovať pravidelné správy o vývoji a fungovaní subjektov ARS vo svojich členských štátoch. Subjekty ARS by mali príslušným orgánom poskytovať špecifické informácie, na ktorých by sa tieto správy mali zakladať. Členské štáty by mali podporovať subjekty ARS, aby pri poskytovaní takýchto informácií využívali odporúčanie Komisie 2010/304/EÚ z 12. mája 2010 o používaní harmonizovanej metodiky klasifikácie a ohlasovania sťažností a otázok spotrebiteľov⁽¹⁾.
- (56) Je potrebné, aby členské štáty stanovili pravidlá týkajúce sa sankcií za porušenie vnútroštátnych ustanovení, ktoré sa prijímajú na dosiahnutie súladu s touto smernicou, a zabezpečili uplatňovanie týchto pravidiel. Sankcie by mali byť účinné, primerané a odrádzajúce.
- (57) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 z 27. októbra 2004 o spolupráci medzi národnými orgánmi zodpovednými za vynucovanie právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa („nariadenie o spolupráci v oblasti ochrany spotrebiteľa“)⁽²⁾ by sa malo zmeniť tak, aby bol v jeho prílohe uvedený odkaz na túto smernicu s cieľom posilniť cezhraničnú spoluprácu v oblasti presadzovania tejto smernice.
- (58) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/22/ES z 23. apríla 2009 o súdnych príkazoch na ochranu spotrebiteľských záujmov⁽³⁾ (smernica o súdnych príkazoch) by sa mala zmeniť tak, aby v jej prílohe bol uvedený odkaz na túto smernicu, s cieľom zabezpečiť, aby boli chránené kolektívne záujmy spotrebiteľov stanovené v tejto smernici.
- (59) V súlade so spoločným politickým vyhlásením členských štátov a Komisie z 28. septembra 2011 k vysvetľujúcim dokumentom⁽⁴⁾ sa členské štáty zaviazali v odôvodnených prípadoch pripojiť k svojim oznámeniam o transpozíčných opatreniach jeden alebo viacero dokumentov vysvetľujúcich vzťah medzi prvkami smernice a zodpovedajúcimi časťami vnútroštátnych transpozíčných nástrojov. V súvislosti s touto smernicou sa zákonodarcovia domnieva, že zasielanie takýchto dokumentov je odôvodnené.
- (60) Keďže cieľ tejto smernice, a to prispievať dosiahnutím vysokej úrovne ochrany spotrebiteľov, a bez toho, aby sa obmedzil prístup spotrebiteľov k súdom, k riadnemu fungovaniu vnútorného trhu, nemožno uspokojivo dosiahnuť na úrovni samotných členských štátov, ale ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (61) Táto smernica rešpektuje základné práva a dodržiava zásady, ktoré boli uznané najmä v Charte základných práv Európskej únie, konkrétne v jej článkoch 7, 8, 38 a 47.
- (62) S európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov sa konzultovalo v súlade s článkom 28 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi Spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov⁽⁵⁾ a európsky dozorný úradník pre ochranu údajov vydal stanovisko 12. januára 2012⁽⁶⁾,

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 364, 9.12.2004, s. 1.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 110, 1.5.2009, s. 30.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ C 369, 17.12.2011, s. 14.

⁽⁵⁾ Ú. v. ES L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽⁶⁾ Ú. v. EÚ C 136, 11.5.2012, s. 1.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 136, 2.6.2010, s. 1.

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

KAPITOLA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Predmet úpravy

Cieľom tejto smernice je dosiahnutím vysokej úrovne ochrany spotrebiteľov prispieť k riadnemu fungovaniu vnútorného trhu tým, že sa zabezpečí, aby spotrebiteľia mohli na dobrovoľnom základe predkladať sťažnosti na obchodníkov subjektom, ktoré ponúkajú nezávislé, nestranné, transparentné, účinné, rýchle a spravodlivé postupy alternatívneho riešenia sporov. Touto smernicou nie sú dotknuté vnútroštátne právne predpisy, na základe ktorých je účasť na takýchto postupoch povinná, pokiaľ takéto právne predpisy nebránia účastníkom v uplatňovaní ich práva na prístup k súdnemu systému.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

1. Táto smernica sa vzťahuje na postupy mimosúdneho riešenia domácich a cezhraničných sporov, ktoré sa týkajú zmluvných záväzkov vyplývajúcich z kúpnych zmlúv alebo zo zmlúv o službách medzi obchodníkom so sídlom v Únii a spotrebiteľom s pobytom v Únii, pri ktorých zasahuje subjekt ARS, ktorý navrhne alebo uloží riešenie, alebo oboch účastníkov spojí s cieľom uľahčiť zmierlivé riešenie.

2. Táto smernica sa nevzťahuje na:

- konania pred subjektmi riešenia sporov, v prípade ktorých fyzické osoby poverené riešením sporov zamestnáva výlučne tento konkrétny obchodník alebo im výlučne on vypláca odmenu, okrem prípadu, ak sa členské štáty rozhodnú takéto postupy umožniť ako postupy ARS podľa tejto smernice a ak sú splnené požiadavky ustanovené v kapitole II vrátane osobitných požiadaviek na nezávislosť a transparentnosť ustanovených v článku 6 ods. 3;
- konania v rámci systémov vybavovania sťažností spotrebiteľov prevádzkovaných obchodníkmi;
- služby všeobecného záujmu nehospodárskeho charakteru;
- spory medzi obchodníkmi;
- priame rokovania medzi spotrebiteľom a obchodníkom;
- pokusy sudcov o urovanie sporu v priebehu súdneho konania týkajúceho sa daného sporu;
- postupy iniciované obchodníkom proti spotrebiteľovi;

h) zdravotnú starostlivosť, ktorú pacientom poskytujú zdravotnícki pracovníci s cieľom posúdiť, zachovať alebo obnoviť ich zdravotný stav, vrátane predpisovania, výdaja a poskytovania liekov a zdravotníckych pomôcok;

i) verejných poskytovateľov ďalšieho alebo vyššieho vzdelávania.

3. Touto smernicou sa stanovujú harmonizované požiadavky kvality pre subjekty ARS a postupy ARS s cieľom zaistiť, aby spotrebiteľia mali po jej vykonaní prístup k vysokokvalitným, transparentným, účinným a spravodlivým mimosúdnym mechanizmom nápravy bez ohľadu na to, kde v Únii majú pobyt. Členské štáty môžu v záujme zabezpečenia vyššej úrovne ochrany spotrebiteľov zachovať alebo zaviesť pravidlá, ktoré idú nad rámec ustanovení tejto smernice.

4. Táto smernica uznáva, že je v právomoci členských štátov rozhodnúť, či subjekty ARS so sídlom na ich území majú mať oprávnenie uložiť riešenie.

Článok 3

Vzťah k iným právnym aktom Únie

1. Pokiaľ sa v tejto smernici neustanovuje inak, v prípade, že je ktorékoľvek ustanovenie tejto smernice v rozpore s ustanovením iného právneho aktu Únie a týka sa mimosúdnych postupov nápravy iniciovaných spotrebiteľom proti obchodníkovi, prednosť má ustanovenie tejto smernice.

2. Táto smernica sa uplatňuje bez toho, aby bola dotknutá smernica 2008/52/ES.

3. Článkom 13 tejto smernice nie sú dotknuté ustanovenia o informáciách pre spotrebiteľov o postupoch mimosúdneho urovnania uvedené v iných právnych aktoch Únie, ktoré sa uplatňujú popri uvedenom článku.

Článok 4

Vymedzenie pojmov

1. Na účely tejto smernice:

- „spotrebiteľ“ je akákoľvek fyzická osoba, ktorá koná na účely, ktoré sú mimo rámca jej obchodnej, podnikateľskej, remeselnej alebo profesijnej činnosti;
- „obchodník“ je akákoľvek fyzická alebo právnická osoba bez ohľadu na to, či je v súkromnom alebo verejnom vlastníctve, ktorá koná na účely súvisiace s jej obchodnou, podnikateľskou, remeselnou alebo profesijnou činnosťou, a to aj prostredníctvom inej osoby konajúcej v jej mene alebo na jej účet;

- c) „kúpna zmluva“ je akákoľvek zmluva, na základe ktorej obchodník prevedie alebo sa zaviazne, že prevedie vlastníctvo tovaru na spotrebiteľa a spotrebiteľ zaplatí alebo sa zaviazne, že zaplatí jeho cenu, a to vrátane akejkoľvek zmluvy, ktorej predmetom je tak tovar, ako aj služby;
- d) „zmluva o službách“ je akákoľvek iná zmluva ako kúpna zmluva, na základe ktorej obchodník poskytne alebo sa zaviazne, že poskytne spotrebiteľovi službu a spotrebiteľ zaplatí alebo sa zaviazne, že zaplatí jej cenu;
- e) „domáci spor“ je zmluvný spor z kúpnej zmluvy alebo zo zmluvy o službách, pri ktorom má spotrebiteľ v čase, keď si objednáva tovar alebo služby, pobyt v rovnakom členskom štáte, ako je členský štát, v ktorom má sídlo obchodník;
- f) „cezhraničný spor“ je zmluvný spor z kúpnej zmluvy alebo zo zmluvy o službách, pri ktorom má spotrebiteľ v čase, keď si objednáva tovar alebo služby, pobyt v inom členskom štáte, ako je členský štát, v ktorom má sídlo obchodník;
- g) „postup ARS“ je postup uvedený v článku 2, ktorý je v súlade s požiadavkami uvedenými v tejto smernici a ktorý vykonáva subjekt ARS;
- h) „subjekt ARS“ je akýkoľvek subjekt, ktorý je akokoľvek nazvaný alebo uvedený, ktorý je zriadený ako stály subjekt, ponúka riešenie sporov prostredníctvom postupov ARS a je zaradený do zoznamu v súlade s článkom 20 ods. 2;
- i) „príslušný orgán“ je akýkoľvek orgán verejnej moci, ktorý členský štát určí na účely tejto smernice a ktorý je zriadený na celoštátnej, regionálnej alebo miestnej úrovni.

2. Obchodník má sídlo:

- ak je obchodník fyzickou osobou, v mieste podnikania,
- ak je obchodník spoločnosťou alebo inou právnickou osobou alebo združením fyzických alebo právnických osôb, v mieste registrovaného sídla, ústredia alebo hlavného miesta podnikania vrátane pobočky, zastúpenia alebo akejkoľvek inej prevádzkarne.
- ## 3. Subjekt ARS má sídlo:
- ak ho prevádzkuje fyzická osoba, v mieste, kde vykonáva činnosť ARS,
- ak ho prevádzkuje právnická osoba alebo združenie fyzických alebo právnických osôb, v mieste, kde táto právnická osoba alebo združenie fyzických alebo právnických osôb vykonáva činnosť ARS alebo má svoje registrované sídlo,

- ak ho prevádzkuje orgán alebo iný verejný subjekt, v mieste, kde má tento orgán alebo iný verejný subjekt svoje sídlo.

KAPITOLA II

PRÍSTUP K SUBJEKTOM ARS A POSTUPOM ARS A POŽIADAVKY, KTORÉ SA UPLATŇUJÚ NA SUBJEKTY ARS A POSTUPY ARS

Článok 5

Prístup k subjektom ARS a postupom ARS

- Členské štáty uľahčia prístup spotrebiteľov k postupom ARS a zabezpečia, aby sa spory, na ktoré sa vzťahuje táto smernica a ktorých účastníkom je obchodník so sídlom na ich území, mohli predkladať subjektu ARS, ktorý spĺňa požiadavky stanovené v tejto smernici.
- Členské štáty zabezpečia, aby subjekty ARS:
 - viedli aktualizované webové stránky, ktorými sa účastníkom poskytne ľahký prístup k informáciám o postupe ARS a ktorými sa spotrebiteľom umožní podať sťažnosť a požadovanú sprievodnú dokumentáciu online;
 - na požiadanie poskytovali účastníkom na trvalom nosiči informácie uvedené v písmene a);
 - ak je to možné, dali spotrebiteľom možnosť podať sťažnosť offline;
 - umožnili výmenu informácií medzi účastníkmi pomocou elektronických prostriedkov alebo ak je to možné, poštou;
 - prijímali vnútroštátne aj cezhraničné spory vrátane sporov, na ktoré sa vzťahuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 524/2013, a
 - pri riešení sporov, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, prijímali opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby spracúvanie osobných údajov bolo v súlade s pravidlami ochrany osobných údajov ustanovenými vo vnútroštátnych právnych predpisoch, ktorými sa vykonáva smernica 95/46/ES, platnými v členskom štáte, v ktorom má subjekt ARS sídlo.

- Členské štáty môžu splniť svoju povinnosť uvedenú v odseku 1 tak, že zabezpečia, aby existoval univerzálny subjekt ARS, ktorý by bol príslušný zaoberať sa spormi podľa uvedeného odseku, na ktorých riešenie nie je príslušný žiadny existujúci subjekt ARS. V situácii, keď obchodníci z rozličných členských štátov patria do pôsobnosti rovnakého subjektu ARS, môžu členské štáty túto povinnosť splniť aj využitím subjektov ARS so sídlom v inom členskom štáte alebo regionálnych, nadnárodných alebo celoeurópskych subjektov riešenia sporov bez toho, aby to malo nepriaznivý dosah na ich zodpovednosť zabezpečiť úplné pokrytie subjektov ARS a prístup k týmto subjektom.

4. Členské štáty sa môžu rozhodnúť, že subjektom ARS povolia zachovať si alebo zaviesť procedurálne pravidlá, ktoré im umožnia odmietnuť zaoberať sa konkrétnym sporom z dôvodu, že:

- a) spotrebiteľ sa nepokúsil kontaktovať s dotknutým obchodníkom, aby o svojej sťažnosti diskutoval a snažil sa v prvom rade vyriešiť problém priamo s obchodníkom;
- b) spor je neopodstatnený alebo šikanózný;
- c) spor už posudzuje alebo predtým posudzoval iný subjekt ARS alebo súd;
- d) hodnota nároku je nižšia alebo vyššia ako vopred určená peňažná prahová hodnota;
- e) spotrebiteľ sťažnosť subjektu ARS nepodal v rámci vopred určenej lehoty, ktorá sa nesmie stanoviť na menej ako jeden rok odo dňa, v ktorý spotrebiteľ podal sťažnosť obchodníkovi;
- f) riešením takéhoto sporu by sa inak vážne narušilo účinné fungovanie subjektu ARS.

V prípade, že sa subjekt ARS nemôže v súlade so svojimi procedurálnymi pravidlami zaoberať sporom, ktorý mu bol predložený, poskytne obom účastníkom v lehote troch týždňov od prijatia spisu sťažnosti vysvetlenie o dôvodoch, pre ktoré sa sporom nemôže zaoberať.

Takéto procedurálne pravidlá nesmú výrazne zhoršiť prístup spotrebiteľov k postupom ARS, a to ani v prípade cezhraničných sporov.

5. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, že je subjektom ARS povolené stanoviť vopred určenú peňažnú prahovú hodnotu na účely obmedzenia prístupu k postupom ARS, uvedené prahové hodnoty neboli stanovené na úrovni, ktorou by sa výrazne zhoršil prístup spotrebiteľov k riešeniu sťažností subjektmi ARS.

6. V prípade, ak sa subjekt ARS nemôže v súlade s procedurálnymi pravidlami uvedenými v odseku 4 zaoberať sťažnosťou, ktorá mu bola predložená, členský štát nie je povinný zabezpečiť, aby spotrebiteľ mohol svoju sťažnosť predložiť inému subjektu ARS.

7. Ak je subjekt ARS, ktorý sa zaoberá spormi v konkrétnom hospodárskom sektore, príslušný na riešenie sporov týkajúcich sa obchodníka, ktorý pôsobí v uvedenom sektore, ale ktorý nie je členom organizácie ani združenia, ktoré je zriaďovateľom subjektu ARS alebo ktoré ho financuje, považuje sa povinnosť členského štátu podľa odseku 1 za splnenú aj vo vzťahu k sporom týkajúcim sa tohto obchodníka.

Článok 6

Odborné znalosti, nezávislosť a nestrannosť

1. Členské štáty zabezpečia, aby fyzické osoby poverené ARS mali potrebné odborné znalosti a aby boli nezávislé a nestranné. Splnenie tejto požiadavky sa zaručí tým, že sa zabezpečí, aby tieto osoby:

- a) mali potrebné znalosti a zručnosti v oblasti alternatívneho alebo súdneho riešenia spotrebiteľských sporov, ako aj všeobecné znalosti v oblasti práva;
- b) boli do funkcie vymenované na dostatočne dlhé obdobie v záujme zaistenia nezávislosti ich činnosti a neboli neopodstatnene oslobodené od svojich povinností;
- c) nedostávali žiadne pokyny od ktoréhokoľvek účastníka alebo jeho zástupcu;
- d) boli odmeňované spôsobom, ktorý nesúvisí s výsledkom postupu;
- e) bez zbytočného odkladu informovali subjekt ARS o akýchkoľvek okolnostiach, ktoré by mohli mať vplyv na ich nezávislosť a nestrannosť alebo ktoré by mohli vytvoriť zadanie vplyvu na ich nezávislosť a nestrannosť, alebo ktoré by mohli spôsobiť konflikt záujmov vo vzťahu ku ktorémukoľvek účastníkovi sporu, ktorý boli požiadané vyriešiť. Povinnosť informovať o takýchto okolnostiach by sa mala vzťahovať na celý priebeh postupu ARS. Takáto povinnosť neplatí, ak subjekt ARS tvorí iba jedna fyzická osoba.

2. Členské štáty zabezpečia, aby subjekty ARS mali zavedené postupy, ktorými sa zaistí, že v prípade okolností uvedených v odseku 1 písm. e):

- a) sa dotknutá fyzická osoba nahradí inou fyzickou osobou, ktorá sa poverí vedením postupu ARS, alebo v prípade, že to tak nie je,
- b) sa dotknutá fyzická osoba zdrží vedenia postupu ARS, a ak je to možné, subjekt ARS účastníkom navrhne, aby spor predložili inému subjektu ARS, ktorý je príslušný zaoberať sa daným sporom, alebo v prípade, že to tak nie je,
- c) sa tieto okolnosti oznámia účastníkom a dotknutej fyzickej osobe sa umožní pokračovať vo vedení postupu ARS, iba ak účastníci nepodajú námietku po tom, čo boli informovaní o okolnostiach a o svojom práve podať námietku.

Týmto odsekom nie je dotknutý článok 9 ods. 2 písm. a).

Ak subjekt ARS pozostáva iba z jednej fyzickej osoby, uplatňujú sa iba písmená b) a c) prvého pododseku tohto odseku.

3. Keď sa členské štáty rozhodnú povoliť postupy uvedené v článku 2 ods. 2 písm. a) ako postupy ARS podľa tejto smernice, zabezpečia, aby uvedené postupy popri všeobecných požiadavkách ustanovených v odsekoch 1 a 5 spĺňali aj tieto osobitné požiadavky:

- a) fyzické osoby poverené riešením sporov sú vymenované kolektívnym orgánom zloženým z rovnakého počtu zástupcov organizácií spotrebiteľov a zástupcov obchodníkov v tomto orgáne alebo sú členmi tohto orgánu a ich vymenovanie je výsledkom transparentného postupu;
- b) funkčné obdobie fyzických osôb poverených riešením sporu je aspoň trojročné, aby sa zabezpečila nezávislosť ich konania;
- c) fyzické osoby poverené riešením sporov sa zaväzujú nepracovať pre obchodníka ani profesijnú organizáciu alebo obchodné združenie, ktorých je obchodník členom, počas troch rokov odo dňa zániku funkcie v subjekte riešenia sporov;
- d) subjekt riešenia sporov nemá žiadne hierarchické ani funkčné spojenie s obchodníkom a je jasne oddelený od prevádzkových subjektov obchodníka, pričom má k dispozícii dostatočný rozpočet na plnenie svojich úloh, ktorý je oddelený od všeobecného rozpočtu obchodníka.

4. Keď sú fyzické osoby poverené ARS zamestnancami profesijnej organizácie alebo obchodného združenia, ktorých je obchodník členom, alebo ich takéto obchodné združenie alebo profesijná organizácia odmeňuje, členské štáty zabezpečia, aby popri spĺňaní všeobecných požiadaviek ustanovených v odsekoch 1 a 5 mali k dispozícii samostatný a vyhradený rozpočet postačujúci na plnenie ich úloh.

Tento odsek sa neuplatňuje v prípade, že dotknuté fyzické osoby sú súčasťou kolektívneho orgánu zloženého z rovnakého počtu zástupcov profesijnej organizácie alebo obchodného združenia, ktorej sú zamestnancami alebo ktorá im vypláca odmeny, a spotrebiteľských organizácií.

5. Členské štáty zabezpečia, aby subjekty ARS v prípade, že fyzické osoby poverené riešením sporov tvoria súčasť kolektívneho orgánu, stanovili pre tento orgán rovnaký počet zástupcov záujmov spotrebiteľov ako zástupcov záujmov obchodníkov.

6. Členské štáty na účely odseku 1 písm. a) podporujú subjekty ARS, aby fyzickým osobám povereným ARS poskytovali odbornú prípravu. Ak sa takáto odborná príprava

poskytuje, príslušné orgány monitorujú programy odbornej prípravy subjektov ARS na základe informácií, ktoré im boli oznámené v súlade s článkom 19 ods. 3 písm. g).

Článok 7

Transparentnosť

1. Členské štáty zabezpečia, aby subjekty ARS na svojich webových stránkach, na trvalom nosiči (na požiadanie) a akýmkkoľvek inými prostriedkami, ktoré považujú za vhodné, zverejňovali jasné a ľahko zrozumiteľné informácie, ktoré sa týkajú:

- a) ich kontaktných údajov vrátane poštovej a e-mailovej adresy;
- b) skutočnosti, že subjekty ARS sú zaradené do zoznamu v súlade s článkom 20 ods. 2;
- c) fyzických osôb poverených ARS, spôsobu ich vymenovania a dĺžky ich funkčného obdobia;
- d) odborných znalostí, nestrannosti a nezávislosti fyzických osôb poverených ARS, ak sú zamestnané alebo odmeňované výlučne obchodníkom;
- e) ich prípadného členstva v sieťach subjektov ARS, ktoré uľahčujú cezhraničné riešenie sporov;
- f) druhov sporov, na ktorých riešenie sú príslušné, vrátane akejkolvek prípadnej prahovej hodnoty;
- g) procedurálnych pravidiel, ktorými sa riadi riešenie sporu, a dôvodov, na základe ktorých môže subjekt ARS odmietnuť zaoberať sa konkrétnym sporom v súlade s článkom 5 ods. 4;
- h) jazykov, v ktorých sa môžu predkladať sťažnosti subjektu ARS a v ktorých postup prebieha;
- i) druhov pravidiel, ktoré môže subjekt ARS použiť ako základ riešenia sporov (napríklad právne normy, aspekty spravodlivosti, kódexy správania);
- j) akýchkoľvek predbežných požiadaviek, ktoré účastníci budú prípadne musieť splniť pred tým, ako sa bude môcť postup ARS začať, vrátane požiadavky, aby sa spotrebiteľ pokúsil o riešenie priamo s obchodníkom;
- k) toho, či účastníci môžu, alebo nemôžu odstúpiť z postupu;
- l) prípadných nákladov, ktoré budú musieť účastníci uhradiť, vrátane akýchkoľvek pravidiel náhrady nákladov na konci postupu;

- m) priemernej dĺžky postupu ARS;
- n) právneho účinku, ktorý bude mať výsledok postupu ARS, vrátane prípadných sankcií za neplnenie v prípade rozhodnutia, ktoré je pre účastníkov záväzné;
- o) ak je to opodstatnené, vykonateľnosti rozhodnutia ARS.

2. Členské štáty zabezpečia, aby subjekty ARS na svojich webových stránkach, na trvalom nosiči (na požiadanie) a akýmkoľvek inými prostriedkami, ktoré považujú za vhodné, zverejňovali výročné správy o činnosti. Tieto správy zahŕňajú tieto informácie týkajúce sa domácich aj cezhraničných sporov:

- a) počet prijatých sporov a druhy sťažností, ktorých sa týkajú;
- b) akékoľvek časté systematické alebo závažné problémy, ktoré vedú k sporom medzi spotrebiteľmi a obchodníkmi; k takýmto informáciám sa môžu priložiť odporúčania o tom, ako by bolo možné sa takýmto problémom v budúcnosti vyhnúť alebo ako by bolo možné ich v budúcnosti vyriešiť, s cieľom zvýšiť požiadavky na obchodníkov a uľahčiť výmenu informácií a najlepších postupov;
- c) podiel sporov, ktorými sa subjekt ARS odmietol zaoberať, a percentuálny podiel jednotlivých druhov dôvodov odmietnutia podľa článku 5 ods. 4;
- d) v prípade postupov uvedených v článku 2 ods. 2 písm. a) percentuálny podiel riešení navrhnutých alebo uložených v prospech spotrebiteľa a v prospech obchodníka a sporov vyriešených zmierlivým riešením;
- e) percentuálny podiel postupov ARS, ktoré boli zastavené, a dôvody ich zastavenia, ak sú známe;
- f) priemernú dĺžku riešenia sporov;
- g) mieru dodržiavania výsledkov postupov ARS, ak je známa;
- h) prípadnú spoluprácu subjektov ARS v rámci sietí subjektov ARS, ktoré uľahčujú riešenie cezhraničných sporov.

Článok 8

Účinnosť

Členské štáty zabezpečia, aby postupy ARS boli účinné a spĺňali tieto požiadavky:

- a) postup ARS je k dispozícii a ľahko prístupný online a offline obom účastníkom bez ohľadu na to, kde sú;

- b) účastníci majú prístup k postupu bez toho, aby boli povinní mať advokáta alebo právneho poradcu, ale postup nesmie účastníkov zbaviť ich práva na nezávislé poradenstvo alebo na to, aby boli zastupované treťou osobou alebo aby im tretia osoba pomáhala v ktoromkoľvek štádiu postupu;
- c) postup ARS je pre spotrebiteľov bezplatný alebo dostupný za symbolický poplatok;
- d) subjekt ARS, ktorý dostal sťažnosť, informuje účastníkov sporu hneď po tom, ako získa všetky písomnosti obsahujúce príslušné informácie súvisiace so sťažnosťou;
- e) výsledok postupu ARS sa sprístupní v lehote 90 kalendárnych dní odo dňa, keď subjekt ARS dostal sťažnosť a úplný spis sťažnosti. V prípade veľmi zložitých sporov môže subjekt ARS, ktorý spor rieši, podľa vlastnej úvahy lehotu 90 kalendárnych dní predĺžiť. Účastníci sú informovaní o každom predĺžení tejto lehoty a o predpokladanom čase, ktorý bude potrebný na uzavretie sporu.

Článok 9

Spravodlivosť

1. Členské štáty zabezpečia, aby pri postupoch ARS:
 - a) mali účastníci možnosť v rámci primeranej lehoty vyjadriť svoje stanovisko, dostať od subjektu ARS tvrdenia, dôkazy, písomnosti a fakty predložené druhým účastníkom, ako aj akékoľvek výpovede a posudky znalcov, a vyjadriť sa k nim;
 - b) boli účastníci informovaní o tom, že nie sú povinní mať advokáta ani právneho poradcu, ale že môžu v ktoromkoľvek štádiu postupu využiť nezávislé poradenstvo alebo sa dať zastúpiť treťou osobou, alebo im tretia osoba môže pomáhať;
 - c) boli účastníci informovaní o výsledku postupu ARS písomne alebo na trvalom nosiči a poskytlo sa im odôvodnenie výsledku.
2. Členské štáty zabezpečia, aby pri postupoch ARS, ktorých cieľom je vyriešenie sporu navrhnutím riešenia:
 - a) mali účastníci možnosť ukončiť svoju účasť na postupe v ktoromkoľvek štádiu, ak sú nespokojní so spôsobom fungovania alebo priebehom postupu. O tomto práve sú informovaní pred začatím postupu. Ak vnútroštátna právna úprava stanovuje povinnú účasť obchodníka v postupoch ARS, toto písmeno sa vzťahuje len na spotrebiteľa;

- b) účastníci sa pred tým, ako s navrhovaným riešením vyjadria súhlas alebo ho uplatnia, informujú o tom, že:
- majú možnosť sa rozhodnúť, či s navrhovaným riešením vyjadria súhlas a či ho uplatnia;
 - účasť na postupe nevyklučuje možnosť domáhať sa nápravy v súdnom konaní;
 - navrhované riešenie sa môže líšiť od výsledku stanovenej súdom, ktorý uplatňuje právne normy;
- c) boli účastníci pred tým, ako s navrhovaným riešením vyjadria súhlas alebo ho uplatnia, informovaní o právnom účinku súhlasu s navrhovaným riešením alebo jeho uplatnenia;
- d) mali účastníci pred vyjadrením súhlasu s navrhovaným riešením alebo zmierlivou dohodou k dispozícii primerané obdobie na zváženie.

3. Keď sa v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi výsledok postupov ARS stáva pre obchodníka záväzný po tom, ako spotrebiteľ akceptuje navrhované riešenie, vzťahuje sa článok 9 ods. 2 iba na spotrebiteľa.

Článok 10

Zásada slobody

1. Členské štáty zabezpečia, aby dohoda medzi spotrebiteľom a obchodníkom predkladateľ sťažnosti subjektu ARS nebola pre spotrebiteľa záväzná, ak bola uzavretá pred tým, ako spor vznikol a ak je v jej dôsledku spotrebiteľ zbavený práva podať v záujme vyriešenia sporu žalobu na súd.

2. Členské štáty zabezpečia, aby pri postupoch ARS, ktorých cieľom je vyriešiť spor uložením riešenia, mohlo byť uložené riešenie pre účastníkov záväzná len v prípade, ak boli o jeho záväznej povahe vopred informovaní a výslovne to akceptovali. Výslovný súhlas obchodníka sa nevyžaduje, ak sa vo vnútroštátnych predpisoch ustanovuje, že riešenia sú pre obchodníkov záväzná.

Článok 11

Zásada zákonnosti

1. Členské štáty zabezpečia, aby pri postupoch ARS, ktorých cieľom je vyriešenie sporu uložením riešenia spotrebiteľovi:

a) v prípade, keď nedochádza ku kolízii právnych poriadkov, dôsledkom uloženého riešenia nesmie byť pozbavenie spotrebiteľa ochrany poskytovanej ustanoveniami, od ktorých sa podľa práva členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ a obchodník obvyklý pobyt, nemožno odchyliť dohodou;

b) v prípade kolízie právnych poriadkov, v ktorej sa rozhodné právo pre kúpne zmluvy alebo zmluvy o službách určuje v súlade s článkom 6 ods. 1 a 2 nariadenia (ES) č. 593/2008, dôsledkom riešenia uloženého subjektom ARS nesmie byť pozbavenie spotrebiteľa ochrany poskytovanej ustanoveniami, od ktorých sa podľa práva členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ obvyklý pobyt, nemožno odchyliť dohodou;

c) v prípade kolízie právnych poriadkov, v ktorej sa rozhodné právo pre kúpne zmluvy alebo zmluvy o službách stanovuje v súlade s článkom 5 ods. 1 až 3 Rímskeho dohovoru z 19. júna 1980, dôsledkom riešenia uloženého subjektom ARS nesmie byť pozbavenie spotrebiteľa ochrany poskytovanej kogentnými normami práva členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ obvyklý pobyt.

2. Na účely tohto článku sa „obvyklý pobyt“ určuje podľa nariadenia (ES) č. 593/2008.

Článok 12

Účinnosť postupov ARS na premlčacie a prekluzívne lehoty

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa účastníkom, ktorí sa v snahe o urovanie sporu rozhodli pre postupy ARS, ktorých výsledok nie je záväzný, následne nebránilo v začatí súdneho konania v súvislosti s daným sporom v dôsledku uplynutia premlčacích alebo prekluzívnych lehôt počas postupu ARS.

2. Odsekom 1 nie sú dotknuté ustanovenia o premlčaní alebo preklúzii ustanovené v medzinárodných dohodách, ktorých zmluvnými stranami sú členské štáty.

KAPITOLA III

INFORMOVANIE A SPOLUPRÁCA

Článok 13

Informovanie spotrebiteľov obchodníkmi

1. Členské štáty zabezpečia, aby obchodníci so sídlom na ich území informovali spotrebiteľov o subjekte alebo subjektoch ARS, do ktorých pôsobnosti títo obchodníci patria, v prípade, že sa títo obchodníci zaviazujú alebo sú povinní využívať tieto subjekty na riešenie sporov so spotrebiteľmi. Tieto informácie zahŕňajú adresu webovej stránky príslušného subjektu alebo subjektov ARS.

2. Informácie uvedené v odseku 1 sa uvádzajú jasným, zrozumiteľným a ľahko prístupným spôsobom na obchodníckej webovej stránke, ak takáto stránka existuje, a prípadne vo všeobecných podmienkach kúpnych zmlúv alebo zmlúv o službách medzi obchodníkom a spotrebiteľom.

3. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, že spor medzi spotrebiteľom a obchodníkom so sídlom na ich území nemožno urovnať na základe sťažnosti, ktorú spotrebiteľ predložil priamo obchodníkovi, obchodník spotrebiteľovi poskytol informácie uvedené v odseku 1 a uviedol, či na urovanie sporu využije príslušné subjekty ARS. Tieto informácie sa poskytnú písomne alebo na inom trvalom nosiči.

Článok 14

Pomoc spotrebiteľom

1. Členské štáty zabezpečia, aby spotrebiteľia v prípade sporov vznikajúcich pri cezhraničných kúpnych zmluvách alebo zmluvách o službách mohli získať pomoc s cieľom nadviazať kontakt so subjektom ARS pôsiacim v inom členskom štáte, ktorý je príslušný na riešenie ich cezhraničného sporu.

2. Členské štáty prenášajú zodpovednosť za úlohu uvedenú v odseku 1 na svoje centrá patriace do siete európskych spotrebiteľských centier, organizácie spotrebiteľov alebo akýkoľvek iný subjekt.

Článok 15

Všeobecné informácie

1. Členské štáty zabezpečia, aby subjekty ARS, centrá patriace do siete európskych spotrebiteľských centier a prípadne subjekty určené v súlade s článkom 14 ods. 2 zverejnili na svojich webových stránkach zoznam subjektov ARS uvedený v článku 20 ods. 4 tak, že uvedú odkaz na webovú stránku Komisie, a podľa možnosti na trvalom nosiči vo svojich priestoroch.

2. Členské štáty podporujú príslušné organizácie spotrebiteľov a združenia podnikateľov v tom, aby na svojich webových stránkach a akýmkoľvek inými prostriedkami, ktoré považujú za vhodné, zverejnili zoznam subjektov ARS uvedený v článku 20 ods. 4.

3. Komisia a členské štáty zabezpečia vhodné šírenie informácií o tom, ako sa spotrebiteľia môžu dostať k postupom ARS na riešenie sporov, na ktoré sa vzťahuje táto smernica.

4. Komisia a členské štáty prijímú sprievodné opatrenia, prostredníctvom ktorých budú podporovať organizácie spotrebiteľov a profesijné organizácie na úrovni Únie i na vnútroštátnej úrovni, aby zlepšili informovanosť o subjektoch ARS a ich postupoch a podporovali využívanie ARS podnikateľmi i spotrebiteľmi. Tieto orgány sa zároveň podporujú v tom, aby po prijatí sťažností spotrebiteľov im poskytovali informácie o príslušných subjektoch ARS.

Článok 16

Spolupráca a výmena skúseností medzi subjektmi ARS

1. Členské štáty zabezpečia, aby subjekty ARS spolupracovali pri riešení cezhraničných sporov a aby si pravidelne vymieňali najlepšie postupy v súvislosti s urovaním cezhraničných a domácich sporov.

2. Komisia podporuje a uľahčuje vytváranie sietí medzi subjektmi ARS a výmenu a šírenie najlepších postupov a skúseností.

3. V prípade, že v oblasti špecifickejšie pre konkrétny sektor existuje v rámci Únie sieť subjektov ARS uľahčujúcich riešenie cezhraničných sporov, členské štáty podporujú subjekty ARS, ktoré sa zaoberajú spormi v danej oblasti, aby sa stali členmi uvedenej siete.

4. Komisia uverejňuje zoznam obsahujúci názvy a kontaktné údaje sietí uvedených v odseku 3. Komisia v prípade potreby tento zoznam aktualizuje.

Článok 17

Spolupráca medzi subjektmi ARS a vnútroštátnymi orgánmi presadzujúcimi právne akty Únie o ochrane spotrebiteľov

1. Členské štáty podporujú spoluprácu medzi subjektmi ARS a vnútroštátnymi orgánmi poverenými presadzovaním právnych aktov Únie o ochrane spotrebiteľov.

2. Táto spolupráca zahŕňa najmä vzájomnú výmenu informácií o praktikách v špecifických sektoroch podnikania, na ktoré spotrebiteľia opakovane podávajú sťažnosti. Zahŕňa aj poskytovanie technického posúdenia a informácií týmito vnútroštátnymi orgánmi subjektom ARS v prípade, že sú takéto posúdenie alebo informácie pri riešení jednotlivých sporov potrebné a už sú k dispozícii.

3. Členské štáty zabezpečia, aby spolupráca a vzájomná výmena informácií podľa odsekov 1 a 2 boli v súlade s normami o ochrane osobných údajov ustanovenými v smernici 95/46/ES.

4. Týmto článkom nie sú dotknuté ustanovenia o služobnom a obchodnom tajomstve, ktoré sa vzťahujú na vnútroštátne orgány presadzujúce právne akty Únie o ochrane spotrebiteľov. Na subjekty ARS sa vzťahujú pravidlá služobného tajomstva alebo iné rovnocenné povinnosti zachovávanie dôvernosti stanovené v právnych predpisoch členského štátu, v ktorom majú sídlo.

KAPITOLA IV

ÚLOHA PRÍSLUŠNÝCH ORGÁNOV A KOMISIE

Článok 18

Určenie príslušných orgánov

1. V každom členskom štáte sa určí príslušný orgán, ktorý vykonáva úlohy uvedené v článkoch 19 a 20. Každý členský štát môže určiť aj viac ako jeden príslušný orgán. Ak tak členský štát urobí, určí, ktorý z príslušných orgánov bude jednotným kontaktným miestom pre Komisiu. Každý členský štát oznámi Komisii príslušný orgán, prípadne príslušné orgány vrátane jednotného kontaktného miesta, ktoré určil.

2. Komisia vypracuje zoznam príslušných orgánov vrátane prípadných jednotných kontaktných miest, ktoré jej boli oznámené v súlade s odsekom 1, a uverejní ho v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 19

Informácie, ktoré majú subjekty riešenia sporov oznamovať príslušným orgánom

1. Členské štáty zabezpečia, aby subjekty riešenia sporov so sídlom na ich území, ktoré majú záujem byť považované za subjekty ARS podľa tejto smernice a byť uvedené v zozname v súlade s článkom 20 ods. 2, príslušnému orgánu oznamovali tieto informácie:

- a) názov, kontaktné údaje a adresu webovej stránky;
- b) informácie o svojej štruktúre a financovaní vrátane informácií o fyzických osobách poverených riešením sporu, ich financovaní, odmeňovaní, funkčnom období a o tom, kto ich zamestnáva;
- c) svoje procedurálne pravidlá;
- d) prípadné poplatky, ktoré účtujú;
- e) priemernú dĺžku postupov riešenia sporu;
- f) jazyk alebo jazyky, v ktorých sa môžu predkladať sťažnosti a viesť postup riešenia sporu;
- g) vyhlásenie o druhoch sporov, na ktoré sa postup riešenia sporu vzťahuje;
- h) dôvody, na základe ktorých môže subjekt riešenia sporov odmietnuť zaoberať sa konkrétnym sporom v súlade s článkom 5 ods. 4;

- i) odôvodnené vyhlásenie o tom, či je subjekt spôsobilý ako subjekt ARS, ktorý patrí do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, a či spĺňa požiadavky kvality stanovené v kapitole II.

V prípade zmien v informáciách uvedených v písmenách a) až h) ich subjekty ARS bez zbytočného odkladu ohlasujú príslušnému orgánu.

2. Ak sa členské štáty rozhodnú povoliť postupy uvedené v článku 2 ods. 2 písm. a), zabezpečia, aby subjekty ARS pri uplatňovaní týchto postupov oznámili príslušnému orgánu okrem informácií a vyhlásení uvedených v odseku 1 aj informácie potrebné na posúdenie ich súladu s osobitnými dodatočnými požiadavkami nezávislosti a transparentnosti stanovenými v článku 6 ods. 3.

3. Členské štáty zabezpečia, aby subjekty ARS poskytovali príslušným orgánom každé dva roky informácie o:

- a) počte prijatých sporov a druhoch sťažností, ktorých sa týkajú;
- b) percentuálnom podiele postupov ARS, ktoré boli zastavené pred dosiahnutím výsledku;
- c) priemernej dĺžke riešenia prijatých sporov;
- d) miere dodržiavania výsledkov postupov ARS, ak je známa;
- e) akýchkoľvek opakovaných alebo výrazných problémoch, ktoré sa často vyskytujú a vedú k sporom medzi spotrebiteľmi a obchodníkmi. K informáciám oznámeným v tejto súvislosti sa môžu priložiť odporúčania o tom, ako sa možno v budúcnosti takýmto problémom vyhnúť alebo ako ich možno riešiť;
- f) prípadných posúdeniach účinnosti ich spolupráce v rámci sietí subjektov ARS, ktoré uľahčujú riešenie cezhraničných sporov;
- g) prípadne o odbornej príprave poskytovanej fyzickým osobám povereným ARS v súlade s článkom 6 ods. 6;
- h) hodnotení účinnosti postupu ARS, ktorý subjekt ponúka, a možných spôsoboch zlepšenia jeho činnosti.

Článok 20

Úloha príslušných orgánov a Komisie

1. Každý príslušný orgán na základe informácií, ktoré dostal v súlade s článkom 19 ods. 1, posúdi, či sú subjekty riešenia sporov, ktoré mu boli oznámené, spôsobilé ako subjekty ARS, ktoré patria do pôsobnosti tejto smernice, a či spĺňajú požiadavky kvality stanovené v kapitole II a vo vnútroštátnych ustanoveniach, ktorými sa transponuje, vrátane vnútroštátnych ustanovení, ktoré prekračujú požiadavky tejto smernice, a to v súlade s právom Únie.

2. Na základe posúdenia uvedeného v odseku 1 každý príslušný orgán vypracuje zoznam všetkých subjektov ARS, ktoré mu boli oznámené a ktoré splňajú podmienky stanovené v odseku 1.

Uvedený zoznam zahŕňa tieto informácie:

- a) názov, kontaktné údaje a adresu webovej stránky subjektov ARS uvedených v prvom pododseku;
- b) prípadné poplatky, ktoré účtujú;
- c) jazyk alebo jazyky, v ktorých sa môžu predkladať sťažnosti a viesť postupy ARS;
- d) druhy sporov, na ktoré sa postup ARS vzťahuje;
- e) sektory a kategórie sporov, ktoré jednotlivé subjekty ARS riešia;
- f) prípadne potrebu fyzickej prítomnosti účastníkov alebo ich zástupcov vrátane vyhlásenia subjektu ARS o tom, či postup ARS prebieha alebo môže prebiehať ústne alebo písomne;
- g) záväzný alebo nezáväzný charakter výsledku postupu a
- h) dôvody, na základe ktorých môže subjekt ARS odmietnuť zaoberať sa konkrétnym sporom v súlade s článkom 5 ods. 4.

Každý príslušný orgán oznamuje zoznam uvedený v prvom pododseku tohto odseku Komisii. Ak sa príslušnému orgánu oznámia akékoľvek zmeny v informáciách v súlade s článkom 19 ods. 1 druhým pododsekom, uvedený zoznam sa bez zbytočného odkladu aktualizuje a príslušné informácie sa oznámia Komisii.

Ak subjekt riešenia sporov uvedený podľa tejto smernice v zozname ako subjekt ARS už nespĺňa požiadavky uvedené v odseku 1, dotknutý príslušný orgán sa s týmto subjektom riešenia sporov skontaktuje, pričom uvedie požiadavky, ktoré subjekt riešenia sporov nespĺňa, a požiada ho, aby bezodkladne zabezpečil ich splnenie. Ak subjekt riešenia sporov nespĺni požiadavky uvedené v odseku 1 ani v lehote troch mesiacov, príslušný orgán ho vyradí zo zoznamu uvedeného v prvom pododseku tohto odseku. Uvedený zoznam sa bez zbytočného odkladu aktualizuje a príslušné informácie sa oznámia Komisii.

3. Ak členský štát určil viac ako jeden príslušný orgán, zoznam a aktualizácie uvedené v odseku 2 oznamuje Komisii

jednotné kontaktné miesto uvedené v článku 18 ods. 1. Uvedený zoznam a aktualizácie sa týkajú všetkých subjektov ARS so sídlom v danom členskom štáte.

4. Komisia vypracuje zoznam subjektov ARS, ktoré sa jej oznámili v súlade s odsekom 2, a uvedený zoznam aktualizuje vždy, keď sa jej oznámia zmeny. Komisia tento zoznam zverejní a aktualizuje ho na svojej webovej stránke a na trvalom nosiči. Komisia zašle tento zoznam a jeho aktualizované verzie príslušným orgánom. Ak členský štát určil jednotné kontaktné miesto v súlade s článkom 18 ods. 1, Komisia zašle uvedený zoznam a jeho aktualizované znenie tomuto jednotnému kontaktnému miestu.

5. Každý príslušný orgán zverejní konsolidovaný zoznam subjektov ARS uvedený v odseku 4 na svojej webovej stránke tak, že uvedie odkaz na príslušnú webovú stránku Komisie. Okrem toho každý príslušný orgán zverejní uvedený konsolidovaný zoznam na trvalom nosiči.

6. Každý príslušný orgán uverejní do 9. júl 2018 a potom každé štyri roky správu o vývoji a fungovaní subjektov ARS a zašle ju Komisii. V tejto správe sa konkrétne:

- a) uvedú najlepšie postupy subjektov ARS;
- b) v prípade potreby poukáže na nedostatky podložené štatistikami, ktoré bránia fungovaniu subjektov ARS pri vnútroštátnych aj cezhraničných sporoch;
- c) v prípade potreby uvedú odporúčania, ako zvýšiť účinnosť a efektívnosť fungovania subjektov ARS.

7. Ak členský štát určil viac ako jeden príslušný orgán v súlade s článkom 18 ods. 1, správu uvedenú v odseku 6 tohto článku uverejňuje jednotné kontaktné miesto uvedené v článku 18 ods. 1. Táto správa sa týka všetkých subjektov ARS so sídlom v danom členskom štáte.

KAPITOLA V

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 21

Sankcie

Členské štáty ustanovia pravidlá o sankciách za porušenie vnútroštátnych ustanovení prijatých najmä podľa článku 13 a prijímú všetky opatrenia potrebné na to, aby zabezpečili ich vykonávanie. Ustanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce.

Článok 22

Zmena nariadenia (ES) č. 2006/2004

V prílohe k nariadeniu (ES) č. 2006/2004 sa dopĺňa tento bod:

„20. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/11/EÚ z 21. mája 2013 o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov (Ú. v. EÚ L 165, 18.6.2013, s. 63): článok 13.“

Článok 23

Zmena smernice 2009/22/ES

V prílohe I k smernici 2009/22/ES sa dopĺňa tento bod:

„14. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/11/EÚ z 21. mája 2013 o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov (Ú. v. EÚ L 165, 18.6.2013, s. 63): článok 13.“

Článok 24

Oznamovanie

1. Členské štáty oznámia do 9. júl 2015 Komisii:
 - a) v príslušných prípadoch názvy a kontaktné údaje orgánov určených v súlade s článkom 14 ods. 2 a
 - b) príslušné orgány, prípadne aj jednotné kontaktné miesto určené v súlade s článkom 18 ods. 1.

Členské štáty informujú Komisiu o všetkých následných zmenách v týchto informáciách.

2. Členské štáty oznámia do 9. januára 2016 Komisii prvý zoznam uvedený v článku 20 ods. 2.

3. Komisia postúpi informácie uvedené v odseku 1 písm. a) členským štátom.

Článok 25

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 9. júl 2015. Znenie týchto ustanovení bezodkladne oznámia Komisii.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímajú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 26

Správa

Komisia do 9. júl 2019 a potom každé štyri roky predloží Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru správu o uplatňovaní tejto smernice. V uvedenej správe sa posúdi vývoj a využívanie subjektov ARS, ako aj vplyv tejto smernice na spotrebiteľov a obchodníkov, najmä informovanosť spotrebiteľov a úroveň prijatia obchodníkmi. K tejto správe sa podľa potreby priložia návrhy na zmenu tejto smernice.

Článok 27

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 28

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Štrasburgu 21. mája 2013

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predsedníčka
L. CREIGHTON

ROZHODNUTIA

ROZHODNUTIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY č. 529/2013/EÚ

z 21. mája 2013

o pravidlách započítavania pre emisie a záchyty skleníkových plynov vyplývajúce z činností súvisiacich s využívaním pôdy, so zmenami vo využívaní pôdy a s lesným hospodárstvom a o informáciách týkajúcich sa opatrení súvisiacich s týmito činnosťami

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 192 ods. 1,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

po porade s Výborom regiónov,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Sektor využívania pôdy, zmien vo využívaní pôdy a lesného hospodárstva (LULUCF) v Únii je čistým záchytným, ktorý z atmosféry absorbuje také množstvo skleníkových plynov, ktoré zodpovedá významnému podielu celkových emisií skleníkových plynov Únie. Činnosti sektora LULUCF spôsobujú antropogénne emisie a záchyty skleníkových plynov v dôsledku zmien množstva uhlíka uloženého vo vegetácii a v pôde, ako aj emisie iných skleníkových plynov, ako je CO₂. Intenzívnejšie udržateľné využívanie produktov z vyťaženého dreva môže podstatne obmedziť emisie do atmosféry a zlepšiť záchyty skleníkových plynov z atmosféry. Emisie a záchyty skleníkových plynov vyplývajúce zo sektora LULUCF sa nezapočítavajú do cieľov Únie týkajúcich sa zníženia emisií skleníkových plynov o 20 % do roku 2020 podľa rozhodnutia Európskeho parlamentu a Rady č. 406/2009/ES z 23. apríla 2009 o úsilí členských štátov znížiť emisie skleníkových plynov s cieľom

splniť záväzky Spoločenstva týkajúce sa zníženia emisií skleníkových plynov do roku 2020 ⁽³⁾ a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES z 13. októbra 2003 o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Spoločenstve ⁽⁴⁾, hoci sa čiastočne započítavajú do kvantifikovaných záväzkov Únie týkajúcich sa obmedzenia a zníženia emisií podľa článku 3 ods. 3 Kjótskeho protokolu (ďalej len „Kjótsky protokol“) k Rámcovému dohovoru Organizácie Spojených národov o zmene klímy (United Nations Framework Convention on Climate Change, ďalej len „UNFCCC“), ktorý bol schválený rozhodnutím Rady 2002/358/ES ⁽⁵⁾.

- (2) V kontexte prechodu na konkurencieschopné nízkouhlíkové hospodárstvo v roku 2050 by sa mali všetky druhy využívania pôdy posudzovať holistickým spôsobom a sektoru LULUCF by sa mala venovať pozornosť v rámci politiky Únie v oblasti zmeny klímy.
- (3) V rozhodnutí č. 406/2009/ES sa od Komisie požaduje, aby posúdila spôsoby začlenenia emisií a záchytov skleníkových plynov vyplývajúcich z činností súvisiacich so sektorom LULUCF do záväzku Únie týkajúceho sa zníženia emisií skleníkových plynov, pričom zabezpečí trvalý prínos tohto sektora a jeho environmentálnu integritu, ako aj presné monitorovanie a započítavanie príslušných emisií a záchytov. Týmto rozhodnutím by sa preto v prvom rade mali stanoviť pravidlá započítavania uplatniteľné na emisie a záchyty skleníkových plynov v sektore LULUCF, čím by sa vhodným spôsobom prispelo k rozvoju politiky smerom k začleneniu sektora LULUCF do záväzku Únie k zníženiu emisií, pričom by sa zohľadnili environmentálne podmienky v rôznych regiónoch Únie, okrem iných aj v krajinách s vysokou lesnatosťou. Aby sa zatiaľ zabezpečilo zachovanie a posilnenie zásob uhlíka, mala by sa v tomto rozhodnutí ustanoviť aj povinnosť členských štátov predkladať informácie o ich opatreniach v sektore LULUCF s cieľom obmedziť alebo znížiť emisie a zachovať alebo zvýšiť ich záchyty v sektore LULUCF.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 140, 5.6.2009, s. 136.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ L 275, 25.10.2003, s. 32.

⁽⁵⁾ Rozhodnutie Rady 2002/358/ES z 25. apríla 2002, ktoré sa týka schválenia Kjótskeho protokolu k Rámcovému dohovoru Organizácie Spojených národov o klimatických zmenách a spoločnom plnení záväzkov z neho vyplývajúcich v mene Európskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 130, 15.5.2002, s. 1).

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 351, 15.11.2012, s. 85.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 12. marca 2013 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 22. apríla 2013.

- (4) V tomto rozhodnutí by sa mali ustanoviť povinnosti členských štátov pri uplatňovaní týchto pravidiel započítavania a pri poskytovaní informácií o ich opatreniach v sektore LULUCF. Týmto rozhodnutím by sa nemali stanoviť žiadne povinnosti týkajúce sa započítavania či nahlasovania pre súkromné strany.
- (5) V rozhodnutí 16/CMP.1 konferencie zmluvných strán, ktorá predstavuje zasadnutie zmluvných strán Kjótskeho protokolu, prijatom na 11. konferencii zmluvných strán UNFCCC v decembri 2005 v Montreale a v rozhodnutí 2/CMP.7 konferencie zmluvných strán, ktorá predstavuje zasadnutie zmluvných strán Kjótskeho protokolu, prijatom na 17. konferencii zmluvných strán UNFCCC v decembri 2011 v Durbane sa stanovujú pravidlá započítavania sektora LULUCF počnúc druhým záväzným obdobím v rámci Kjótskeho protokolu. Toto rozhodnutie by malo byť v úplnom súlade s uvedenými rozhodnutiami, aby sa zabezpečil súlad medzi vnútornými pravidlami Únie a definíciami, podmienkami, pravidlami a usmerneniami dohodnutými v rámci UNFCCC s cieľom zabrániť dvojitému nahlasovaniu na národnej úrovni. V tomto rozhodnutí by sa mali zohľadniť aj osobitosti sektora LULUCF v Únii a povinnosti vyplývajúce pre Úniu ako samostatnú zmluvnú stranu UNFCCC a Kjótskeho protokolu.
- (6) Pravidlá započítavania vzťahujúce sa na sektor LULUCF v Únii by nemali vytvárať dodatočnú administratívnu záťaž. Preto by nemala existovať povinnosť, aby správy predložené podľa týchto pravidiel obsahovali informácie, ktoré sa nevyžadujú v súlade s rozhodnutiami prijatými na konferencii zmluvných strán UNFCCC a na zasadnutí zmluvných strán Kjótskeho protokolu.
- (7) Sektor LULUCF môže prispieť k zmierneniu zmeny klímy viacerými spôsobmi, najmä znižovaním emisií a zachovaním a rozvojom záchytovej zásoby uhlíka. Na zabezpečenie účinnosti opatrení, ktoré sú zamerané najmä na zvyšovanie sekvestrácie uhlíka, je nevyhnutná dlhodobá stabilita a prispôsobivosť úložísk uhlíka.
- (8) V pravidlách započítavania pre sektor LULUCF by sa malo odrážať úsilie vynaložené v sektoroch poľnohospodárstva a lesného hospodárstva zvýšiť prínos zmien vo využívaní pôdných zdrojov k znižovaniu emisií. Týmto rozhodnutím by sa mali stanoviť pravidlá započítavania, ktoré sa na povinnom základe uplatňujú na činnosti zalesňovania, obnovu lesa, odlesňovania a obhospodarovania lesov, ako aj na činnosti obhospodarovania pastvín a ornej pôdy, a to s výhradou osobitných ustanovení s cieľom zlepšiť systémy členských štátov na nahlasovanie a započítavanie počas prvého obdobia započítavania. V tomto rozhodnutí by sa mali stanoviť aj pravidlá započítavania uplatniteľné na dobrovoľnom základe na činnosti obnovy rastlinného porastu a odvodňovania a opätovného zavlažovania mokradí. Na tento účel by Komisia mala zjednodušiť a zlepšiť výstupy z databáz Únie (Eurostat-Lucas, EEA-Corine Land Cover atď.), ktoré sa zaoberajú relevantnými informáciami, s cieľom pomôcť členským štátom pri plnení ich povinností v oblasti započítavania, najmä pokiaľ ide o obhospodarovanie ornej pôdy a pastvín a prípadne aj dobrovoľného započítavania obnovy rastlinného porastu a odvodňovania a opätovného zavlažovania mokradí.
- (9) V záujme zabezpečenia environmentálnej integrity pravidiel započítavania uplatniteľných na sektor LULUCF v Únii by sa tieto pravidlá mali zakladať na zásadách započítavania ustanovených v rozhodnutí 2/CMP.7, rozhodnutí 2/CMP.6 konferencie zmluvných strán, ktorá predstavuje zasadnutie zmluvných strán Kjótskeho protokolu, prijatom na 16. konferencii zmluvných strán UNFCCC v decembri 2010 v Cancúne a rozhodnutí 16/CMP.1. Členské štáty by mali vypracovať a viesť svoje účty tak, aby sa zabezpečila presnosť, úplnosť, súlad, porovnateľnosť a transparentnosť príslušných informácií použitých pri odhade emisií a záchytovej zásoby v sektore LULUCF, a to v súlade s usmernením poskytnutým v príslušných usmerneniach Medzivládneho panela o zmene klímy (Intergovernmental Panel on Climate Change – IPCC) pre národnú inventarizáciu skleníkových plynov, ktoré sa okrem iného týkajú aj metodík započítavania emisií iných skleníkových plynov, ako je CO₂, prijatých v rámci UNFCCC.
- (10) Pravidlá započítavania založené na rozhodnutiach 2/CMP.7 a 16/CMP.1 neumožňujú započítať substitučný účinok použitia produktov z vyťaženého dreva na energetické a materiálne účely, keďže by to viedlo k zdvojeniu započítania. Toto použitie však môže výrazne prispieť k zmierneniu zmeny klímy, a preto môžu informácie členských štátov o opatreniach sektora LULUCF zahŕňať aj opatrenia zamerané na nahradenie materiálov a zdrojov energie, pri spracovaní ktorých vzniká značné množstvo skleníkových plynov, biomasou. Zvýšila by sa tým súdržnosť politiky.
- (11) Na vytvorenie kvalitnej základne pre budúcu tvorbu politiky a optimalizáciu využívania pôdy v Únii sú potrebné primerané investície. Aby sa zabezpečilo prednostné zaradenie týchto investícií do kľúčových kategórií, členské štáty by mali mať spočiatku možnosť vyňať zo započítavania určité úložiská uhlíka. Z dlhodobého hľadiska by sa však mal presadzovať posun ku komplexnejšiemu započítavaniu v rámci sektora vrátane všetkých pôd, úložísk a plynov.
- (12) V pravidlách započítavania by sa malo zabezpečiť, aby účty presne odrážali zmeny emisií a záchytovej zásoby ľudskou činnosťou. Týmto rozhodnutím by sa v tejto súvislosti malo ustanoviť uplatňovanie špecifických metodík pre rôzne činnosti sektora LULUCF. Emisie a záchyty súvisiace so zalesňovaním, obnovou lesa a odlesňovaním sú dôsledkom priamej zmeny spôsobu využívania pôdy zapríčinenej ľudskou činnosťou, a preto by sa mali započítavať v celom rozsahu. Pokiaľ ide o emisie a záchyty súvisiace s obhospodávaním pastvín a ornej pôdy, obnovou rastlinného porastu a odvodňovaním a opätovným zavlažovaním mokradí, pri výpočte

zmien všetkých týchto emisií a záchytov sa všetko toto započíta s uplatnením určitého základného roka. Emisie a záchyty z obhospodarovania lesov však závisia od viacerých prírodných okolností, vekovej štruktúry, ako aj minulých a súčasných postupov obhospodarovania. Pri použití základného roka sa tieto faktory a z nich vyplývajúce cyklické vplyvy na emisie a záchyty či ich medziročné zmeny nedajú zohľadniť. Preto by sa príslušnými pravidlami započítavania na výpočet zmien emisií a záchytov malo namiesto toho stanoviť používanie referenčných úrovni, aby sa vylúčili vplyvy prírodných charakteristík a charakteristík špecifických pre jednotlivé krajiny. Referenčné úrovne predstavujú odhady ročných čistých emisií alebo záchytov vyplývajúcich z obhospodarovania lesov na území členského štátu počas rokov zahrnutých do jednotlivých období započítavania a mali by sa stanoviť transparentne v súlade s rozhodnutiami 2/CMP.6 a 2/CMP.7. Referenčné úrovne uvedené v tomto rozhodnutí by mali byť totožné s úrovňami schválenými v rámci procesu UNFCCC. Ak nejaký členský štát v súvislosti so stanovením referenčnej úrovne disponuje lepšími metodikami alebo údajmi, mal by vykonať primerané technické opravy s cieľom začleniť vplyv prepočtov do započítania obhospodarovania lesov.

V pravidlách započítavania by sa mala stanoviť horná hranica čistých záchytov pre obhospodarovanie lesov, ktoré sa môžu započítavať. V prípade zmien pravidiel započítavania lesníckych činností v kontexte príslušných medzinárodných procesov by sa mala zväziť aktualizácia pravidiel započítavania lesníckych činností v tomto rozhodnutí s cieľom zabezpečiť súlad s týmito zmenami.

- (13) Pravidlá započítavania by mali náležite odrážať pozitívny prínos ukladania skleníkových plynov do dreva a drevených produktov a mali by podnecovať intenzívnejšie využívanie lesov ako zdroja v rámci udržateľného obhospodarovania lesov, ako aj intenzívnejšie využívanie produktov z dreva.
- (14) Podľa kapitoly 4.1.1 osvedčených postupov IPCC pre využívanie pôdy, zmeny vo využívaní pôdy a lesné hospodárstvo je osvedčeným postupom, keď krajiny okrem minimálnej plochy lesa spresnia aj minimálnu šírku, ktorú budú uplatňovať pri vymedzovaní lesa a jednotiek pôdy, na ktoré sa vzťahujú činnosti zalesňovania, obnovy lesa a odlesňovania. Mal by sa zabezpečiť súlad medzi spôsobmi vymedzovania, ktoré používa každý členský štát pri nahlasovaní v rámci UNFCCC a Kjótskeho protokolu a tohto rozhodnutia.
- (15) Pravidlami započítavania by sa malo zabezpečiť, aby členské štáty v účtoch presne vyjadrili zmeny súboru produktov z vyťaženého dreva, keď k nim dôjde, s cieľom poskytnúť stimuly na využívanie produktov z vyťaženého

dreva s dlhým životným cyklom. Funkcia rozpadu prvého rádu uplatniteľná na emisie vyplývajúce z produktov z vyťaženého dreva by preto mala zodpovedať rovnici 12.1 usmernení IPCC pre národnú inventarizáciu skleníkových plynov z roku 2006 a príslušné štandardné hodnoty polčasu rozpadu by sa mali zakladať na tabuľke 3a.1.3 usmernení IPCC o osvedčených postupoch pri využívaní pôdy, zmenách vo využívaní pôdy a lesnom hospodárstve z roku 2003. Členské štáty by mali mať namiesto toho možnosť použiť metodiky a hodnoty polčasu rozpadu pre jednotlivé krajiny, ak sú v súlade s najnovšími prijatými usmerneniami IPCC.

- (16) Keďže medziročné výkyvy emisií a záchytov skleníkových plynov vyplývajúcich z poľnohospodárskych činností sú oveľa menšie než výkyvy súvisiace s lesníckymi činnosťami, členské štáty by mali započítavať emisie a záchyty skleníkových plynov vyplývajúce z činností obhospodarovania ornej pôdy a obhospodarovania pastvín pomerne k svojmu základnému roku alebo obdobiu.
- (17) Odvodňovanie a opätovné zavlžovanie mokradí obsahuje emisie z rašelinovej pôdy, v ktorej sa ukladajú veľmi veľké množstvá uhlíka. Emisie z degradácie a odvodňovania rašelinovej pôdy zodpovedajú približne 5 % globálnych emisií skleníkových plynov a v roku 2010 predstavovali 3,5 % až 4 % emisií Únie. Preto by sa Únia ihneď po dosiahnutí medzinárodnej dohody o príslušných usmerneniach IPCC mala usilovať nastoliť túto otázku na medzinárodnej úrovni, aby sa v rámci orgánov UNFCCC alebo Kjótskeho protokolu dosiahla dohoda o povinnosti vypracúvať a viesť ročné účty emisií a záchytov z činností, ktoré patria do kategórie odvodňovania a opätovného zavlžovania mokradí, a aby sa táto povinnosť začlenila do globálnej klimateckej dohody, ktorá sa má uzavrieť najneskôr do roku 2015.
- (18) Prírodné škodlivé činitele, ako sú napríklad nekontrolované požiare v krajine, napadnutie hmyzom a chorobami, extrémne poveternostné podmienky a geologické škodlivé činitele, nad ktorými členský štát nemá kontrolu a ktoré ani nemá možnosť podstatne ovplyvniť, môžu v sektore LULUCF viesť k dočasným emisiám skleníkových plynov alebo môžu spôsobiť reverziu predchádzajúcich záchytov. Keďže reverzia môže nastať aj v dôsledku rozhodnutí týkajúcich sa obhospodarovania, ako napríklad rozhodnutí o ťažbe alebo sadbe stromov, týmto rozhodnutím by sa malo zabezpečiť, aby účty pre sektor LULUCF vždy presne odzrkadľovali reverzie záchytov zapríčinené ľudskou činnosťou. Týmto rozhodnutím by sa členským štátom mala navyše poskytnúť obmedzená možnosť vyňať emisie vyprodukované v dôsledku škodlivých činiteľov v oblasti zalesňovania, obnovy lesa a obhospodarovania lesov, ktoré sú mimo ich kontroly, z účtov pre sektor LULUCF s využitím úrovni pozadia a rezerv v súlade s rozhodnutím 2/CMP.7. Spôsob, akým členské štáty uplatňujú uvedené ustanovenia, by však nemal viesť k nenáležitému príliš nízkemu započítavaniu.

- (19) Pravidlá nahlasovania emisií skleníkových plynov a ďalších informácií relevantných z hľadiska zmeny klímy vrátane informácií o sektore LULUCF patria do rozsahu pôsobnosti nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 525/2013 z 21. mája 2013 o mechanizme monitorovania a nahlasovania emisií skleníkových plynov a nahlasovania ďalších informácií na úrovni členských štátov a Únie relevantných z hľadiska zmeny klímy⁽¹⁾, a preto nepatria do rozsahu pôsobnosti tohto rozhodnutia. Členské štáty by mali dodržiavať uvedené pravidlá monitorovania a nahlasovania z hľadiska svojich povinností započítavania stanovených v tomto rozhodnutí.
- (20) Zostavovanie účtov sektora LULUCF na ročnom základe by spôsobilo, že tieto účty by boli nepresné a nespoľahlivé kvôli medziročným výkyvom emisií a záchytov, častej potrebe prepočítavať určité nahlásené údaje a dlhému času potrebnému na to, aby zmenené postupy obhospodarovania v poľnohospodárstve a lesnom hospodárstve ovplyvnili množstvo uhlíka uloženého vo vegetácii a pôde. Týmto rozhodnutím by sa preto malo ustanoviť započítavanie na základe dlhšieho obdobia.
- (21) Členské štáty by mali poskytovať informácie o svojich súčasných a budúcich činnostiach v sektore LULUCF, pričom uvedú opatrenia prispôbené vnútroštátnym podmienkam, prostredníctvom ktorých sa obmedzia alebo znížia emisie a zachovávajú alebo zvýšia záchyty v sektore LULUCF. Tieto informácie by mali obsahovať určité prvky, ktoré sa spresňujú v tomto rozhodnutí. S cieľom podporiť najlepšie postupy a synergie s ostatnými politikami a opatreniami súvisiacimi s lesmi a poľnohospodárstvom by sa v prílohe k tomuto rozhodnutiu mal uviesť orientačný zoznam opatrení, ktoré by sa takisto mohli zahrnúť do poskytovaných informácií. Komisia môže poskytnúť usmernenia v záujme uľahčenia výmeny porovnateľných informácií.
- (22) Pri vypracúvaní alebo vykonávaní opatrení sektora LULUCF môžu členské štáty vo vhodných prípadoch preskúmať, či je možné podporiť poľnohospodárske investície.
- (23) S cieľom aktualizovať vymedzenia pojmov stanovené v tomto rozhodnutí v súlade so zmenami vymedzení pojmov prijatými orgánmi UNFCCC alebo Kjótskeho protokolu alebo na základe dohôd, ktoré z nich vyplývajú alebo ich nahrádzajú: zmeniť prílohu I s cieľom doplniť alebo zmeniť obdobia započítania tak, aby sa zabezpečilo, že tieto obdobia zodpovedajú príslušným obdobiam prijatým orgánmi UNFCCC alebo Kjótskeho protokolu alebo na základe dohôd, ktoré z nich vyplývajú alebo ich nahrádzajú, a že sú v súlade s obdobiami započítavania prijatými orgánmi UNFCCC alebo Kjótskeho protokolu alebo na základe dohôd, ktoré z nich vyplývajú alebo ich nahrádzajú, ktoré sa vzťahujú na záväzky Únie k zníženiu emisií v iných sektoroch, zmeniť prílohu II aktualizovanými referenčnými úrovňami podľa ustanovení stanovených v tomto rozhodnutí, revidovať informácie uvedené v prílohe III v súlade so

zmenami prijatými orgánmi UNFCCC alebo Kjótskeho protokolu alebo na základe dohôd, ktoré z nich vyplývajú alebo ich nahrádzajú, zmeniť prílohu V v súlade so zmenami vo vymedzení pojmov prijatými orgánmi UNFCCC alebo Kjótskeho protokolu alebo na základe dohôd, ktoré z nich vyplývajú alebo ich nahrádzajú, ako aj revidovať požiadavky na informácie o pravidlách započítavania pre prírodné škodlivé činitele stanovené v tomto rozhodnutí s cieľom zohľadniť revízie aktov prijatých orgánmi UNFCCC alebo Kjótskeho protokolu, by sa mala na Komisiu delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni expertov. Pri príprave a vypracúvaní delegovaných aktov by Komisia mala zabezpečiť, aby sa príslušné dokumenty súčasne, vo vhodnom čase a vhodným spôsobom postúpili Európskemu parlamentu a Rade.

- (24) Keďže ciele tohto rozhodnutia, a to stanovenie pravidiel započítavania uplatniteľných na emisie a záchyty vyplývajúce z činností sektora LULUCF a poskytovanie informácií členskými štátmi o opatreniach sektora LULUCF, nie je možné vzhľadom na ich povahu uspokojivo dosiahnuť na úrovni jednotlivých členských štátov, ale z dôvodov ich rozsahu a dôsledkov ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. Pritom by Únia mala rešpektovať právomoci členských štátov, pokiaľ ide o lesnícku politiku. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto rozhodnutie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov,

PRIJALI TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti

Týmto rozhodnutím sa stanovujú pravidlá započítavania uplatniteľné na emisie a záchyty skleníkových plynov vyplývajúce z činností súvisiacich s využívaním pôdy, zmenami vo využívaní pôdy a lesným hospodárstvom (LULUCF) ako prvý krok smerom k prípadnému začleneniu týchto činností do záväzku Únie týkajúceho sa zníženia emisií. Týmto rozhodnutím sa neustanovujú žiadne povinnosti týkajúce sa započítavania či nahlasovania pre súkromné strany. Ustanovuje sa ním povinnosť členských štátov poskytovať informácie o ich opatreniach v sektore LULUCF zameraných na obmedzenie alebo zníženie emisií a na zachovanie alebo zvýšenie záchytov.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

1. Na účely tohto rozhodnutia sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

- a) „emisie“ sú antropogénne emisie skleníkových plynov do atmosféry zo zdrojov;

⁽¹⁾ Pozri stranu 13 tohto úradného vestníka.

- b) „záchyty“ sú antropogénne záchyty skleníkových plynov z atmosféry do úložísk;
- c) „zalesňovanie“ je premena pôdy zapríčinená priamou ľudskou činnosťou, na ktorej nebol les najmenej 50 rokov, na les sadbou, sejbou a/alebo ľudským spolupôsobením pri prirodzenej obnove lesa, keď sa premena uskutočnila po 31. decembri 1989;
- d) „obnova lesa“ je akákoľvek priamo ľudskou činnosťou zapríčinená premena pôdy, na ktorej nebol les, na les sadbou, sejbou a/alebo ľudským spolupôsobením pri prirodzenej obnove lesa, ktoré sa obmedzuje na pôdu, ktorá bola lesom, ale prestala byť lesom pred 1. januárom 1990, a ktorá bola opätovne premenená na les v období po 31. decembri 1989;
- e) „odlesňovanie“ je priamo ľudskou činnosťou zapríčinená premena lesa na pôdu, ktorá nie je lesom, keď sa premena uskutočnila po 31. decembri 1989;
- f) „obhospodarovanie lesov“ je akákoľvek činnosť vyplývajúca zo systému postupov uplatniteľných vo vzťahu k lesu, ktorá ovplyvňuje ekologické, hospodárske alebo sociálne funkcie lesa;
- g) „obhospodarovanie ornej pôdy“ je akákoľvek činnosť vyplývajúca zo systému postupov uplatniteľných vo vzťahu k pôde, na ktorej sa pestujú poľnohospodárske plodiny, a vo vzťahu k pôde, ktorá bola vyňatá z produkcie plodín alebo sa dočasne nepoužíva na produkciu plodín;
- h) „obhospodarovanie pastvín“ je akákoľvek činnosť vyplývajúca zo systému postupov uplatniteľných vo vzťahu k pôde využívanej na chov hospodárskych zvierat, zameraná na kontrolu alebo ovplyvňovanie množstva a druhu vegetácie a chovaných hospodárskych zvierat;
- i) „obnova rastlinného porastu“ je akákoľvek priamo ľudskou činnosťou zapríčinená činnosť zameraná na zvýšenie zásob uhlíka na akomkoľvek mieste s minimálnou plochou 0,05 hektára prostredníctvom rozmnožovania vegetácie, pričom táto činnosť nepredstavuje zalesňovanie ani obnovu lesa;
- j) „zásoba uhlíka“ je objem uhlíka uloženého v úložisku uhlíka;
- k) „odvodňovanie a opätovné zavlažovanie mokradí“ je akákoľvek činnosť vyplývajúca zo systému odvodňovania alebo opätovného zavlažovania pôdy, ktorá bola odvodnená a/alebo opätovne zavlažená po 31. decembri 1989 a pokrýva plochu aspoň 1 hektár, na ktorej sa nachádza organická pôda, ak táto činnosť nepredstavuje inú činnosť, pre ktorú sa vypracúvajú a vedú účty podľa článku 3 ods. 1, 2 a 3, pričom odvodňovanie je priamo ľudskou činnosťou zapríčinené zníženie hladiny vody v pôde a opätovné zavlaženie je priamo ľudskou činnosťou zapríčinená čiastočná alebo úplná reverzia odvodnenia;
- l) „zdroj“ je akýkoľvek proces, činnosť alebo mechanizmus, ktorý uvoľňuje do atmosféry skleníkový plyn, aerosól alebo prekursor skleníkového plynu;
- m) „záchyt“ je akýkoľvek proces, činnosť alebo mechanizmus, ktorým sa odstraňujú skleníkové plyny, aerosól alebo prekursor skleníkového plynu z atmosféry;
- n) „úložisko uhlíka“ je celý biogeochemický prvok alebo systém na území členského štátu alebo jeho častí, v ktorom sa ukladá uhlík, akýkoľvek prekursor skleníkového plynu obsahujúci uhlík alebo akýkoľvek skleníkový plyn obsahujúci uhlík;
- o) „prekursor skleníkového plynu“ je chemická zlúčenina, ktorá je súčasťou chemických reakcií, ktorých výsledkom je akýkoľvek skleníkový plyn uvedený v článku 3 ods. 4;
- p) „produkt z vyťaženého dreva“ je akýkoľvek produkt ťažbovej činnosti, ktorý opustil miesto, kde sa drevo ťaží;
- q) „les“ je pôda vymedzená minimálnymi hodnotami, pokiaľ ide o veľkosť plochy, korunový zápoj alebo rovnocenný stupeň zakmenenia a potenciálnu výšku stromov v dospelosti na mieste rastu stromov, ako sa uvádza pre každý členský štát v prílohe V. Zahŕňa plochu so stromami vrátane skupín rastúcich stromov z prirodzeného zmladenia alebo plochu so stromami z umelej obnovy, ktoré ešte musia dosiahnuť minimálne hodnoty korunového zápoja alebo rovnocenný stupeň zakmenenia, alebo minimálnu výšku stromov uvedenú v prílohe V, vrátane akejkoľvek plochy, ktorá zvyčajne tvorí súčasť plochy lesa, ale na ktorej dočasne nie sú nijaké stromy v dôsledku ľudského zásahu, ako napríklad ťažby, alebo v dôsledku prírodných príčin, o ktorej sa však predpokladá, že sa znovu stane lesom;
- r) „korunový zápoj“ je pomerná časť stanovenej plochy, ktorá je pokrytá kolmým priemetom obvodu korún stromov, vyjadrená v percentách;
- s) „stupeň zakmenenia“ je hustota stojacich a rastúcich stromov na pôde pokrytej lesom meraná podľa metodiky stanovenej členským štátom;
- t) „prírodný škodlivý činiteľ“ je akákoľvek neantropogénna udalosť alebo okolnosť, ktorá spôsobuje značné emisie v lesoch a ktorej výskyt je mimo kontroly príslušného členského štátu za predpokladu, že členský štát objektívne nemôže ani po výskyte udalosti alebo okolnosti podstatne obmedziť jej vplyv na emisie;
- u) „úroveň pozadia“ je priemerná úroveň emisií, ktoré spôsobili prírodné škodlivé činitele v danom časovom období, s výnimkou extrémnych štatistických údajov, vypočítaná v súlade s článkom 9 ods. 2;
- v) „hodnota polčasu rozpadu“ je počet rokov, ktorý je potrebný na to, aby sa množstvo uhlíka uloženého v produkte z vyťaženého dreva zaradeného do jednej z kategórií znížilo na polovicu svojej pôvodnej hodnoty;

w) „okamžitá oxidácia“ je metóda započítavania, pri ktorej sa predpokladá, že k uvoľneniu celého množstva uhlíka uloženého v produktoch z vyťaženého dreva do atmosféry dôjde v čase ťažby;

x) „kalamitná ťažba“ je akákoľvek ťažobná činnosť, ktorej zámerom je získať drevo, ktoré sa dá ešte prinajmenšom čiastočne použiť, z pôdy postihnutej prírodnými škodlivými činiteľmi.

2. Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 12 prijímať delegované akty týkajúce sa zmeny vymedzenia pojmov v odseku 1 tohto článku na účely zabezpečenia súladu medzi týmito vymedzeniami pojmov a akýmikoľvek zmenami príslušných vymedzení pojmov prijatými orgánmi UNFCCC alebo Kjótskeho protokolu alebo na základe dohôd, ktoré z nich vyplývajú alebo ich nahrádzajú.

3. Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 12 prijímať delegované akty týkajúce sa zmeny prílohy V na účely aktualizácie v nej uvedených hodnôt v súlade so zmenami vymedzení pojmov, ktoré sa týkajú aspektov uvedených v prílohe V, prijatými orgánmi UNFCCC alebo Kjótskeho protokolu alebo na základe dohôd, ktoré z nich vyplývajú alebo ich nahrádzajú.

Článok 3

Povinnosť vypracovať a viesť účty sektora LULUCF

1. Za každé obdobie započítavania uvedené v prílohe I členské štáty vypracujú a vedú účty, v ktorých sa presne zaznamenajú všetky emisie a záchyty vyplývajúce z činností na ich území, ktoré patria do týchto kategórií:

- a) zalesňovanie;
- b) obnova lesa;
- c) odlesňovanie;
- d) obhospodarovanie lesov.

2. Členské štáty za obdobie započítavania, ktoré sa začína 1. januára 2021, a ďalšie obdobia vypracujú a vedú ročné účty, v ktorých sa presne zaznamenajú všetky emisie a záchyty vyplývajúce z činností na ich území, ktoré patria do týchto kategórií:

- a) obhospodarovanie ornej pôdy;
- b) obhospodarovanie pastvín.

Pokiaľ ide o ročné účty emisií a záchytov vyplývajúcich z obhospodarovania ornej pôdy a pastvín, pre obdobie započítavania od 1. januára 2013 do 31. decembra 2020 platí toto:

a) od roku 2016 do roku 2018 členské štáty nahlasujú Komisii každý rok do 15. marca systémy, ktoré sa zaviedli a ktoré sa vyvíjajú na účely odhadovania emisií a záchytov vyplývajúcich z obhospodarovania ornej pôdy a pastvín. Členské štáty by mali nahlásiť, ako tieto systémy spĺňajú metodiky IPCC a požiadavky UNFCCC na nahlasovanie emisií a záchytov skleníkových plynov;

b) pred 1. januárom 2022 členské štáty poskytujú a predkladajú Komisii každý rok do 15. marca úvodné, predbežné a nezáväzné ročné odhady emisií a záchytov z obhospodarovania ornej pôdy a pastvín, pričom vo vhodných prípadoch používajú metodiky IPCC. Členské štáty by mali používať aspoň metodiku skupiny 1 uvedenú v príslušných usmerneniach IPCC. Členské štáty sa nabádajú, aby v záujme stabilného a presného odhadovania emisií a záchytov využívali tieto odhady na identifikáciu kľúčových kategórií a tvorbu kľúčových metodík skupiny 2 a 3 prispôbených vnútroštátnym podmienkam;

c) členské štáty najneskôr 15. marca 2022 predložia svoje konečné ročné odhady na započítavanie obhospodarovania ornej pôdy a pastvín;

d) členský štát môže požiadať o výnimku s cieľom odložiť lehotu uvedenú v písmene c), ak konečné odhady na započítavanie obhospodarovania ornej pôdy a pastvín odôvodnene nemôže stanoviť v časovom rámci stanovenom v tomto odseku aspoň z jedného z týchto dôvodov:

- i) požadované započítavanie sa dá dosiahnuť iba v etapách, ktoré z dôvodov technickej realizácie presahujú stanovený časový rámec;
- ii) dokončenie započítavania v stanovenom časovom rámci by bolo neprimerane nákladné.

Členské štáty, ktoré si želajú využiť výnimku, predložia Komisii odôvodnenú žiadosť do 15. januára 2021.

Ak sa Komisia nazdáva, že žiadosť je odôvodnená, udelí výnimku v dĺžke najviac troch kalendárnych rokov od 15. marca 2022. V opačnom prípade žiadosť zamietne, pričom vysvetlí dôvody svojho rozhodnutia.

Komisia môže v prípade potreby požiadať, aby sa v primeranej lehote, ktorú stanoví, predložili dodatočné informácie.

Žiadosť o výnimku sa považuje za kladne vybavenú, ak Komisia nevyjadrí námietky do šiestich mesiacov od prijatia pôvodnej žiadosti členského štátu alebo požadovaných dodatočných informácií.

3. Za každé obdobie započítavania uvedené v prílohe I môžu členské štáty takisto vypracovať a viesť účty, v ktorých sa presne zaznamenajú emisie a záchyty vyplývajúce z obnovy rastlinného porastu a odvodňovania a opätovného zavlažovania mokradí.

4. Účty uvedené v odsekoch 1, 2 a 3 zahŕňajú emisie a záchyty týchto skleníkových plynov:

a) oxid uhličité (CO₂);

b) metán (CH₄);

c) oxid dusný (N₂O).

5. Členské štáty zahŕňajú do svojich účtov konkrétnu činnosť uvedenú v odsekoch 1, 2 a 3, ak boli účty pripravené a vedené v súlade s týmto rozhodnutím od dátumu jej začatia alebo od 1. januára 2013, podľa toho, čo bude neskôr.

Článok 4

Všeobecné pravidlá započítavania

1. Členské štáty vo svojich účtoch uvedených v článku 3 ods. 1, 2 a 3 označujú emisie kladným znakom (+) a záchyty záporným znakom (-).

2. Členské štáty pri vypracúvaní a vedení svojich účtov zabezpečujú presnosť, úplnosť, súlad, porovnateľnosť a transparentnosť príslušných informácií pri odhadovaní emisií a záchytov súvisiacich s činnosťami, ktoré sa uvádzajú v článku 3 ods. 1, 2 a 3.

3. Emisie a záchyty vyplývajúce z akejkoľvek činnosti, ktorá patrí do viac ako jednej kategórie uvedenej v článku 3 ods. 1, 2 a 3, sa započítavajú len v jednej kategórii, aby sa predišlo dvojitému započítaniu.

4. Členské štáty určujú na základe transparentných a overiteľných údajov plochu pôdy, na ktorej sa vykonáva činnosť patriaca do kategórie uvedenej v článku 3 ods. 1, 2 a 3. Zabezpečujú, aby všetka takáto pôda bola identifikovateľná v účte pre príslušnú kategóriu.

5. Členské štáty vo svojich účtoch uvedených v článku 3 ods. 1, 2 a 3 zohľadňujú akúkoľvek zmenu zásob uhlíka v týchto úložiskách uhlíka:

a) nadzemná biomasa;

b) podzemná biomasa;

c) hrabanka;

d) odumreté drevo;

e) organický uhlík v pôde;

f) produkty z vyťaženého dreva.

Členské štáty sa však môžu rozhodnúť, že vo svojich účtoch nezohľadnia zmeny zásob uhlíka v úložiskách uhlíka uvedených v písmenách a) až e) prvého pododseku, ak úložisko uhlíka nie je zdrojom. Členské štáty nepovažujú úložisko uhlíka za zdroj len vtedy, ak sa to preukáže na základe transparentných a overiteľných údajov.

6. Členské štáty uzavrujú svoje účty uvedené v článku 3 ods. 1, 2 a 3 na konci každého obdobia započítavania uvedeného v prílohe I tak, že v týchto účtoch určia bilanciu celkových čistých emisií a záchytov počas príslušného obdobia započítavania.

7. Členské štáty vedú úplné a presné záznamy o všetkých údajoch použitých pri dodržiavaní svojich povinností v zmysle tohto rozhodnutia, a to minimálne počas účinnosti tohto rozhodnutia.

8. Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 12 prijímať delegované akty týkajúce sa zmeny prílohy I na účely doplnenia alebo zmeny obdobia započítavania tak, aby sa zabezpečilo, že budú zodpovedať príslušným obdobiam prijatým orgánmi UNFCCC alebo Kjótskeho protokolu alebo na základe dohôd, ktoré z nich vyplývajú alebo ich nahrádzajú, a že budú v súlade s obdobiami započítavania prijatými orgánmi UNFCCC alebo Kjótskeho protokolu alebo na základe dohôd, ktoré z nich vyplývajú alebo ich nahrádzajú, ktoré sa vzťahujú na záväzky Únie k zníženiu emisií v iných sektoroch.

Článok 5

Pravidlá započítavania pre zalesňovanie, obnovu lesa a odlesňovanie

1. V účtoch pre zalesňovanie a obnovu lesa členské štáty zaznamenávajú emisie a záchyty vyplývajúce len z týchto činností vykonávaných na takých pôdach, ktoré k 31. decembru 1989 neboli lesmi. Členské štáty môžu zaznamenávať emisie zo zalesňovania a obnovy lesa v jednom účte.

2. Členské štáty zaznamenávajú vo svojich účtoch čisté emisie a záchyty vyplývajúce z činností zalesňovania, obnovy lesa a odlesňovania ako celkové emisie a záchyty za každý rok v príslušnom období započítavania, a to na základe transparentných a overiteľných údajov.

3. Členské štáty vedú účty pre emisie a záchyty týkajúce sa pôdy, ktorá je v účtoch podľa článku 4 ods. 4 zaradená do kategórie činnosti zalesňovania, obnovy lesa alebo odlesňovania, aj keď sa už na danej pôde takáto činnosť nevykonáva.

4. Každý členský štát pri výpočtoch činností zalesňovania, obnovy lesa a odlesňovania určí plochu lesa použitím rovnakej jednotky priestorového posúdenia, ako sa uvádza v prílohe V.

Článok 6

Pravidlá započítavania pre obhospodarovanie lesov

1. Členské štáty započítavajú emisie a záchyty vyplývajúce z činností týkajúcich sa obhospodarovania lesov, ktoré sa vypočítajú ako emisie a záchyty v každom období započítavania uvedenom v prílohe I mínus hodnota získaná vynásobením počtu rokov v danom období započítavania ich referenčnou úrovňou stanovenou v prílohe II.

2. Ak je výsledok výpočtu uvedený v odseku 1 pre obdobie započítavania záporný, členské štáty zahrnú do svojich účtov pre obhospodarovanie lesov celkové emisie a záchyty nepresahujúce ekvivalent 3,5 % emisií členského štátu v jeho základnom roku alebo období uvedenom v prílohe VI, ako boli predložené UNFCCC v príslušnej správe daného členského štátu prijatej podľa príslušných rozhodnutí CMP o základnom roku alebo základnom období pre druhé záväzné obdobie podľa Kjótskeho protokolu, bez emisií a záchytov z činností uvedených v článku 3 ods. 1, 2 a 3, čo sa vynásobí počtom rokov v danom období započítavania.

3. Členské štáty zabezpečia, aby metódy výpočtu, ktoré uplatňujú v súvislosti so svojimi účtami na činnosti obhospodarovania lesov, boli v súlade s prílohou II k rozhodnutiu 2/CMP.6 a v súlade s metódami výpočtu použitými na výpočet ich referenčných úrovní stanovených v prílohe II, aspoň pokiaľ ide o tieto aspekty:

- a) úložiská uhlíka a skleníkové plyny;
- b) plocha, ktorá je predmetom obhospodarovania lesov;
- c) produkty z vyťaženého dreva;
- d) prírodné škodlivé činitele.

4. Členské štáty oznamujú Komisii najneskôr jeden rok pred skončením každého obdobia započítavania zrevidované referenčné úrovne. Tieto referenčné úrovne sú rovnaké ako úrovne stanovené aktmi, ktoré schvália orgány UNFCCC alebo Kjótskeho protokolu, alebo ak takéto akty neexistujú, úrovne sa vypočítajú v súlade s postupmi a metodikami stanovenými v príslušných rozhodnutiach prijatých orgánmi UNFCCC alebo Kjótskeho protokolu alebo na základe dohôd, ktoré z nich vyplývajú alebo ich nahrádzajú.

5. Ak nastanú zmeny príslušných ustanovení rozhodnutí 2/CMP.6 alebo 2/CMP.7, členské štáty oznamujú Komisii najneskôr šesť mesiacov po prijatí týchto zmien zrevidované referenčné úrovne zohľadňujúce tieto zmeny.

6. Ak členský štát disponuje lepšími metodikami, ktoré sa týkajú údajov použitých na stanovenie referenčnej úrovne uvedenej v prílohe II, alebo ak sa výrazne zlepši kvalita údajov, ktoré má k dispozícii, dotknutý členský štát vykoná primerané technické opravy s cieľom zahrnúť vplyv prepočítavania do započítavania obhospodarovania lesov. Tieto technické opravy sú totožné s akýmkoľvek opravami, ktoré boli schválené v rámci procesu preskúmania UNFCCC v súlade s rozhodnutím 2/CMP.7. Dotknutý členský štát oznamuje tieto opravy Komisii najneskôr v rámci predkladania podľa článku 7 ods. 1 písm. d) nariadenia (EÚ) č. 525/2013.

7. Na účely odsekov 4, 5 a 6 členské štáty spresnia množstvo ročných emisií vyplývajúcich z prírodných škodlivých činiteľov, ktoré zahrnúli do svojich zrevidovaných referenčných úrovní, ako aj spôsob odhadu tohto množstva.

8. Komisia kontroluje informácie o revidovaných referenčných úrovniach uvedených v odsekoch 4 a 5 a technické opravy uvedené v odseku 6, aby zabezpečila súlad medzi informáciami zaslanými UNFCCC a informáciami, ktoré Komisii oznámia členské štáty.

9. Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 12 prijímať delegované akty týkajúce sa aktualizácie referenčných úrovní v prílohe II, ak členský štát upraví svoju referenčnú úroveň podľa odsekov 4 a 5 a po tom, ako sa to schváli v rámci procesu UNFCCC.

10. Členské štáty vo svojich účtoch pre obhospodarovanie lesov zohľadňujú vplyv akýchkoľvek zmien prílohy II, pokiaľ ide o celé príslušné obdobie započítavania.

Článok 7

Pravidlá započítavania pre produkty z vyťaženého dreva

1. Každý členský štát zaznamenáva vo svojich účtoch podľa článku 3 ods. 1, 2 a 3 emisie a záchyty vyplývajúce zo zmien v úložisku produktov z vyťaženého dreva vrátane emisií z produktov z vyťaženého dreva, ktoré sa odstránili z jeho lesov pred 1. januárom 2013. Emisie z produktov z vyťaženého dreva, ktoré sú už započítané podľa Kjótskeho protokolu v období rokov 2008 až 2012 na základe okamžitej oxidácie, sa vylúčia.

2. Členské štáty zaznamenávajú podľa článku 3 ods. 1, 2 a 3 týkajúcich sa produktov z vyťaženého dreva emisie a záchyty vyplývajúce zo zmien v úložisku produktov z vyťaženého dreva, ktoré patria do nasledujúcich kategórií, použitím výpočtov podľa funkcie rozpadu prvého rádu a štandardných hodnôt polčasu rozpadu uvedených v prílohe III:

- a) papier;
- b) aglomerované dosky;
- c) rezivo.

Členské štáty môžu doplniť uvedené kategórie informáciami o kôre za predpokladu, že dostupné údaje sú transparentné a overiteľné. Členské štáty môžu v rámci týchto kategórií použiť aj podkategórie pre jednotlivé krajiny. Členské štáty môžu namiesto metodík a štandardných hodnôt polčasu rozpadu uvedených v prílohe III použiť metodiky a hodnoty polčasu rozpadu pre jednotlivé krajiny za predpokladu, že tieto metodiky a hodnoty sa určujú na základe transparentných a overiteľných údajov a že použité metódy sú aspoň také podrobné a presné ako tie, ktoré sa uvádzajú v prílohe III.

Pokiaľ ide o vyvážené produkty z vyťaženého dreva, v údajoch pre jednotlivé krajiny sa odkazuje na hodnoty polčasu rozpadu pre jednotlivé krajiny a použitie produktov z vyťaženého dreva v dovážajúcej krajine.

Členské štáty nepoužijú pre produkty z vyťaženého dreva umiestnené na trhu v Únii hodnoty polčasu rozpadu pre jednotlivé krajiny, ktoré sa líšia od hodnôt, ktoré podľa článku 3 ods. 1, 2 a 3 použil vo svojich účtoch dovážajúci členský štát.

Produkty z vyťaženého dreva z odlesňovania sa započítavajú na základe okamžitej oxidácie.

3. Ak členské štáty vo svojich účtoch podľa článku 3 ods. 1, 2 a 3 zaznamenávajú emisie oxidu uhličitého (CO₂) z produktov z vyťaženého dreva v skládkach pevného odpadu, započítavanie sa vykonáva na základe okamžitej oxidácie.

4. Ak členské štáty vo svojich účtoch zaznamenávajú emisie vyplývajúce z produktov z vyťaženého dreva, ktoré bolo vyťažené na účely energetiky, robia tak aj na základe okamžitej oxidácie.

Členské štáty môžu iba na informačné účely poskytovať v rámci predkladania údajov aj údaje o podiele dreva používaného na energetické účely, ktoré sa doviezlo z krajín mimo Únie, ako aj údaje o krajinách pôvodu tohto dreva.

5. Dovážajúce členské štáty nezapočítavajú dovezené produkty z vyťaženého dreva bez ohľadu na ich pôvod. Členské štáty vo svojich účtoch preto zaznamenávajú emisie a záchyty

z produktov z vyťaženého dreva len v prípade, že tieto emisie a záchyty vyplývajú z produktov z vyťaženého dreva odstránených z pôdy zahrnutej v ich účtoch podľa článku 3 ods. 1, 2 a 3.

6. Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 12 prijímať delegované akty týkajúce sa revidovania informácií uvedených v prílohe III, aby sa zohľadnili zmeny v aktoch prijatých orgánmi UNFCCC alebo Kjótskeho protokolu alebo na základe dohôd, ktoré z nich vyplývajú alebo ich nahrádzajú.

Článok 8

Pravidlá započítavania pre obhospodarovanie ornej pôdy, obhospodarovanie pastvín, obnovu rastlinného porastu a odvodňovanie a opätovné zavlažovanie mokradí

1. Každý členský štát v účtoch pre obhospodarovanie ornej pôdy a obhospodarovanie pastvín zaznamenáva emisie a záchyty vyplývajúce z týchto činností, ktoré sa vypočítajú ako emisie a záchyty v každom období započítavania uvedenom v prílohe I mínus hodnota získaná vynásobením počtu rokov v danom období započítavania emisiami a záchytmi tohto členského štátu vyplývajúcimi z týchto činností v jeho základnom roku, ako sa uvádza v prílohe VI.

2. Ak sa členský štát rozhodne vypracovať a viesť účty pre obnovu rastlinného porastu a/alebo odvodňovanie a opätovné zavlažovanie mokradí, používa metódu výpočtu stanovenú v odseku 1.

Článok 9

Pravidlá započítavania pre prírodné škodlivé činitele

1. V prípade, že sú splnené podmienky uvedené v odsekoch 2 a 5 tohto článku, členské štáty môžu z výpočtov týkajúcich sa ich záväzkov v oblasti započítavania podľa článku 3 ods. 1 písm. a), b) a d) vylúčiť neantropogénne emisie skleníkových plynov zo zdrojov, ktoré vznikli v dôsledku prírodných škodlivých činiteľov.

2. Ak členské štáty uplatnia odsek 1 tohto článku, vypočítajú v súlade s metodikou uvedenou v prílohe VII úroveň pozadia pre každú z činností uvedených v článku 3 ods. 1 písm. a), b) a d). Článok 3 ods. 1 písm. a) a b) majú spoločnú úroveň pozadia. Členské štáty tiež môžu uplatniť transparentnú a porovnateľnú metodiku pre jednotlivé krajiny, a to použitím uceleného a pôvodne úplného časového radu údajov vrátane obdobia rokov 1990 až 2009.

3. Členské štáty môžu buď každý rok alebo na konci príslušného obdobia započítavania vylúčiť zo svojich účtov pre sektor LULUCF neantropogénne emisie skleníkových plynov zo zdrojov, ktoré prekračujú úroveň pozadia vypočítanú v súlade s odsekom 2, ak:

- a) emisie v konkrétnom roku obdobia započítavania prekračujú úroveň pozadia plus rezervu. Ak sa úroveň pozadia vypočíta v súlade s metódou uvedenou v prílohe VII, táto rezerva sa rovná dvojnásobku štandardnej odchýlky časového radu použitého na výpočet úrovne pozadia. Ak sa úroveň pozadia vypočíta použitím metodiky pre jednotlivé krajiny, členské

štáty opíšu v prípadoch, keď je rezerva potrebná, spôsob, ako sa táto rezerva stanovila. Vo všetkých použitých metódach je potrebné sa vyhnúť očakávaniu čistých kreditov počas obdobia započítavania;

b) členské štáty splnili a nahlásili požiadavky na informácie podľa odseku 5.

4. Každý členský štát, ktorý vylúči neantropogénne emisie skleníkových plynov zo zdrojov vyplývajúce z prírodných škodlivých činiteľov v konkrétnom roku obdobia započítavania:

a) vylúči zo započítavania až do konca obdobia započítavania všetky následné záchyty na pôde postihnutej prírodnými škodlivými činiteľmi, kde došlo k vzniku emisií uvedených v odseku 3;

b) nevytlúči emisie vyplývajúce z ťažobnej činnosti a kalamitnej ťažby, ku ktorým došlo na tejto pôde po výskyte prírodných škodlivých činiteľov;

c) nevytlúči emisie vyplývajúce z predpísaného vypaľovania, ku ktorému došlo na tejto pôde v danom roku obdobia započítavania;

d) nevytlúči emisie na pôde, ktorá bola predmetom odlesňovania po výskyte prírodných škodlivých činiteľov.

5. Členské štáty môžu vylúčiť neantropogénne emisie skleníkových plynov zo zdrojov vyplývajúce z prírodných škodlivých činiteľov len vtedy, ak poskytnú transparentné informácie, v ktorých preukážu:

a) že všetka plocha pôdy, ktorá bola v danom roku nahlásená postihnutá prírodnými škodlivými činiteľmi, je identifikovaná vrátane jej zemepisnej polohy, roku a druhu prírodných škodlivých činiteľov;

b) že na pôde, ktorá bola postihnutá prírodnými škodlivými činiteľmi a v súvislosti s ktorou boli emisie vylúčené zo započítavania, nedošlo počas zvyšku príslušného obdobia započítavania k žiadnemu odlesňovaniu;

c) aké overiteľné metódy a kritériá sa použijú pri identifikácii odlesňovania na tejto pôde v nasledujúcich rokoch obdobia započítavania;

d) ak je to možné, aké opatrenia prijal členský štát na zvládnutie alebo reguláciu vplyvu týchto prírodných škodlivých činiteľov;

e) ak je to možné, aké opatrenia prijal členský štát na obnovu pôdy postihnutej týmito prírodnými škodlivými činiteľmi.

6. Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 12 prijímať delegované akty týkajúce sa revidovania požiadaviek na informácie uvedených v odseku 5 tohto článku, aby sa zohľadnili revízie aktov prijatých orgánmi UNFCCC alebo Kjótskeho protokolu.

Článok 10

Informácie o opatreniach sektora LULUCF

1. Členské štáty najneskôr 18 mesiacov po začiatku každého obdobia započítavania stanoveného v prílohe I vypracujú a postúpia Komisii informácie o svojich súčasných a budúcich opatreniach v sektore LULUCF s cieľom obmedziť alebo znížiť emisie a zachovať alebo zvýšiť záchyty vyplývajúce z činností uvedených v článku 3 ods. 1, 2 a 3 tohto rozhodnutia, a to ako samostatný dokument alebo ako jednoznačne identifikovateľnú časť svojich národných stratégií nízkouhlíkového rozvoja uvedených v článku 4 nariadenia (EÚ) č. 525/2013 alebo iných národných stratégií alebo plánov súvisiacich so sektorom LULUCF. Členské štáty zabezpečia, aby sa uskutočnili konzultácie so širokým okruhom zainteresovaných strán. Keď členský štát predkladá tieto informácie ako súčasť stratégií nízkouhlíkového rozvoja podľa nariadenia (EÚ) č. 525/2013, uplatňuje sa príslušný harmonogram stanovený v uvedenom nariadení.

Informácie o opatreniach v sektore LULUCF sa vzťahujú na obdobie trvania príslušného obdobia započítavania stanoveného v prílohe I.

2. Členské štáty vo svojich informáciách o opatreniach v sektore LULUCF uvádzajú aspoň tieto informácie o jednotlivých činnostiach uvedených v článku 3 ods. 1, 2 a 3:

a) opis vývoja emisií a záchyty v minulosti, pokiaľ možno vrátane historického vývoja v rozsahu, v akom ho možno primerane zmapovať;

b) projekcie emisií a záchyty pre obdobie započítavania;

c) analýzu potenciálu obmedziť alebo znížiť emisie a udržať alebo zvýšiť záchyty;

d) zoznam najvhodnejších opatrení na zohľadnenie vnútroštátnych podmienok, ktoré podľa potreby zahŕňajú okrem iných aj orientačné opatrenia uvedené v prílohe IV, ktoré členský štát plánuje alebo ktoré sa majú vykonať s cieľom využiť potenciál na zmiernenie v prípade, že takýto potenciál bol zistený analýzou uvedenou v písmene c);

e) existujúce a plánované politiky zamerané na vykonávanie opatrení uvedených v písmene d) vrátane kvantitatívneho alebo kvalitatívneho opisu očakávaného vplyvu týchto opatrení na emisie a záchyty, pričom sa zohľadnia ďalšie politiky a opatrenia súvisiace so sektorom LULUCF;

f) orientačné harmonogramy na prijatie a vykonávanie opatrení uvedených v písmene d).

3. Komisia môže členským štátom poskytnúť usmernenie a technickú pomoc na uľahčenie výmeny informácií.

Komisia môže po porade s členskými štátmi zhrnúť svoje zistenia zo všetkých informácií členských štátov o opatreniach v sektore LULUCF s cieľom zjednodušiť výmenu poznatkov a najlepších postupov medzi členskými štátmi.

4. Členské štáty predložia Komisii do dátumu v polovici trvania každého obdobia započítavania a do konca každého obdobia započítavania stanoveného v prílohe I správu, v ktorej opíšu pokrok pri vykonávaní opatrení v sektore LULUCF.

Komisia môže na základe správ uvedených v prvom pododseku uverejniť súhrnnú správu.

Členské štáty sprístupnia verejnosti informácie o svojich opatreniach v sektore LULUCF a správy uvedené v prvom pododseku do troch mesiacov od ich predloženia Komisii.

Článok 11

Preskúmanie

Komisia preskúma pravidlá započítavania stanovené v tomto rozhodnutí v súlade s príslušnými rozhodnutiami prijatými orgánmi UNFCCC alebo Kjótskeho protokolu alebo v súlade s inými právnymi predpismi Únie, alebo ak takéto rozhodnutia neexistujú, do 30. júna 2017 a podľa potreby predloží návrh Európskemu parlamentu a Rade.

Článok 12

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.

2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 2 ods. 2 a 3, článku 4 ods. 8, článku 6 ods. 9, článku 7 ods. 6 a článku 9 ods. 6 sa Komisii udeľuje na obdobie ôsmich rokov od 8. júla 2013. Komisia vypracuje správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto osemročného obdobia. Delegovanie právomoci sa auto-

matically predĺži na rovnaké obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevzniesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.

3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 2 ods. 2 a 3, článku 4 ods. 8, článku 6 ods. 9, článku 7 ods. 6 a článku 9 ods. 6 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

4. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.

5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 2 ods. 2 a 3, článku 4 ods. 8, článku 6 ods. 9, článku 7 ods. 6 a článku 9 ods. 6 nadobudne účinnosť len vtedy, ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.

Článok 13

Nadobudnutie účinnosti

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 14

Toto rozhodnutie je určené členským štátom.

V Štrasburgu 21. mája 2013

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predsedníčka
L. CREIGHTON

PRÍLOHA I

OBDOBIA ZAPOČÍTAVANIA UVEDENÉ V ČLÁNKU 3 ODS. 1

Obdobie započítavania	Roky
Prvé obdobie započítavania	Od 1. januára 2013 do 31. decembra 2020

PRÍLOHA II

REFERENČNÉ ÚROVNE ČLENSKÝCH ŠTÁTOV UVEDENÉ V ČLÁNKU 6

Členský štát	Ekvivalenty oxidu uhličitého (CO ₂) za rok
Belgicko	- 2 499
Bulharsko	- 7 950
Česká republika	- 4 686
Dánsko	409
Nemecko	- 22 418
Estónsko	- 2 741
Írsko	- 142
Grécko	- 1 830
Španielsko	- 23 100
Francúzsko	- 67 410
Taliansko	- 22 166
Cyprus	- 157
Lotyšsko	- 16 302
Litva	- 4 552
Luxembursko	- 418
Maďarsko	- 1 000
Malta	- 49
Holandsko	- 1 425
Rakúsko	- 6 516
Poľsko	- 27 133
Portugalsko	- 6 830
Rumunsko	- 15 793
Slovinsko	- 3 171
Slovensko	- 1 084
Fínsko	- 20 466
Švédsko	- 41 336
Spojené kráľovstvo	- 8 268

PRÍLOHA III

FUNKCIA ROZPADU PRVÉHO RÁDU A ŠTANDARDNÉ HODNOTY POLČASU ROZPADU UVEDENÉ V ČLÁNKU 7

Funkcia rozpadu prvého rádu začínajúca sa s $i = 1900$ a pokračujúca do súčasného roku:

$$A) C(i + 1) = e^{-k} \cdot C(i) + \left[\left(\frac{1 - e^{-k}}{k} \right) \right] \cdot Inflow(i)$$

with. $C(1900) = 0.0$

$$B) \Delta C(i) = C(i + 1) - C(i)$$

kde:

i = rok

$C(i)$ = zásoby uhlíka v súbore produktov z vyťaženého dreva na začiatku roku i , Gg C

k = rozpadová konštanta rozpadu prvého rádu daná v jednotkách v roku -1 $k = \ln(2)/HL$, kde HL je polčas rozpadu súboru produktov z vyťaženého dreva v rokoch)

$Inflow(i)$ = prírastok do súboru produktov z vyťaženého dreva počas roka i , Gg C rok -1

$\Delta C(i)$ = zmena zásob uhlíka v súbore produktov z vyťaženého dreva počas roka i , Gg C rok -1 .

Štandardné hodnoty polčasu rozpadu (HL):

2 roky pre papier

25 rokov pre aglomerované dosky

35 rokov pre rezivo.

PRÍLOHA IV

ORIENTAČNÉ OPATRENIA, KTORÉ MÔŽU BYŤ ZAHRNUTÉ DO INFORMÁCIÍ O OPATRENIACH SEKTORA LULUCF A PREDKLADANÝCH POĎEA ČLÁNKU 10 ODS. 2 PÍSM. d)

- a) Opatrenia týkajúce sa obhospodarovania ornej pôdy, ako napríklad:
- zlepšenie agronomických postupov výberom lepších druhov plodín,
 - rozšírenie striedania plodín a zabránenie využívaniu pôdy ležiacej úhorom alebo zníženie miery tohto využívania,
 - zlepšenie využívania živín, obhospodarovania v oblasti orby/zvýškov a vodného hospodárstva,
 - podporovanie poľnohospodársko-lesníckych postupov a potenciálu pre zmenu využívania pôdnej pokrývky.
- b) Opatrenia týkajúce sa obhospodarovania pastvín a zlepšenia pasienkov, ako napríklad:
- zabránenie premene trávnej plochy na ornú pôdu a spätnej premene ornej pôdy na pôdu s pôvodnou vegetáciou,
 - zlepšenie obhospodarovania pastvín zmenou intenzity a načasovania pastvy,
 - zvýšenie produktivity,
 - zlepšenie využívania živín,
 - zlepšenie zvládania požiarov,
 - zavedenie vhodnejších druhov, a najmä hlbokozakorenených druhov.
- c) Opatrenia na zlepšenie obhospodarovania poľnohospodárskej organickej pôdy, najmä rašelinovej pôdy, ako napríklad:
- stimuly pre udržateľné postupy odvodňovania,
 - stimuly pre prispôbené poľnohospodárske postupy, ako napríklad minimalizácia narušenia pôdy alebo extenzívnych postupov.
- d) Opatrenia na zabránenie odvodnenia a na poskytovanie stimulov pre opätovné zavlažovanie mokradí.
- e) Opatrenia týkajúce sa existujúcich alebo čiastočne odvodnených močiarov, ako napríklad:
- zabránenie ďalšiemu odvodňovaniu,
 - poskytovanie stimulov pre opätovné zavlažovanie a obnovu močiarov,
 - zabránenie močiarnym požiarom.
- f) Obnovenie pôdy postihnutej degradáciou.
- g) Opatrenia týkajúce sa lesníckych činností, ako napríklad:
- zalesňovanie a obnova lesa,
 - zachovanie uhlíka v existujúcich lesoch,
 - zlepšenie produkcie v existujúcich lesoch,
 - zvýšenie súboru produktov z vyťaženého dreva,
 - zlepšenie obhospodarovania lesov aj prostredníctvom optimalizovanej skladby druhov, výchovy lesných porastov, prebierok a ochrany pôdy.
- h) Zabránenie odlesňovaniu.
- i) Posilnenie ochrany proti prírodným škodlivým činiteľom, ako sú napríklad požiare, škodcovia a víchrice.
- j) Opatrenia zamerané na nahradenie zdrojov energie a materiálov, pri ktorých vzniká značné množstvo skleníkových plynov, produktmi z vyťaženého dreva.

PRÍLOHA V

**MINIMÁLNE HODNOTY PRE VEĽKOSŤ PLOCHY, KORUNOVÝ ZÁPOJ A VÝŠKU STROMOV UVEDENÉ
ČLENSKÝM ŠTÁTOM PRI VYMEDZENÍ POJMU LES**

Členský štát	Plocha (ha)	Korunový zápoj (%)	Výška stromov (m)
Belgicko	0,5	20	5
Bulharsko	0,1	10	5
Česká republika	0,05	30	2
Dánsko	0,5	10	5
Nemecko	0,1	10	5
Estónsko	0,5	30	2
Írsko	0,1	20	5
Grécko	0,3	25	2
Španielsko	1,0	20	3
Francúzsko	0,5	10	5
Taliansko	0,5	10	5
Cyprus			
Lotyšsko	0,1	20	5
Litva	0,1	30	5
Luxembursko	0,5	10	5
Maďarsko	0,5	30	5
Malta			
Holandsko	0,5	20	5
Rakúsko	0,05	30	2
Poľsko	0,1	10	2
Portugalsko	1,0	10	5
Rumunsko	0,25	10	5
Slovinsko	0,25	30	2
Slovensko	0,3	20	5
Fínsko	0,5	10	5
Švédsko	0,5	10	5
Spojené kráľovstvo	0,1	20	2

PRÍLOHA VI

ZÁKLADNÝ ROK ALEBO OBDOBIE

Členský štát	Základný rok
Belgicko	1990
Bulharsko	1988
Česká republika	1990
Dánsko	1990
Nemecko	1990
Estónsko	1990
Írsko	1990
Grécko	1990
Španielsko	1990
Francúzsko	1990
Taliansko	1990
Cyprus	
Lotyšsko	1990
Litva	1990
Luxembursko	1990
Maďarsko	1985 – 1987
Malta	
Holandsko	1990
Rakúsko	1990
Poľsko	1988
Portugalsko	1990
Rumunsko	1989
Slovinsko	1986
Slovensko	1990
Fínsko	1990
Švédsko	1990
Spojené kráľovstvo	1990

PRÍLOHA VII

VÝPOČET ÚROVNE POZADIA PRÍRODNÝCH ŠKODLIVÝCH ČINITEĽOV

1. Na výpočet úrovne pozadia členské štáty poskytnú informácie o historických úrovniach emisií zapríčinených prírodnými škodlivými činiteľmi. Členské štáty pritom:
 - a) poskytnú informácie o druhu(-och) prírodných škodlivých činiteľov zahrnutých do odhadu;
 - b) zahrnú odhady celkových ročných emisií na obdobie rokov 1990 – 2009 pre tieto druhy prírodných škodlivých činiteľov, a to podľa činností uvedených v článku 3 ods. 1;
 - c) preukážu, že súlad časového radu je zaistený vo všetkých relevantných ukazovateľoch vrátane minimálnej plochy, metódik odhadu emisií, pokrytia úložísk a plynov.
 2. Úroveň pozadia sa vypočíta pre činnosti uvedené v článku 3 ods. 1, pri ktorých majú členské štáty v úmysle uplatniť ustanovenia týkajúce sa prírodných škodlivých činiteľov, ako priemer časového radu 1990 – 2009, pričom sa vylúčia všetky roky, v ktorých sa zaznamenali abnormálne úrovne emisií, t. j. vylúčia sa všetky extrémne štatistické údaje. Určovanie extrémnych štatistických údajov sa uskutoční na základe iteratívneho postupu takto:
 - a) výpočet priemernej aritmetickej hodnoty a štandardnej odchýlky úplného časového radu 1990 – 2009;
 - b) vylúčenie všetkých rokov, v ktorých ročné emisie prekračujú dvojnásobnú odchýlku od priemeru, z časového radu;
 - c) opätovný výpočet priemernej aritmetickej hodnoty a štandardnej odchýlky časového radu 1990 – 2009 minus roky vylúčené v písmene b);
 - d) opakovanie písmen b) a c), kým sa neidentifikujú všetky extrémne údaje.
-

II

(Nelegislatívne akty)

ROZHODNUTIA

ROZHODNUTIE EURÓPSKEJ RADY

z 22. mája 2013

o počte členov Európskej komisie

(2013/272/EÚ)

EURÓPSKA RADA,

so zreteľom na Zmluvu o Európskej únii, a najmä na jej článok 17 ods. 5,

keďže:

- (1) Európska rada na zasadnutí 11. – 12. decembra 2008 a 18. – 19. júna 2009 vzala na vedomie obavy írskoho ľudu vzhľadom na Lisabonskú zmluvu a dohodla sa, že ak Lisabonská zmluva nadobudne platnosť, prijme sa v súlade s príslušnými právnymi postupmi rozhodnutie o tom, že Komisia naďalej pozostáva z jedného štátneho príslušníka za každý členský štát.
- (2) Rozhodnutie o počte členov Komisie by sa malo prijať včas pred vymenovaním Komisie, ktorá by sa mala ujať svojej funkcie 1. novembra 2014.
- (3) Dôsledky tohto rozhodnutia by sa mali preskúmavať,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Komisiu tvoria členovia vrátane jej predsedu a vysokého predstaviteľa Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku, ktorých počet sa rovná počtu členských štátov.

Článok 2

Európska rada preskúma toto rozhodnutie v súvislosti s jeho vplyvom na fungovanie Komisie v dostatočnom predstihu pred vymenovaním prvej Komisie po dátume pristúpenia tridsiateho členského štátu alebo pred vymenovaním Komisie, ktorá nastúpi po tej, ktorá sa má ujať funkcie 1. novembra 2014, a to podľa toho, čo nastane skôr.

Článok 3

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom jeho uverejnenia v Úradnom vestníku Európskej únie.

Uplatňuje sa od 1. novembra 2014.

V Bruseli 22. mája 2013

Za Európsku radu
predseda

H. VAN ROMPUY

Predplatné na rok 2013 (bez DPH, vrátane poštovného)

Úradný vestník EÚ, séria L + C, len tlačené vydanie	22 úradných jazykov EÚ	1 300 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria L + C, tlačené vydanie + ročné DVD	22 úradných jazykov EÚ	1 420 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria L, len tlačené vydanie	22 úradných jazykov EÚ	910 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria L + C, mesačné (súhrnné) DVD	22 úradných jazykov EÚ	100 EUR ročne
Dodatok k úradnému vestníku (séria S), Verejné obstarávanie a výberové konania, DVD, jedno vydanie za týždeň	viacjazyčné: 23 úradných jazykov EÚ	200 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria C – konkurzy	jazyk(-y), v ktorom(-ých) sa konajú konkurzy	50 EUR ročne

Úradný vestník Európskej únie, ktorý vychádza vo všetkých úradných jazykoch Európskej únie, si možno predplatiť v ktoromkoľvek z 22 jazykových znení. Zahŕňa sériu L (Právne predpisy) a C (Informácie a oznámenia).

Každé jazykové znenie má samostatné predplatné.

V súlade s nariadením Rady (ES) č. 920/2005 uverejneným v úradnom vestníku L 156 z 18. júna 2005 a ustanovujúcim, že inštitúcie Európskej únie nie sú viazané povinnosťou vyhotovovať všetky právne akty v írskom jazyku a uverejňovať ich v tomto jazyku, sa úradné vestníky uverejnené v írskom jazyku predávajú osobitne.

Predplatné na dodatok k úradnému vestníku (séria S – Verejné obstarávanie a výberové konania) zahŕňa všetkých 23 úradných jazykových znení na jednom viacjazyčnom DVD.

Predplatitelia Úradného vestníka Európskej únie môžu získať na základe žiadosti rôzne prílohy k úradnému vestníku. O vydaní týchto príloh budú informovaní prostredníctvom oznamov pre čitateľov, ktoré sa vkladajú do Úradného vestníka Európskej únie.

Predaj a predplatné

Rozličné platené publikácie, rovnako ako aj Úradný vestník Európskej únie, si možno predplatiť a získať u obchodných distribútorov. Zoznam obchodných distribútorov možno nájsť na tejto internetovej adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sk.htm.

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) poskytuje priamy a bezplatný prístup k právu Európskej únie. Na stránke možno prehliadať Úradný vestník Európskej únie, ako aj zmluvy, právne predpisy, judikatúru a návrhy právnych aktov.

Viac sa dozviete na stránke: <http://europa.eu>.

